

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Κωδικός 01-2753

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1165 | ΙΟΥΝΙΟΣ 2014 - ΙΟΥΝΙΟΣ 2015 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

84ⁿ

ΓΕΝΙΚΗ
ΣΥΜΒΛΕΥΣΗ
21-24 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ 84ης Γ.Σ. Δ.Ο.Ε.

ΘΕΜΑΤΑ

1 Πεπραγμένα - Προϋπολογισμός - Ενημέρωση από Αιρετούς

- Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- Οικονομικός απολογισμός οικον. έτους 2014-15 - Προϋπολογισμός χρήσης οικον. έτους 2015-2016
- Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- Κριτική πεπραγμένων - Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

2 Διεκδικητικό Πλαίσιο - Πρόγραμμα Δράσης 2015-2016

A. Διεκδικητικό Πλαίσιο

I. Οικονομικά

- Δαπάνες για την Παιδεία
- Οικονομικά Εκπαιδευτικών

II. Προσχολική Αγωγή

III. Ειδική Αγωγή

IV. Επιμόρφωση

V. Ο εκπαιδευτικός του δημόσιου σχολείου (εργασιακά-επαγγελματικά)

- Κάλυψη οργανικών κενών και εργασιακά δικαιώματα αναπληρωτών
- Ασφαλιστικά
- Πειθαρχικό δίκαιο

VI. Αξιολόγηση

B. Πρόγραμμα Δράσης

3 Εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της ΔΟΕ και αντιπροσώπων για το συνέδριο της ΑΔΕΔΥ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ιδιοκτησία: ΔΟΕ

Διεύθυνση: Ξενοφώντος 15Α, Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Τηλέφωνο: 210 3221316

Εκδότης:

Κικινής Θανάσης

Υπεύθυνος Εκδόσεων:

Κόκκινος Χαράλαμπος

Παραγωγή:

NONSTOP Printing Ε.Π.Ε., Αίμωνος 71 & Κρέοντος -

Ακαδημία Πλάτωνος - τηλ.: 210 5144160

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 83ης ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

ΓΙΑ ΤΙΣ «ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΙΣ» ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Εντείνεται τις ημέρες αυτές το φαινόμενο της κλήσης των εκπαιδευτικών σε ποικίλες κατηγορίες επιμορφώσεων **μετά τη λήξη του διδακτικού έτους.**

Εκπαιδευτικοί καλούνται σε επιμορφωτικές δράσεις μετά τη λήξη του διδακτικού έτους. Στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη καλούνται οι Διευθυντές των Σχολικών Μονάδων σε επιμόρφωση για την αξιολόγηση. Σε όλη την Ελλάδα οι Περιφερειακοί Διευθυντές καλούν εγγράφως τους Διευθυντές των σχολείων ώστε να υλοποιήσουν την εξ' αποστάσεως επιμόρφωση για την αξιολόγηση.

Η Ολομέλεια της 83ης Γενικής Συνέλευσης του

κλάδου **καταγγέλλει όλους τους Περιφερειακούς Διευθυντές** για την απαράδεκτη, αντισυναδελφική στάση τους, τη σαφέστατη πρόθεσή τους να καταστρατηγήσουν τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και την επιλογή τους να γίνουν ένας από τους βασικούς μηχανισμούς επιβολής της προωθούμενης αξιολόγησης. Καλεί τους εκπαιδευτικούς να αγνοήσουν τις εντολές τους. Να μην πάρουν μέρος σε καμία «επιμορφωτική» δράση εκτός διδακτικού έτους, να μην παρουσιαστούν στα σεμινάρια της προωθούμενης αξιολόγησης και να αρνηθούν να υλοποιήσουν την εξ' αποστάσεως επιμόρφωση για την αξιολόγηση.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης. Μπλοκάρουμε με όρους συλλογικών αποφάσεων και όρους κινήματος την οποιοδήποτε απόπειρα εφαρμογής της αξιολόγησης και την ακυρώνουμε στην πράξη. Έξω οι αξιολογητές από τα συνδικάτα και τα σωματεία.

Κανείς αξιολογητής στην τάξη.

Στην βάση αυτή και σ' αυτή τη φάση, θεωρούμε ότι δεν έχουν θέση, δηλαδή δεν μπορεί να είναι μέλη του Συλλόγου, οι περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης, οι

Δ/ντές Π.Ε. των Νομών και οι σχολικοί σύμβουλοι, οι οποίοι είναι τα πρώτα βιολιά και οι οποίοι έχουν πιάσει δουλειά.

Στο βαθμό που οι διευθυντές σχολείων γίνουν αξιολογητές και συνδεθεί ο ρόλος τους με τις απολύσεις των εκπαιδευτικών εκ των πραγμάτων αντιστρατεύονται τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του καταστατικού του συλλόγου και επίσης εκ των πραγμάτων, ως αξιολογητής δεν μπορεί να έχουν θέση στα σωματεία.

Δευτερολογία Προέδρου της Δ.Ο.Ε. Χαράλαμπου Κόκκινου στην 83η Γ.Σ του κλάδου

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Σεβόμενος και την κούραση όλων αλλά και επειδή είμαι εκείνης της σχολής που λέει ότι «τα πολλά λόγια είναι φτώχεια», όσο μπορώ πιο σύντομα και περιεκτικά θα δώσω τις απαντήσεις για όλα όσα τουλάχιστον ακούστηκαν. Αλλά την ίδια ώρα θα θέσουμε το στόχο, το όραμα, αυτό που θέλουμε για το αύριο, για την ομοσπονδία, για τους εκπαιδευτικούς.

Το λέω αυτό γιατί ήδη έχει περάσει ένας χρόνος που σε τούτη εδώ την αίθουσα, στην 82η Γενική συνέλευση του κλάδου, είχαμε διαδικασίες που έπρεπε να βγουν αποφάσεις,

διαδικασίες για την ανάδειξη ενός νέου Δ.Σ. Είχαμε αλλαγή στους συσχετισμούς. Η φιλελεύθερη δύναμη της ΔΑΚΕ είναι η πρώτη δύναμη στον κλάδο, πρώτη φορά στα 40 χρόνια. Αυτό για εμάς ήταν δύναμη ευθύνης και όχι της λογικής των εύκολων πανηγυρισμών. Το λέω αυτό γιατί από την πρώτη στιγμή, από το καλημέρα στο Δ.Σ., με την νέα σύνθεση που υπήρχε, εκείνο το οποίο είχαμε πάρει εμείς τουλάχιστον ως απόφαση, είναι να ακολουθήσουμε αυτό που είπε ο Καζαντζάκης «Αγάπα τις ευθύνες σου», σε αντίθεση τελικά με ότι ειπώθηκε από κάποιους άλλους. Το λέω με λύπη, γιατί πολύ γρήγορα αντιληφθήκαμε ότι την ώρα που στην κυριολεξία «καιγόταν το πελεκούδι», κάποιοι επέλεξαν να παίξουν παιχνίδι τακτικής.

Κάποιοι είχαμε επιλέξει τον ρόλο του ακούραστου εργάτη και κάποιοι του αυτόκλητου εισαγγελέα: να κατηγορούν τους άλλους για όλα τα άλλα, όταν μπορούσαν να συμμετέχουν στις διαδικασίες. Όταν κάναμε άνοιγμα προς όλους για ένα λειτουργικό προεδρείο, πέρασαν δύο (2) ολόκληροι μήνες και βέβαια καταλάβαμε πως κάποιοι θα προτείναμε και θα δημιουργούμε, όταν κάποιοι άλλοι θα κάνουν το ακριβώς αντίθετο. Όταν κάποιοι από μας αποφασίσαμε να μιλάμε στο προσκήνιο, και να είμαστε στο προσκήνιο, και όχι στο παρασκήνιο. Όταν αποφασίσαμε ασυμβίβαστη και διεκδικητική πορεία, πάντα για τον κλάδο, και όχι παρελκυστικές τακτικές. Όταν γνωρίζαμε πολύ καλά ότι «ο καλός ο καπετάνιος δεν φαίνεται στα ήρεμα νερά αλλά στα φουρτουνιασμένα» όταν ξέραμε πολύ καλά ότι μέσα σε ένα τοπίο δύσβατο, όπως θα περιγράψω παρακάτω, έπρεπε να μείνουμε όρθιοι, να μείνουμε πρωτοπόροι. Ξέραμε ότι θα δεχθούμε πολλά χτυπήματα για την δραστηριότητα μας, για τον αγώνα, για την καθαρή θέση και σκέψη. Και μένει πρωτοπόρος αυτός που όταν θέλησαν να τον γονατίσουν σηκώθηκε όρθιος. Αυτή η πρωτοπορία και αυτό το μεγαλείο αυτής της παράταξης, οδήγησε τελικά στο να υπάρχει έστω και την ύστατη ώρα, η σύνθεση των απόψεων που θέλαμε. Να υπάρξει αυτό το προεδρείο, όπως συγκροτήθηκε, με έξι (6) έστω στελέχη σ αυτό, προκειμένου να πάμε μπροστά. Και για να μην υπάρχουν παράπονα, και επειδή δεν ειπώθηκε από κανέναν, θα πω ότι κανενός το έργο δεν είναι εύκολο.

Και το λέω με απόλυτο σεβασμό ακόμη και σ' αυτούς που σε τούτη εδώ την αίθουσα, και όλο το χρονικό διάστημα, επένδυσαν και στην 'πολιτική ανθρωποφαγία'. Το λέω γιατί αν μη τι άλλο, το τοπίο που υπάρχει αυτά τα 4 τελευταία χρόνια, και κάθε μέρα που περνάει, είναι πρωτόγνωρο και απρόβλεπτο. Όσα άλλα θέματα μπορεί να θέσει ο καθένας, όση οργή και αν βγάλει, θα πρέπει να ξέρει ότι σε αυτό που λέγεται συνδικαλισμός και είναι κομμάτι της πολιτικής, μένουν όσοι έχουν αντοχή, γιατί είναι μαραθώνιος και όχι αγώνας ταχύτητας. Διότι θυμίζω ότι το 2010, όταν από το "λεφτά υπάρχουν" του 2009, μας έφεραν την οικονομική κατοχή με την εξαγγελία από το Καστελόριζο, τα πάντα άλλαξαν στην ζωή μας προς το χειρότερο, κατακτήσεις ετών χάθηκαν και είναι αδιανόητο από αυτόν τον 'Αρμαγεδώνα', αυτόν τον ορυμαγδό, να γλυτώσει ο εκπαιδευτικός κλάδος. Κληθήκαμε απέναντι σ αυτό το χάος, σ αυτή την οικονομική κατοχή που βιώνει η χώρα, να κρατήσουμε όρθιο το συνδικάτο, με όλα τα χτυπήματα τα οποία μπορεί να δεχθεί. Την ίδια ώρα που έχεις μια κοινωνία η οποία βρίσκεται στα 'κάγκελα'. Ξεχειλίζει η οργή και η αγανάκτηση, ψάχνει να βρει υπεύθυνους, και κάποιοι πάνε να σπάσουν συλλογικές διαδικασίες. Όταν παλιά είχαμε το φρούτο του 'κοινωνικού αυτοματισμού', σε αυτό συμπληρώθηκε το φρούτο των ανέργων, και των εργαζομένων με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. 1,5 εκατομμύρια άνεργοι, να προσπαθούν να τους θρέψουν αυτοί που έχουν ελαστικές σχέσεις εργασίας. Την ίδια ώρα καταγγέλλεται το δημόσιο και ο δημόσιος υπάλληλος, φυσικά μέσα σ αυτό το περιβάλλον να προσπαθούν κάποιοι να ακυρώσουν τον ιστορικό ρόλο του εκπαιδευτικού.

Τα λέμε αυτά γιατί μέσα σε αυτό το θολό τοπίο, όσοι πιστεύουμε στην Δημοκρατία ξέρουμε ότι ο συνδικαλισμός είναι αναπόσπαστο κομμάτι της. Είναι τραγική η απαξίωση. «Για κοιτάτε, η τάδε ομοσπονδία πήρε λέει επιχορηγήσεις από το Κράτος. Για κοιτάτε: κακή η αυτοδιοίκηση, κακό το κοινοβούλιο και μόνοι καλοί, κάποιοι καναλάρχες», που ελέγχουν την πληροφόρηση, την διοχετεύουν όπως θέλουν και επιδιώκουν την χειραγώγηση της κοινής γνώμης και προσπαθούν να στρέψουν την κοινωνία σε αυτούς που διεκδικούν τα δίκαια τους, εμφανίζοντας τα ασήμαντα σε σημαντικά, και τα σημαντικά σε ασήμαντα.

Όταν εμείς παλεύαμε για ενωτικό, λειτουργικό, διαπαραταξιακό προεδρείο της ομοσπονδίας, λέγοντας σε όλες τις παρατάξεις, ακόμα και στα παιδιά των παρεμβάσεων να πάρουν και το ταμείο –για το οποίο έγινε ιδιαίτερη αναφορά προηγουμένως– δεν το λέγαμε τυχαία. Ξέραμε ότι το ζήτημα της ενότητας ήταν κομβικό και εκεί θα τοποθετη-

θούμε, εκεί θα μιλήσουμε. Δυστυχώς όμως κάποιοι υψώνουν τείχη για να επιβιώσουν συνδικαλιστικά. Εμείς από την πλευρά μας τείνουμε το χέρι για να φύγουμε με βήματα προς το μέλλον και όχι με βήματα προς τα πίσω. Και αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά και όποιος θέλει ας το καταλάβει!

Ήταν για εμάς στοίχημα- και στέλναμε και ένα μήνυμα- ότι υπόλογοι θα είμαστε μόνο απέναντι στον κλάδο και θα συγκρουστούμε με την παρακμή και τους εκφραστές της όπου και αν αυτοί ανήκουν. Με συνέπεια και συνέχεια θα παλέψουμε για ένα αξιόπιστο συνδικαλιστικό κίνημα. Ο κλάδος πρέπει να πιστέψει ότι απέναντι στις όποιες θεωρίες περί κομματισμού, απέναντι στο μαύρο της μαύρης προπαγάνδας και στο κόκκινο του φανατισμού, που κάποιοι σκόπιμα καλλιέργησαν, υπάρχει μια υπεύθυνη δύναμη, υπάρχει μια ομοσπονδία που αγκαλιάζει όλα τα μέλη της. Και φυσικά δίνουμε τον βηματισμό για να έλθουν κοντά μας, να είμαστε όλοι μαζί, στο ίδιο μήκος κύματος.

Και βέβαια όταν κάποιοι προσπάθησαν να δώσουν ρεσιτάλ δικασμού κατά καιρούς, εμείς τους εγκαλούσαμε με τις ενέργειες μας. Όταν λοιπόν συγκροτηθήκαμε, η πρώτη μας ενέργεια ήταν να μαζέψουμε τον χαμένο χρόνο, που με ευθύνη κάποιων φθάσαμε εκεί που φθάσαμε. Διότι είναι τραγικό να λένε κάποιες παρατάξεις «αναλαμβάνουμε την ευθύνη και δεν μπαίνουμε στο προεδρείο, είμαστε φιλεργατικοί» αλλά κοντεύαμε να μην μπορούμε να πληρώσουμε ούτε τους υπαλλήλους, ούτε τα λειτουργικά έξοδα, δεν είχαμε νομικό σύμβουλο, αυτή ήταν η πραγματικότητα! Και όταν είδαμε τον κ Αρβανιτόπουλο και τον κ Κεδικόγλου, ζήσαμε στιγμές πρωτόγνωρες. Βλέπαμε έναν υφυπουργό που του μιλούσαμε για αποσπάσεις και νόμιζε ότι του λέγαμε να αποσπάσει 7000 εκπαιδευτικούς, που;;; Στα γραφεία. Βλέπαμε έναν υπουργό ο οποίος μετέθετε τις λύσεις των προβλημάτων στο κοντινό μέλλον όταν φάνηκε ότι όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα είχε δημιουργήσει τεράστια προβλήματα. Και βέβαια δώσαμε μια σκληρή μάχη σε όλα τα επίπεδα. Και επειδή όλα καταγράφονται –εκεί έχουμε έναν φάκελο και τα γραπτά μένουν– εδώ υπήρχαν μια σειρά διεκδικήσεις και κινήσεις, όπως υπηρεσιακές μεταβολές, τα ζητήματα που αφορούσαν άδικες μετατάξεις που βίωσαν οι συνάδελφοι μας, ειδικά με ειδικότητα γυμναστές, η αποσάθρωση του ολοήμερου σχολείου που ήταν προ των πυλών και βέβαια η συνεχιζόμενη οικονομική και επιστημονική υποβάθμιση μας.

Δεν υποστείλαμε καμία σημαία διεκδίκησης, τα παλέψαμε. Και όταν κάποιοι μας έκλειναν την πόρτα ξέρουν πολλοί καλά ότι αυτό το «αμαρτωλό κυβερνητικό» προεδρείο- και σας χαρίζουμε τον τίτλο να τον λέτε μεταξύ σας- πήγαινε

και έσπρωχνε τις πόρτες για να δει και τον υπουργό και να διεκδικήσει τις αποσπάσεις. Αυτό το μικρό που φάνταζε για κάποιους ήταν πολύ μεγάλο για τις οικογένειες που βίωναν φοβερά προβλήματα. Απέναντι σε αυτή την αδιάλακτη κατάσταση, το ΔΣ της ΔΟΕ, σε ευθυγράμμιση με τους αιρετούς, πίεσε, κατήγγειλε και οι 700 αποσπάσεις που ήταν προγραμματισμένες, έφθασαν στις 3300 στο τέλος. Ήταν μια ανακούφιση γι αυτούς που τις δέχτηκαν και δεν έγινε εύκολα. Έγινε με καταγγελίες, με κινητοποιήσεις και φωνές μέσα και έξω από το υπουργείο.

Να θυμίσω ότι τις συλλογικές και τις καταστατικές διαδικασίες, εμείς τις σεβόμαστε, και δεν θα δώσουμε τώρα εξετάσεις σε αυτούς που τις θυμούνται κατά καιρούς. Γιατί ούτε κινητοποιηθήκαμε για να μαζεύουμε υπογραφές από κάποιους συλλόγους για να γίνει η ολομέλεια προέδρου- στο τέλος δεν ήλθαν στην ολομέλεια προέδρου, είναι για να κλαίει η να γελάει κανείς, διαλέχτε- αλλά όταν είδαμε ότι πάει να γεννηθεί αυτό που θέλουμε, το πανεκπαιδευτικό μέτωπο και η κινητοποίηση που απαιτούσαν οι συνθήκες, είμαστε αυτοί που προκαλέσαμε έκτακτη συνεδρίαση του προεδρείου, έξω από την Έκθεση Θεσσαλονίκης, για να συγχρονίσουμε τα βήματα μας με την ΟΛΜΕ. Και θα φθάσω και στο κεφάλαιο ΟΛΜΕ γιατί πολύ σπέκουλα έχει γίνει εδώ μέσα. Έγινε λοιπόν η προσπάθεια με σεβασμό απέναντι στις διαδικασίες, για να δοθεί ο λόγος στην βάση. Και εδώ έρχομαι να απαντήσω, γιατί το θεωρώ τουλάχιστον υποκριτικό, το γεγονός ότι εμείς δεν θέλαμε να συμπορευθούμε με την ΟΛΜΕ.

Είναι η δεν είναι καταγεγραμμένη η πρόσκληση της ΔΟΕ να έλθει η ΟΛΜΕ στα γραφεία μας στις 8 Σεπτεμβρίου για να γίνει κοινή συνεδρίαση και να στείλουμε ένα μήνυμα σε όλο τον εκπαιδευτικό κόσμο και στην κυβέρνηση, ότι πάμε χέρι-χέρι; Πήγα ο ίδιος να δώσω την καθιερωμένη συνέντευξη τύπου με την έναρξη της σχολικής χρονιάς που τούτη την φορά είχε την ιδιαιτερότητα λόγω των κινητοποιήσεων, στα γραφεία της ΟΛΜΕ. Γιατί πήγαμε να συμπαρασταθούμε και στην κινητικότητα και στις απολύσεις που είχαν δεχθεί. Και όταν κάποιος μας μέμφθηκαν γιατί εξαγγέλλαμε τριώρες στάσεις εργασίας, όταν κατεβαίναμε σε 48ωρες και μετρούσαμε δυνάμεις και κρατούσαμε σε επαγρύπνηση τον κλάδο, δεν είπαν ότι οι ομοϊδεάτες τους στην μεν ΟΛΜΕ είχαν την ευθύνη, και αυτοί δεν την ανέλαβαν! Δεν είπαν ποτέ ότι οι κινητοποιήσεις, οι 5ημερες της ΟΛΜΕ, χάθηκαν από την δεύτερη μέρα, όταν οι δικές μας είχαν επιτυχία.

Και όταν ακόμα μας έκλεισαν, μας κατέβασαν τα ρολά, μας έκοψαν από κάθε είδους επαφή, παίζοντας την

περιβόητη 'χρυσαιγιάδα' - δίκαια ως προς ένα σημείο αλλά όχι και όλη την ώρα στα δελτία ειδήσεων και έκρυβαν κάθε κινητοποίηση κάθε λαϊκό αγώνα απέναντι στις μνημονιακές πολιτικές-πάλι βρήκαμε τον τρόπο. Και με την επιστολή στους γονείς, και με την επιστολή που αφορούσε τους συναδέλφους νηπιαγωγούς, που πρώτη φορά έγινε και βέβαια με ένα διαφημιστικό μήνυμα που μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα περνούσε το μήνυμα. Και δεν το κάναμε για κανέναν άλλο λόγο αλλά γιατί έπρεπε να ενημερωθεί η κοινωνία. Και έπρεπε να στείλουμε το μήνυμα ότι εδώ είμαστε και ότι τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης αφορούν το σύνολο της κοινωνίας. Είχαμε τεκμηριωμένη θεωρία την οποία περνάγαμε στην πράξη. Είχαμε σχέδιο και προοπτική προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα προβλήματα. Και όταν ήλθε το 'φρούτο' το καινούργιο, της οργής και της αγανάκτησης, και αναφέρομαι στη αξιολόγηση, και εκεί είπαμε θα πάμε βήμα-βήμα. Είχαμε απέναντι μας ένα πανίσχυρο αντίπαλο. Διότι όσοι προγραμματίζουν να κάνουν κινήσεις- και θα σας φέρω το παράδειγμα με τον κ Λοβέρδο- έχουν πίσω τους την επικοινωνιακή ασπίδα. Όσες προσπάθειες και αν κάνεις όμως πρέπει να είσαι συγκροτημένος και στοχευμένος. Σε καμιά των περιπτώσεων δεν μπορείς να πιάς με 'πιστολιά στον αέρα'. Είχαμε πλέον και νομική σύμβουλο- την οποία να θυμίσω ότι τα 5 μέλη της αριστεράς δεν ψήφισαν. Προχωράμε και λέμε ότι θα πάμε κόντρα σ αυτούς που θέλουν χωρίς διάλογο τελικά να στοχοποιήσουν τον εκπαιδευτικό, να τον υποβαθμίσουν, να φέρουν την αναξιοκρατία στην εκπαίδευση, να κατηγοριοποιήσουν σχολεία και εκπαιδευτικούς. Όταν οι νόμοι 3848/10, 4024/11 ο 4093/12 το προεδρικό διάταγμα 152/13 πάνε να εφαρμοστούν, την ίδια ώρα που οι 'λεγεωνάριοι' του συστήματος ήταν αυτοί που στις επιλογές του 2010 είχαν καταγγελθεί από τον κλάδο (που ειπώθηκε προηγουμένως ότι τρέχουν πρώτοι στα σεμινάρια) εμείς φέραμε πρόταση συνθετική, πρόταση ρήξης, απέναντι σε αυτούς που έκλεβαν την ζωή μας.

Και σε μια κοινωνία την οποία έστρεφαν εναντίον μας- το γνωστό παιχνίδι: οι 'κακοί' εκπαιδευτικοί που δεν θέλουν αξιολόγηση, δεν έχουν πρόταση. Όμως αποδείξαμε στην πράξη ότι και πρόταση είχαμε και ακραίες κινήσεις δεν κάναμε. Κάποτε ως μέσο αντίδρασης είχε επιλεχθεί να καούν τα ερωτηματολόγια. Στον πολιτικό πολιτισμό του 21ου αιώνα, στην ωριμότητα που έχει σήμερα ο Έλληνας που κρίνει μες στην κρίση, ξέραμε ότι μόνο με την θέση και την πρόταση στον κλάδο που υπηρετούμε, έπρεπε να πάμε.

Πήγαμε την πρόταση μας παντού, είπαμε το τι θέλουμε και το πώς το θέλουμε. Όταν είδαμε ότι δεν υπάρχει

πλέον περίπτωση διαλόγου, είχαμε βάλει πλέον τις κόκκινες γραμμές. Αποφασίσαμε αλλού να υπάρχει κλεφτοπόλεμος και αλλού να γίνει μάχη σώμα με σώμα. Δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα, μετά από όλες αυτές τις διαδικασίες, τις κινητοποιήσεις για να μην πηγαίνουν τα στελέχη στην αυτοαξιολόγηση, να θυμίσω ότι όλα αυτά αποτελούν διαχρονικό διαπραγματευτικό όπλο που δείχνει την ενότητα του κλάδου- και ας το χαρακτηρίζαν κάποιοι ‘ποσοστό Τσαουσέσκου’. Ήταν ένα ποσοστό δημοκρατικό με 93%, με 55,000 εκπαιδευτικούς να υπογράφουν το κείμενο κατά της αξιολόγησης. Όπως ήταν θετικό για μένα το γεγονός ότι έγινε ένα βήμα μπροστά –και κακώς έγινε σπέκουλα ενδεχομένως ενδοπαρταξιακή κάποιων– το γεγονός ότι το μεγαλύτερο κομμάτι της ομοσπονδίας σύνθεσε, έβγαλε κοινές αποφάσεις, έτρεξε γι αυτές τις υπογραφές.

Και όταν στις 24/3/2014 αφού είχαμε χτυπήσει και το θέμα των ομάδων εργασίας, και ζητήσαμε να μην συγκροτηθούν, ήλθε το περιβόητο εντέλλεστε. Δεν είναι τυχαίο πώς πέρα από την συνδικαλιστική είναι αναγκαία και η νομική υποστήριξη που χρειάζεται ένα συνδικάτο και ήλθε να δέσει αυτή την απόφαση. Όμως και για το θέμα της αξιολόγησης, καθημερινά δεν είμαστε στους αγώνες;; Ξεχάσαμε τις στάσεις τις 48ωρες όλο αυτό το χρονικό διάστημα;

Δηλαδή και αν ήταν κάποιοι “προσκυνημένοι κυβερνητικοί” γιατί πήγαιναν κόντρα σε αυτό το οποίο τους κατηγορούν; Και εν πάση περιπτώσει να καταλαβαίνομαστε και να μην υποκρινόμαστε. Δεν ξέρω αν είναι κάποιοι εδώ μέσα συγγενείς του Κάρολου Κουν αλλά να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους. Δηλαδή τα καλά τα κάνουμε από την πίεση, τα άσχημα τα κάνουν αυτοί που έχουν ευθύνες! Η υποκρισία μέχρι ενός σημείου, ο κόσμος ακούει και βλέπει ποιος μιλάει την γλώσσα της αλήθειας, ποιος έχει θέση και πρόταση.

Και βέβαια το άλλο το φοβερό: κάποιοι μας κατηγορήσαν τώρα στο τέλος για το κείμενο της απάντησης για την αξιολόγηση, ότι είναι βιαστικό, άλλοι λέγανε ότι αργήσαμε. Το σίγουρο είναι πάντως ότι σε αυτή την βαριά καθημερινότητα που πρώτη φορά γνώρισε αυτά τα 4 μνημονιακά χρόνια ο κλάδος, υπήρχε κάθε μέρα ανταπόκριση. Βήμα βήμα, με προσέγγιση σε όλους τους συναδέλφους και σύγκρουση με αυτή την αδιάλλακτη πολιτική ηγεσία που πήγε στον αγύριστο, και καλά τις κάνανε! Ας μην το ξεχνάμε, συγκρουστήκαμε με αυτούς και φύγανε! Και είμαστε όρθιοι αυτή την στιγμή και παλεύουμε να διορθώσουμε τα λάθη και τις παραλείψεις και να σταματήσουμε κάθε επίθεση προς τον κλάδο.

Και όσον αφορά το αν πετύχαμε κάτι, δεν άκουσα κανέναν από αυτούς τους αυτόκλητους εισαγγελείς που μας καταγγείλανε και φύγανε. Να θυμίσω ότι μέσα σ αυτό το θολό, το αυταρχικό τοπίο που ζούμε, με τις πρωτόγνωρες παρεμβάσεις, που καταλύεται το Σύνταγμα, που υπάρχει οικονομική κατοχή, που υπάρχουν υπεύθυνοι που δεν έχουν ακόμα ονοματιστεί, έγινε ή δεν έγινε η μάχη γι αυτό το μικρό- τις αποσπάσεις, για να διευρύνουμε τον προβλεπόμενο αριθμό; Δώσαμε ή δεν δώσαμε μάχη για μόνιμους διορισμούς και αυτή η ‘ανάληψη’ ηγεσία Αρβανιτόπουλου διόρισε έστω και αργά, 200 συναδέλφους; Δώσαμε ή δεν δώσαμε την μάχη να καλυφθούν τα κενά στα σχολεία και ούτε την αλλαγή στο τεχνικό δελτίο του ΕΣΠΑ δεν ήξεραν για να τα καλύψουν; Που δεν είμαστε βέβαια υπερ των διορισμών του ΕΣΠΑ αλλά των μόνιμων διορισμών. Δώσαμε ή δεν δώσαμε την μάχη να διαφυλάξουμε τον κλάδο από περαιτέρω επίθεση που βίωσε η Δευτεροβάθμια –που γνώρισε συνέχεια ήττες– και το ξέρετε αυτό. Παλέψαμε ή δεν παλέψαμε να διαφυλάξουμε το ωράριο, στέλνοντας το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι ο μέσος χρόνος εργασίας των Ελλήνων εκπαιδευτικών είναι πολύ μεγαλύτερος από αυτόν στην ΕΕ και στον ΟΟΣΑ. Το μόνο που διαφέρουν, είναι οι αμοιβές μας, που είναι μικρότερες! Δώσαμε ή δεν δώσαμε την μάχη να σταματήσουν τα παρουσιολόγια και η εντατικοποίηση, στέλνοντας το μήνυμα ότι στα απουσιολόγια και στα παρουσιολόγια, να πάει ο Υπουργός Παιδείας και οι φίλοι του, γιατί εκεί πέρα γράφονται μόνο οι χιλιάδες αναπληρωτές που δεν δούλευαν και οι ασθενείς συνάδελφοί μας! Δικά μας κείμενα είναι όλα αυτά. Τα διατυμpanίσαμε και τα στηρίξαμε με το σύνολο τω υγιών σκεπτόμενων συναδέλφων που πραγματικά θέλουν την πορεία προς το αύριο. Και όχι αυτών που μικρόψυχα ενδεχομένως κοιτάνε. Και ευτυχώς μάλλον θα πρέπει να περιορίσουμε τέτοιου είδους συζητήσεις.

Όσον αφορά το θέμα της αξιολόγησης και της αυτοαξιολόγησης. Είναι αποφασισμένο από τον κλάδο και θα βγει πρόγραμμα δράσης, για να χτυπήσουμε το κακό στην ρίζα του. Θα βγει απόφαση που θα συγκρουστούμε, είναι απόφαση ρήξης, που την κάναμε πράξη όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Και δεν είναι τυχαίο όταν κάποιοι άλλοι- και αναφέρομαι πάλι στην Δευτεροβάθμια- δεν έδωσαν καμία μάχη για την αυτοαξιολόγηση, εμείς κάθε μέρα, με αυτή την μέγγενη πάνω από τα κεφάλια μας, παλεύαμε και πετυχαίναμε μικρές νίκες. Ξεφτιλίστηκε η διαδικασία στα μάτια της κοινωνίας. Εκφυλίστηκε η διαδικασία με την συμμετοχή του κλάδου. Και τους αναγκάζουμε να αναγνωρίζουν την ήττα τους με τα εξ αποστάσεως σεμινάρια και δεν

Ξέρω και τι άλλες σοφίες θα κάνουν. Ότι και να κάνουν έχουν υποστεί ήττα, και έρχεται μεγαλύτερη ήττα! Και αν θέλει ας το καταλάβει και η σημερινή πολιτική ηγεσία. Είναι προς όφελος της εκπαίδευσης και θα είναι νίκη όλης της κοινωνίας και όλης της εκπαίδευσης.

Κανείς από εμάς δεν πρέπει να ξεχνάει ότι δεν είμαστε μόνοι. Δεν είμαστε σε μια γυάλα συνάδελφοι. Άκουσα προηγουμένως οργή, θυμό, κατά του καπιταλισμού. Και εγώ συμφωνώ, τα έχω πει και άλλη φορά. Υπάρχουν συστήματα και συστήματα. Υπήρχε και του υπαρκτού σοσιαλισμού και απ' ότι είμαι σε θέση να γνωρίζω σε δυο τρεις χώρες παραμένει. Άρα τι έκανε; Απέτυχε. Όσοι θέλουν λοιπόν να το φέρουν, ας το πούν στην κοινωνία και μετά μετρήστε ο καθένας από εσάς ποιο είναι το πέρασμα στην κοινωνία αυτών των ιδεών. Υπάρχει ο καπιταλισμός με τις μορφές που έχει, με την κρίση που υπάρχει και κάθε 40 χρόνια εμφανίζεται. Αλλά είμαστε αυτοί που πιστεύουμε και στο κοινωνικό κράτος, και στην φιλελεύθερη κοινωνία, με τον δημόσιο τομέα να στηρίζεται και τα κοινωνικά αγαθά να τα προασπίζουμε, και αντιστεκόμαστε στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που θέλουν κάποιοι να περάσουν. Και δεν διστάζουμε να πούμε, όταν κάποιοι λένε όχι στην Ευρώπη, ότι είμαστε με την Ευρώπη των λαών, των εργαζομένων, της ειρήνης και της δημιουργίας και όχι των τραπεζιτών. Δεν φοβόμαστε να πούμε ξεκάθαρα την θέση μας, που είναι θέση των εργαζομένων που θέλουν να έχουν την αλληλεγγύη σ' αυτό το ευρωπαϊκό περιβάλλον και όχι να ζήσουμε τριτοκοσμικές καταστάσεις, σε μια ΕΕ που οφείλει να αλλάξει, απουσία ηγετών. Επειδή πολιτικά μιλάμε, ας μην κρυβόμαστε. Εδώ έγινε αναφορά χθες και για τον αείμνηστο Παπανδρέου και για άλλους αείμνηστους... Είναι γεγονός ότι η κοινωνία- και ο κλάδος μας πρώτα απ' όλα- αναζητά πρότυπα. Μια κοινωνία που βρίσκεται σε κρίση θέλει κάπου να πιαστεί, να ακουμπήσει. Δεν μπορεί να τους σερβίρουν ότι όλοι όσοι ασχολούνται με τα κοινά, όσοι είναι συνδικαλιστές πχ. όσοι πήραν θέσεις εξουσίας, είναι κακοί ή δεν πρόσφεραν.

Εδώ καλούμαστε να αναδείξουμε τις δυνάμεις που έχουμε. Δόξα τω θεώ, ειπώθηκε για τον Δελμούζο, για την Ιμβριώτη, τον Γληνό, και προσυπογράφουμε όλοι μας. Όμως, οφείλουμε να αναδείξουμε όλα τα θετικά κομμάτια της κοινωνίας. Γιατί ντρεπόμαστε πχ να πούμε ότι επι Κ. Καραμανλή εγκαθιδρύθηκε η Δημοκρατία και αναγνωρίστηκε το ΚΚΕ που ήταν στην παρανομία; Αυτοί που πουλάνε αντιαμερικανισμό: ποιος έβαλε βέτο μες στο Βουκουρέστι για το όνομα της Μακεδονίας, που κάποιοι το σφετερίστηκαν; Τα ξέχασαν αυτά;; Όταν η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ πήγε και

έκανε πορείες μέσα στα Σκόπια; Και εν πάση περιπτώσει επειδή κάποιοι μας κατηγορήσαν εδώ μέσα ότι πήγαμε βόλτες στα κόμματα, εμείς δεν τα λιβανίσαμε και δεν τα προσκυνήσαμε όπως κάποιοι άλλοι. Δεν γίναμε αχθοφόροι κακών πολιτικών, όπως έκαναν κάποιοι. Αλλά με αρχές για την Παιδεία, την Ελευθερία και την Δημοκρατία, που αυτές κράτησαν τον τόπο στις δύσκολες ώρες. Γιατί κάποτε αυτή την Παιδεία κράτησαν μες στα κρυφά σχολεία. Γιατί να ντρεπόμαστε να τα πούμε;

Αυτός ο τόπος καλείται και πάλι να δώσει την μάχη απέναντι σε αυτούς που θέλουν να κάνουν μια νέα αποικία αλλά και σε αυτούς που επενδύουν στον λαϊκισμό, στην οπισθοδρόμηση, στην πολιτική καπηλεία του λαού μας. Θυμίζω ότι ο αγώνας είναι δύσκολος. Και είναι βέβαιο ότι για την αξιολόγηση, μάχες θα δοθούν.

Οι Ρωμαίοι, όταν έβγαιναν στο Καπιτώλιο το πρωί, κοίταγαν προς την Καρχηδόνα, το κακό σπυρί για την αυτοκρατορία τους. Και έλεγαν το περιβόητο *Carthago delenda est*. Στέλνουμε και εμείς το μήνυμα ότι αυτή η αξιολόγηση, η δικτική, δεν πρόκειται να περάσει. Ελευθερία, Δημοκρατία, Αξιοκρατία στο δημόσιο σχολείο. Και θα ελέγξουμε το περιβόητο πρόγραμμα επιμόρφωσης. Ξέρουν άραγε στην ΕΕ ότι αντί για ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού έχουμε υπονόμευση του μέλλοντος μιας χώρας; Ξέρουν στην ΕΕ ότι τα κονδύλια γι αυτό το πρόγραμμα πηγαίνουν εναντίον των εκπαιδευτικών και όχι υπέρ; Αυτό θα το ερευνήσουμε, θα το καταγγείλουμε. Για να δούμε τώρα, θα έχουν την πολιτική βούληση ή θα μείνουν στο παρελθόν;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν θέλω να σας κουράσω.

Ξέρω ότι αύριο έχουμε επίσης μια σημαντική μέρα. Ενάντια σε αυτούς που κλέβουν την ζωή μας, ενάντια στις πολιτικές που δεν μας εκφράζουν, έχουμε την θέληση της ψυχής μας, έχουμε την δύναμη της ενότητας, και έχουμε και την δύναμη των ιδεών μας. Ο κλάδος μέσα από συλλογικές διαδικασίες έχει βγάλει αποφάσεις. Πρέπει να έλθει επιτέλους η ώρα εκείνη προκειμένου να συναποφασίσουμε πραγματικά, ποιοι είναι απέναντι μας. Όχι με τα πετραδάκια που ρίχνουν κάποιοι και την πολιτική ανθρωποφαγία που επένδυσαν. Γιατί εμείς σαν προεδρείο, δεν κοιτάξαμε χρώματα και ιδέες όταν κάποια συναδέλφισσα καλή εδώ μέσα, είχε πρόβλημα. Πήγαμε 5 φορές για συμπάρασταση στο υπουργείο. Αυτό το μήνυμα στείλαμε αλλά κάποιοι είναι αδιόρθωτοι από την από κει πλευρά των 'αξιολογητών' (αναφέρομαι στους αιρετούς των Παρεμβάσεων στην Γ' Αθήνας) που έβαλε Ζαρία και Ξάρια σε

συναδέλφους και έχουν το θράσος και μιλάνε! Ας κάνουν αυτοκριτική και μετά κριτική. Τους πολιτικούς διωγμούς, μην τους βαφτίζουνε κατ επιλογή. Υπάρχει η Ιστορία και η πραγματικότητα, που τα δείχνουν όλα.

Για μας είναι πολύ σημαντικό να αγωνιστούμε με βήματα και με όρους μέλλοντος. Και το μέλλον ανήκει σε αυτούς που το προετοιμάζουν. Σ αυτή την γενιά και με αυτές τις ιδέες που πρεσβεύουμε. Είναι αυτό που θέλει σήμερα ο κλάδος. Ο εκπαιδευτικός που βιώνει σήμερα πρωτοφανή γεγονότα τι θέλει; Συνέπεια, ειλικρίνεια, αποτέλεσμα. Αυτό το τρίπτυχο εμείς το τηρούμε κατά γράμμα. Με τρικλοποδιές, και όσο μας βάζουν στον ανεμιστήρα της λάσπης, να ξέρουν ότι εμείς με την λάσπη χτίζουμε και δεν λασπολογούμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Στην περυσινή κουβέντα μας είχα κλείσει με έναν στίχο του Παλαμά που έλεγε “όλοι μαζί για πάλεμα, για μάτωμα, για μια καινούργια γέννα” Την έχει ανάγκη αυτή την καινούργια γέννα το συνδικαλιστικό κίνημα, ο τόπος, ο κλάδος μας, η ελληνική εκπαίδευση. Και αυτό δεν θα γίνει με 2-3 μπροστά, αλλά με όλους μας μπροστά. Έχουμε μάθει πλέον να δουλεύουμε περισσότερο και να μιλάμε λιγότερο. Αφήνουμε τους άλλους να βάζουν τις κασέτες της παλιάς κοπής. Μόνο τον εαυτό τους πείθουν. Εμείς θέλουμε να πείσουμε τον κλάδο, την κοινωνία. Σ αυτούς απευθυνόμαστε γιατί είμαστε

αναπόσπαστο κομμάτι τους, που πρωταγωνιστεί. Το χθες δεν μας δεσμεύει να χτίσουμε το αύριο, αρνούμενοι το μίζερο μνημονιακό σήμερα. Είμαστε αποφασισμένοι όπως πάνε μέσα στην έρημο οι καμηλιέρηδες οδηγώντας το καραβάνι στην όαση, να κλείσουμε τα αυτιά στα τσακάλια που ουρλιάζουν. Ασε τους να ουρλιάζουν, άσε τους να γαυγίζουν, εμείς με σταθερή πορεία θα την προχωρήσουμε μπροστά. Ασε τους στα κομπλεξικά του σύνδρομα, στην εσωστρέφεια τους, στην υστερία που τους πάνει! Χάρισμα τους! Αυτό τους διακρίνει και μόνο: η στείρα άρνηση εκεί που εμείς δημιουργούμε και προσπαθούμε. Ενάντια στον λαϊκισμό -που ανέφερα προηγουμένως- εμείς θα δείξουμε την ευθεία γραμμή, αυτό που θέλει η κοινωνία: την ειλικρινή, όχι την ξύλινη συνδικαλιστική γλώσσα. Είμαστε αποφασισμένοι εκεί που οι άλλοι μιλούν για επανάσταση και τελικά να τρέμουν τον ίδιο τους τον εαυτό, και ενδεχομένως αναφέρονται σε αντάρτικα πόλεων, να φέρουμε την ειρηνική επανάσταση στην εκπαίδευση και την ζωή μας.

Για μια καλύτερη δημόσια εκπαίδευση. Γιατί εμείς οι εκπαιδευτικοί αξίζουμε περισσότερο, η Ελλάδα αξίζει περισσότερο, το δημόσιο σχολείο θα πάει μπροστά, και ας πάρει χαμπάρι και ο Λοβέρδος και η παρέα του ότι θα είμαστε παντού, με θέσεις, με απόψεις, με αγώνα, για την νίκη, που θα είναι νίκη του κλάδου! Να είστε καλά. Καλή δύναμη. Εμπρός για νέους ενωτικούς, μαζικούς και αποτελεσματικούς αγώνες.

Κομνηνός Μαντάς Αντιπρόεδρος

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, δεν θα καταναλώσω το χρόνο που μου αναλογεί προκειμένου να βγάλω άλλον έναν δεκάτικο λόγο. Θα προσπαθήσω να μιλήσω όσο γίνεται λιγότερο. Σαφώς πολύ λιγότερο από

όλους τους προλαλήσαντες, για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι επειδή σέβομαι τη δική σας κούραση και ο δεύτερος είναι επειδή θέλω να μπω κατευθείαν στην ταμπακιέρα αυτής της Γενικής Συνέλευσης, αναλογιζόμενος την ευθύνη που έχω απ' αυτό το βήμα να εκπροσωπώ με τιμή την παράταξη που με τους αγώνες της εδώ και 40 χρόνια, έχει ελεύθερα τα σχολεία. Η παράταξη που εδώ και 40 χρόνια με τους αγώνες της έχει την παιδαγωγική ελευθερία και τη δημοκρατία στο σχολείο ως σημαία της.

Η Δημοκρατική Παράταξη ήταν και είναι πρωτοπόρα στον αγώνα των Ελλήνων δασκάλων για την ελευθερία και τη δημοκρατία, για την απομάκρυνση του επιθεωρητή, για τους αγώνες της δεκαετίας του '70 του '80 του '90 αλλά και μέχρι σήμερα και αυτές τις μήνες του κλάδου κανείς δεν μπορεί να τις αμφισβητήσει και να τις ακυρώσει.

Αυτό που φέτος κατάφερε ο κλάδος να επιτύχει δηλαδή, πρωτοφανή ποσοστά συσπείρωσης δεν είναι τυχαίο. Και εγώ αναγνωρίζω και υποκλίνομαι και στους άλλους χώρους που ήρθαν στην ατζέντα που εμείς θέσαμε, γιατί κάποιοι εάν φέτος ή πέρυσι ανακάλυψαν ότι η αυτοαξιολόγηση είναι ο δούρειος ίππος της αξιολόγησης, να τους θυμίσω ότι δική μας ήταν η απόφαση σε ανύποπτο χρόνο, την άνοιξη του 2010, να καλέσουμε συνολικά τα σχολεία να αρνηθούν την αυτοαξιολόγηση του 3848 και της κυρίας Διαμαντοπούλου, με συμπαράταξη του 98% των σχολείων στην άρνηση συμμετοχής.

Ποιοι άνοιξαν λοιπόν πρώτοι την ατζέντα; Ποιοι ήταν αυτοί; Με συγκεκριμένη ανακοίνωση που ανέφερε ότι αυτή η αυτοαξιολόγηση δεν έχει καμία σχέση με τη θέση του κλάδου αλλά οδηγεί κατευθείαν στην αξιολόγηση έτσι όπως περιγράφεται από διατάξεις με τις οποίες διαφωνούμε. Ναι ή όχι;

Και εγώ υποκλίνομαι ξαναλέω και στις άλλες παρατάξεις που δεν είχαν στο DNA τους αυτή τη λογική, τη λογική

δηλαδή της πρότασης, ναι, έχουμε πρόταση για την αξιολόγηση, αλλά βάζουμε εμείς τους κανόνες και λέμε ποια είναι αυτή που θέλουμε. Και σ' αυτή την λογική ήρθε η ΔΑΚΕ της οποίας η νέα της γενιά απομακρύνθηκε από τη λογική του επιθεωρητή και του επιθεωρητισμού που παλιότερα αγκάλιαζε. Το ΠΑΜΕ έμεινε σταθερό σ' αυτό που πίστευε. Είναι βέβαιο όμως ότι στο φετινό αγώνα δεν έβαλε προσκόμματα. Κρατώντας τη στάση τη δική του, την έντιμη και συνεπή με τις διακηρύξεις του. Υποκλίνομαι στις Παρεμβάσεις που με κίνδυνο εσωτερικής τους διάσπασης, ναι, ναι συνάδελφοι, γιατί να μην λέμε την αλήθεια μεταξύ μας; Όλοι το είδαμε και όλοι το γνωρίζουμε. Τα κείμενα είναι δημόσια. Καθόλου δεν θα το ήθελα. Καθόλου δεν θα το ήθελα, όμως είναι η αλήθεια. Είναι η αλήθεια. Κάνοντας βήματα πίσω προκειμένου όλοι να συναντηθούμε και να πούμε όχι σ' αυτή την αξιολόγηση. Ναι πήγαμε μαζί. Πήγαμε μαζί. Αυτό είναι Διονύση αυτή τη στιγμή αυτό που παλεύουμε.

Για την ΕΡΑ; Δεν μπορώ να πω. Πραγματικά με την ΕΡΑ εγώ τουλάχιστον την τελευταία χρονιά ήταν αδύνατον να συντονιστώ. Δεν συντόνιζε στην ΕΡΑ. Δεν ξέρω αν είναι το κλείσιμο της ΕΡΤ αλλά στην ΕΡΑ δεν συντόνιζε. Το είδαμε και σήμερα εδώ, δεν μπόρεσα να καταλάβω, θα βγει ο ΣΥΡΙΖΑ και θα αλλάξουν; 25 ψηφίζουμε - 26 φεύγουν;

Εγώ από ό,τι θυμάμαι και ως Πρόεδρος της ΔΟΕ, στην τελευταία επίσημη συνάντηση που είχαμε με τους εκπαιδευτικούς παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ, με επικεφαλής τον Τάσο τον Κουράκη, τον βουλευτή Θεσσαλονίκης, ο οποίος δήλωσε ότι ως ΣΥΡΙΖΑ συμφωνεί απολύτως με τη θέση της ΔΟΕ για την αξιολόγηση. Αυτό είναι επίσημο, δεν είναι κρυφό. Το τι λέγονται, το τι ευφυολογήματα λέγονται είναι για άλλα πράγματα. Δεν θα πάω όμως σ' αυτά. Αυτά τα ανέφερα συνάδελφοι γιατί εγώ πιστεύω ότι σ' αυτή την πορεία κάνοντας βήματα πίσω συντονιστήκαμε. Βρήκαμε έναν δρόμο. Νομίζω ότι κατά κοινή ομολογία ο κλάδος κράτησε. Ίσως περισσότερο και απ' ό,τι πιστεύαμε.

Όλοι φοβηθήκαμε όταν δυσκολεύτηκαν οι Σύλλογοι να συγκεντρώσουν τις υπογραφές άρνησης της αξιολόγησης. Όλοι φοβηθήκαμε, θορυβηθήκαμε όλοι. Πιστεύαμε ως Διοικητικό Συμβούλιο ότι θα στείλουμε σήμερα τα κείμενα και αύριο θα πάρουμε τις υπογραφές. Αλλά η αγωνία που έβγαине απ' όλα τα πρωτοβάθμια που αλώνισαν την Ελλάδα, που γύρισαν σχολείο - σχολείο και μάζεψαν τις υπογραφές ως μήνυμα ότι είμαστε ενωμένοι καταρχήν. Αυτό έπρεπε να πετύχουμε και το πετύχαμε.

Τα γεμάτα φετινά αμφιθέατρα μετά από πάρα πολλά

χρόνια στους περισσότερους Συλλόγους που πήγαμε έδειχναν αυτή την αγωνία. Η δυναμική αντίδραση των συναδέλφων μας αν θέλετε στα όρια της νομιμότητας, έχει μια σημασία αυτό, δεν επιλέξαμε μια λογική που θα τους φοβίσει, δεν ψάχναμε να βρούμε ήρωες που μπορεί να είναι 5 - 10 - 100 - 1.000 αλλά θέλαμε όλος ο κλάδος για άλλη μια φορά να αντιδράσει και νομίζω ότι σ' αυτά τα βήματα κανείς δεν μπορεί αντικειμενικά κοιτώντας τα να μην πει ότι γίναν βήματα μπροστά.

Δεν θα υποστηρίξω ότι δεν έγιναν λάθη. Ποτέ δεν το έχω κάνει. Δε θα πω ότι δεν έγιναν λάθη σε αυτή την πορεία για την αξιολόγηση. Ναι έγιναν και μπορεί να γίνουν και αύριο. Δεν ξέρω ποιος δεν μπορεί να τα κάνει. Όμως συναδέλφοι αυτό που πετύχαμε είναι ιερό καθήκον μας, το ιερό σε δέκα εισαγωγικά, εδώ μέσα η αυριανή διαδικασία πρέπει να βγάλει καπνό. Πρέπει να βγει καπνός απ' αυτή την αίθουσα.

Ένας κλάδος που μετά από πολλά-πολλά χρόνια από πολλές του πτέρυγες, να μην πω από όλες τις πλευρές, λέει να ακούσω τι λέει η ΔΟΕ, θα πρέπει αύριο από δω να πάρει το μήνυμα. Το μήνυμα δεν μπορεί να είναι άλλο παρά να είναι καθαρό, ότι εμείς **θα ακυρώσουμε στην πράξη την αξιολόγηση, με όλα τα συνδικαλιστικά μέσα που έχουμε και τον κλεφτοπόλεμο που ξεκινήσαμε φέτος θα τον κάνουμε του χρόνου μάχη στους δρόμους. Θα τον κάνουμε απεργία και θα τον βγάλουμε στο δρόμο αυτό τον αγώνα.**

Εκτίμηση της παράταξής μας είναι ότι ο κόσμος έχει συνειδητοποιήσει πολύ πια το πού βρισκόμαστε. Εκτιμούμε ότι μπορούμε αύριο να πάμε σε μια τέτοια απόφαση που να έχει ευρύτερες συναντήσεις και στο πλαίσιο και στη μορφή γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων. Και να χρησιμοποιήσουμε όλα τα μέσα, πολλά ακούγονται και πολλά μπορούμε να βρούμε από τις συντεταγμένες συνδικαλιστικά ή υπηρεσιακά ενέργειες, θα το εκτιμήσουμε στην πορεία.

Στις περισσότερες περιοχές στην Ελλάδα πέρα από κάθε προσδοκία και παρά τις Κασσάνδρες που λέγανε ότι αυτοί είναι έτοιμοι να πάνε να αξιολογήσουν, τα στελέχη της εκπαίδευσης άντεξαν. Και κάποιοι που ήταν έτοιμοι να το κάνουν, κάτω από την πίεση του κινήματος ήρθαν μαζί μας. Και η δική μου η παράταξη ήταν που είπε οι σχολικοί σύμβουλοι που διάλεξαν πλευρά δεν έχουν θέση μεταξύ μας. Όμως δεν είμαστε στην εποχή της ανθρωποφαγίας όπως ακούστηκε από κάποιους εδώ μέσα: «μα ξέρεις, δεν δήλωσε απεργία, ενώ το μπλοκάρισε ο Σύλλογος». Καλά έκανε ρε συναδέλφοι. Και μου είπε και κάποιος άλλος ότι

ξέρεις, ο τάδε που δεν μπορούσε δήλωσε άρρωστος. Καλά έκανε ρε συνάδελφε. Εμείς τον πείσαμε να αρρωστήσει. Εμείς τον πείσαμε να μην πάει στην επιμόρφωση. Και αυτό το κομμάτι των συναδέλφων ήρθε μαζί μας με το ένα ή τον άλλο τρόπο.

Θα το πάμε με όλους μαζί. Μας νοιάζει η ενότητα και ο αγώνας χρησιμοποιώντας όλους τους τρόπους που έχουμε; Τη μορφή; Τη διάρκεια; Να την αποφασίσουμε. Νομίζω και επειδή οι κουβέντες είναι πια λίγο ως πολύ γνωστές μια και ακούγονται στον περίγυρο της αίθουσας και στους διαδρόμους της, είμαι βέβαιος ότι αύριο μπορούμε και πρέπει να φύγουμε με απόφαση για απεργία μέσα από δω, που θα την βγάλουμε στην κοινωνία, που θα την δουλέψουμε το καλοκαίρι και στο ξεκίνημα της χρονιάς και θα απαντήσουμε δυναμικά, γιατί συναδέλφοι και όσοι εξακολουθείτε να έχετε ακόμα αμφιβολίες, αυτή η αξιολόγηση δεν είναι απλά μια αλλαγή στις εργασιακές μας σχέσεις. Είναι ένας δυναμίτης που τινάζει το σχολείο που γνωρίζουμε, το δημοκρατικό, ελεύθερο, ανοικτό σχολείο, πάει να βγάλει άλλου είδους πολίτες, πάει να έχει εκπαιδευτικούς που δεν θα εκφράζονται ελεύθερα, που δεν θα «βγάζουν» ελεύθερους πολίτες στην κοινωνία και αυτό είναι ευθύνη όλων μας, είναι ιστορική αυτή η Συνέλευση, η 83^η είναι ιστορική γι' αυτή την ιστορία, από εδώ θα πρέπει να βγει το μήνυμα ότι οι δάσκαλοι της πατρίδας μας δεν θα επιτρέψουν αυτό το πιασμάρι.

Η ευθύνη μας είναι τεράστια. Όχι μόνο απέναντι στους συναδέλφους μας αλλά και απέναντι στις επόμενες γενιές των μαθητών μας και των πολιτών που θα ζήσουν σ' αυτή τη χώρα. Είμαι βέβαιος ότι αύριο αγαπητοί μου συναδέλφοι θα συνεννοηθούμε και θα καταλήξουμε. Σας ευχαριστώ πολύ.

Θανάσης Κικινής
Γενικός Γραμματέας

Συναδέλφοι, χθες παρουσιάζοντας τα πεπραγμένα, με απόλυτη αίσθηση του τι λέω, τόνισα την ανάγκη να πάμε όλοι μαζί ενωμένοι απέναντι στις πολιτικές που διαλύουν τη δημόσια

εκπαίδευση κάτι που αυτό τον καιρό εκφράζεται, πρωτίτως, μέσα από την εφαρμογή της αξιολόγησης χειραγώγησης.

Και ενώ αυτό το όλοι μαζί, υποτίθεται ότι, το επιζητούμε όλοι εδώ μέσα σ' αυτή την αίθουσα, μια σειρά τοποθετήσεων απ' αυτό εδώ το βήμα άλλα πράγματα έδειξε. Ακούστηκε ότι κάποιιοι έχουν κινηματική καθαρότητα. Ειλικρινά συνάδελφοι δεν το λέω για να δημιουργήσω εντυπώσεις στην παράταξή μου ούτε για να προβοκάρω. Η φράση καθαρότητα δεν σας θυμίζει ολοκληρωτισμό σε σας που το λέτε; Και πώς το λέτε; Και πώς κρατάτε εσείς την καθαρότητα για τον εαυτό σας σπιλώνοντας όλους τους άλλους;

Στο πλαίσιο αυτής της καθαρότητας λασπώθηκε το Προεδρείο της ΔΟΕ. «Κυβερνητική πλειοψηφία σε διατεταγμένη αποστολή και συνεννόηση με τη συγκυβέρνηση», ακούστηκε. Εξαιρετικό. Στα πλαίσια της ενότητας και αυτή η φράση.

Εγώ συνάδελφοι προσωπικά είχα την τιμή στη χρονιά που πέρασε να βάλω την υπογραφή μου κάτω από μια σειρά αποφάσεων οι οποίες δεν έκαναν τίποτε άλλο από το να αποδίδουν κυβερνητικές ευθύνες και να τις αναδεικνύουν, να καταγγέλλουν τις πολιτικές και αυτούς που τις χαράζουν, να καλούν σε αγώνα ενάντια σ' αυτά ακριβώς που μας ταλανίζουν και να αντιστρατεύονται τις πολιτικές αυτές. Περισσότερο απ' όλα σε σχέση με την εφαρμογή της αξιολόγησης. Αυτά ήταν τα κείμενα που είχα πραγματικά την τιμή και το λέω ειλικρινά να υπογράψω.

Αν αυτά τα κείμενα, αν αυτές οι αποφάσεις, αν αυτές οι πράξεις είναι ξεπούλημα, αν αυτές οι φράσεις είναι κυβερνητικός συνδικαλισμός, αν αυτές οι αποφάσεις είναι μη ιδεολογικά καθαρές, τότε πραγματικά βρίσκομαι σε σύγχυση.

Αλήθεια συνάδελφοι μαζί δεν ήμασταν και στις συγκεντρώσεις που γινόταν; Και στις συγκεντρώσεις της ΟΛΜΕ, που παρά τα όσα λέγονται εδώ μέσα μαζί ήμασταν με τις μορφές που επέλεξε ο καθένας, και στα συλλαλητήρια. Μαζί δεν ήμασταν στις συγκεντρώσεις στην Περιφέρεια Αττικής ενάντια στις υποχρεωτικές μετακινήσεις;

Μαζί δεν ήμασταν και το τελευταίο χρονικό διάστημα στις συγκεντρώσεις έξω απ' τα κέντρα επιμόρφωσης των διευθυντών; Ενώ εκεί είμαστε μαζί τι είναι αυτό που μας κάνει εδώ πέρα να πρέπει ντε και καλά να σταθούμε απέναντι; Ποια σκοπιμότητα; Ποια πολιτική μικρότητα;

Τι άλλο, συνάδελφοι, θα έπρεπε να κάνω; Τι άλλο θα έπρεπε να κάνουμε αλήθεια, όχι για να αναγνωρίσετε ότι είμαστε οι καλύτεροι, αλλά τουλάχιστον να αναγνωρίσετε

ότι αυτό που προσπαθούμε με τον τρόπο που εμείς πιστεύουμε, με τον τρόπο που εμείς το προσπαθούμε, είναι και αυτό όπως και οι δικές σας οι απόψεις (και δεν υποβαθμίζω τις απόψεις και τις στάσεις κανενός εδώ μέσα, το θεωρώ απρέπεια) στη σκοπιά του αγώνα, στην προσπάθεια να κερδίσουμε κάτι, να υπερασπιστούμε αυτό τον κλάδο;

Ερωτηθήκαμε γι' αυτά που δεν ξέραμε. Ερωτηθήκαμε κατ' επανάληψη από συγκεκριμένη ομιλήτρια. Προσωπικά συνάδελφοι, ειλικρινά, αυτό που δεν ήξερα ή μάλλον αυτό που δεν ήθελα να καταλάβω είναι ότι αυτό τελικά που μετράει για ένα πολύ μεγάλο κομμάτι εδώ μέσα είναι οι παιδικού χαρακτήρα εντυπώσεις. Ποιος θα φωνάξει πιο δυνατά, ποιος θα υποστηρίξει πάση θυσία τη δική του ομάδα. Και σ' αυτό χρησιμοποιούνται τα πάντα. Επιτρέπονται όλα. Συκοφαντία, ψέμα, λάσπη. Μειωτικοί χαρακτηρισμοί και ύβρεις.

Οι Σύλλογοι, λέει, να πάμε να δούμε τα ψέματα που ακούστηκαν, επέβαλαν την Ολομέλεια των Προέδρων. Δεν έχει σημασία, αλλά έτσι ένα παράδειγμα. Όχι ρε συνάδελφοι, η Ολομέλεια των Προέδρων γι' αυτούς που έχουν κοντή μνήμη αποφασίστηκε στην Θεσσαλονίκη σε ανοικτό Διοικητικό Συμβούλιο που δεν την επέβαλε κανένας. Έγινε με πρωτοβουλία του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας. Μαζεύονταν και υπογραφές ταυτόχρονα με την υπόνοια ότι κάποιιοι «πουλημένοι» δεν την θέλουν αλλά η Ολομέλεια εκεί αποφασίστηκε. Εκεί αποφασίστηκαν οι Γενικές Συνελεύσεις. Και στην Ολομέλεια τη δεύτερη αποφασίστηκε και η επόμενη.

Εσείς, λέει, δεν απεργείτε, προσέξτε κάτι συνάδελφοι για να μην παίζουμε με πράγματα, εμείς απεργούμε, εμείς είμαστε καθαροί. Συνάδελφοι, εγώ θα ρωτήσω και ούτε ονόματα θα πω, ούτε τίποτα. Υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα, ιδιαίτερα με τις συνθήκες που ζούμε, πάρα πολλοί συνάδελφοι που δεν απεργούν. Και εγώ ρωτάω: εδώ μέσα, στο χώρο από δω και πέρα, τον αγωνιστικό, υπάρχουν ή δεν υπάρχουν στελέχη ψηφοδελτίων που δεν απεργούν;

Υπάρχουν συνάδελφοι. Υπάρχουν ακόμη και Πρόεδροι Συλλόγων και μέλη Διοικητικού Συμβουλίου που στο όνομα μιας μεγαλύτερης έκτασης αγώνα που θα βάλει φωτιά στους κάμπους, όπως λέτε εδώ μέσα, απαξιώνουν τις 24ωρες και 48ωρες απεργίες και παρακινούν πέρα απ' το τι κάνουν οι ίδιοι σε απεργοσπασία τους συνάδελφους. Ή δεν υπάρχουν; Και δεν θέλω να πω ονόματα γιατί δεν είναι αυτό το ζητούμενο. Υπάρχουν συνάδελφοι.

Ειπώθηκε γι' αυτούς που κακώς, ναι κακώς, πολύ κακώς

μπήκαν μέσα στα σεμινάρια των διευθυντών. Ήταν μόνο ΔΑΚΕ αυτοί που μπήκαν; Δεν θα μιλήσω για τη ΔΗΣΥ, θα το πει η ίδια. Όχι συνάδελφοι, ήταν και άλλοι προοδευτικότεροι, όπως σχολικοί σύμβουλοι. Συνάδελφοι, η πλειοψηφία των σχολικών συμβούλων δεν ανήκει στο χώρο της ΔΑΚΕ. Ανήκει σε έναν πολύ «προοδευτικό» χώρο ο οποίος μάλιστα έχει πάρει το κύκλωμα των μεταπτυχιακών και των διδακτορικών, το έχει κάνει μονοπώλιο και δεν τολμάει κανένας να μπει εκεί μέσα.

Αυτοί οι σχολικοί σύμβουλοι που σήμερα, που αύριο θα μας κρίνουν και θα είναι αξιολογητές, ως επί το πλείστον, στα περήφανα αγωνιστικά τους νιάτα δήλωναν αριστεροί με την ευρύτερη έννοια του όρου.

Αυτά είναι ψέματα; Ακούστε συνάδελφοι, ακούσαμε εδώ μέσα ότι υπηρετούμε τις πολιτικές. Υπηρετούμε την αξιολόγηση. Συνάδελφοι, η αξιολόγηση, η χειρότερη μορφή αξιολόγησης βρίσκεται εδώ μέσα. Οι χειρότεροι αξιολογητές βρίσκονται εδώ μέσα. «Εμείς οι τέλειοι, εσείς οι πουλημένοι.» Ε έτσι δεν θα πάμε όλοι μαζί, ρε συνάδελφοι. Δεν πάμε έτσι όλοι μαζί.

Όλοι μαζί σημαίνει ότι και στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας ότι και εδώ μέσα όταν θέλουμε να πάρουμε αποφάσεις σεβόμαστε την άποψη του άλλου στα πλαίσια της δημοκρατίας, αν πρεσβεύουμε τη δημοκρατία, γιατί μάλλον κάποιοι δεν την πρεσβεύουν.

Το όλοι μαζί συνάδελφοι εμείς δεν το εννοούμε στο όνομα της επιβολής της δικής μας άποψης. Δεν το εννοούμε στο όνομα της επιβολής της δικής μας πρότασης που όλους τους άλλους αυτόματα τους κάνει πουλημένους. Το όλοι μαζί το εννοούμε στα πλαίσια της σύνθεσης, στα πλαίσια της δημοκρατίας. Παλεύω μέχρι τελευταία στιγμή για την απόφαση που υποστηρίζω και την άλλη μέρα υποστηρίζω ό, τι βγήκε μαζί με όλους τους άλλους.

Και κάτι άλλο συνάδελφοι και θα κλείσω μ' αυτό. Υπήρξαν και λογικό είναι διαφορετικές απόψεις μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για την τακτική που θα εφαρμόσουμε. Σαφέστατα και υπήρξαν και είναι θεμιτό.

Κάποιοι εδώ μέσα σήμερα διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για την πουλημένη τακτική που ακολουθήθηκε. Για το κείμενο απάντηση που βγήκε από το Δ.Σ. ως αποδόμηση της αυτοαξιολόγησης. Τα 'πα και χθες. Με το κείμενο αυτό αποδείξαμε ότι δεν έχουμε αγκυλώσεις. Δεν ανήκε στη δική μας την πολιτική σκοπιά, ανήκε αλλού. Δεν έχουμε αγκυλώσεις, το υιοθετήσαμε. Κακό; Κακό.

Μέσα στο Συμβούλιο κάποιοι πρότειναν στάση εργασίας. Υιοθετήθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο και μετά αυτοί

οι ίδιοι που τις πρότειναν δεν τις ψήφισαν. Μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο η τακτική της Ομοσπονδίας στο θέμα της αξιολόγησης χαρακτηρίστηκε προδοτική και οι ίδιοι προς τιμή τους που τη χαρακτήρισαν έτσι πήγαιναν μετά στα σχολεία και υπερασπίζονταν αυτή την απόφαση αλλά προσέξτε, την πλασάριζαν και ως δική τους. Την είχαν ψηφίσει λέει.

Ακούστε συνάδελφοι, υπάρχουν παρατάξεις που στάθηκαν από την αρχή ενάντια σ' αυτό και τίμησαν τη στάση αυτή μέχρι τέλους. Δικαίωμά τους και τιμή τους, υπερασπίστηκαν την άποψή τους και μπράβο τους που το έκαναν. Διαφωνούμε μ' αυτό αλλά είναι θεμιτό. Το να λες όμως άλλα μέσα στην αίθουσα και άλλα στους διαδρόμους και άλλα στους συναδέλφους, ε αυτό συνάδελφοι είναι ανήθικο.

Αν θέλουμε λοιπόν να πάμε μπροστά και θέλουμε να πάμε όλοι μαζί, αν πραγματικά πιστεύουμε το όλοι μαζί, αξεχάσουμε τα περί πουλημένων και ξεπουλημένων και κυβερνητικών συνδικαλιστών, γιατί εγώ συνάδελφοι τόσα χρόνια που είμαι στο συνδικαλισμό δεν αισθάνθηκα ποτέ τον εαυτό μου κυβερνητικό συνδικαλιστή όπως και πιστεύω και κανένας άλλος εδώ μέσα.

Αν κάτι αισθάνθηκα πάντοτε ήταν την ανάγκη να υπηρετήσω το συνάδελφο, να υπηρετήσω τον κλάδο μου. Και όταν ήμασταν χέρι-χέρι και σε μπλόκα και σε διαδηλώσεις και όταν ήμασταν χέρι-χέρι σε συγκεντρώσεις δεν αισθανόμουν κανέναν άλλον ως πουλημένο. Θέλετε να πάμε μπροστά πραγματικά; Ας αφήσουμε τα παιχνιδάκια, να Γιάννη μίλησα για παιχνιδάκια. Μόνο που δεν μίλησα για παιχνιδάκια μόνο για μετά, μίλησα και για πριν, γιατί το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας έπρεπε να έχει συγκροτηθεί απ' την πρώτη στιγμή λειτουργικά, όχι ιδεολογικά, δεν μιλάει κανείς για ιδεολογική σύγκλιση.

Λοιπόν έπρεπε να μπούμε όλοι μέσα για να παλέψουμε αν πραγματικά θέλαμε να επηρεάσουμε τις εξελίξεις και να συνεφέρετε και μας τους πεπλανημένους προς ένα θετικότερο δρόμο. Όχι. Επέλεξαν κάποιοι να είναι απέναντι. Επέλεξαν κάποιοι να ονομάζουν κάποιους πουλημένους και αυτάρεσκα να φωτογραφίζονται ως οι ηγέτες της επανάστασης, οι σούπερ ήρωες του αγώνα.

Συνάδελφοι, ο κλάδος μ' αυτές τις αποφάσεις που πήρε η Ομοσπονδία βρέθηκε σε μία κινηματική στάση όσο και αν δεν θέλετε να το παραδεχθείτε. Ε λοιπόν αν θέλουμε πραγματικά να σταθούμε όρθιοι και δυνατοί και να αποτρέψουμε αυτά που έρχονται πάμε πραγματικά όλοι μαζί και αφήστε τους διαχωρισμούς που μόνο ολοκληρωτισμό, το επαναλαμβάνω, θυμίζου.

Τριαντάφυλλος Οικονόμου

Ταμίας -
Υπεύθυνος Τύπου
& Δημ. Σχέσεων

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 83^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, άκουσα με προσοχή τις τοποθε-

τήσεις όλων των συναδέλφων, αφού δεν έλειψα λεπτό μέσα από την αίθουσα, και παρακολούθησα έτσι με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον όσα οι συνάδελφοι από καρδιάς κατέθεσαν και σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση.

Πράγματι η φετινή συνδικαλιστική χρονιά ήταν μια από τις πιο δύσκολες χρονιές. Πράγματι και αυτή τη συνδικαλιστική χρονιά οι δαπάνες για την παιδεία είχαν φτάσει στο χαμηλότερο ποσοστό, οι μόνιμοι διορισμοί ήταν ανύπαρκτοι, οι αποσπάσεις μέχρι τέλη Αυγούστου δεν είχαν γίνει και οι συνάδελφοι με τις βαλίτσες και τα μωρά στην αγκαλιά περίμεναν να ανακοινωθεί πού θα πάνε. Κι αυτή τη χρονιά υπήρχε η έντονη φημολογία για την αύξηση του διδακτικού ωραρίου, πράγμα που απετράπη στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, αυξήθηκε όμως το ωράριο στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, πράγματι και αυτή την συνδικαλιστική χρονιά πρωτοεμφανίστηκε το μεγάλο θέμα των διαθεσιμότητων και των απολύσεων και οι βίαιες μετατάξεις τρεισήμισι χιλιάδων εκπαιδευτικών από τη Δευτεροβάθμια στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Και ενώ συνέβαιναν όλα αυτά, αγαπητοί μου συνάδελφοι, και στα πρόσωπα των συναδέλφων ήταν ζωγραφισμένη έντονα η ανησυχία για το πώς θα ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη, η Γενική Συνέλευση του Κλάδου εξέλεξε το νέο Δ.Σ της ΔΟΕ.

Ένα Διοικητικό Συμβούλιο Ημελές που καμιά παράταξη δεν είχε την πλειοψηφία. Και ενώ όλοι θα περίμεναν να στείλουμε το μήνυμα της ενότητας του κλάδου και πόσο είμαστε έτοιμοι να αγωνιστούμε να ανατρέψουμε αυτές τις πολιτικές, κάποιιοι παίζοντας μικροπαραταξιακά παιχνίδια, για να κερδίσουν κάποια ψηφάκια, αρνούσανται πεισματικά να βοηθήσουν στη συγκρότηση του Προεδρείου.

Έτσι συνάδελφοί μου για δυο μήνες το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος ήταν

ανενεργό. Δεν μπορούσε να γίνει καμιά δράση της Ομοσπονδίας. Γινόταν και ξαναγινόταν συνεδριάσεις, καλούνταν όλοι να συμβάλουν ώστε να πάμε σε ένα ενωτικό Προεδρείο που θα σηματοδοτούσε την αρχή των αγώνων για ανατροπή αυτής της πολιτικής, αλλά όμως οι αριστερές παρατάξεις ταμπουρωμένες στα ιδεολογήματά τους προσπαθούσαν να έχουν την Ομοσπονδία καθηλωμένη στην απραξία.

Η παράταξη της ΔΑΚΕ από την πρώτη στιγμή πήρε τη μεγάλη ευθύνη ως πρώτη και μεγάλη δύναμη του κλάδου στη συγκρότηση του Προεδρείου, ανέλαβε το αξίωμα του Προέδρου με τον συνάδελφο Κόκκινο και έκανε έκκληση όλες οι παρατάξεις, όλοι μαζί, να μπούμε σε ένα ενωτικό Προεδρείο για να αντιπαλέψουμε όλα αυτά τα μέτρα.

Δυστυχώς όμως αυτό δεν έγινε και η συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου επετεύχθη στις 27 Αυγούστου, χάνοντας πολύτιμο χρόνο. Χάνοντας πολύτιμο χρόνο για να οργανώσει τους όποιους αγώνες, χάνοντας πολύτιμο χρόνο να κάνει παρεμβάσεις προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, χάνοντας πολύτιμο χρόνο για να δημιουργήσει όλες εκείνες τις κοινωνικές συμμαχίες και να υπάρξει ένας κοινός βηματισμός με την αδελφή Ομοσπονδία, την ΟΛΜΕ.

Δυστυχώς αντί τα προβλήματα να παίρνουν λύση, άρχισαν να εμφανίζονται και νέα προβλήματα. Ήταν οι αυθαίρετες μετακινήσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ εκατοντάδων συναδέλφων χωρίς διαδικασίες και αυτό οδηγούσε σε μεγάλες αδικίες και μετακινήσεις των συναδέλφων.

Από την πρώτη στιγμή το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που συγκροτήθηκε στις θέσεις ευθύνης από τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ παρενέβη στηρίζοντας συνδικαλιστικά τους συναδέλφους και δίνοντας εντολές στη νομική υπηρεσία και την κα Τσίπρα να κάνει όλες εκείνες τις νόμιμες και δικαστικές ενέργειες για την προστασία των συναδέλφων.

Παράλληλα είχε εμφανιστεί και το μεγάλο θέμα που ταλανίζει όλους μας το τελευταίο διάστημα. Ήταν αυτό το θέμα της αξιολόγησης. Και εδώ φάνηκε η υπεύθυνη στάση αυτών που για κάποιους υπηρετούν τον «κυβερνητικό συνδικαλισμό».

Τι έκανε αλήθεια αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο; Κλήθηκε σε διάλογο από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για το θέμα της αξιολόγησης. Και ποια ήταν η απάντηση συνάδελφοί μου; Ένα μεγάλο όχι. Εμείς μ' αυτούς τους όρους, με τον 3848, με τον 4024 δεν μπορούμε να πάμε να κουβεντιάσουμε πώς θα σφραγιστούν οι συνάδελφοί

μας. Και αρνηθήκαμε να πάμε σ' αυτό το διάλογο σε αντίθεση με άλλες Ομοσπονδίες, που με άλλους σχηματισμούς και με άλλες παρατάξεις στο Προεδρείο πήγαν σ' αυτόν τον διάλογο.

Και τι άλλο έκανε η Ομοσπονδία; Όταν κατέβηκε αυτός ο περίφημος διάλογος για την αξιολόγηση στη διαβούλευση κάλεσε αυτή η πουλημένη διοίκηση της ΔΟΕ τους συναδέλφους να μην συμμετέχουν σ' αυτή τη διαβούλευση απάτη. Και δεν έμεινε μόνο σ' αυτό αλλά κάλεσε τους συναδέλφους όλοι μαζί να συνυπογράψουμε ένα κείμενο τιμής. Ένα κείμενο που θα στείλουμε στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, την άρνησή μας σ' αυτή τη αξιολόγηση χειραγώγηση.

Και όταν φτάσαμε στις 24 Μάρτη που ήρθε εκείνο το περίφημο «εντέλλεσθε» για τις ομάδες εργασίας πάλι αυτή η διοίκηση θέλοντας να προστατέψει τους συναδέλφους που μέχρι εκείνη τη στιγμή πιστά ακολουθούσαν τις θέσεις της Ομοσπονδίας υιοθέτησε την πρόταση των συναδέλφων.

Ποια ήταν αυτή; Να κηρύξουμε στάσεις εργασίας όταν θα καλούνταν οι συνάδελφοι να συνεδριάσουν στις ομάδες εργασίας. Και εδώ θα περίμενε κανείς αφού οι έξι υιοθέτησαν την πρόταση των υπολοίπων όλοι μαζί θα πηγαίναμε να ψηφίσουμε αυτή την πρόταση. Τότε ήταν το πρωτάκουστο. Είδαμε την κωλοτούμπα. Αυτό το οποίο είχαν εισηγηθεί πλέον δεν το ψήφισαν. Και έτσι και αυτή η απόφαση βγήκε από τους έξι της ΔΟΕ.

Και συνεχίστηκε συνάδελφοί μου η στήριξη των συναδέλφων και η καθαρή στάση, όπως αναπτύχθηκε χθες απ' το Γενικό Γραμματέα παρουσιάζοντας τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας. Η Ομοσπονδία μας στάθηκε μπροστά. Δεν είπε μισόλογα, δεν κρύφτηκε και δεν αποποιήθηκε των ευθυνών της. Ήταν εκεί, παρούσα, στηρίζοντας τους συναδέλφους και με νομικά κείμενα αλλά κυρίως με το συνδικαλιστικό της λόγο, με τα εκατοντάδες κείμενα τα οποία έστειλε στους Συλλόγους της χώρας.

Ήταν μόνο αυτή η παρουσία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ; Όχι συνάδελφοί μου. Όταν οι αρκετοί συνάδελφοί μας μπήκαν στην περιπέτεια των πειθαρχικών, το Διοικητικό Συμβούλιο, αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο στάθηκε η ομπρέλα προστασίας αυτών των συναδέλφων και ήταν παρών. Εκεί, σε όλες τις διαδικασίες, είτε ήταν προανακριτικές ή ήταν συνεδριάσεις των πειθαρχικών οργάνων και στήριξε και συνδικαλιστικά και οικονομικά κάθε συνάδελφο που βρέθηκε σ' αυτή τη δυσάρεστη θέση.

Συνάδελφοι θα μπορούσα να απαριθμήσω πάρα-πάρα

πολλά που έκανε αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο. Βλέπετε ότι ο χρόνος είναι αμείλικτος και δεν επιτρέπει να υποστηρίξω όσα έκανε όλο αυτό το διάστημα το Διοικητικό Συμβούλιο.

Το επόμενο διάστημα ακολουθούν νέες προκλήσεις. Έχουμε μπροστά μας την εφαρμογή της αξιολόγησης. Έχουμε μπροστά μας το Προεδρικό Διάταγμα 152, τις επιμορφώσεις των στελεχών για την αξιολόγηση και ο Σεπτέμβρης θα είναι ένας δύσκολος και θερμός μήνας.

Σήμερα θα πρέπει από δω όλοι μαζί να στείλουμε το μήνυμα πως ο Κλάδος ενωμένος μπορεί να αντιπαλέψει και να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές. Δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές σ' αυτά τα θέματα. Αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά που μας χωρίζουν. Σας καλώ όλοι μαζί να δώσουμε ένα κοινό αγώνα. Δεν περισσεύει κανείς.

Δεν υπάρχουν προδότες και πουλημένοι και από την άλλη μεριά υπερασπιστές οι οποίοι θα προστατέψουν τους συναδέλφους απ' αυτά τα προβλήματα. Ούτε μπορεί κανείς από μόνος του, άλλωστε συνάδελφοί μου οι Παρεμβάσεις αυτή τη συνδικαλιστική χρονιά έχουν τη μεγάλη πλειοψηφία στις διοικήσεις των Συλλόγων του λεκανοπεδίου. Αλήθεια συνάδελφοί μου σε όλες αυτές τις πολλές κινητοποιήσεις που εξήγγειλε φέτος το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ποια ήταν η συνεισφορά αυτών των Συλλόγων έξω από το Υπουργείο Παιδείας;

Δυστυχώς κάθε φορά ήμασταν εμείς και εμείς. Μετρημένοι στα δάκτυλα των χεριών μας. Αυτοί ήταν. Δεν μπορέσατε ούτε να κινητοποιήσετε τους συναδέλφους που υποτίθεται ότι σας στηρίζουν συνδικαλιστικά και σας ψηφίζουν.

Και τελειώνω με ένα ρητορικό ερώτημα: αρνηθήκατε και αρνείστε να πάρετε θέσεις στο Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος. Αλήθεια για ποιο λόγο τότε κατεβαίνετε στις εκλογές; Απλώς για να καταγράψετε τις δυνάμεις σας; Αφού έτσι κι αλλιώς μηδενική είναι η συνεισφορά σας στα δρώμενα του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος.

Αλλάξτε ρότα, να πάμε όλοι μαζί να αντιπαλέψουμε. Σας ενοχλούν αυτά, το καταλαβαίνω. Το καταλαβαίνω, σας ενοχλούν, γιατί η απραξία σας είναι προκλητική. Είναι προκλητική. Δεν έχετε προσφέρει τίποτα. Δεν έχετε προσφέρει τίποτα στον κλάδο, κοροϊδεύετε τους συναδέλφους, ψαρεύετε σε θολά νερά και το μόνο το οποίο σας ενδιαφέρει είναι όχι η επίλυση των προβλημάτων αλλά να υπάρχουν προβλήματα γιατί έτσι μπορείτε να επιβιώσετε. Ευχαριστώ.

Σταύρος Πετράκης

Ειδικός Γραμματέας

Η αξιολόγηση δικαιολογημένα ήταν το ζήτημα που κυριάρχησε, που μονοπώλησε θα έλεγα, τη συνδικαλιστική χρονιά που μας πέρασε. Είχε εντοπιστεί απ' την περσινή χρονιά ότι ήταν

ένα κορυφαίο θέμα μαζί με αυτό των πειθαρχικών και είχε και το προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο κάνει προσπάθειες ανάδειξης του ζητήματος στο πραγματικό μέγεθός του.

Αυτό που φάνηκε όλη αυτή την χρονιά ήταν, ότι εν τέλει δύο διαφορετικές προσεγγίσεις του ζητήματος υπήρξαν. Η πρώτη προσέγγιση ήταν αυτή που έλεγε: απειθαρχία, ανυπακοή, δεν συζητώ, είμαι κάθετα απέναντι. Δεν μπαίνω σε καμία διαδικασία. Απέχω. Καλώ τον κόσμο να αρνηθεί.

Για να δούμε τώρα αξιολογικά μετά από έναν ολόκληρο χρόνο εάν αυτή η πρόταση απέδωσε. Και επειδή δεν υπάρχει η δυνατότητα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση να κάνουμε μία αποτίμηση, αξιολογική κρίση θα έλεγα, όλου αυτού του σκεπτικού, θα πάω κάπου πάρα πολύ κοντά μας. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όπου η ΟΛΜΕ με τη συγκεκριμένη της πλειοψηφία, Συσπειρώσεις και ΣΥΡΙΖΑ, αποφάσισε να την εφαρμόσει. Αυτή ακριβώς ήταν η πρόταση της ΟΛΜΕ.

Απολογιστικά βέβαια, κανείς δεν μπορεί να πει ότι είχε επιτυχία η διατύπωση μιας δήθεν επαναστατικής πρότασης, η οποία δεν είχε κανένα απολύτως πέρασμα στη βάση, δεν άγγιξε κανέναν συνάδελφο, καμία σχολική μονάδα και ουσιαστικά υπονόμωσε τον αγώνα. Το μόνο «κέρδος» που μπορεί να επικαλεστεί κάποιος είναι ότι αυτοί που την πρότειναν, μπορεί να καμαρώνουν στον παραμορφωτικό καθρέφτη της ατομικής ή της συλλογικής τους ύπαρξης πως είναι “αγωνιστές”, “ασυμβίβαστοι” και “επαναστάτες”.

Κανένας όμως δεν τους ακολούθησε. Το αποτέλεσμα ήταν οικτρό. Όλες οι σχολικές μονάδες της δευτεροβάθμιας από καιρό κιόλας μπήκαν στην αυτοαξιολόγηση. Το αξιολογούμε αυτό συνάδελφοι; Κάνουμε αποτίμηση; Και ρωτάω όλους εσάς που λέτε ή που λέγατε ότι θα έπρεπε να ακολουθήσουμε αυτή την οδό, την πρακτική, τη διαδρομή, εξακολουθείτε να το λέτε άραγε;

Αρκεί και μόνο να διατυπώνουμε μια ψευτορητορική επαναστατική για να καλύπτουμε τα προσωπικά ή παραταξιακά μας αδιέξοδα; Ή πρέπει να έχουμε δίπλα μας αυτούς που θα το υλοποιήσουν δηλαδή τους συναδέλφους; Γιατί αν δεν τους έχουμε, δεν είμαστε απλά Δον Κιχώτες, δεν είμαστε απλά γραφικοί, είμαστε επικίνδυνοι και υπονομευτές του μαζικού κινήματος.

Ποια ήταν η άλλη διαδρομή; Η άλλη διαδρομή ήταν αυτή που ακολουθήθηκε απ' την πλειοψηφία της ΔΟΕ. Που αποφασίστηκε με αυξημένη πλειοψηφία στο ΔΣ αλλά και τεράστια αποδοχή από τη βάση και αυτό αποτελεί μια δική μου διαπίστωση, καθόλου αυθαίρετη κατά τη γνώμη μου, γιατί ερμηνεύεται από τη συμμετοχή των συναδέλφων.

Και δεν θα μπω στη διαδικασία, γιατί μιλώ σε στελέχη, να πω τι έγινε αυτή τη χρονιά, όμως θα πω ότι από την τακτική της ΔΟΕ έχουμε δύο μεγάλα κέρδη. Το πρώτο είναι η συσπείρωση του κλάδου, μια συσπείρωση πρωτόγνωρη, που δεν υπήρχε, που κανείς δεν το φανταζόταν ότι υπάρχει ή ότι μπορεί να δημιουργηθεί και πάνω σ' αυτή θα πρέπει να προσθέσουμε το επόμενο αγωνιστικό βήμα, γιατί οι συνδικαλιστικές κινήσεις και οι διαδρομές οφείλουν να δημιουργούν υπεραξία και παρακαταθήκες. Οι αγώνες οι οποίοι γίνονται δεν πιστώνονται σε καμία πλειοψηφία. Πιστώνονται σε ολόκληρο τον κλάδο όταν όμως αυτός μπορεί και θέλει να τους ακολουθήσει.

Το δεύτερο μεγάλο - σπουδαίο κέρδος είναι, σε μια εποχή που κυριαρχεί η λογική ότι ο μαζικός χώρος είναι στοχοποιημένος και φταίει για τα προβλήματα, μάλλον είναι συνυπεύθυνος για τα προβλήματα του κλάδου, αναδείχθηκε η τεράστια ανάγκη ύπαρξης ενός ισχυρού συνδικάτου, το οποίο θα είναι όχι απλά ασπίδα, όχι απλά ομπρέλα, αλλά αυτό που θα “μαζεύει” ολόκληρο τον κλάδο και θα τον κατευθύνει προς τα μπροστά. Και όσοι επιχειρούν να πουν ή να κρίνουν τους αγώνες από το αποτέλεσμα κάνουν πολύ μεγάλο λάθος. Οι αγώνες κρίνονται από αυτά που αφήνουν πίσω τους.

Υπήρξε και μια μίξερη κατά τη γνώμη μου προσπάθεια διαφοροποίησης κάποιων απ' αυτό το σημαντικό επίτευγμα του κινήματος η οποία είχε διάφορα χαρακτηριστικά που θα προσπαθήσω πάρα πολύ σύντομα να τα αναδείξω.

Το πρώτο: η προσπάθεια να γίνει η αξιολόγηση ένα διμερές θέμα που θα αφορά τα στελέχη της εκπαίδευσης και το Υπουργείο Παιδείας. Και απολογιστικά λέω ότι τελικά η απόφαση της ΔΟΕ για συμμετοχή μόνο των διευθυντών στις απεργιακές κινητοποιήσεις τις τελευταίες ήταν ένα λάθος. Ότι έπρεπε ολόκληρος ο κλάδος να δείξει την

διαφοροποίηση και την αντίστασή του.

Μία άλλη προσπάθεια διαφοροποίησης είχε να κάνει με το γεγονός της προσπάθειας δημιουργίας ενός κλίματος δήθεν επαναστατικού, μέσω των παρατήσεων των διευθυντών των σχολείων. Εγώ σέβομαι την απόφαση κάποιων να δημιουργήσουν ένα “συνδικαλιστικό Ζάλογγο”, όμως πιστεύω ότι δεν χρειαζόταν αυτό.

Δεν χρειαζόντουσαν Ιφιγένειες, ούτε χρειάζονται, για να πνεύσουν ευνοϊκοί άνεμοι στα πανιά του κινήματος. Άλλα πράγματα χρειάζονται κατά τη γνώμη μου και όσο και αν σέβομαι, την απόφαση των ελάχιστων συναδέλφων πανελλαδικά, θεωρώ ότι εν τέλει δεν έχει να προσφέρει και πάρα πολλά πράγματα, ούτε μπορεί πολύ περισσότερο να επιλύσει προβλήματα.

Μία άλλη κριτική είχε να κάνει με το γεγονός ότι κάποιοι έλεγαν: μα η ΔΟΕ άργησε. Τι έκανε η ΔΟΕ; Τελευταία στιγμή το περίμενε; Μπορούμε όσο θέλουμε να το κρίνουμε και να το χαρακτηρίσουμε αυτό ως γεγονός. Όμως ήταν μια πολιτική και συνδικαλιστική απόφαση να πάει το κείμενο την τελευταία στιγμή για συγκεκριμένους λόγους και βέβαια αφού είχε δοθεί η δυνατότητα στους συναδέλφους μέσω των στάσεων εργασίας που είχε εξαγγείλει η ΔΟΕ να μην προχωρήσουν οι ομάδες σε συνεδριάσεις.

Υπήρχε επίσης μία άλλη άποψη που έλεγε: δεν είναι καλό το κείμενο, θα φτιάξουμε εμείς ένα δικό μας κείμενο, διαφορετικό και κάποιοι μάλιστα προσπάθησαν να το “κυκλοφορήσουν” στα σχολεία. Αλήθεια, απολογιστικά, αυτά τα κείμενα που έδωσαν οι άλλοι τα ακολούθησαν οι συνάδελφοι; Η προσωπική μου εκτίμηση και δεν απέχει απ’ την πραγματικότητα είναι ότι τους γύρισαν την πλάτη. Όλοι στοιχήθηκαν πίσω από το κείμενο της ΔΟΕ.

Υπήρχε επίσης μία άλλη δήθεν κατηγορία. Ότι η απόφαση της ΔΟΕ να συμπληρώσει τους δείκτες στη συνέχεια και αφού κρίθηκε ότι εν τέλει δεν είχε λειτουργήσει και σε μεγάλο βαθμό το θέμα των στάσεων εργασίας, ότι είναι δήθεν συμμετοχή στην αυτοαξιολόγηση. Όλοι οι καλοπροαίρετοι όμως γνωρίζουν ότι ήταν μια προσπάθεια επιτυχής, που κατόρθωσε να μην μπορέσει το Υπουργείο Παιδείας να κατηγοριοποιήσει τα σχολεία αφού τα κείμενα που δόθηκαν ήταν για όλα τα σχολεία ίδια.

Μία άλλη δήθεν κατηγορία ήταν ότι το κείμενο δεν το έγραψε η ΔΟΕ. Ποια ΔΟΕ; Εμείς εδώ δηλαδή οι ΙΙ, αλλά το έγραψαν κάποιοι Σύλλογοι και η ΔΟΕ το υιοθέτησε. Το κείμενο και το κάθε κείμενο δεν έχει καμία σημασία ποιος το γράφει. Σημασία έχει ποιος το υιοθετεί. Και ασφαλώς δεν είναι ούτε σοφοί, ούτε αρκούν τα ΙΙ μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και πολύ σωστά κατά τη γνώμη μου έκανε η

ΔΟΕ, η πλειοψηφία και υιοθέτησε αφού βέβαια το συμπλήρωσε, κείμενο των Συλλόγων.

Το γεγονός ότι οι Σύλλογοι αυτοί είχαν μια συγκεκριμένη πλειοψηφία και παρόλα αυτά η ίδια η παράταξη των Συσπειρώσεων που απ’ τη μία έφερε το κείμενο και απ’ την άλλη το κατηγορούσε, δείχνει τη συνδικαλιστική δεοντολογία και ηθική, κάποιων. Δεν μπαίνω όμως στον κόπο ούτε ξοδεύω το χρόνο μου να το αναλύσω περισσότερο, γιατί το κατατάσσω στις συγκρούσεις τους τις ενδοπαραταξιακές που δεν ενδιαφέρουν τον κλάδο.

Όμως συνάδελφοι ένα είναι το κυρίαρχο και το οποίο δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Όλοι, μα όλοι, οι εκπαιδευτικοί, ένα ερώτημα είχαν στα χείλη τους: τι θα κάνει η ΔΟΕ. Όλοι από τη ΔΟΕ περίμεναν. Ακόμα και αυτοί που όλα αυτά τα χρόνια προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να την απαξιώσουν, να την λοιδορήσουν, να την ευτελίσουν, ένα ερώτημα είχαν: πότε θα κάνει αυτό ή το άλλο η ΔΟΕ; Όλοι οι αυτοθαυμαζόμενοι σωτήρες του παρελθόντος μαζί με τους δήθεν επελαύνοντες σωτήρες του μέλλοντος, παρακολουθούσαν αμήχανοι, ανήμποροι και χωρίς δυνατότητα διατύπωσης καμίας πρότασης

Και αυτό είναι ένα κέρδος για το συνδικάτο και ταυτόχρονα μία τιμωρία για όλους αυτούς οι οποίοι κατηγορούσαν και τώρα αναγκάστηκαν εκ των πραγμάτων να αναγνωρίσουν ότι οι λύσεις δεν μπορούν να δοθούν μόνο από τις παρατάξεις τους, μόνο από τις παρέες τους, μόνο από τις φαντασιώσεις και τους δογματισμούς τους. Χρειάζονται όλοι, το οργανωμένο κίνημα, έστω και αν δεν τους αρέσουν οι συσχετισμοί που διαμορφώνουν με την ψήφο τους οι συνάδελφοι.

Ένα τελευταίο και θα κλείσω μ’ αυτό. Έγινε προσπάθεια να αναδειχθεί από κάποιο συνάδελφο των Παρεμβάσεων που τον εκτιμώ ιδιαίτερα η παραταξιακή καθαρότητα στους αγώνες. Μας είπε, εσείς, λέει, εντάξει οι από δω, συμμετείχατε αλλά δεν συμμετείχατε και όλοι. Μόνο εμείς συμμετείχαμε όλοι. Εμείς είμαστε μόνο οι αγωνιστές. Εσείς είστε και λίγο ερμαφρόδιτοι, είστε και από δω και από κει.

Ακούστε συνάδελφοι, όσοι νομίζουν ότι είναι κοινωνικοί επαναστάτες και τους αντιλαμβάνονται και οι άλλοι ως τέτοιους κάνουν πολύ μεγάλο λάθος. Αυτό μπορούν να το βλέπουνε στις προσωπικές τους φαντασιώσεις ή και στις ονειρώξεις τους, αλλά δεν είναι έτσι.

Εμείς λοιπόν συνάδελφοι μια και μπήκε η πρόκληση και αναφέρομαι στην παράταξή μου τη Δημοκρατική Συνεργασία, απαντάμε στο ερώτημα: ναι, εμείς είμαστε, είμαστε και τώρα και παλιά και θα είμαστε και αύριο υπέρ του δημόσιου σχολείου, έχουμε αγωνιστεί γι’ αυτό, δεν νιώθουμε την

ανάγκη να απολογηθούμε, ούτε να το αποδείξουμε σε κάποιους νεόκοπους “πουθενάδες”, οι οποίοι εμφανίστηκαν ξαφνικά και προσπαθούν να μας χρεώσουν όλα τα δεινά για να επιβιώσουν οι ίδιοι.

Δεν περιμένουμε διαπιστευτήρια. Έχουμε τους αγώνες μας, τα τριάντα χρόνια που ήμασταν κυρίαρχη παράταξη και που με την παρουσία των στελεχών μας σε όλη την Ελλάδα και στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, επιβάλαμε να μην υπάρχει η αξιολόγηση. Δεν πίνουν σε μας αυτά τα ψευδοδιλήμματα. Είμαστε παράταξη αγώνων, απεργιών, δράσης. Δεν είμαστε εμείς απ’ δω και από κει. Εμείς απεργούμε σε όλες τις απεργίες είτε μας αρέσουν - είτε δεν μας αρέσουν. Δεν έχουμε καλές και καλές απεργίες. Άλλοι τα κάνουν αυτά. Δεν έχετε να μας καταλογίσετε τίποτα.

Και επίσης αντιλαμβανόμαστε ότι δεν είμαστε “οι καλύτεροι”, ότι δεν είμαστε “οι μόνοι”, ότι δεν αρκούμε εμείς, ότι δεν φτάνει η παρέα μας όπως νομίζετε κάποιοι από εσάς. Εμείς ξέρουμε πολύ καλά ότι χρειαζόμαστε όλοι. Μόνο όλοι μαζί, με κόστος προσωπικό, οικονομικό, μπορούμε να ανατρέψουμε την αξιολόγηση. Είμαστε αποφασισμένοι να το αναλάβουμε στο βαθμό που μας αντιστοιχεί, αναγνωρίζοντας τις δυσκολίες, αναγνωρίζοντας τα προβλήματα, αναγνωρίζοντας την κόπωση της βάσης, αλλά πρέπει να το πάμε όλοι μαζί. Μόνο έτσι.

Χαμηλώστε τους τόνους. Πάμε όλοι μαζί. Μπορούμε να την ανατρέψουμε αυτή την βαρβαρότητα που προσπαθούν να φέρουν στην εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ.

Νίκος Φασφαλής Οργανωτικός Γραμματέας

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι της 83^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ή ακόμη καλύτερα της 32^{ης} μετα-επιθεωρητικής Συνέλευσης, διότι για το διδασκαλικό συνδικαλιστικό κίνημα η

κατάργηση του επιθεωρητισμού το 1982 αποτελεί ορόσημο, αποτελεί μέγιστη κατάκτηση αφού σηματοδοτεί την επαναφορά στο σχολείο της Δημοκρατίας και της παιδαγωγικής ελευθερίας.

Στέκομαι εδώ μπροστά σας κοιτώντας σας κατάματα, με την ευθύνη του οργανωτικού Γραμματέα της Δ.Ο.Ε και θα προσπαθήσω να τοποθετηθώ με λόγο ξεκάθαρο, με λόγο απλό, απηλλαγμένο και από τα τελευταία ψήγματα ψηφοθηρίας.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι, ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις. Η πραγματικότητα που βιώνει η ελληνική κοινωνία και ο κλάδος μας φυσικά δεν περιγράφεται. Εμείς έχουμε χρέος να την αλλάξουμε. Για να αλλάξουμε όμως την πραγματικότητα πρέπει πρώτα απ’ όλα να την κατανοήσουμε. Να δούμε που βρισκόμαστε, που τοποθετούμε τον εαυτό μας, σε ποιους απευθυνόμαστε και αν υπάρχει προσδοκία συμπόρευσης με άλλους.

Θέλω να τονίσω για άλλη μία φορά ότι στο διάβα του χρόνου ο κλάδος πορεύθηκε αγωνιστικά μόνος του. Πέτυχε ανατροπές, έφερε καλύτερες μέρες στην Δωρεάν Δημόσια εκπαίδευση με τις εγερτήριες ιδέες του, με τις προτάσεις του και φυσικά με τους αγώνες του.

Είμαστε ένας Κλάδος ανάδελφος. Γι’ αυτό και η Γενική μας συνέλευση δε χρειάζεται να εκπέμπει SOS, δε χρειάζεται να εκπέμπουμε μηνύματα κινδύνου προς άλλους. Μία και μοναδική επιλογή έχουμε. Να σηκώσουμε το λάβαρο του αγώνα και της αντίστασης για να ανατρέψουμε καταστάσεις που μας πάνε δεκαετίες πίσω στο παρελθόν, για να πάμε μπροστά στο μέλλον που μας αξίζει!

Απευθύνομαι και σε σας συνάδελφοι και συναδέλφισσες που μπαίνετε εδώ μέσα μονοπωλώντας την αγωνιστικότητα. Το χειρότερο είναι να έχεις κανείς μεγάλη εντύπωση για τον εαυτό του.. και εσείς πορεύεστε στον δρόμο αυτό! Ο κλάδος τους χρειάζεται όλους, δεν φτάνει μόνο ένα μικρό κομμάτι.

Θα αποφύγω, βέβαια, να μπω στον πειρασμό διατύπωσης μεγάλων «οραμάτων» που πλασάρουν κάποιοι όπως αυτό της μειωμένης συνδρομής κατά 30-40 λεπτά το μήνα! Ούτε φυσικά θα σχολιάσω τα λόγια τα μεγάλα που ακούγονται εδώ μέσα από αντιπροσώπους μελλοντικών κυβερνητικών σχημάτων.

Δεν επιθυμώ να πρωταγωνιστήσω, ούτε να συμμετέχω στη σκηνοθεσία της παράστασης που παίζεται εδώ και καιρό παντού, σ’ όλες τις γενικές συνελεύσεις της χώρας από κάποιους. Είναι η γνωστή παράσταση με τίτλο «Για μια χούφτα ψήφους». Δε θα σας ακολουθήσουμε σ’ αυτόν τον κατήφορο της ανευθυνότητας. Κοιτάζουμε κατάματα την πραγματικότητα που θέλουμε να ανατρέψουμε.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Οργανώθηκε και απλώθηκε απο την κυβέρνηση μια επιχείρηση φόβου, μια επιχείρηση παρακολούθησης των

πάντων. Ξεδιπλώθηκε με τα παρουσιολόγια, τους επιθεωρητές δημόσιας διοίκησης, το my-school, και στιδήποτε άλλο μπορεί να σκεφτεί κανείς. Γιατί άραγε; Μα για να μπορέσει να στρώσει, να ετοιμάσει το έδαφος για να 'ρθει ο περίφημος επιθεωρητισμός, για να επιστρέψουμε σε μια άλλη εποχή, όπου φοβισμένοι άνθρωποι θα λυγίζουν εύκολα και θα αποδέχονται τα πάντα.

Αυτός ο κλάδος ο ιστορικός, ο αγωνιστικός δεν μπορεί και δεν θα επιτρέψει ποτέ να γυρίσουμε σε μια τέτοια εποχή! Αυτός ο Κλάδος δεν μπορεί να αντέξει με λιγοστούς νεοδιοριστούς και μάλιστα με 640 ευρώ μηνιάτικο! Αυτός ο κλάδος δεν μπορεί να σέρνεται με ένα άρθρο σκούπα στα πειθαρχικά για το τίποτα τις περισσότερες φορές και δίκως καν το τεκμήριο της αθωότητας!

Χρειάζεται αγώνας ανατροπής!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κυβέρνηση για να πετύχει τα απαράδεκτα σχέδιά της κινητοποίησε τον κοινωνικό αυτοματισμό. Ο ένας εργαζόμενος εναντίον του άλλου μέχρι που η κατάσταση αυτή χτύπησε και τη δική μας πόρτα.

Έτσι βρεθήκαμε σήμερα στην πρωτόγνωρη αυτή κατάσταση που όλοι μας βιώνουμε. Σήμερα έχουν καταπατηθεί άρθρα του συντάγματος. Άρθρα που δεν επιτρέπουν απολύσεις, κι όμως η κυβέρνηση προχώρησε σε αυτές. Κατήγγησε τη μονιμότητα που προβλέπει το Σύνταγμα μέσω των μνημονίων και των μεσοπρόθεσμων. Βέβαια ο Κλάδος αυτός ύψωσε αμέσως το λάβαρο του αγώνα. Ήταν διαχρονικά μπροστάρης στους κοινωνικούς αγώνες.

Δυστυχώς η ρητορική κάποιων εδώ μέσα τον κατατάσσει πάντα αγωνιστικά δεύτερο, δεν αναγνωρίζουν τίποτα και αυτό γιατί δεν έχουν την ευθύνης συμμετοχής στο προεδρείο. Θυσιάζουν τα πάντα, απαξιώνουν κάθε κατάκτηση μόνο και μόνο για εκλογικά οφέλη. Εμάς μας ενδιαφέρει ο κλάδος, οι συνάδελφοι μας που καθημερινά δίνουν τη μάχη μέσα στην τάξη. Δεν μπορώ όμως να σιωπήσω στα όσα ανιστόρητα ακούγονται στην αίθουσα αυτή.

Τολμούν κάποιοι να μιλάνε για την παράταξη στην οποία ανήκω και ότι μεταλλάχθηκε σε Δημοκρατική Συνεργασία λειτουργώντας ως κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

Είμαστε περήφανοι που ανήκουμε σ' αυτή και πρέπει να θυμίσω στους κακόπιστους ότι:

Η παράταξη αυτή είναι που έφερε τη δημοκρατία στο σχολείο, είναι αυτή που έδωσε τον επιθεωρητή απ' το σχολείο. Η παράταξη αυτή έφερε τα παιδαγωγικά τμήματα στα οποία πήγατε εσείς. Η παράταξη αυτή επέτρεψε μέσω της εξομοίωσης να πάρετε μεταπτυχιακά, σύντροφοι της αριστεράς, να πάρετε διδακτορικά, να πάρετε τα πάντα.

Η παράταξη αυτή ήταν πρωτοπόρα, αγωνίστηκε για πολλά πράγματα, αγωνίστηκε και για διδασκαλεία στα οποία φοιτήσατε όλοι εσείς. Αγωνίστηκε και έφερε εδώ ένα νέο μισθολόγιο όπου όλοι αμειβόταν το ίδιο, ενώ οι συνάδελφοι της δευτεροβάθμιας έπαιρναν τα διπλάσια λεφτά μέχρι τότε.

Αυτά όλα όμως τα ξεχνάτε, τα αποσιωπάτε ή δεν έχετε μνήμη, είναι επιλεκτική ή κάτι άλλο πιο πονηρό σκέφτεστε. Δεν χρειάζεται να μιλήσω λοιπόν γι' αυτό.

Θα κλείσω με την αξιολόγηση που μας απασχολεί. Η τιμωρική αυτή αξιολόγηση είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να υπάρξει και σας λέω το γιατί; Γιατί οι επιπτώσεις που θα φέρει στο σχολείο θα 'ναι φοβερές.

Θα υπάρξει κλίμα φόβου, θα είναι εμφανέστατο αυτό, γιατί επανέρχεται στο σχολείο η ταξική διάκριση, η αποξένωση που ο κλάδος το '82 κατήγγησε. Θα υπάρξει απονομή βαθμών, μισθών διαφορετικών, θα διασπάται το σώμα των εκπαιδευτικών σε κομμάτια.

Θα υπάρξουν και θα αναπτύσσονται αισθήματα διαφορετικά και συνειδήσεις κατωτερότητας και ανωτερότητας. Θα φέρει ανάπτυξη κλικών, φοβίας, άμυνας. Θα υπονομεύει κάθε έννοια συνεργασίας.

Πάμε ολοταχώς λοιπόν εάν δεν κάνουμε κάτι σε ένα σχολείο δίκως πρωτοβουλίες, δίκως πνεύμα ελευθερίας, χωρίς συμμετοχικότητα, χωρίς δημιουργικότητα. Θεωρώ ότι ο κλάδος αυτός πρέπει να ζητήσει δημόσια δέσμευση από όλους, δηλαδή πρέπει να μας πουν τι θέση έχουν οι σχολικοί σύμβουλοι. Δεν μπορεί να είναι και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ.

Εάν είναι εκτός κλάδου να φύγουν. Να μην ξαναείναι εδώ. Πρέπει επίσης να διατυπώσουν τη θέση τους τα παιδαγωγικά τμήματα. Τι θέση έχουν για την αξιολόγηση τα παιδαγωγικά τμήματα της χώρας, το δημιουργήμα του κλάδου.

Πρέπει επίσης να μας πει η Ομοσπονδία Γονέων τι θέση έχει για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Πρέπει δημόσια να εκφραστεί γιατί εγώ έχω μεγάλο ερωτηματικό για το τι θέλουν. Γιατί η ώρα του τι λες πέρασε κι όπως λείει και ο ποιητής τώρα ήρθε η ώρα του τι κάνεις.

Κλείνω εδώ και σας λέω ότι υπάρχει ο εξής φόβος: σας το είπα χθες, δεν το καταλάβατε. Μην ρίχνετε νερό στο μύλο της κυβέρνησης. Μην παίζετε το παιχνίδι των μέσων ενημέρωσης, γιατί το σύστημα αυτό έχει στόχο να διαχωρίσει την κοινωνία. Πιθανά στο μέλλον να υπάρχουν δυο τάξεις. Θα υπάρχουν οι άνθρωποι που διαβάζουν και αυτοί θα ανήκουν στην άρχουσα τάξη και θα υπάρχουν και οι άνθρωποι που θα βλέπουν

μόνο τηλεόραση. Προσέξτε το, θα είναι το μεγαλύτερο πλήγμα για τη δημοκρατία. Θα υπάρξει μεγίστη ανισότητα της γνώσης.

Σας καλώ κλείνοντας να πάμε όλοι μαζί σε έναν αγώνα ανένδοτο απ' το Σεπτέμβρη, όλοι μαζί ομόφωνα, ομόψυχα, όπως ο κλάδος θέλει. Γυρίζοντας όλη τη χώρα, όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είδαμε ότι συνάδελφοί μας συντάχθηκαν με τη ΔΟΕ, υπέγραψαν όλοι, υπέγραψαν στο κείμενο γιατί μας θέλουν όλους μαζί. Δεν μας θέλουν χώρια.

Είναι λίγα αυτά που μας χωρίζουν. Πρέπει λοιπόν μέσα απ' αυτοκριτική και την αταλάντευτη αγωνιστική μας διάθεση, να πάμε όλοι μαζί σε ένα μεγάλο αγώνα. Αγώνα που θα λέει όχι στην επιστροφή στον επιθεωρητισμό και θα βάζει τις βάσεις για το δημόσιο σχολείο που ονειρευόμαστε και μας αξίζει.

Σας ευχαριστώ απ' την καρδιά μου. Καλό αγώνα.

Θανάσης Αγαπητός Μέλος

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι πριν ξεκινήσω θα διαβάσω μία είδηση που τώρα εγώ τουλάχιστον την είδα από την in.gr. Νομίζω ήταν αυτονόητο φυσικά αυτό που θα διαβάσω για μας.

«Ο Υπουργός Παιδείας εμφανίστηκε κατηγορηματικός ως προς το θέμα της αξιολόγησης. Δεν υπάρχει περίπτωση να βγω και να πω ότι παγώνει η αξιολόγηση. Η κοινή γνώμη είναι απέναντι και έχει δίκιο. Αξιολόγηση σημαίνει ποιος προσφέρει στα παιδιά μας», ανέφερε, ενώ ρώτησε τον Πρόεδρο της ΟΛΜΕ «Ποια είναι η πρόταση των εκπαιδευτικών στο ζήτημα; Να καταργηθεί ο Νόμος», απάντησε ο Θέμης Κοτσιφάκης. «Πετάτε τη μπάλα στην κερκίδα» σχολίασε ο κ. Λοβέρδος.

Αυτό το αναφέρω επειδή δεν είμαι πολύ καλός με τα ηλεκτρονικά για να μπορέσετε έτσι να την ακούσετε και εσείς, εγώ δεν είχα αυταπάτες, συμμετείχα στη συνάντηση με τον Υπουργό και κατάλαβα τις προθέσεις του, άλλωστε ο κ. Λοβέρδος αν θυμηθούμε λίγο τις δηλώσεις του το 2011 είχε δηλώσει κατηγορηματικά ότι πρέπει επιτέλους να

σταματήσει ένα εκατομμύριο δημοσίων υπαλλήλων να ταλαιπωρεί τα δέκα εκατομμύρια Ελλήνων.

Το λέω αυτό γιατί σίγουρα πρέπει να συζητήσουμε για την πολιτική. Γι' αυτό λοιπόν ξεκινάω δείχνοντάς σας ένα δημοσίευμα, δεν είναι από καμιά αριστερή εφημερίδα, που λέει: «Εφιάλτης. 213 εκατομμύρια άνεργοι σε πέντε χρόνια. Παγκόσμια Έκθεση. Σοκ. 4 εκατομμύρια έμειναν χωρίς δουλειά μέσα στο 2013 και έπεται συνέχεια».

Αυτό συνάδελφοι είναι ο καπιταλισμός. Βρισκόμαστε στη δίνη δηλαδή μιας πρωτοφανούς επίθεσης του καπιταλισμού που θέλει να διασφαλίσει και να διευρύνει τα κέρδη του. Βρισκόμαστε στη δίνη μιας επίθεσης που τσαλαπατά χώρες, λαούς, δικαιώματα και ζωές, με στόχο την επιβολή μιας παγκόσμιας τάξης που θα επαναφέρει τους λαούς, τις κοινωνίες και τους ανθρώπους σε ένα νέο μεσαίωνα.

Βρισκόμαστε στη δίνη μεγάλων καπιταλιστικών ανταγωνισμών για την πολιτική, οικονομική και γεωγραφική κυριαρχία. Τέσσερα χρόνια τώρα στη χώρα μας καταργούνται κατακτήσεις ενός αιώνα με εξαιρετικά βίαιο τρόπο. Με εργαλεία το χρέος, τα δημοσιονομικά ελλείμματα, επιχειρεί το κεφάλαιο να φορτώσει το βάρος της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων, για να πετύχει ένα νέο κύκλο αύξησης της κερδοφορίας του.

Τέσσερα χρόνια τώρα οι άνεργοι, η νεολαία, ο λαός ζουν την επέλαση της βαρβαρότητας. Ανατρέπονται εργασιακές σχέσεις, καταργείται η κοινωνική ασφάλιση και το δικαίωμα στη σύνταξη, διαλύεται η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, ιδιωτικοποιείται ή ξεπουλιέται κάθε κοινωνικός πλούτος.

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, δυο κόσμοι είναι μπροστά μας, δύο κόσμοι χωριστοί και αντιμέτωποι. Οι δυο Ελλάδες της ασυμφιλίωτης ταξικής πάλης. Λίγες φορές η αντιπαράθεση είχε πάρει τόσο ξεκάθαρο χαρακτήρα.

Από τη μια οι καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, μια χούφτα γυναίκες με τον περήφανο αγώνα τους έχουν ξεφτιλίσει υπουργούς, υπηρέτες του κεφαλαίου και της τρόικας και από την άλλη ο Γκίκας Χαρδούβελης που σφράγισε τον ερχομό του στο Υπουργείο Οικονομικών με ακόμα ένα ξυλοδαρμό των καθαριστριών από τα ΜΑΤ.

Στο πλευρό του δηλαδή οι ένστολες συμμορίες καταστολής, με βασικό μέσο επιβολής μιας πολιτικής που δεν τρώγεται με τίποτα. Από τη μια ο αγώνας της καθαρίστριας για τη δουλειά της και το ψωμί των παιδιών της και από την άλλη ο δικαστικός αυτοματισμός που σπεύδει ξανά στο πλευρό της κυβέρνησης και του συστήματος.

Από τη μια οι εργαζόμενοι της Χαλυβουργίας, της ηρωικής εννιάμηνης απεργίας και απ' την άλλη το Ανώτατο

Συμβούλιο Εργασίας ή καλύτερα ανεργίας που αφού συστάθηκε με συμφωνία της ΓΣΕΕ άναψε το πράσινο φως για τις πρώτες μαζικές απολύσεις μετά από 30 χρόνια.

Απ' τη μια οι απολυμένοι της ΕΡΤ και ειδικά όσοι αγωνίζονται και κρατούν ανοικτή την άλλη ενημέρωση και την προοπτική ενός πραγματικού δημόσιου φορέα ενημέρωσης και απ' την άλλη η πολιτική του μαύρου, του αποφασίζουμε και διατάζουμε.

Απ' τη μια οι διοικητικοί των ΑΕΙ που απεργούν και διεκδικούν το δικαίωμα στη δουλειά και απ' την άλλη το τσεκούρι του κ. Μητσοτάκη. Από τη μια ο καθημερινός εφιάλτης εκατομμυρίων ανέργων, απλήρωτων και πάμπτωχων εργαζόμενων, που κοιμούνται και ξυπνούν χωρίς ευρώ στην τσέπη και απ' την άλλη ο φύλακας του ευρώ ο κ. Προβόπουλος που αγωνιούσε με ποιο νόμισμα θα ξυπνούσε.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όσοι νόμιζαν πως στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουν βλέπουν τώρα πως τα πράγματα είναι πολύ πιο σύνθετα. Βρίσκονται αντιμέτωποι με το σύνολο του σιδηρόφρακτου αστικού συστήματος, με τα νέα άγρια κύματα της αντιλαϊκής επιδρομής.

Όσοι νόμιζαν πως η συγκυβέρνηση της καταστροφής έλαβε το μήνυμα και η κατάσταση θα αρχίσει να βελτιώνεται διαψεύδονται και όσοι απελπίζονται και λένε δεν γίνεται τίποτα, βλέπουν τις ηρωικές καθαρίστριες να ορίζουν ξανά τι σημαίνει ανυποχώρητος αγώνας. Τι σημαίνει να κερδίζεις συλλογικά μέσα στον αγώνα την αξιοπρέπειά σου και έτσι να διεκδικείς το δικίό σου στη δουλειά και στη ζωή.

Και όλοι μαζί νιώθουμε πως πάμε σε μεγάλες συγκρούσεις, πως τίποτα δεν τέλειωσε. Όλα είναι εδώ. Μόνο που χρειαζόμαστε ένα κίνημα που δεν θα κάνει αγγαρεία και θα οδηγήσει σε διαπραγμάτευση για την ήττα. Και αυτό το λέμε γιατί είναι καθήκον μας να αντιπαλέψουμε όλα όσα έχουν επιβάλει μέχρι τώρα, για να σταματήσουμε όμως και αυτά που έρχονται, που κανένας δεν μίλησε αυτές τις μέρες μέσα σ' αυτή την αίθουσα από τις πλειοψηφούσες παρατάξεις ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ.

Πριν λίγες μέρες, συνάδελφοι, δημοσιοποιήθηκε η έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που είναι ένα άλλο χαστούκι για τη χώρα μας. Καταγράφει αναλυτικά αυτά που έχουν υπογράψει οι σύγχρονοι Τσολάκογλου τινάζοντας στον αέρα όλα τα προπαγανδιστικά ψέματα που συμβαίνουν στον ελληνικό λαό.

Χαστούκι όμως είναι για τους εργαζόμενους αν τους επιτρέψουμε να επιβάλλουν αυτές τις πολιτικές. Πέρα δηλαδή από τα τεράστια ελλείμματα που έχουν εμφανίσει ως ελλείμματα του κόσμου της εργασίας και ζητούν να

παρθούν και νέα μέτρα βλέπουμε να μιλούν για δισεκατομμύρια που αυτά φυσικά σημαίνουν ακόμα πιο μεγάλη φτώχεια, ακόμα πιο χαμηλούς μισθούς, ακόμα πιο μεγάλη εξαθλίωση των ίδιων των εργαζόμενων. Κατάργηση όλων των κοινωνικών αγαθών που έχουν μείνει στο απυρόβλητο μέχρι σήμερα, όσα έχουν μείνει.

Εμείς αυτό που λέμε είναι ότι δεν θέλουμε να μοιράσουμε τη φτώχεια μας και επειδή άνοιξε ήδη όπως φαίνεται με τα χθεσινά δημοσιεύματα και το μεγάλο θέμα των μισθών, αυτό που θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι πρέπει να μιλήσει ο κόσμος της εργασίας για την τεράστια μείωση των μισθών μας τα προηγούμενα χρόνια. Όχι να προστατεύσει αυτό που λένε δηλαδή, δήθεν μια καλύτερη αναδιανομή, που είναι ένα τεράστιο ψέμα.

31% είναι κάτω οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια του μνημονίου. Και άλλο θα μειωθούν; Πόσο πιο κάτω μπορεί να πάει ο μισθός του πρωτοδιόριστου εκπαιδευτικού για να μπορέσει να ζήσει;

Λέμε λοιπόν ότι οι πολιτικές αυτές που καθορίζουν τη ζωή είναι αυτές που δεν αντιπαλεύτηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Και ας σταματήσουν να καϊδεύουν αυτιά ή να μιλάνε για ενότητες. Το Διοικητικό Συμβούλιο ήταν απ' την άλλη μεριά, απ' τη μεριά υπεράσπισης αυτών των πολιτικών, των πολιτικών των μνημονίων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της τρόικας και του κεφαλαίου.

Και αυτό ξεκινάει από τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου, γιατί αυτό που είπε συγκεκριμένα ο Γραμματέας της Ομοσπονδίας, αυτή είναι η αλήθεια. Ξέραμε πως θα συγκροτηθεί το Προεδρείο. Ακριβώς αυτό ανέφερε στα πεπραγμένα. Δεν επεδίωξαν όμως να συγκροτηθεί από την πρώτη στιγμή γιατί στους σχεδιασμούς τους ήταν να μπλοκάρουν την προσπάθεια για ένα μεγάλο ενωτικό αγώνα το Σεπτέμβρη.

Μια από τις βασικές επιδιώξεις της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν αυτή. Να μην μπορέσει ο κόσμος των εκπαιδευτικών, των εργαζόμενων στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα, στον ιδιωτικό τομέα να παλέψει από κοινού για να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές.

Γι' αυτό και σε όλα τα Διοικητικά Συμβούλια δεν διαφώνησαν πουθενά. Μαζί ψήφισαν, μαζί στήριζαν αυτές τις πολιτικές.

Αυτό που εμείς θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι υπάρχει μια πολιτική που ξεκινάει από πολύ μακριά, θέλει να σαρώσει τα πάντα και χρέος του κινήματος είναι ή συνολικά να την αμφισβητήσει ή αλλιώς ελπίδα δεν υπάρχει.

Σε όποιες παρεμβάσεις κάναμε σε οποιοδήποτε ζήτημα το Διοικητικό Συμβούλιο ξεκινούσε από μια ανακοίνωση,

πήγαινε σε μια πιο σκληρή ανακοίνωση, ζητούσε μια νομική γνωμοδότηση και μετά πετούσαν τη μπάλα στους συναδέλφους να κάνουν αυτοί ό,τι νομίζουν, όπως μπορούν, χωρίς καμιά στήριξη, χωρίς καμιά βοήθεια.

Στο μεγάλο θέμα της αξιολόγησης αυτό που θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι την μάχη την έδωσε ο κόσμος της εκπαίδευσης γιατί ξέρει τι έρχονται μέσα από τις αξιολογήσεις, τις αυτοαξιολογήσεις και όλους τους υπόλοιπους μηχανισμούς.

Ξέρει ότι αυτά που έχουν ψηφίσει με το τελευταίο μεσοπρόθεσμο είναι η διάλυση του δημόσιου τομέα. Είναι να πάμε δηλαδή σε ένα πιο φτηνό, πιο ευέλικτο, πιο προσαρμοσμένο δημόσιο τομέα, χωρίς δικαιώματα του κόσμου της εργασίας. Γι' αυτό τίποτα δεν μπορεί να κερδίσεις, ούτε την απόσπαση, ούτε τη μετάταξη, ούτε οποιοδήποτε μικροεπίδομα αν δεν αμφισβητήσεις τους πυρήνες αυτής της πολιτικής. Αν δεν τα βάλεις μ' αυτούς που ουσιαστικά φέρνουν τα δεινά στον κόσμο της εργασίας. Με το κεφάλαιο, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την αστική τάξη στη χώρα σου και παντού

Σχετικά με τα ζητήματα της αξιολόγησης εμείς από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι βάζουμε ένα στόχο. Το στόχο να ανατρέψουμε την αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση, να μην περάσουν αυτές οι πολιτικές και οι σχεδιασμοί των Υπουργείων Παιδείας και Μεταρρύθμισης.

Γι' αυτό κάναμε και υποχωρήσεις. Γι' αυτό κάναμε βήματα πίσω, όμως αυτό που βλέπαμε σ' όλη τη διαδικασία, σ' όλη την πορεία αυτού του μεγάλου ζητήματος ήταν ότι το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να ψήφιζε ορισμένα πράγματα, τα ψήφιζε όμως για να μην τα υλοποιήσει. Δεν τα πάλεψε ούτε μια στιγμή, ούτε καν στο Διοικητικό Συμβούλιο, μια απλή ανακοίνωση έβγαζε και μετά έλεγε: ή φταίει ο κόσμος που δεν μπορεί να τα παλέψει, να τα υπηρετήσει και να νικήσει ή φταίν γενικά οι πολιτικές τους.

Εμείς σημειώνουμε ότι στο δύσκολο αυτόν αγώνα χρειάζεται πραγματικά ενότητα. Χρειάζεται να είμαστε όλοι μαζί. Όμως η πορεία της φετινής χρονιάς έχει αποδείξει ακόμα πιο περίτρανα στις Παρεμβάσεις ότι οι ηγεσίες των παρατάξεων ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ δεν είναι με τον κλάδο. Εξυπηρετούν συγκεκριμένες πολιτικές και αυτό φάνηκε στις πιο κρίσιμες, στις πιο κορυφαίες στιγμές.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, απευθυνόμενος προς τους συντρόφους συναγωνιστές του ΠΑΜΕ και εδώ μέσα αλλά και στο Διοικητικό Συμβούλιο αλλά και συνολικά στην κοινωνία αυτό που θέλω να πω είναι ότι δεν πρέπει να χαιρόνται όταν τους επευφημούν ότι είστε καθαροί. Εννοούν ότι είστε ακίνδυνοι.

Η αντίληψη που αναπαράγεται ότι οι αγώνες δεν μπορούν

να νικήσουν εξαιτίας των συσχετισμών ή οτιδήποτε άλλο είναι κατά την άποψή μας αυτή που ρίχνει νερό στο μύλο του ΣΥΡΙΖΑ. Αφού οι αγώνες δεν νικούν τι άλλο να κάνει ο κόσμος; Τι θα πρέπει διαφορετικό να κάνει λέει τελικά; Να πάει να ψηφίσει για να φύγουν αυτοί. Η εμπειρία του 2010 - 2012 έχει δείξει ότι το κίνημα μπορεί να νικήσει, μπορεί να φέρει αποτελέσματα, αρκεί να στηριχθεί από όλες αυτές τις δυνάμεις που είναι σε μια ταξική κατεύθυνση.

Εμείς αυτό που θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι μπορεί ο κόσμος της αριστεράς, με τις διαφορές, τις διαφωνίες, να μην σέρνεται πίσω απ' τη ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ και όλους τους άλλους, στους απεργιακούς αγώνες που αυτοί αποφασίζουν τα τελευταία ιδιαίτερα χρόνια κάθε έξι μήνες.

Η αγωνία μας να είναι το πώς μπορούμε εμείς να συγκροτήσουμε ένα μέτωπο αγώνα, που θα είμαστε όλοι μαζί στους δρόμους, στις πλατείες και θα διεκδικούμε έστω με τις διαφορές μας το να νικήσουμε τώρα. Για το ψωμί, για τη ζωή του κόσμου της εργασίας και ... για το μέλλον, το σοσιαλισμό και την λαϊκή εξουσία.

Αυτό που μπορεί να ενώσει σήμερα τον κόσμο της εργασίας είναι να αντιπαλέψει μέσα από το κίνημα, μέσα από συντονισμούς, μέσα από μεγάλους πανεργατικούς αγώνες του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα την ανατροπή της πολιτικής του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη χώρα μας, τώρα, που μπορούμε πραγματικά τη φτώχεια, τη μιζέρια και την εξαθλίωση να την μετατρέψουμε σε δύναμη, σε απόφαση για αγώνα μέχρι τη νίκη για την ανατροπή τους και των σημερινών κυβερνήσεων και όποιων άλλων θέλουν να μας κυβερνήσουν, υλοποιώντας αυτές τις πολιτικές.

Το μέλλον είναι μπροστά μας, εκεί θα δοκιμαστούμε όλοι, ιδιαίτερα ο κόσμος της αριστεράς, που μπορεί να φέρει πραγματικά μεγάλα αποτελέσματα σ' αυτή την εποχή της κρίσης του καπιταλισμού. Ευχαριστώ.

Γιάννης Νικολάρας
Μέλος

Καλησπέρα συνάδελφοι, για τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, Συνάδελφοι τέσσερα χρόνια τώρα όλοι αυτοί που είναι πάνω από μας και αποφασίζουν για τις ζωές μας όχι απλά δεν μας λένε την αλήθεια,

όχι απλά μας έχουν φλομώνει στο ψέμα, αλλά έχουν αναγάγει τη λογική του φόβου και της τρομοκρατίας ως την κυρίαρχη πολιτική ιδεολογία.

Αν γυρίσουμε τέσσερα χρόνια πίσω πηγαίνουμε από ψέμα σε ψέμα, από φόβο σε φόβο και από τρομοκρατία σε τρομοκρατία με σκοπό όχι μόνο να καμφθεί η αντίσταση του λαού αλλά και να μας κλέψουν ό,τι πιο όμορφο έχουμε ως άνθρωποι. Την ελεύθερη κριτική μας σκέψη.

Σας δίνω συνάδελφοι μου ένα παράδειγμα. Ένα παράδειγμα μόνο. Τι φταίει για το χάλι που είμαστε; Ποιος φταίει για το χάλι που είμαστε; Το μεγάλο, το υπερτροφικό δημόσιο, αυτό δεν λένε; Ένα εκατομμύριο ένας, ενάμισι εκατομμύριο ο άλλος. Μα τι λέτε τώρα; Δύο εκατομμύρια απ' τα κανάλια του MEGA των 8. Για να κάνουμε την απογραφή, εμείς εδώ όλοι. Μία απογραφή που πουθενά στην Ευρώπη δεν παίρνουν μέρος οι εκπαιδευτικοί.

Σε μία απογραφή που πουθενά στην Ευρώπη δεν παίρνουν μέρος οι στρατιωτικοί. Σε μία απογραφή που πουθενά στην Ευρώπη δεν παίρνουν μέρος οι παπάδες. Και ποιο ήταν συνάδελφοι το νούμερο που βγήκε; 650 χιλιάδες. 650 χιλιάδες τότε. Τότε, το 2009. Το μικρότερο ποσοστό σε αναλογία πληθυσμού σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Γιατί το έκαναν αυτό; Δεν το ξέραν; Δεν το γνωρίζαν; Το ξέραν πολύ καλά. Για να έρθουν μια στιγμή και να πούνε το δημόσιο έκανε ό,τι έκανε. Έβαλε πλάτη. Τώρα πρέπει να βάλει πλάτη και ο ιδιωτικός τομέας. Για να φτάσουμε συνάδελφοί μου σ' αυτά, στους μισθούς των 100 ευρώ, για να φτάσουμε στην ανασφάλιστη εργασία, για να φτάσουμε στο γεγονός που λέει ότι όταν ένας εργαζόμενος κάνει ένα μεροκάματο τη βδομάδα δεν μπαίνει στη λίστα των ανέργων.

Ποιος φταίει λοιπόν συνάδελφοί μου για το χάλι που είμαστε; Ο δημόσιος τομέας φταίει. Ο ιδιωτικός τομέας φταίει. Όλη η κοινωνία φταίει, όλοι οι εργαζόμενοι φταίνε, όλοι. Όλοι εκτός απ' αυτούς. Μας το λένε καθημερινά στις τηλεοράσεις. Κάτω απ' τα ικανοποιημένα χαμόγελα των μεγαλοδημοσιογράφων, των πολιτικών, των τραπεζιτών με τα ματωμένα χέρια, τις ματωμένες προθέσεις και συνειδήσεις.

Μας το λένε αυτοί συνάδελφοί μου. Αυτοί που πέφτουν σαν σκυλιά λυσσασμένα πάνω σε οποιονδήποτε τολμάει να κρίνει τις επιλογές τους. Αυτοί που μας έχουν φλομώνει στο ψέμα και λένε ψεύτες όλους τους άλλους που δείχνουν έναν άλλο δρόμο.

Αυτοί που έχουν σύρει αλυσοδέσμια ολόκληρη την ελληνική κοινωνία στο διεθνές αρπακτικό κεφάλαιο και

έρχονται τώρα συνάδελφοί μου, μετά από τέσσερα χρόνια μνημόνιο, αυτοί οι ίδιοι, αυτοί οι επαγγελματίες πατριώτες, αυτοί που οδήγησαν πάνω από 5.000 συνανθρώπους μας στην αυτοκτονία να μας μιλήσουν για το έθνος. Μόνο που αυτό το έθνος συνάδελφοί μου δεν έχει ούτε δρόμους, ούτε λιμάνια, ούτε αεροδρόμια, ούτε ΔΕΗ, ούτε ΟΤΕ, ούτε ΔΕΥΑΡ, ούτε νοσοκομεία, ούτε σχολεία.

Έχει όμως πολλά διόδια. Έχει και πολλά χαράτσια. Έχει και τεράστια φτώχεια αλλά αυτή θα την μετράνε σε ευρώ. Δεν θα έχει ελπίδα. Θα έχει φόβο. Δεν θα έχει συλλογικότητες που αντιδρούν, που αντιστέκονται, αλλά οργανωμένες συμμορφίες πραιτοριανών, χρυσαυγιτών που θα διχάζουν.

Για όλα αυτά συνάδελφοί μου, γι' αυτό το φόβο πρέπει να είναι νομιμοποιημένος. Πρέπει να υπάρχει ένας νόμος που πάνω εκεί πρέπει να πατάνε. Αυτό το κενό έρχεται να το καλύψει ο νόμος Μανιτάκη. Ο νόμος Μανιτάκη. Δεν πρόκειται απλά για ένα νόμο που λέει ψάχνω να βρω να απολύσω. Δεν πρόκειται απλά για ένα νόμο που λέει ποινικοποιώ κάθε στιγμή της ζωής σου. Πρόκειται για ένα φασιστικό, χουντικό, ολοκληρωτικό νόμο. Πρόκειται για ένα νόμο που θέλει να μετατρέψει ολόκληρη την ελληνική κοινωνία σε υποτακτικούς χαφιέδες, που θα δείχνουν με το δάκτυλο.

Όμως συνάδελφοι ούτε ο νόμος φτάνει. Πρέπει να υπάρχουν και αυτά τα σκουλήκια από κάτω. Αυτοί οι αρουραίοι που θα τον κάνουν πράξη. Γι' αυτό έχει ξεκινήσει ένα τεράστιο γαϊτανάκι ΕΔΕ σε όλη την Ελλάδα. Από πάνω μέχρι κάτω.

Εκείνη τη στιγμή απαντάνε τα λόγια που έλεγε εκθές ο σύντροφός μου ο Αναγνωσταράς για συλλογικότητα, αλληλεγγύη, συντροφικότητα. Εκείνη τη στιγμή υπήρξαν άνθρωποι που σήκωσαν το κεφάλι. Σήκωσαν το κεφάλι και τους κοίταξαν ίσια στα μάτια. Μιλώ για τη συντρόφισσά μας την Ελισάβετ Παπαδοπούλου. Μιλώ για το έκτο δημοτικό σχολείο Αγίας Παρασκευής. Μιλώ για το δεύτερο δημοτικό σχολείο Πετρούπολης. Μιλώ για το φίλο και συνάδελφό μου Μιχάλη που έδωσε τον αγώνα στο τέταρτο δημοτικό σχολείο Καματερού και αυτή τη στιγμή γύρισε πίσω.

Συνάδελφοί μου εκθές άκουσα πολύ προσεκτικά την έκθεση των πεπραγμένων. Πώς ξεκίνησε; Ακούστε το. Μετά τις 27 Αυγούστου και αφού συγκροτήθηκε το Δ.Σ. κάποιος άρχισαν τα παραταξιακά παιχνιδάκια. Να σας πω εγώ συνάδελφοί μου του Προεδρείου ποια είναι τα παραταξιακά παιχνιδάκια. Είναι οι βόλτες που κάνετε από Υπουργείο σε Υπουργείο, από κόμμα σε κόμμα μήπως καταφέρετε και εισπράξετε τίποτα και το πάρετε συνδικαλιστικά, το χρεωθείτε συνδικαλιστικά.

Εμείς λοιπόν αφού είμαστε αυτοί που κάναμε παραταξιακά παιχνιδάκια λέμε ότι ήμασταν εκείνοι που εκείνο το Σεπτέμβρη προκάλεσαν εκείνο το ανοικτό Διοικητικό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης. Είμαστε εμείς εκείνοι που επέβαλαν με τους 27 Συλλόγους μας εκείνη την Ολομέλεια Προέδρων, όταν εσείς δεν την θέλατε. Όταν εσείς την βάλατε, την είχατε βάλει τέλη Σεπτέμβρη. Ήμασταν εκείνοι, συνάδελφοί μου, που δώσαμε τη μάχη, τότε, μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις για συμπόρευση με τους καθηγητές για πενήνήμερες απεργίες, όταν εσείς, ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ και ΕΣΑΚ, συνάδελφοί μου, βάζατε την 48ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ. Αυτό κάνατε. Αυτό κάνατε στις Γενικές Συνελεύσεις, για να έρθει η Ολομέλεια των Προέδρων και να βάζετε μία στάση εργασίας. Δεν κάνω καθόλου λάθος.

Ολοκληρώνω συνάδελφέ μου. Έρχονται στην αξιολόγηση. Συνάδελφοί μου κοιτάξτε, τη μάχη την δώσαμε όλη την χρονιά. Όλη τη χρονιά. Από την αρχή, σε εκείνα τα τρία Διοικητικά Συμβούλια, είπαμε ζητάμε ένα πράγμα. Ένα πράγμα. Μία 48ωρη Πέμπτη - Παρασκευή, αρχή των σεμιναρίων, πάνω στο Υπουργείο Παιδείας και μία Ολομέλεια Προέδρων. Κύκλο Γενικών Συνελεύσεων και Ολομέλεια Προέδρων, για να μπορεί να τοποθετηθεί ο κλάδος.

Θεωρούσαμε ότι είναι πολύ βασικό να τοποθετηθεί ο κλάδος, να πάρει απόφαση. Εσείς δεν το κάνατε. Πήγατε με τις στάσεις εργασίας και το ΠΑΜΕ από την άλλη δεν ψήφισε την 24ωρη. Γιατί; Γιατί; Γιατί δεν ήθελε να αποδυναμώσει την 24ωρη της ΑΔΕΔΥ που ήταν μετά πέντε μέρες. Γι' αυτό το λόγο, συνάδελφοί μου του ΠΑΜΕ.

Εμείς συνάδελφοί μου λέμε πολύ καθαρά, ακολουθούσαμε πολλούς δρόμους και αυτό δεν το παίρνουμε πίσω. Ακολουθούσαμε πολλούς δρόμους αλλά είχαμε όμως ένα στόχο. Ένα σκοπό. Να μπλοκάρουμε την αυτοαξιολόγηση. Να μπλοκάρουμε την αυτοαξιολόγηση και τίποτα άλλο.

Αυτό δείχνει αγωνία συνάδελφοί μου. Αγωνία. Δεν δείχνει ότι είμαστε με το Υπουργείο, δεν δείχνει τίποτα άλλο. Κάποιοι το λένε αδυναμία. Εγώ μπορώ να το πω και αδυναμία. Και αδυναμία όμως, αυτή την αδυναμία εμείς, οι Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις δεν την δίνουμε σε κανέναν. Είναι δικιά μας. Αυτή η αδυναμία είναι που μας κρατάει τόσα χρόνια. Αυτή η αδυναμία είναι που μας κάνει αυτό που είμαστε.

Σε σχέση με τις στάσεις εργασίας. Συνάδελφοί μου, το Προεδρείο, εσείς το ψηφίσατε. Εσείς μόνοι σας. ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ. Την ίδια στιγμή όμως κυκλοφορούσαν στα facebook διάφοροι τίτλοι: έλα μωρέ, θα κυκλοφορήσει και κείμενο. Εσείς είστε οι ίδιοι που τις στάσεις εργασίας δεν τις κάνατε πράξη, συνάδελφοί μου του Προεδρείου.

Λοιπόν συνάδελφοι το Σεπτέμβρη ξαναξεκινάει πάλι ένας τεράστιος αγώνας. Ή θα πούμε ότι αυτό εδώ το Συνέδριο πρέπει να βγάλει αποτέλεσμα ή το Σεπτέμβρη είμαστε χαμένοι. Διαλέχτε. Διαλέχτε.

Κλείνω με ένα διάλογο. Θα προσπαθήσω να σας μεταφέρω ένα διάλογο. Ένας διάλογος που έγινε μεταξύ δύο πολύ σημαντικών ανθρώπων για μένα, δεν έχουν καμία σχέση με την εκπαίδευση, δεν έχουν καμία σχέση με όλα αυτά που κουβεντιάζουμε εδώ αυτή τη στιγμή, όμως εμείς πιστεύουμε ότι ο καθένας από μας μαθαίνει με ό,τι συμβαίνει γύρω του. Αρκεί να έχει μάτια να τα δει, χέρια να τα αγγίξει, όπως λέει και ο ποιητής.

Γυρίστε λοιπόν συνάδελφοί μου το χρόνο πίσω. Γυρίστε τη στιγμή εκείνη που για πρώτη φορά η Μαρίκα Νίνου στάθηκε και τραγούδησε δίπλα στον Βασίλη Τσιτσάνη. Όταν τελείωσε το πρόγραμμα καθώς φεύγαν οι δυο τους από το μαγαζί πάνω στην κουβέντα που είχανε ρωτάει η Νίνου τον Τσιτσάνη «Ναι όμως, Βασίλη, έχω φωνή για τα τραγούδια σου;» και τότε γυρίζει ο Τσιτσάνης και της λέει: «Ποιος τη γαμεί τη φωνή ρε Μαρίκα; Καρδιά ρε. Ψυχή έχεις; Αυτό μετράει».

Αυτό μετράει και για μας συνάδελφοί μου. Καρδιά και ψυχή. Είναι αυτό που χαρακτηρίζει κάθε στιγμή της ζωής μας. Νομίζετε ότι όλα όσα περιγράφουμε είναι δύσκολα. Εδώ είναι συνάδελφοι. Αύριο μπορούμε να πάρουμε απόφαση; Καρδιά και ψυχή λοιπόν. Ευχαριστώ πολύ.

Θεοδώρα Δριμάλα Μέλος

Είναι αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το σ.κ. δε μπόρεσε να απαντήσει, τόσο πριν την καπιταλιστική κρίση όσο, πολύ περισσότερο, κατά τη διάρκεια της κρίσης και, αν συνεχίσει στην ίδια ρότα, δε θα μπορέσει να απαντήσει, από την πλευρά των συμφερόντων των εργαζομένων εννοείται, ούτε κατά την περίοδο της διαφαινόμενης αναιμικής καπιταλιστικής ανάκαμψης.

Υπάρχει λοιπόν ένα καίριο ερώτημα που απασχολεί όλους τους εργαζόμενους: Γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, σε μια περίοδο καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και ολομέτωπης επίθεσης κυβέρνη-

σης-πλουτοκρατίας-Ε.Ε. δεν κατάφερε να αντιτάξει μια ισχυρή αντίσταση, να εμποδίσει ή και να ματαιώσει μια σειρά αντιλαϊκά μέτρα που στην κυριολεξία έχουν σακατέψει τη ζωή μας; Τι και ποιος φταίει γι' αυτό;

Αν δεν απαντήσουμε στο κεφαλαίωδες αυτό ερώτημα, δε θα μπορέσουμε να περάσουμε στην αντεπίθεση.

Εμείς, το ΠΑΜΕ, το λέμε ευθέως, συνάδελφοι. Το συνδικαλιστικό κίνημα βρέθηκε αποπλισμένο και εγκλωβισμένο σε αυταπάτες, γιατί οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που βρίσκονται τόσο στην πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ όσο και στις μεγάλες ομοσπονδίες, ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΕ-ΟΤΑ... στήριξαν όλα τα χρόνια την προσαρμογή της χώρας μας στη στρατηγική της Ε.Ε. και της ΟΝΕ, στην ουσία στήριξαν τον ίδιο τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης που είναι η μήτρα των δεινών των εργαζομένων. Δηλαδή εναπόθεσαν το βιοτικό επίπεδο και τα δικαιώματα των εργαζομένων στην πολιτική σύγκλιση με τις χώρες της ιμπεριαλιστικής Ε.Ε των 27 εκατομμυρίων ανέργων, των φτώχειας, των πολέμων, της παραχάραξης της ιστορίας, της επιβολής δικτατορικών και φασιστικών κυβερνήσεων που ματοκυλούν τους λαούς, όπως στο Ιράκ, στη Λιβύη, στις χώρες της πρώην Γιουγκοσλαβίας, στην Ουκρανία... Αυτή την ΕΕ καλλιέργησαν και καλλιεργούν αυταπάτες ότι μπορεί να την αλλάξουν και να την κάνουν των λαών και έτσι να ζήσουν οι εργαζόμενοι καλύτερα, μόνο που αντί για χρυσά κουτάλια που θα έτρωγαν οι Έλληνες έχασαν και τα δικά τους κουτάλια και οι εργαζόμενοι των άλλων χωρών της ΕΕ. Καλλιεργούσαν αυταπάτες ότι μπορεί να περνούν καλά και οι καπιταλιστές και οι εργαζόμενοι, να κερδίζουν και τα μονοπώλια και οι εργάτες.

Σ' αυτή τη γραμμή εφησυχασής, αυταπατών και ψεύτικων ελπίδων εγκλώβισαν και το συνδικαλιστικό κίνημα και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν μπόρεσε να αντιδράσει αποτελεσματικά, δεν μπόρεσε να βγει στο προσκήνιο έγκαιρα, αποφασιστικά με ταξική γραμμή πάλης.

Γιατί αυτές οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες καλλιέργησαν αυταπάτες για άνωθεν κυβερνητικούς σωτήρες και εναπόθεσαν στο κίνημα το ρόλο της επιλογής του ενός ή του άλλου κυβερνητικού σωτήρα που θα έκανε και φιλολαϊκή την αιματοβαμμένη ΕΕ.

Γιατί παλιός και νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός κινήθηκε στην ίδια γραμμή διαχείρισης έστω και με διαφορετικό μείγμα.

Γιατί έβαλαν στο κίνημα να υιοθετήσει τον ίδιο τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, να παλεύει δηλαδή για το πώς θα εξασφαλιστούν καλύτερα τα κέρδη των μονοπωλίων, με ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης (όπως μας λένε τώρα ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ) ή μία παραγωγική

ανασυγκρότηση (όπως μας λένε οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ), που όμως και οι δύο διαχειρίσεις έχουν κοινό παρανομαστή την ανταγωνιστικότητα, που εξασφαλίζεται με το τσάκισμα των εργατικών δικαιωμάτων και τη λογική να πληρώσει ο λαός όλο ή μέρος τους χρέους που είναι των μονοπωλίων.

Στην ουσία όλες οι δυνάμεις, του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ-ΕΡΑ με τη στήριξη των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, μέσα από κοινά αριστερά ψηφοδέλτια ή σιγοντάρισμα της αυταπάτης για προοδευτική αριστερή διαχείριση της στρατηγικής της ΕΕ και τελικά του ίδιου του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης, υιοθέτησαν και έδωσαν πολιτική στήριξη στην στρατηγική της Ε.Ε. για την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, της ανταγωνιστικότητας. Δηλαδή στη στρατηγική που επέβαλλε την άρση της μονιμότητας των Δημοσίων Υπαλλήλων, τις απολύσεις, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις ιδιωτικοποιήσεις, το τσάκισμα των μισθών, τη μείωση του λεγόμενου μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους. Στη στρατηγική που προσαρμόζει το εκπαιδευτικό σύστημα, από το νηπιαγωγείο ως το πανεπιστήμιο, ώστε να παράγει το φτηνό ευέλικτο εργατικό δυναμικό που έχουν ανάγκη τα μονοπώλια για να ξεπεράσουν την κρίση και να κερδοφορήσουν ασύστολα στην ανάπτυξή τους.

Αυτή όμως η στρατηγική της Ε.Ε. και του κεφαλαίου, της απελευθέρωσης αγοράς εργασίας, της ανταγωνιστικότητας είναι που φέρνει τα αντιλαϊκά μέτρα, τα μνημόνια και τις απολύσεις, μέτρα που δρομολογήθηκαν πολύ πριν από την κρίση, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στις άλλες καπιταλιστικές χώρες. Η αντιλαϊκή πολιτική δεν οφείλεται στο χρέος όπως προσπαθούν να μας πείσουν ακόμα και τώρα, ούτε θα σταματήσει με κούρεμα ή επιμήκυνσή του, που πάλι θα κληθούν να το πληρώσουν οι εργαζόμενοι, αλλά στην ανάγκη των μονοπωλίων για φτηνό εργατικό δυναμικό για να ανταπεξέλθουν στην ανταγωνιστικότητα και να εξασφαλίσουν την κερδοφορία τους.

Στην κυριολεξία όλοι μαζί, ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥ (ΠΡΩΗΝ ΠΑΣΚ)-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΕΡΑ) ΚΑΙ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ υιοθέτησαν στο κίνημα τη μήτρα του κακού, τον ίδιο τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης και οι όποιες προτάσεις τους, με όποια διαχείριση και αν επαγγέλλονται, νεοφιλελεύθερη ή σοσιαλδημοκρατική, κεντροδεξιά - κεντροαριστερή ή και αριστερή, περιοριστική ή επεκτατική, υπηρετούν την καπιταλιστική ανάπτυξη, άρα τα συμφέροντα των μονοπωλίων.

Όλα αυτά τα χρόνια οι δυνάμεις του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού έβαλαν το κίνημα να πορευτεί κάτω από ξένη σημαία, κάτω από τα

λάβαρα του ταξικού του αντιπάλου, της αστικής τάξης, και των μηχανισμών της Ε.Ε., ΟΝΕ, ΝΑΤΟ.

Αυτός ο προσανατολισμός του σ.κ., του

δημοσιούπαλληλικού κινήματος, του εκπαιδευτικού κινήματος, αυτό το ρεφορμιστικό περιεχόμενο πάλης, είναι που αφόπλισε το συνδικαλιστικό κίνημα. Γι' αυτό το κίνημα βρέθηκε απροετοίμαστο και οι αγώνες μας δεν μπόρεσαν να γίνουν αποτελεσματικοί.

Εδώ βρίσκεται η ουσία της κρίσης του συνδικαλιστικού κινήματος, της ιδεολογικής, πολιτικής και οργανωτικής του υποχώρησης κι εδώ βρίσκονται οι διαχρονικές και ιστορικές ευθύνες των πλειοψηφιών σε ΑΔΕΔΥ, ΔΟΕ, ΟΛΜΕ...

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, και με την Ε.Ε. και με τα λαϊκά δικαιώματα, και με την καπιταλιστική ανάπτυξη και με τα λαϊκά συμφέροντα δεν γίνεται!

Τέρμα πια στις αυταπάτες, ή με το κεφάλαιο ή με το λαό.

Κίνημα με το λαό ενάντια στα μονοπώλια!

Ενδιάμεσος και τρίτος δρόμος δεν υπάρχει ούτε για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Επειδή ακριβώς οι δυνάμεις αυτές κινούνται στην παραπάνω γραμμή, εγκλώβισαν και αφόπλισαν το κίνημα με τη στάση που κράτησαν οι πλειοψηφίες σε ΑΔΕΔΥ και στις μεγάλες ομοσπονδίες του δημοσίου και στη ΔΟΕ σε μια σειρά κρίσιμα ζητήματα, όπως:

1. Με τη στάση τους απέναντι στην κρίση. Συσκότισαν το χαρακτήρα και τις αιτίες της κρίσης, μιλούσαν για χρηματοπιστωτική κρίση, για "golden boys", για καζινοκαπιταλισμό, ακόμα και για τα λαμόγια και τους κλέφτες, την κακοδιαχείριση που έφεραν την κρίση. Έτσι αντί να περάσει το κίνημα αμέσως στην αντιμετώπιση ώστε την κρίση της να πληρώσει η πλουτοκρατία, ζητούσε την τιμωρία των κλεφτών κακοδιαχειριστών και την ίδια ώρα το πολιτικό προσωπικό των μονοπωλίων φόρτωνε την κρίση στο λαό με ατέλειωτα πακέτα μέτρων.

2. Με την υιοθέτηση της ψευδεπίγραφης γραμμής μνημόνιο-αντιμνημόνιο που εγκλώβισε όλα τα χρόνια της κρίσης εργαζόμενους και αντί να παλεύουν για τα ταξικά τους συμφέροντα, κόντρα στα μονοπώλια και στους μηχανισμούς τους ΕΕ, ΝΑΤΟ..., πάλευαν για κυβερνητική αλλαγή που θα καταργούσε δήθεν τα μνημόνια, θα διόρθωνε δήθεν την ΕΕ και θα στήριζε την ανάπτυξη των δήθεν «υγειών» επιχειρηματιών και τους έλληνες καπιταλιστές. Αυτή η τακτική, που στηρίχθηκε από τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οδήγησε το συνδικαλιστικό κίνημα στον ίδιο δρόμο ενσωμάτωσης στο σύστημα και εξυπηρέτησης το πολύ πολύ της κυβερνητικής εναλλαγής.

Δεν είναι τυχαίο που στη γραμμή αυτή κινήθηκε και μεγάλο κομμάτι παλιών και νέων αστικών κομμάτων και αποτελεί βασικό άξονα της αναμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού, που εντάθηκε πριν και μετά τις τριπλές εκλογές, όπου όλοι μιλάνε με όλους, σε μια προσπάθεια να διαχειριστούν τη δυσარέσκεια των εργαζομένων εγκλωβίζοντάς τους φυσικά και πάλι εντός των τειχών της ΕΕ. Να γιατί η γραμμή των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο κίνημα δε συνιστά ανασύνταξη, αλλά ενσωμάτωση του συνδικαλιστικού κινήματος στο πλαίσιο της κυρίαρχης πολιτικής και της αναμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού.

3. Με τη στάση τους απέναντι στο χρέος: Όλοι μαζί, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ και οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ συναποφάσισαν τη συγκρότηση Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου (Ε.Λ.Ε.) για να βρουν ... πόσο από το χρέος είναι νόμιμο και πόσο παράνομο, δηλαδή πόσο από το χρέος θα πληρώσει ο λαός, καθιστώντας έτσι το λαό συνυπεύθυνο για τη διόγκωση του δημόσιου χρέους και την καπιταλιστική κρίση. Αρνήθηκαν την πρόταση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμιά ευθύνη και δεν πρέπει να πληρώσουν ούτε ένα ευρώ.

4. Με τη στάση τους απέναντι στις διάφορες κατηγορίες εργαζομένων που ο ίδιος ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης δημιουργεί: Διαίρεσαν αντί να ενώσουν τους εργαζόμενους συγκροτώντας σωματεία και Ομοσπονδίες του Δημοσίου, που έχουν μέλη μόνο μόνιμους ή μόνο συμβασιούχους. Διαχρονικά και όλοι μαζί, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΣΥΡΙΖΑ)-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ), απέκλεισαν συνέδρους και καρατόμησαν σωματεία που έδωσαν δικαίωμα ψήφου στους συμβασιούχους, όπως έγινε στην ΠΟΕ-ΟΤΑ, κ.ά.

Διαχρονικά και όλοι μαζί (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΕΡΑ) διατηρούν 134 (!) Συλλόγους στον Κλάδο μας για να διατηρούν τους συσχετισμούς που τους βολεύουν. Έτσι στην Ηλεία έχουμε 4 Συλλόγους, στην Αιτωλοακαρνανία 5... Ταυτόχρονα δημιουργούν διάφορους συλλόγους και σωματεία συμβασιούχων εκπαιδευτικών, διαιρώντας το πιο ταλαιπωρημένο και νέο κομμάτι συναδέλφων μας που είναι οι συμβασιούχοι και αδιόριστοι εκπαιδευτικοί.

5. Με τη στάση τους στην οργάνωση των αγώνων. Στην κυριολεξία οι πλειοψηφίες σε ΑΔΕΔΥ αλλά και σε διάφορες ομοσπονδίες του δημοσίου και στη ΔΟΕ κινήθηκαν στη γραμμή του εκφυλισμού του κινήματος και των αγώνων. Εξήγγειλαν απεργίες και στάσεις το βράδυ για να γίνουν το πρωί, αιφνιδιάζοντας αντί την κυβέρνηση τους ίδιους τους εργαζόμενους, και δεν έκαναν τίποτα για την επιτυχία τους.

Κατά καιρούς μιλούν για εκ περιτροπής απεργίες, διάρκειας ή μη, συνδιαλέγονται με τους κυβερνητικούς μηχανισμούς και σε αρκετούς χώρους συναιούν να πληρώνεται το μεροκάματο της απεργίας, το είδαμε το αίτημα αυτό και για όσους διευθυντές απήγγησαν στα σεμινάρια. Εξήγγειλαν απεργίες χωρίς απεργούς, δηλώνοντας ανοικτά πως δεν τους νοιάζουν τα ποσοστά συμμετοχής αρκεί να παίζει στα κανάλια η απεργία, το ακούσαμε και από την πλειοψηφία της ΔΟΕ(ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ) για την απεργία στις 12/9/2013. Έφτασαν στο σημείο οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σε κάποια σωματεία, να αντικαταστήσουν τα εκλεγμένα Διοικητικά Συμβούλια με επιτροπές ή συντονιστικά, που κανείς δεν τα ενέκρινε ποτέ, έτσι στο όνομα της άμεσης δημοκρατίας στο κίνημα και της κατάργησης της γραφειοκρατίας στα συλλογικά όργανα καταργούν τα ίδια τα συλλογικά όργανα! Δεν ήταν λίγες οι φορές φέτος που ΣΥΛΛΟΓΟΙ Εκπ/κών έβρισκαν π.χ. στα σχολεία ενημερωτικά του συντονιστικού των νηπιαγωγών που έδινε οδηγίες, σχεδόν ταυτόχρονα με την πλειοψηφία της ΔΟΕ, για το πώς θα συγκροτηθούν οι ομάδες ή η ολομέλεια στα νηπιαγωγεία, ή πώς θα περάσουν την έκθεση αυτοαξιολόγησης της ΔΟΕ... τη στιγμή που ο τοπικός Σύλλογος είχε άλλη θέση με απόφαση είτε ΓΣ είτε ΔΣ.

6. Οι πλειοψηφίες αυτές καλλιέργησαν το συντεχνιασμό και ενώ κλείνουν το ουσιαστικό ενότητα σε όλους τους αριθμούς και πτώσεις οι δυνάμεις τους στις δύο αδερφές ομοσπονδίες της εκπαίδευσης, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, έκαναν τα πάντα να μη συναντηθούν οι εκπαιδευτικοί της ΠΕ με αυτούς της ΔΕ ακόμα και σε μια χρονιά όπως η φετινή που τα ζητήματα που μας έκαιγαν (νέο σχολείο, αξιολόγηση, συγχωνεύσεις, κενά...) ήταν σχεδόν τα ίδια.

Αυτή η γραμμή της ευρωϋποταγής και του κυβερνητισμού στο κίνημα, εντός των τειχών της ΕΕ και του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης δοκιμάστηκε και χρεοκόπησε. Αποδείχτηκε επικίνδυνη και θανατηφόρα για τη ζωή και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Το ΠΑΜΕ έγκαιρα διαχώρισε τη θέση του από αυτές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, αντιπάλεψε τη γραμμή του κυβερνητισμού, της ενσωμάτωσης και τις ταξικές συνεργασίες στο κίνημα. Πριν 15 χρόνια Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Σωματεία συγκρότησαν το ΠΑΜΕ, τον πόλο της ταξικής πάλης στο κίνημα, της σύγκρουσης με την εργοδοσία, το κράτος, την κυβέρνηση και την Ε.Ε., όταν όλοι οι άλλοι συντάσσονταν και συμπορεύονταν με τη γραμμή της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στο κίνημα, όταν αποτελούσαν τους μόνιμους συνοδοιπόρους και το σταθερό τους ακροατήριο στο Πεδίο του Άρεως.

Αυτή η γραμμή της ευρωϋποταγής και του κυβερνητισμού στο κίνημα ακολουθήθηκε και φέτος στη ΔΟΕ τόσο από τον παλιό κυβερνητικό συνδικαλισμό των 6 ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ (πρώην ΠΑΣΚ) όσο και από το νέο των 3 ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ-ΣΥΡΙΖΑ, που στην κυριολεξία λειτούργησαν ως διευρυμένη πλειοψηφία σε ένα κρίσιμο ζήτημα, όπως η αξιολόγηση, που είναι στρατηγική της ΕΕ και εργαλείο για να περάσουν οι αναδιαρθρώσεις στο δημόσιο και στην εκπαίδευση.

Αποδείχτηκε για άλλη μια φορά ότι, όταν είσαι υπέρ της ΕΕ, δε μπορείς να αντιπαλέψεις τις αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση που είναι κατεύθυνσή της.

Όταν είσαι υπέρ του νέου σχολείου και δέχεσαι τους δύο βασικούς του άξονες του, που είναι η αυτονομία και η διαφοροποίηση, ενίοτε και από την “προοδευτική” σκοπιά της παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας, δε μπορείς να αντιπαλέψεις ούτε πλευρές του.

Όταν καλλιεργείς αυταπάτες ότι υπάρχει και “καλή” για τους εργαζόμενους αξιολόγηση, στα πλαίσια μιας οικονομίας που τα κλειδιά της τα κρατούν τα μονοπώλια, στο τέλος συμπορεύεσαι με τους αξιολογητές σου!

Επειδή η όποια εναντίωσή σας (;) κινήθηκε στα στενά όρια της αστικής νομιμότητας, τακτική που έχει έχει σύντομη ημερομηνία λήξης, γι’ αυτό σύντομα καταλήξατε να δίνετε οδηγίες στους εκπαιδευτικούς για το πώς θα μπαίνουν στις ομάδες διαμαρτυρόμενοι και το πώς θα εφαρμόζουν την αξιολόγηση με δείκτες δήθεν παιδαγωγικούς!

Έτσι, συνάδελφοι, σε μια περίοδο που έπρεπε να ενισχύσουμε τις όποιες αντιστάσεις, η διευρυμένη πλειοψηφία της ΔΟΕ και οι ίδιες δυνάμεις στα σωματεία, όλοι μαζί, ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, ΕΡΑ καλούσατε σε χρήση του ενιαίου κειμένου της ΔΟΕ δίνοντας οδηγίες του τύπου χωρίς προσθαφαιρέσεις, ώστε τάχα να γελοιοποιήσουμε τη διαδικασία! Φτάσατε στο σημείο να λέτε στον κόσμο ότι χρησιμοποιώντας το κείμενο της ΔΟΕ δε μπαίνουν τάχα στους δείκτες, άρα δεν κάνουν αξιολόγηση! Κι ενώ μέχρι τότε, που βγήκε το ενιαίο σας κείμενο και υιοθετήθηκε από τους πρώτους Συλλόγους και σύντομα από το ΔΣ της ΔΟΕ, υπήρχαν χιλιάδες σχολεία που δεν έκαναν αυτοαξιολόγηση, σε ελάχιστο χρόνο βάλατε τα σχολεία να συμπληρώνουν σωρηδόν εκθέσεις αυτοαξιολόγησης!

Η επιλογή σας είναι συνειδητή και αντικειμενική αφού υπηρετείτε το σύστημα και είστε συνειδητά επιστρατευμένοι με τη στρατηγική του. Συνδέεστε απευθείας με τους μηχανισμούς του αστικού κράτους, αφού είστε γεμάτοι στελέχη εκπαίδευσης και αντικειμενικά η

στάση σας και στην αξιολόγηση καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από την ανάγκη να τους προστατέψετε.

Η συμπίευσή σας άλλωστε φαίνεται και στα διάφορα “ενιαία” ψηφοδέλτια που φτιάχνετε σε τοπικούς Συλλόγους κινούμενοι στην κατεύθυνση που χαράζει το αστικό σύστημα για τσάκισμα του εργατικού κινήματος με ανάλογο εργατικό νόμο που ετοιμάζουν.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα από τη στάση όλων αυτών των δυνάμεων, του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, που εφόσον στηρίζουν ΕΕ και καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης αντικειμενικά συμμαχούν και τσακίζουν το κίνημα και τους εργαζόμενους!

Εμείς συνάδελφοι δεν κλείνουμε τα μάτια. Ξέρουμε ότι το κίνημα έχει δυσκολίες. Η κατάσταση που διαμορφώνουν το αστικό κράτος, οι μηχανισμοί του, οι αναδιαρθρώσεις καθώς προχωρούν, σπέρνουν το φόβο, ρίχνουν τις απαιτήσεις, υποτάσσουν συνειδήσεις.

Η κατάσταση όμως θα ήταν διαφορετική, αν το κίνημα δεν είχε αυτόν τον προσανατολισμό, αν είχε ταξική γραμμή, αν δεν καλλιεργούσε εκπτώσεις στις ανάγκες των εργαζομένων, αν ήταν κόντρα στα μονοπώλια, την ΕΕ, αν πάλευε για τα συμφέροντα της τάξης του.

Ναι λοιπόν εμείς λέμε ότι ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΥΣΗ.

Η ΛΥΣΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΕ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΛΛΟ ΔΡΟΜΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ που θα ικανοποιήσει τις ανάγκες των εργαζομένων.

Για να έχουν αποτελέσματα οι αγώνες μας, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες μας και να λυθούν τα προβλήματα μας προϋποθέτει να ενωθούμε, να συσπειρωθούμε όλοι οι εργαζόμενοι, σε ένα κίνημα με ταξικό προσανατολισμό, γραμμή σύγκρουσης με την Ε.Ε. και τα μεγάλα συμφέροντα, με στόχο και προοπτική τις ριζικές αλλαγές σε επίπεδο οικονομίας κι εξουσίας προς όφελος του λαού.

Το πρόβλημα της σταθερής και μόνιμης δουλειάς για όλους δεν μπορεί να λυθεί στο πλαίσιο της Ε.Ε. και της κυρίαρχης πολιτικής.

Το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης για όλους, όχι μόνο δεν μπορεί να λυθεί στο πλαίσιο της Ε.Ε. και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, αλλά και θα χειροτερέψει, αφού απαιτηση της Ε.Ε. και της πλουτοκρατίας είναι η διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης, η απαλλαγή της εργοδοσίας από ασφαλιστικές εισφορές, η ιδιωτική ασφάλιση και τα επαγγελματικά ταμεία.

Όσο η διέξοδος από την κρίση και η ανάπτυξη θα στηρίζεται στην ανάκαμψη της κερδοφορίας του κεφαλαίου,

οι πλούσιοι θα γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Θα γιγαντώνονται η ανεργία και οι ιδιωτικοποιήσεις, θα θερειύει η φτώχεια κι η εξαθλίωση.

Όσο θα είμαστε μέσα στην Ε.Ε. ο λαός δεν πρόκειται να δει άσπρη μέρα, δεν πρόκειται να απαλλαγεί από τα βάσανά του. Τεράστιες ευθύνες έχουν και αυτοί (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) που σπέρνουν αυταπάτες και εγκλωβίζουν το κίνημα, όταν λένε ότι μια κυβέρνηση της αριστεράς με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να θίξει την εξουσία των μονοπωλίων, αλλά με έξοδο από την ευρωζώνη (ευρώ) αλλά στον ίδιο δρόμο ανάπτυξης θα λύσει τα προβλήματα. Δεν είναι τυχαίο ότι μια τέτοια προοπτική στηρίζεται από σημαντικό μέρος της αστικής τάξης!

Δεν κάνουμε βήμα πίσω από τις ανάγκες των εργαζομένων. Το δικαίωμα στη μόνιμη, σταθερή δουλειά, στην αποκλειστικά δημόσια δωρεάν Υγεία, Παιδεία, στην Κοινωνική Ασφάλιση και Πρόνοια για όλους είναι αδιαπραγμάτευτο.

Κάνουμε καθαρό, πως δεν πρόκειται να βάλουμε πλάτη σε καμιά κυβέρνηση, σε κανένα μείγμα διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης, που θα φορτώνει τα βάρη στις πλάτες του λαού. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε κι ό,τι περνάει από το χέρι μας, θα δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό στον αγώνα, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εργαζομένων, των ανθρώπων της δουλειάς και του μεροκάματου.

Στη βάση αυτή ενότητα όλων των εργαζομένων, συμμαχία και κοινό αγώνα με όλα τα λαϊκά στρώματα. Στη βάση αυτή κίνημα κι αγώνας για μια καλύτερη ζωή για μας και τα παιδιά μας, για ένα καλύτερο αύριο σε συνθήκες φιλολαϊκής ανάπτυξης, όπου ο ίδιος ο λαός θα διαφεντεύει τις τύχες του.

Ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος τώρα! Το πραγματικό δίλημμα είναι:

Ανασύνταξη του εργατικού, συνδικαλιστικού κινήματος για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής ή νεκρανάσταση του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, για συνέχιση της ίδιας βάρβαρης ταξικής πολιτικής;

Κίνημα που θα υπερασπίζεται τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών απέναντι στην κυβέρνηση, το αυταρχικό αστικό κράτος, την Ε.Ε. ή κίνημα και συνδικαλιστικές ηγεσίες που υπηρετούν τις στρατηγικές επιλογές του συστήματος, τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στο Δημόσιο και στην εκπαίδευση;

Κίνημα πολιτικοποιημένο με στόχο να αλλάξει μια δεξιά κυβέρνηση και να έρθει μια άλλη δήθεν αριστερή ή κίνημα πολιτικοποιημένο που στόχο θα έχει την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής και την ανάπτυξη σε όφελος του λαού;

Οι εργαζόμενοι έχουν έναν και μόνο δρόμο. Να προχωρήσουν όλοι μαζί, εργάτες, υπάλληλοι, λαϊκά στρώματα, γυναίκες, νέοι και νέες, σε έναν ενωμένο αγώνα, σε μια λαϊκή συμμαχία και αντεπίθεση, με στόχο την ανατροπή κάθε αντιλαϊκής πολιτικής, τη διέξοδο από την κρίση προς όφελος του λαού, τη φιλολαϊκή ανάπτυξη, με αποδέσμευση από την Ε.Ε., μονομερή διαγραφή του χρέους και κοινωνικοποίηση όλων των μονοπωλίων.

Αυτή είναι η μόνη ελπιδοφόρα προοπτική για το λαό, ώστε να ικανοποιηθούν οι ανάγκες του και να γίνει κυρίαρχος του πλούτου που παράγει.

Στις σημερινές συνθήκες και έχοντας έναν τέτοιο προσανατολισμό, αξιοποιούμε κάθε αγώνα, κάθε δυνατότητα, ώστε να εμποδίσουμε την αντιλαϊκή επίθεση, να αποσπάσουμε όποιες κι όσες κατακτήσεις μπορούμε.

Στην κατεύθυνση αυτή οργανώνουμε την πάλη και διεκδικούμε ζωή, μόρφωση και δουλειά με πλήρη δικαιώματα!!!

ΛΕΥΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΣΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΕΙ!

Αχιλλέας Ζορμπάς
Μέλος

Συναδελφισσες συνάδελφοι αντιπρόσωποι, η 83^η ΓΣ της ΔΟΕ πραγματοποιείται σε μια περίοδο που κλιμακώνεται η επίθεση στη ζωή και τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών, στα μορφωτικά δικαιώματα των

παιδιών του λαού, το τσάκισμα κάθε εργατικής λαϊκής κατάκτησης.

Το αποτέλεσμα των πρόσφατων εκλογών για διοίκηση δήμων και περιφερειών και για ευρωβουλή, παρά τα μικρά βήματα απεγκλωβισμού, διευκολύνει τη συνέχιση και ένταση της αντιλαϊκής επίθεσης και δυσκολεύει την οργάνωση του κινήματος, εφόσον αφήνει στην ουσία άθικτη τη λυκοσυμμαχία της ΕΕ αφού οι δυνάμεις που στηρίζουν την ΕΕ παραμένουν ισχυρές με όποιο διαχειριστικό μανδύα και αν εμφανίζονται, είτε πρασινογάλαζο, είτε ροζ.

Όλο το προηγούμενο αλλά και το επόμενο διάστημα, προωθήθηκαν και προωθούνται μέτρα και αναδιαρθρώσεις στρατηγικού χαρακτήρα με σκοπό να φορτώσουν τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης και της όποιας καπιταλιστικής ανάπτυξης στο λαό. Πρόκειται για ανάπτυξη που θα εξασφαλίζει κερδοφορία για το κεφάλαιο η οποία θα πατάει πάνω στα αποκαϊδία των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων. Γι' αυτό προσπαθούν να ρίξουν την τιμή της εργατικής δύναμης, να προσαρμόσουν βίαια το σχολείο στις ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Αλήθεια όμως, μια τέτοιου τύπου ανάλυση της πραγματικότητας, μόνο το ΠΑΜΕ στο συνδικαλιστικό κίνημα έκανε, από την πρώτη στιγμή αποκάλυψε τον χαρακτήρα της κρίσης ως καπιταλιστική κρίση που αποτελεί δομικό στοιχείο του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Πολλή λάσπη δεχτήκαμε τότε συνάδελφοι, κυρίως από όσους προσπαθούσαν με πιο εύηχες φράσεις μακριά από τον "ξύλινο" μας λόγο, να δώσουν μια άλλη ταυτότητα στην κρίση: καζινοκαπιταλισμός, γκολντεν μποις, κρίση χρέους, κατοχή των δανειστών κλπ. Βέβαια, αφού η ίδια η ζωή τους διέψευσε αναγκάστηκαν να μιλάνε πλέον για την κρίση του καπιταλισμού. Έτσι παίρνονται μια σειρά από μέτρα παρόμοια με αυτά που παίρνονται παντού σε όλες τις χώρες, είτε έχουν μνημόνιο, είτε όχι, είτε έχουν χρέος είτε όχι. Γιατι τα μέτρα αυτά δεν αποτελούν επιταγές αποκλειστικά των μνημονίων ή των δανειστών, είναι μέτρα που τα θέλει το κεφάλαιο και πρώτα πρώτα η ελληνική αστική τάξη.

Συγκεκριμένα:

- ✓ Πραγματοποιήθηκαν **χιλιάδες απολύσεις δημοσίων**
 - ✓ Προωθήθηκαν και **προωθούνται συμπτύξεις-συγχωνεύσεις**
 - ✓ Ετοιμάζεται **νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο**
 - ✓ Έρχεται **νέο μισθολόγιο για το Δημόσιο** και η σύνδεσή του με την αξιολόγηση και την εφαρμογή του «νέου σχολείου».
 - ✓ **Συγχωνεύουν και καταργούν υγειονομικές μονάδες.** Τσακίζουν όποια πρόσβαση υπήρχε στην δωρεάν υγεία.
 - ✓ Επεκτείνεται η **ελαστική και απλήρωτη εργασία** μέσω ευρωπαϊκών προγραμμάτων ΕΣΠΑ και ΟΑΕΔ.
- Στην Εκπαίδευση η κατάσταση είναι τραγική:**
- ✓ **Με τον αντιδραστικό κρατικό έλεγχο, την λεγόμενη «αξιολόγηση» προωθούν την αποτίμηση του «νέου**

σχολείου». Ένα σχολείο, που θα λειτουργεί “αυτόνομα” και με διαφοροποιημένο πρόγραμμα, θα διαμορφώνει τον αυριανό φτηνό και ευέλικτο εργαζόμενο, θα έχει άμεση σύνδεση με τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, ένα σχολείο που θα λειτουργεί ιδιωτικοοικονομικά, θα αναζητεί πόρους, θα έχει διευθυντή manager, ένα σχολείο, που θα αποκρύβει ή θα διαστρεβλώνει την ιστορική και επιστημονική αλήθεια, θα σακατεύει νεανικά μυαλά, για να διασφαλίσει την μακροπρόθεση του συστήματος.

- ✓ Τα «καινοτόμα» προγράμματα, ευρωπαϊκά και ντόπια, τείνουν να καλύψουν σημαντικό μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας, υποκαθιστώντας τα επιστημονικά πεδία και παρέχοντας φτηνή κατάρτιση. Σπάνε και με αυτόν τον τρόπο τον ενιαίο χαρακτήρα του προγράμματος. Είναι εργαλεία για να περάσουν στα μυαλά των παιδιών τις σάπιες αξίες ΕΕ και κεφαλαίου και την παραχάραξη της ιστορίας, αλλά και ένα ακόμα μέσο για εισβολή των επιχειρήσεων στα σχολεία. Ταυτόχρονα είναι δείκτης αξιολόγησης σχολείου και εκπαιδευτικών.
- ✓ Στις Καλλικρατικές Σχολικές Επιτροπές δεν υπάρχουν λεφτά ούτε για τις βασικές λειτουργικές δαπάνες. Εντείνεται η φτώχεια. Υπάρχουν μαθητές που υποσιτίζονται, που μένουν χωρίς εμβολιασμό και περίθαλψη, αλλά και μαθητές μας που ζουν μέσα στο αίσχος και τον εφιάλτη των ναρκωτικών. Έχει αυξηθεί η σχολική διαρροή. Προωθούνται συμπτώξεις τμημάτων. Αυξήθηκε ήδη το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών της Β/βαθμιας, ενώ το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών δεν είναι καν νομοθετημένο. Προωθούνται υποχρεωτικές μαζικές μετακινήσεις των εκπαιδευτικών σε όλη την Ελλάδα με το ΠΔ 28/2014. Εταιρείες αλωνίζουν μέσα στα σχολεία.
- ✓ Επεκτείνουν την ελαστική εργασία μέσω προγραμμάτων ΕΣΠΑ και ΟΑΕΔ. Ελαχιστοποιούν τους μόνιμους διορισμούς. Χιλιάδες κενά θα παραμένουν ακάλυπτα όλο το σχολικό έτος και θα πιέζουν για απλήρωτη εργασία για την κάλυψή τους.
- ✓ Η Ειδική Αγωγή προσαρμόζεται κι αυτή στις ανάγκες της βίαιης “ένταξης” των παιδιών με ειδικές ανάγκες στα γενικά σχολεία χωρίς όρους και προϋποθέσεις, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα ίδια τα παιδιά, τους γονιούς, τους εκπαιδευτικούς. Το νομοσχέδιο που δόθηκε στη δημοσιότητα τον Απρίλη και πάγωσε προσωρινά είναι σ’ αυτή τη γραμμή.

✓ Ενισχύθηκε η καταστολή και στο χώρο μας. Εκατοντάδες συνάδελφοι διώκονται με το νέο πειθαρχικό.

Τα μέτρα αυτά έχουν ήδη βαριές επιπτώσεις στο λαό που θα γίνουν μεγαλύτερες στο επόμενο διάστημα. Πέραν των επιπτώσεων που έχουν στους δημόσιους υπάλληλους, έχουν επιπτώσεις και στις κοινωνικές υπηρεσίες του Δημοσίου, στους δημόσιους φορείς και οργανισμούς, γενικότερα στα λαϊκά δικαιώματα. Διαμορφώνεται μια κρατική διοίκηση πιο συγκεντρωτική, πιο επιτελική, πιο άμεσα υποστηρικτική στην οικονομική δραστηριότητα του κεφαλαίου, των μονοπωλίων.

Μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις εύλογα κάποιος μπορεί να αναρωτηθεί γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα αδυνάτησε να βάλει φρένο σε αυτή την κατάσταση. Τι ήταν αυτό που το έκανε αναποτελεσματικό σε μια τέτοια καμπή; Η περίοδος που πέρασε, ιδιαίτερα τα δύο τελευταία χρόνια, προσφέρεται για να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα για το ποιος μπορεί να τραβήξει μπροστά ένα τέτοιο αγώνα. Για το ποιος μπορεί να εμπνεύσει, να οργανώσει, να μαχητικοποιήσει τους συναδέλφους και παράλληλα να δημιουργεί τους όρους για μια πλατιά κοινωνική συμμαχία.

Η στάση των δυνάμεων στο σ.κ. όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν αποκαλυπτική.

ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ η πρώην ΠΑΣΚ, η οποία τον τελευταίο χρόνο μπήκε στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ για να βγει άσπιλη και αμόλυπτη! Αποτέλεσαν τον πυλώνα του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Είναι συνυπεύθυνοι για την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα. Βάλανε πλάτη για να περάσουν όλες οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στο χώρο της εκπαίδευσης. Είναι υπέρ της “καλής” αξιολόγησης και του «νέου σχολείου της ΕΕ» αφού έχει μείνει στην ιστορία πλέον το “ευχαριστώ” της Διαμαντοπούλου προς την ΔΟΕ και ΟΛΜΕ. Τους ενοχλεί μόνο ο τρόπος με τον οποίο θα εφαρμοστεί η αξιολόγηση, η σύνδεσή της με το μισθό, δε λένε κουβέντα για το περιεχόμενο της. Για το “τι” θα έρθει να αποτιμήσει. Στην ουσία η μοναδική τους διαφωνία είναι οι ποσοστώσεις. Γι’ αυτό και υποχώρησαν αμέσως μετά την Εγκύκλιο του Κεδίκογλου για υποχρεωτική ανάθεση σε ομάδες εργασίας.

Αποκρύπτουν το γεγονός ότι σε ΚΑΜΙΑ χώρα στον κόσμο, πουθενά δεν υπάρχει η αξιολόγηση που ευαγγελίζονται. Πουθενά δεν υπάρχει η λεγομένη “καλή” αξιολόγηση που δρα ανατροφοδοτικά στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αποκρύπτουν πως η αξιολόγηση στον καπιταλισμό είναι μια, πάει πακέτο με τη στενότερη σύνδεση του σχολείου με την επιχειρηματικότητα, με τη λειτουργία με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

Βέβαια πέρα της αξιολόγησης στα μεγάλα ζητήματα που ταλανίζουν όχι μόνο τους εκπαιδευτικούς αλλά συνολικά την κοινωνία, συνολικά την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, δεν δώσατε τίποτα απολύτως, όπως στο ασφαλιστικό, στην υγεία κτλ. Ουσιαστικά ήσασταν απόντες απ' αυτές τις εξελίξεις.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ(ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και ΕΡΑ(ΣΥΡΙΖΑ)

Ο άλλος πυλώνας ήταν ο πυλώνας της λεγόμενης «αριστεράς» με τις Παρεμβάσεις και την ΕΡΑ οι οποίες παρατάξεις μπροστά στην επίθεση της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης κινήθηκαν για μια ακόμη φορά στην ψευδεπίγραφη γραμμή μνημόνιο - αντιμνημόνιο. Στη βάση αυτού του πλαστού διλήμματος προσπαθήσατε, συνάδελφοι, να οικοδομήσετε την περίφημη ενότητα στο κίνημα, ενότητα στο πρόβλημα, η περίφημη ενότητα της αριστεράς και στη βάση αυτή να προσανατολίσετε τους αγώνες.

Είναι απόλυτα λογικό αφού δεν μπορείτε να κινηθείτε σε κάποιο διαφορετικό πλαίσιο. Η μεν ΕΡΑ είναι υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δε Παρεμβάσεις όσο αντιευρωπαϊκή ρητορεία και να ασκήσουν η πρακτική τους δεν τους δικαιώνει.

Αλήθεια, δεν έχουμε να πούμε κάτι για τα ευρωπαϊκά προγράμματα, για τις καινοτόμες δράσεις, για την ευέλικτη ζώνη; Αλήθεια το 2010 σε συνέντευξη στα ΝΕΑ γιατί λέγατε τα 800 σχολεία δεξαμενές γνώσεων; Μένετε μόνο στο σύνθημα να φύγει αυτή η κυβέρνηση, χωρίς εναλλακτική πρόταση του λαού, χωρίς να παλεύει ο λαός για τη μοναδική λύση, για την αποδέσμευση απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη μονομερή διαγραφή του χρέους και ο λαός βέβαια στο τιμόνι της εξουσίας.

Γ' αυτό κατεβαίνετε μαζί σε μια σειρά από Συλλόγους σε όλη την Ελλάδα. Γ' αυτό απ' την άλλη πάντα στελέχη των Παρεμβάσεων ήταν υποψήφιοι στις δημοτικές εκλογές όπως παράδειγμα στο Κερατσίνι και στη Δραπετσώνα με τις παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Κοιτάξτε να δείτε, είναι δικαίωμά σας να έχετε κοινή συμπόρευση, αλλά, ρε συνάδελφοι, **να βάζετε το κίνημα μπροστά για να αναμορφώσετε το αστικό πολιτικό σύστημα, για να γίνετε ο αυριανός κυβερνητικός συνδικαλισμός, ε αυτό πάει πάρα πολύ!** Άλλωστε στην ΑΔΕΔΥ εσείς δεν κάνατε πρόταση για να φτιαχτεί η Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου για να δούμε ποιο χρέος είναι νόμιμο και ποιο είναι το παράνομο;

Αλήθεια τώρα τελευταία βρήκατε το άλλο φρούτο, ότι αποτελείται τον ταξικό πόλο. Το ακούσαμε και πριν από λίγο. **Αλήθεια πόσο ταξικό είναι να εξαγγείλετε απεργίες**

χωρίς απεργούς; Απεργίες διαρκείας χωρίς όρους και προϋποθέσεις; Πόσο ταξικό είναι τα πλαίσια που ψηφίσατε το 2006 μαζί με την τότε ΠΑΣΚ; Πόσο ταξικό είναι τα τελευταία 15 χρόνια να είσαι στο ίδιο πεζοδρόμιο, στην ίδια πλατεία με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ; Ναι είναι ταξικό, αλλά από άλλη πάντα, όχι από τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Αποτέλεσμα αυτής της κολλεγιάς ήταν και η πορεία που κρατήσατε στο θέμα της αυτοαξιολόγησης. Από τις επαναστατικές κραυγές του καλοκαιριού, όταν συνεδρίαζε το Διοικητικό Συμβούλιο για το Προεδρείο φωνάζατε με στεντόρεια φωνή ότι δεν θα γίνεται το αριστερό άλλοθι στη ΔΟΕ και πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις δώσατε λάιτ κείμενο υπογραφών το οποίο μάλιστα εκπρόσωπός σας σε ημερίδα της ΔΟΕ το αποκάλεσε κείμενο παρακαταθήκη, παρόλο που μέσα έλεγε ότι είμαστε ενάντια σ' αυτή την αξιολόγηση χειραγώγηση, κλείνοντας το μάτι ότι μπορεί να υπάρξει καλή αξιολόγηση στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος.

Συνεχίσατε με λάιτ κείμενα πρακτικών που πετάγανε τη μπάλα στη διοίκηση λέγοντας αφού δεν υπάρχει συμμετοχή σε ομάδες εργασίας ας αναθέσουνε οι συνάδελφοι διευθυντές. Και βέβαια κάνατε και το τελευταίο **δώρο στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, στην πλειοψηφία της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ. Το κείμενο το οποίο μπαίνει στους δείκτες, στη γενική αποτίμηση του Συλλόγου Διδασκόντων. Ήταν δικό σας, δώσατε χέρι βοήθειας να σπρωχθεί ο κλάδος στον γκρεμό της διαδικασίας της αυτοαξιολόγησης.**

Και όμως, αποδείξατε άλλη μια φορά ότι το βαρέλι δεν έχει πάτο γιατί δεν ήταν αυτή η χειρότερη συμβολή σας. **Η χειρότερή σας συμβολή είναι ότι κινηθήκατε μαζί με την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ στη λογική της νομιμότητας, καλλιεργώντας πολλές φορές πανικό και χτυπώντας έτσι τις όποιες διαθέσεις αντίστασης.**

Αυτό άλλωστε είναι και ο ομορτισμός. Να βάζεις τον κόσμο να παλεύει κάτω από ξένη σημαία και τελικά στην κρίσιμη φάση να τον στέλνεις βορά στα νύχια και στις επιδιώξεις της αστικής τάξης.

Βέβαια συνάδελφοι της ΕΡΑ εσείς το προχωρήσατε λίγο πιο μπροστά, αφού ακούσαμε χθες ότι το όραμα για την εκπαίδευση τι ήτανε; Είναι το αυτοδιοικούμενο σχολείο, το σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία. Βρε συνάδελφοι, από τα κείμενα του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντι-

γράψατε το όραμά σας; Και εν πάση περιπτώσει τι σημαίνει ανοικτό στην κοινωνία; Στην κοινωνία δεν υπάρχει το κεφάλαιο και η εργατική τάξη; Δεν υπάρχει η Εκάλη και το Καματερό;

Και μιας και είπαμε για κεφάλαιο και εργατική τάξη κάποιοι μίλησαν για απομονωτισμό. Επειδή το ΠΑΜΕ λέει θέλει να φύγει η ΔΟΕ από την ETUCE. Κοιτάξτε να δείτε, εμείς λέμε ότι η ΔΟΕ πρέπει να αποχωρήσει από την ETUCE γιατί είναι συνδικάτο κατ' όνομα, είναι συνδικάτο το οποίο εκθρεύεται τα συμφέροντα των εργαζόμενων, των εκπαιδευτικών, των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών.

Εάν θέλετε να ανήκετε σε κάποια Ομοσπονδία και εμείς **κάνουμε ανοικτή πρόταση μπορείτε να μπείτε στη FISE η οποία είναι ταξική παγκόσμια Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών, που συσπειρώνεται στην Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία και ουδέποτε συνδιαλέχτηκε με φασίστες στην Ουκρανία όπως έκανε η ETUCE.**

Με βάση τα παραπάνω μπαίνει επι τάπητος: Το τι κίνημα έχουμε ανάγκη σήμερα, ποιο κίνημα είναι σε θέση να εμποδίσει, να τους σταματήσει, να ανατρέψει αυτούς που μας παίρνουν πίσω κατακτήσεις και δικαιώματα, αυτό είναι κατά τη γνώμη μας το φλέγον ζήτημα και ταυτόχρονα το βασικό κριτήριο ψήφου στο σ.κ. Τι κίνημα χρειαζόμαστε για να νικήσουν οι εργαζόμενοι:

Σήμερα χρειαζόμαστε ένα κίνημα μαζικό, οργανωμένο, ταξικό, καλά προετοιμασμένο στη σύγκρουση με πλουτοκρατία, αστικό κράτος, αντιλαϊκές κυβερνήσεις οποιαδήποτε διαχείρισης, τρόικα, ΕΕ, κόμματα του ευρωμονόδρομου, συνδικαλιστικές πλειοψηφίες υποταγής, με όλους αυτούς που καταδυναστεύουν τη ζωή μας.

Έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα και μια Ομοσπονδία που θα παλεύει για όλα τα προβλήματα, για άμεσα μέτρα ανακούφισης των οικογενειών μας, των ανέργων, για σχολεία χωρίς υποσιτισμένους μαθητές, για να έχουν όλα τα παιδιά αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Κίνημα που να αγωνίζεται για την ικανοποίηση των λαϊκών, μορφωτικών αναγκών, κόντρα στους φόρους, τα χαράτσια, τα βάρβαρα μέτρα, στα συνεχή μνημόνια-εποπτεία και στις δανειακές συμβάσεις, που εξαθλιώνουν κάθε μέρα όλο και περισσότερο όλους μας.

Κίνημα ικανό να ακυρώσει στην πράξη τον αντιδραστικό, κρατικό έλεγχο πάνω στην προσωπικότητα και την ίδια τη ζωή του εκπαιδευτικού, των μαθητών, συνολικά του σχολείου, τη λεγόμενη «αξιολόγηση».

Ομοσπονδία και σωματεία απαλλαγμένα από τα πρώτα βιολιά της αξιολόγησης, τους Περιφερειακούς Διευθυντές Εκπαίδευσης, τους Διευθυντές Α/θμιας Εκπαίδευσης και τους Σχολικούς «Συμβούλους» αλλά και κάθε μελλοντικό αξιολογητή.

Κίνημα που δεν θα παλεύει απλώς για να αποκαθληθθεί ο σημερινός κυβερνητικός συνδικαλισμός, για να έρθει, σε συνθήκες «κυβερνώσας αριστεράς» τύπου ΣΥΡΙΖΑ και άλλων, ο αυριανός κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Κίνημα που δε θα είναι το γρανάζι -ούτε θα βάζει πλάτες- για να φύγει απ' τη μία πόρτα η σημερινή κυβέρνηση και να έρθει μια παραλλαγή της από την άλλη, μέσα πάλι στο πλαίσιο του ευρωμονόδρομου, με συνταγές Ομπάμα και συμμαχίες τύπου ΝΔ και ΠΑΣΟΚ με «άλλες ηγεσίες», για να διαχειρίζεται το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα, να ασκεί εξίσου αντιλαϊκή πολιτική, βεβαίως με άλλο μείγμα διαχείρισης.

Κίνημα που θα κάνει σαφές, πως αν δεν απαλλαγούμε, αν δεν χειραφετηθούμε από τη δικτατορία των μονοπωλίων και της Ε.Ε., άσπρη μέρα δεν πρόκειται να δούμε.

Κίνημα που θα διεκδικεί τη διαγραφή του χρέους γιατί είναι των μονοπωλίων κι όχι του λαού.

Κίνημα που θα διεκδικεί να πάρουν στα χέρια τους οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, ως παραγωγοί, τον πλούτο που παράγουν, άρα κίνημα που θα διεκδικεί να πάρει η εργατική τάξη με τους συμμάχους της την εξουσία και την οικονομία στα χέρια της.

Μόνο με αυτή τη γραμμή μπορεί να ανασυνταχθεί το κίνημα, να ζωντανέψουν τα πρωτοβάθμια σωματεία, να αντεπιτεθούμε, να γίνουν πιο αποτελεσματικοί οι αγώνες μας.

Καμιά άλλη δύναμη σήμερα, εκτός από το ΠΑΜΕ, δεν έχει αυτόν τον προσανατολισμό, αυτή την κατεύθυνση.

Πάνω σε αυτή τη γραμμή, σ' αυτό το περιεχόμενο πάλης, επιδιώκουμε την **ΕΝΟΤΗΤΑ** όλων των εκπαιδευτικών, όλων των εργαζομένων, όλου του λαού, ανεξάρτητα από τις επιμέρους σήμερα ιδεολογικές-πολιτικές προτιμήσεις τους.

Πάνω σε αυτό το περιεχόμενο, σε αυτή τη γραμμή πάλης επιδιώκουμε την ταξική ενότητα:

Να συσπειρωθούν, να ενωθούν όλοι. Εργάτες και υπάλληλοι δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, πρωτοβάθμια σωματεία, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Επιτροπές Αγώνα, Λαϊκές Επιτροπές, συνδικαλιστές κ.α.

Να δυναμώσει ο ενιαίος αγώνας, η λαϊκή συμμαχία. Η επίθεση είναι ενιαία, χτυπάει όλα τα λαϊκά στρώματα,

απαιτείται ενιαίο μέτωπο πάλης, εργατών, υπαλλήλων, φτωχών αγροτών, μικροεπαγγελματιοβιοτεχνών, γυναικών, κάθε νέου και νέας.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για να μπλοκάρουμε τα επερχόμενα αντι-λαϊκά μέτρα.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για να γκρεμίσουμε οριστικά Μνημόνια και αφεντικά.

Όλα αυτά δεν τα παραπέμπουμε στο μακρινό μέλλον όπως κάποιοι έντεχνα υποστηρίζουν. Όλο το προηγούμενο διάστημα το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο σε όλους τους κλάδους έδωσε και δίνει καθημερινά τη μάχη στους τόπους δουλειάς, για άμεσα μέτρα ανακούφισης, για να μπει εμπόδιο σε μέτρα που διαλύουν τις ζωές της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, έχοντας ξεκάθαρο όμως ότι η καθημερινή πάλη θα πρέπει να έχει την προοπτική της ανατροπής κάθε αντιλαϊκής πολιτικής, για μια φιλολαϊκή ανάπτυξη όπου ο λαός θα είναι κυρίαρχος στον πλούτο που παράγει και η παιδεία συστατικό στοιχείο αυτής της εξουσίας του λαού μας.

Αυτή τη θέση πρέπει να πάρουν και οι εκπαιδευτικοί στη μεγάλη κοινωνική συμμαχία που επιτέλους θα γυρίσει προς τα μπροστά τον τροχό της κοινωνικής εξέλιξης

**Νίκος
Καλόγηρος**
Μέλος

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να ξεκινήσω με τις επιθέσεις από μέρους του Προεδρείου και γενικότερα της πλειοψηφίας για τη συγκρότηση του προεδρείου. Ναι, αναλάβαμε τις ευθύνες μας απέναντι

στους συναδέλφους και υπηρετήσαμε από τη θέση του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, αυτό που έπρεπε να υπηρετήσουμε. Δεν είχαμε θέση σε ένα Προεδρείο, συνάδελφοι. Δεν είχαμε θέση σε ένα Προεδρείο όπου μπορούσε να διαμορφωθεί η πλειοψηφία. Η κωλυσιεργία αφορά τις δυο μεγάλες παρατάξεις.

Φύγαμε απ' την προηγούμενη Γενική Συνέλευση με ψηφισμένο ένα πλαίσιο διεκδικητικό από τις δυο μεγάλες παρατάξεις. Έτοιμο το πλαίσιο. Δεν χωρούσαμε σ' αυτό το πλαίσιο. Δεν χωρούσαμε και γι' αυτό δεν συμμετείχαμε στο προεδρείο και αποδείχθηκε ότι είχαμε και δίκιο. Γιατί; Γιατί έχουμε διαφορές. Έχουμε πολιτικές, ιδεολογικές διαφορές, αλλά έχουμε και διαφορές τόσο για την άποψή μας για τα συνδικάτα, για τα κινήματα, αλλά ακόμα και πώς βλέπουμε τα κοινωνικά ζητήματα.

Οι διαφορές αυτές για μας αποκαλύπτονται. Αναρωτιέμαι, θα είχαμε άραγε θέση σ' ένα Προεδρείο που διαβάζοντας την τελευταία ανακοίνωση της ΔΟΕ. Λέει: "δεν ακολούθησε τον παραδοσιακό και εύκολο συνδικαλιστικό δρόμο της απόφασης για κάλεσμα των συναδέλφων να μην πειθαρχήσουν. Δεν τον ακολούθησε τόσο από άποψη για τον τρόπο λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργάνων όσο και για τον λόγο ότι ανάλογες ενέργειες άλλων οργάνων δίκως..." Κάνει αναφορά στην ΟΛΜΕ μετά.

Αλήθεια από πότε το κάλεσμα στην αντίσταση και στην απειθαρχία είναι εύκολος δρόμος; Μήπως γι' αυτό δεν τον ακολουθήσατε; Επειδή είναι πάρα πολύ δύσκολος και δεν θέλατε να φέρετε τα στελέχη σας και άλλους πολλούς σε δύσκολη θέση;

Έχουμε άλλη άποψη και στο πώς λειτουργούν τα συνδικάτα όμως. Ειλικρινά λυπάμαι συνάδελφοι. Λυπάμαι πραγματικά γι' αυτά που άκουσα εδώ. Άκουσα τόσες φορές φραστικές επιθέσεις εναντίον της ΟΛΜΕ. Θέλησαν να αναδείξουν ως μεγάλη επιτυχία έναντι της ΟΛΜΕ στο θέμα της αξιολόγησης χωρίς να λαμβάνουν καθόλου υπ' όψιν πως η ΟΛΜΕ έτρεχε για να σώσει τους απολυμένους. Αλλά εμείς δεν θέλαμε και δεν τολμούσαμε να πάρουμε μια απόφαση για να πάμε σε μια κινητοποίηση αλληλεγγύης μαζί τους. Να συμπορευτούμε μ' αυτό τον κλάδο. Γιατί; Γιατί απλά δεν το πιστεύετε. Δεν πιστεύετε στην αλληλεγγύη. Δεν πιστεύετε στην συμπόρευση. Έχετε φτάσει τον κλάδο να πιστεύει ότι υπάρχει μόνο αυτός. Όσες φορές μιλήσατε μόνο κλαδικά μιλήσατε. Είδα εκπροσώπους της ΠΟΕΔ χθες εδώ. Καλά κάνατε και την καλέσατε την αδερφή Ομοσπονδία απ' την Κύπρο. Αλήθεια γιατί η ΟΛΜΕ δεν είναι εδώ; Καλέστηκε; Καλέστηκε στο Συνεδριό μας; Έτσι θα πάμε το Σεπτέμβρη; Θα χτίσουμε το πανεκπαιδευτικό μέτωπο; Έτσι θα το χτίσουμε;

Ειλικρινά λυπάμαι! Είναι οπισθοχώρηση και βαριά συνδικαλιστική ήττα αυτό που συνέβη ανάμεσα στις δυο Ομοσπονδίες.

Έχουμε και άλλες διαφορές. Έχουμε διαφορές γιατί πι-

στεύετε και υπηρετήσατε όλες τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές το προηγούμενο διάστημα, τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό που ζούμε δεν είναι χθεσινό. Είναι κτισμένο και συνεχίζει να κτίζεται χρόνια τώρα. Το έχετε υπηρετήσει όλα αυτά τα χρόνια.

Δεν ξεφύτρωσαν τώρα οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις. Δεν ξεφύτρωσαν τώρα οι ωρομίσθιοι, ούτε οι ΕΣΠΑτζήδες. Απλά τους λέγαν ωρομίσθιους πριν. Στρώσατε το χαλί για να περάσουν αυτές οι πολιτικές.

Υπηρετήσατε όλες τις πολιτικές και αυτές οι πολιτικές οδήγησαν τη χώρα εδώ που την οδήγησαν και απλά ήρθε το πρόσχημα του χρέους και καταλήξαμε να έχουμε μία χώρα πραγματικά σε κατοχή και λεηλασία.

Ο δημόσιος πλούτος λεηλατείται. Τρέχουμε να προλάβουμε να διώξουμε, να ξεπουλήσουμε την ενέργεια, να ξεπουλήσουμε τις παραλίες, γιατί είναι προαπαιτούμενα για τη δόση. Τρέχουμε να προλάβουμε να περάσουμε την αξιολόγηση γιατί είναι προαπαιτούμενο για τη δόση.

Τρέχουμε να προλάβουμε τις απολύσεις γιατί είναι προαπαιτούμενο για τη δόση. Μια δόση που προέρχεται από ένα μεσοπρόθεσμο που κάποιοι εδώ μέσα κάποτε ισχυρίζονταν ότι αν δεν ψηφιστεί δεν θα πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις. Αυτό πληρώνουμε τώρα. Αυτό που υπηρετήσατε τόσα χρόνια.

Και δεν έχουμε σκοπό να σας ακολουθήσουμε. Αν αυτοί είναι αγώνες, συνάδελφε Πετράκη, της ΠΑΣΚ τόσα χρόνια και λες ότι σ' αυτούς οφείλεται η κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα και τη ζηλεύεις, τότε μπράβο σας. Αλλά και ο λαός ξέρει πολύ καλά, δίνει τη δική του απάντηση και το βλέπετε καθημερινά στις εκλογές που γίνονται τελευταία στα σωματεία. Το βλέπετε καθημερινά. Δεν είστε η μεγάλη παράταξη. Γι' αυτό δεν είστε.

Φτάνουμε στις απολύσεις. Κάποιοι εδώ μέσα συνεχίζουν να καλλιεργούν αυταπάτες. Τις είχαμε ξαναζήσει με το μισθολόγιο. Τι να πάρουν από μας τώρα; Εμείς είμαστε οι φτωχοί συγγενείς. Υπάρχουν άλλοι, θα πάρουν απ' αυτούς, θα πάρουμε και καμιά αύξηση εμείς, κάτι θα πάρουμε. Το ζήσαμε αυτό με το μισθολόγιο. Έτσι στρώναμε το χαλί.

Τώρα ζούμε το άλλο, ειδικά από τη ΔΑΚΕ. Τι να απολύσουνε από μας τώρα; Εντάξει τώρα είναι η ΝΔ κυβέρνηση. Τι να απολύσουνε στους εκπαιδευτικούς; Εδώ υπάρχουν τόσες ελλείψεις, τόσα κενά. Θα κάνουν και διορισμούς, θα έχουμε και προκήρυξη του ΑΣΕΠ σύντομα. Αυτά ακούσαμε εδώ μέσα.

Αλήθεια συνάδελφοι ζούμε στον ίδιο κόσμο; Ειλικρινά αναρωτιέμαι, ζούμε στον ίδιο κόσμο; Υπογεγραμμένες είναι

οι απολύσεις, πού θα προκύψουν. Και πώς θα καλυφθούν τα κενά; Ξέρετε πολύ καλά τις αλλαγές που γίνονται στο εργασιακό μοντέλο της μισθωτής εργασίας.

Φεύγουμε πια απ' αυτά που ξέραμε σαν εργασία και έχουμε αντικατάσταση από ευέλικτη εργασία. Από ωφελούμενους ΕΣΠΑτζήδες. Περισσεύουμε. Στοιχίζουμε πολύ. Αν δεν το καταλάβατε είστε γελασμένοι και βαθιά νυκτωμένοι νομίζω. Εκεί θα φτάσουμε.

Και για να δούμε πώς χτίζεις την αλληλεγγύη. Όταν ήταν να περάσει η κοινωφελής εργασία μέσα στα νηπιαγωγεία, να βάλουν νηπιαγωγούς να δουλεύουν με το πρόγραμμα του ΟΑΕΔ κτλ. κτλ. κτλ. βρέθηκε τυχαία εκείνη την ώρα στο Διοικητικό Συμβούλιο ο συνάδελφος ο Μπράτης, και λέω: βρε παιδιά, θα αντισταθούμε και θα πούμε να μην μπουκ στα νηπιαγωγεία, μόνο νηπιαγωγίνες; Για τους ψυχολόγους, για τους κοινωνικούς λειτουργούς, για τους εργοθεραπευτές, και όλες τις άλλες ειδικότητες; Αυτούς θα τους δεχθούμε με προγράμματα κοινωφελούς εργασίας μέσα στο νηπιαγωγείο; Αυτοί δεν είναι συνάδελφοί μας, δεν τους έχουμε στους Συλλόγους, δεν τους γράφουμε. Αυτή ήταν η απάντηση του συναδέλφου Μπράτη, ανοικτά στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Καταλαβαίνετε λοιπόν συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πώς βλέπουν την αλληλεγγύη και πώς θα πάμε από δω και πέρα. Με τέτοια μυαλά θα πάμε να αντιπαλέψουμε αυτές τις πολιτικές. Και οι απολύσεις θα έρθουν και θα υπάρξουν πλεονάσματα. Ήμουν προχθές στην Αλεξανδρούπολη και διαμαρτύρονταν οι συναδέλφισσες νηπιαγωγοί πως δεν έχουν παιδιά στα νηπιαγωγεία. Μας τα παίρνουν οι παιδικοί σταθμοί γιατί έχουνε την επιδότηση του ΕΣΠΑ. Φεύγουν τα παιδιά απ' τα νηπιαγωγεία και πηγαίνουν στους παιδικούς σταθμούς, γιατί επιδοτούνται οι γονείς. Απλά λείπουν τα προνήπια μου λέτε. Λείπουν τα προνήπια απ' τα νηπιαγωγεία και αν αυτό δεν είναι συρρίκνωση πείτε μου τι είναι. Γι' αυτό λέμε ότι ζείτε σε άλλον κόσμο. Δεν βλέπετε μια σπιθαμή παραπέρα.

Φτάνω στην αξιολόγηση. Συνάδελφοι είχαμε όλη την καλή διάθεση και το πιστεύουμε ακράδαντα ότι μόνο μέσα από ενωτικούς αγώνες μπορείς να πετύχεις να έχεις αποτελέσματα. Ήμασταν σύμφωνοι και συμφωνήσαμε και βάλουμε την υπογραφή μας στο κείμενο για τη συλλογή υπογραφών, γιατί θεωρούμε ότι η συσπείρωση φέρνει την αποτελεσματικότητα. Φτάσαμε όμως και συμφωνήσαμε και για τα πρακτικά αντίθεσης και όλα αυτά.

Ήρθε όμως η ώρα του εντέλεσθαι και ενώ παίρνουμε μια γνωμοδότηση που λέει πως είναι παράνομη, όχι προ-

δήλως παράνομη, παράνομη ενέργεια, παίρνουμε δηλαδή ένα “χαρτί επιστράτευσης” και ξέρουμε πού θα μας οδηγήσει. Η απάντηση, η δική μας τοποθέτηση, και εκεί δεν μπορούσαμε να ακολουθήσουμε πια, ήταν ότι είναι η ώρα να πάμε στη σύγκρουση. Και οι διευθυντές να μην αναθέσουν και οι συνάδελφοι να αρνηθούν την ανάθεση.

Πρέπει να πάμε όλοι μαζί συντεταγμένα όμως. Δεν έγινε αποδεκτή και φτάσαμε στην απόφαση για τις στάσεις εργασίας. Και λέει εδώ η τελευταία ανακοίνωση πάλι. Δεν περπάτησαν πολύ, δεν είχαν επιτυχία οι στάσεις εργασίας και αυτό οδήγησε σε μια δεύτερη ασφαλιστική δικλείδα και πήγαμε στο κοινό κείμενο.

Συνάδελφοι, το κοινό κείμενο είχε ειπωθεί προς τα έξω πριν ακόμα παρθεί η απόφαση. Πώς θα πετύχαιναν οι στάσεις εργασίας όταν διαδίδεις ότι στο τέλος θα πας με κοινό κείμενο; Βρεθήκαμε πολλές φορές σε πολύ δύσκολη θέση να μας λένε: καλά, τρελοί είστε; Μας βάζετε να κάνουμε στάση εργασίας και να πάμε στο κοινό κείμενο;

Προσπαθήσαμε να τους πείσουμε ότι πρέπει να κάνουν στάση εργασίας. Τι να πούμε; Υπονομεύτηκαν οι στάσεις εργασίας και έτσι παρήχθηκε έργο, δούλεψαν οι ομάδες εργασίας και πέτυχε εν μέρει αυτό που πραγματικά σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ ήθελε να πετύχει η κυβέρνηση.

Πέτυχε να δημιουργήσει την κουλτούρα αξιολόγησης. Δεν χρειάζεται να την βάλει βαθιά συνάδελφοι. Σιγά-σιγά. Έχουν τον τρόπο. Είναι μπροστά πολύ ο καπιταλισμός και ο νεοφιλελευθερισμός.

Και επίσης, πήραμε προχθές τη γνωμοδότηση από την Τσίπρα, τη νομική σύμβουλο, για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση στα σεμινάρια. Λέγαμε ότι είναι παράνομη γιατί υπογράφεται από το ΙΕΠ. Βγήκε ο Γκίνης χθες, έστειλε εγκύκλιο που καλεί ο Γκίνης πια για να είναι κλήση από διοικητικό παράγοντα., Καλεί ο Γκίνης πια να πάρουν μέρος στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

Τώρα τι θα πούμε; Συνάδελφοι ένας τρόπος υπάρχει. Αν δεν πάμε με τη λογική της σύγκρουσης απέναντι στην αξιολόγηση το έχουμε χάσει το παιχνίδι και για μας αυτοαξιολόγηση και αξιολόγηση είναι άρρηκτα συνδεδεμένα και είναι το ίδιο, είναι ένα πράγμα σε δυο κομμάτια. Είναι ακριβώς το ίδιο.

Ο πρώτος ομιλητής από τη ΔΑΚΕ ανέβηκε πάνω να δώσει τη γραμμή; Δεν ξέρω; Και λέει: να 'ναι μια αξιολόγηση τουλάχιστον χωρίς ποσοστώσεις. Να μην υπάρχουν ποσοστώσεις. Δηλαδή τη διάλυση του δημόσιου σχολείου δεν

θα την δούμε; Την κατηγοριοποίηση δεν θα την δούμε; Τα αποτελέσματα που έδειξαν όπου εφαρμόστηκαν αυτές οι πολιτικές και αυτά τα μοντέλα που κλείνουν σχολεία, μένουν συνάδελφοι άνεργοι, δεν θα τα δούμε και δεν θα τα πούμε;

Επειδή η αξιολόγηση λοιπόν είναι ένα ζήτημα που δεν αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς, εμείς δεν βολευόμαστε χωρίς ποσοστώσεις. Θέλουμε τη σύγκρουση για να μην περάσει. Αφορά ολόκληρη την κοινωνία γιατί αφορά το δημόσιο σχολείο και τη δωρεάν παιδεία. Δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε. Θέλουμε η Ομοσπονδία αύριο να αποφασίσει και πώς θα πάει να μιλήσει με την κοινωνία και πώς θα κάνει την αξιολόγηση και τη διάλυση του δημόσιου σχολείου που θα έρθει απ' αυτή, θα την κάνει θέμα ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας. Και πρέπει να πάμε με αγώνες μπροστά.

Μια κουβέντα μόνο, θα ήθελα να πω δυο λόγια για το ΠΑΜΕ, αλλά ειλικρινά λυπήθηκα. Δυο λεπτά του χρόνου για την ΠΑΣΚ, δέκα λεπτά για την αριστερά, κουβέντα για τον Σαμαρά. Συνάδελφοι, αυτοί δείχνουν το δρόμο. Μαζί είναι. Εμείς;

Συνάδελφοι, ο Σεπτέμβρης φέρνει και άλλα. Φέρνει και ασφαλιστικό, φέρνει μαζί του νέο μισθολόγιο με ατομικό μισθό, φέρνει μαζί του νέο συνδικαλιστικό νόμο και όχι για να κόψει τα προνόμια των συνδικαλιστών που κάποιος, είναι πιθανόν, να βιαστούν να πουν ότι είναι πολλά, αλλά για να μην μπορούν να οργανώσουν κανένα αγώνα οι εργαζόμενοι. Να μην έχουν περιθώρια αντίδρασης. Αυτός θα είναι ο νέος νόμος ο συνδικαλιστικός. Καμία δυνατότητα αντίδρασης. Έχουμε δείγματα γραφής με Υπουργικές Αποφάσεις.

Και τέλος αν νομίζετε, συνάδελφοι, ότι θα γλυτώσετε την αξιολόγηση, θα γλυτώσετε και από το ασφαλιστικό, θα γλυτώσετε και από το νέο μισθολόγιο, κάπου-κάπου θα τη βρείτε. Θα τη βρείτε από τη ΔΕΗ που θα την πάρουν οι ιδιώτες και θα σας χαρατσώνουν με το ρεύμα, θα τη βρείτε απ' τις παραλίες που δεν θα μπορείτε να πάτε να κάνετε μπάνιο. Έτσι λοιπόν αν το συνδικαλιστικό κίνημα δεν πολιτικοποιήσει τα αιτήματα, δεν βγει έξω με πολιτικά αιτήματα και να απαιτήσει να ανατραπούν οι μνημονιακές πολιτικές, να διαγραφεί το χρέος, να απεμπλακούμε απ' αυτή την τροίκα που κυβερνά τη χώρα απέξω και από την κυβέρνηση που κυβερνά αυτή τη χώρα, τότε πολύ φοβάμαι ότι ο αγώνας δεν θα είναι νικηφόρος. Έτσι λοιπόν απ' το Σεπτέμβρη πάμε για την κοινωνική ανατροπή γιατί εμείς δεν βολευόμαστε ούτε με λιγότερο ουρανό, ούτε με λιγότερο ήλιο.

Βασιλική Αδαμίδου

Ε΄ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Χθές άκουσα κάποιους που λέγανε «σηκώνεστε πάνω και λέτε παρατάξεις». Εγώ λοιπόν κατεβαίνω υποψήφια με τη ΔΑΚΕ, τη μόνη πραγματικά συνδικαλιστική μεγάλη δημοκρατική παράταξη που προασπίζεται τον κλάδο, με σαφήνεια, αντικειμενικότητα και καθαρότητα... Έτσι συνάδελφοι, γι' αυτό είμαστε και πρώτη δύναμη στον κλάδο. Γιατί οι συνάδελφοι πλέον μπορούν και κρίνουνε.

Αντιλαμβάνομαι συνάδελφοι σήμερα και χθες μια τεράστια αγωνία από τις Παρεμβάσεις. Και εγώ αν ήμουν στις Παρεμβάσεις θα είχα πολύ μεγάλη αγωνία. Ξέρετε τι θα πει, συνάδελφοι, να βγαίνετε στον κόσμο και να μιλάτε για ανυπακοή; Αλλά να είστε αναγκασμένοι να υπακούσετε οι ίδιοι τελικά στις αποφάσεις της Ομοσπονδίας; Αυτό είναι κάτι που δεν μπορούν να το χωνέψουν και δεν θα το χωνέψουν ποτέ.

Και ξέρετε γιατί; Γιατί ξέρουνε, και η βάση ξέρει, ότι η ανυπακοή δεν μπορεί να υπάρξει και μας έδωσε τα στοιχεία η αγαπητή κατά τα άλλα συνάδελφος Ρέππα. Μας είπε απ' αυτό το βήμα πριν από λίγο: 250 συνάδελφοι λέει δεν υπογράψανε. Οι υπόλοιποι άραγε 69 κοντά χιλιάδες συνάδελφοι τους ακούσατε; Δεν σας ενδιαφέρει συνάδελφοι. Μου θυμίζετε τις παρείτσες που μαζευόμαστε μεταξύ μας και τα λέμε για να χαιρόμαστε.

Λοιπόν έτσι λοιπόν εσείς κάθεστε μόνοι σας και χαιρέστε μόνοι σας, γιατί δεν πείσατε τη βάση και θα σας το αποδείξω. Μας αναφέρατε προηγουμένως το πόσες μέρες απεργήσαμε και εμείς συνάδελφοι απεργήσαμε. Αυτό που δεν ανέφερε κανένας είναι τα ποσοστά της απεργίας που είχε ο κάθε Σύλλογος γιατί όταν θα μιλάμε για ανυπακοή θα μιλάμε ότι έχουμε αγγίξει τη βάση, έχουμε πείσει τη βάση, γιατί για να κατέβεις σε έναν πολυήμερο αγώνα πρέπει να πάρεις εντολή από τη βάση, συνάδελφοι, αλλά εσείς δεν έχετε επαφή με τη βάση.

Και το λέω καθαρά και ξέρετε γιατί πλέον δεν σας ακολουθεί η βάση; Γιατί τον τελευταίο χρόνο τον τρόπο που βιώνουν οι συνάδελφοι στα σχολεία τον δημιούργησε η δική σας παράταξη. Δεν είναι λοιπόν τίποτα τυχαίο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σας άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή. Πώς γίνεται ρε συνάδελφοι να παίρνουμε το βήμα, να ανεβαίνουμε εδώ και να λέμε όλοι ότι έχουμε την ίδια αγωνία; Την έχουμε, ναι. Και πώς γίνεται να έχουμε την ίδια αγωνία για ένα συγκεκριμένο θέμα όλοι; Την αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση. Αλλά να μην μπορούμε -μα πώς γίνεται;- ποτέ να συμφωνούμε σε τίποτα; Είστε υποκριτές.

Θα μου το επιτρέψετε. Είστε υποκριτές και ξέρετε γιατί; Γιατί στα σχολεία δεν πείσατε ούτε τους δικούς σας

να μην συμμετέχουν. Αυτή είναι η αλήθεια. Εμείς συνάδελφε, για να σου απαντήσω, στο Σύλλογό μου που έχουμε αυτοδυναμία δεν μπήκε ούτε ένας στα σεμινάρια, υπογράψαμε καθολικά όλοι οι εκπαιδευτικοί και τα στοιχεία υπάρχουν και στη ΔΟΕ. Λοιπόν κάτι λέει αυτό. Προφανώς εμπνέουμε περισσότερο τους συναδέλφους από εσάς.

Συνάδελφοι για να 'ρθούμε τώρα και να είμαστε λίγο σοβαρότεροι, εάν μας ενδιαφέρει λοιπόν να αντιμετωπίσουμε αυτή τη λαίλαπα όπως λένε, την πυρίνη λαίλαπα που είναι μπροστά μας, θα πρέπει να σοβαρευτούμε. Και όταν λέω να σοβαρευτούμε δεν μπορούμε πλέον να παίζουμε με τις λέξεις. Ναι, συνάδελφοι, μας αρέσει - δεν μας αρέσει η Ομοσπονδία πήρε συγκεκριμένες αποφάσεις. Μεθοδευμένες. Ξέρετε ποια είναι η επιτυχία της; Ότι όλοι οι συνάδελφοι υπέγραψαν τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας, ότι όλοι οι συνάδελφοι καθολικά όπως είπατε εσείς σε όλα τα σχολεία πήρατε την απόφαση της Ομοσπονδίας. Αυτό πρέπει να μας ενώσει. Αυτό έχει να γίνει πάνω από 10 χρόνια μέσα στην Ομοσπονδία.

Άρα λοιπόν συνάδελφοι πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτή την συγκυρία, της ενότητας εννοώ, και με βάση αυτό να σκύψουμε στα πραγματικά προβλήματα και στον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα προβλήματα, με σοβαρότητα και αυτό που πρέπει.

Αν νομίζετε συνάδελφοι ότι θα πάτε στα σχολεία χωρίς να αναλάβετε ευθύνες είστε μακριά νυκτωμένοι πλέον. Ο κόσμος από κάτω είναι σε κατάσταση που εσείς δεν μπορείτε να καταλάβετε. Και δεν μας είπατε και κάτι άλλο: πόσοι στους Συλλόγους σας είχατε τις στάσεις εργασίας; Γιατί το λογικό έπρεπε να μας πείτε ότι στα σχολεία όλοι εσείς δεν πήγατε ποτέ. Δεν μας το είπατε. Ούτε ποσοστά μας στείλατε, αγαπητοί συνάδελφοι.

Στο δικό μου το Σύλλογο πάντως ήταν όλοι εκεί. Καλή συνέχεια.

Φρειδερίκη Βάσου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Μετά την αλλαγή της πολιτικής ηγεσίας όπως γνωρίζουμε η ΔΟΕ συναντήθηκε με τη νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας θέτοντας πρώτη τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την εκπαίδευση. Ένα απ' αυτά ήταν και οι δαπάνες που διατίθενται για την παιδεία.

Δυστυχώς η χρονιά που πέρασε ήταν μια ακόμη χρονιά που οι δαπάνες ήταν πολύ κάτω από το 5% του ΑΕΠ που διεκδικούμε όλα τα χρόνια, ήταν κάτω από το 3%. Μιλάμε για προγραμματισμό σχολικού έτους. Μιλάμε για υποστηρικτικές δομές, με καινοτόμα προγράμματα και διαφύλαξη

της δωρεάν δημόσιας παιδείας και το Υπουργείο Παιδείας μιλάει για αξιολόγηση.

Πώς αλήθεια μπορεί να αξιολογήσει εμάς όταν το ίδιο δίνει στις σχολικές ομάδες το τίποτα; Η εικόνα που θα έχουμε για την επόμενη σχολική χρονιά θα είναι δυστυχώς και πάλι η ίδια ή μπορεί και χειρότερη.

Σχολεία δίχως εκπαιδευτικούς, αφού οι διορισμοί είναι ανύπαρκτοι, ελάχιστοι αναπληρωτές μέσα από τον τακτικό προϋπολογισμό. Σχολεία δίχως την προοπτική ικανοποίησης βασικών αναγκών για τη λειτουργία τους.

Με ποια χρήματα θα ζεσταθούν και φέτος οι μαθητές μας; Με ποια χρήματα θα εξοπλιστούν με το απαραίτητο υλικό τα σχολεία ώστε να ανταποκριθούν στο ρόλο τους; Μήπως θα έχουμε και πάλι την εικόνα αναζήτησης βοήθειας από τους γονείς;

Ας μην κοροϊδευόμαστε. Εάν θέλουμε να μιλάμε για δωρεάν δημόσια σχολεία θα πρέπει να μιλάμε και για αύξηση των δαπανών για την παιδεία μέσω του τακτικού προϋπολογισμού. Υποτίθεται ότι η πολιτεία έχει ως προμετωπίδα τη διαφύλαξη της δημόσιας παιδείας και της δημόσιας υγείας.

Πώς αλήθεια αντιλαμβάνεται τη διαφύλαξη της όταν αρνείται πεισματικά να ικανοποιήσει το χρόνιο, πλέον, αίτημά μας για αύξηση των δαπανών στο 5% του ΑΕΠ; Είμαι νηπιαγωγός. Βιώνω τα τεράστια προβλήματα του κλάδου. Θα πρέπει κάποια στιγμή να καταλάβει το Υπουργείο Παιδείας ότι οι νηπιαγωγοί δεν είμαστε ο φτωχός συγγενής της εκπαίδευσης.

Δεν μπορεί η πιο τρυφερή ηλικία να στεγάζεται σε αποθήκες και αίθουσες με φωταγωγούς. Δεν μπορεί η νηπιαγωγός να είναι το πειραματόζωο στα εκάστοτε εκπαιδευτικά συστήματα.

Ποιο είναι το ωράριο των νηπιαγωγών; Γιατί 25 ώρες εβδομαδιαίως ανεξάρτητα από τα χρόνια υπηρεσίας; Χωρίς διάλειμμα, χωρίς βοηθητικό προσωπικό. Τι θα γίνουν τα 60 χιλιάδες προνήπια που βρίσκονται εκτός τάξης; Αλλά και η αντισταθμιστική αγωγή πώς μπορεί να γίνει χωρίς γενναία χρηματοδότηση;

Έγινε πολλή κουβέντα την χρονιά που μας πέρασε για το νέο σχέδιο νόμου για την ειδική αγωγή. Πώς μπορεί να γίνει πράξη η ένταξη των μαθητών με ειδικές μαθησιακές ανάγκες αν δεν χρηματοδοτηθούν προγράμματα με το σκοπό αυτό;

Γ' αυτό λοιπόν ζητάμε έκτακτη χρηματοδότηση όπου χρειάζεται για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών. Αξιοποίηση με ορθολογικό τρόπο κοινοτικών κονδυλίων για όλες τις υποστηρικτικές δομές της εκπαίδευσης. Γενναία αύξηση των κονδυλίων του προϋπολογισμού που θα αφορά το διορισμό μονίμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών για

την κάλυψη των πολλών κενών που υπάρχουν. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, λύση του κτιριακού προβλήματος των νηπιαγωγών, ρύθμιση ωραρίου νηπιαγωγών.

Επιτέλους ας αξιολογήσει το Υπουργείο Παιδείας την προσφορά του στη δημόσια εκπαίδευση. Ας βγάλει τα συμπεράσματα που πρέπει να βγουν και ας κάνει ένα σωστό σχέδιο δράσης για τη νέα σχολική χρονιά.

Τώρα θα ήθελα να αναφερθώ κάτι επί προσωπικού και θα αναφερθώ εδώ στην αγαπημένη μου πτέρυγα. Το ξέρω ότι με αγαπάτε. Άκουσα χθες τον Γραμματέα της ΔΟΕ να μιλάει για τα πειθαρχικά και να κάνει αναφορά σε όλους τους συναδέλφους που έχουν διωχθεί.

Με μεγάλη μου λύπη άκουσα από τις Παρεμβάσεις να αναφέρονται μόνο σε κάποια ονόματα από την παράταξή τους. Για εμάς τους υπόλοιπους, κουβέντα. Σήμερα άκουσα το συνάδελφο εδώ πέρα να μιλάει για αγωνιστικότητα, να μιλάει ότι τους αριστερούς τους καταδιώκουν γιατί είναι πολύ αγωνιστικοί και δεν μπορώ να καταλάβω με ποια λογική θεωρείτε ότι είστε οι πιο αγωνιστικοί.

Εμείς στην Πιερία, φίλοι συνάδελφοι, μέσα σ' αυτό το χαμό που γίνεται, κοιτάμε τους συναδέλφους στα μάτια και μας εμπιστεύονται. Χθες η κα Ρέππα έλεγε ότι πώς θα τολμήσουμε να κάνουμε εκλογές. Λοιπόν εμείς τολμήσαμε και κάναμε, πήραμε την πρώτη δύναμη, δεν χάσαμε τίποτα.

Μαζευτήκαν όλοι ΕΡΑ, ΜΕΡΑ κτλ. και έχουν διαφορά από το '12 μία ψήφο μονάχα και θα ήθελα να μιλήσω στον κύριο εκεί με τα μαύρα, εσάς που μιλήσατε πριν. Εμείς κύριε συνάδελφε παλέψαμε, κάναμε Γενικές Συνελεύσεις, φέραμε τη ΔΟΕ 100 φορές, είχαμε κόσμο και ξέρετε ποιους δεν είχαμε μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις; Τα μέλη του Δ.Σ. από τις δικές σας παρατάξεις. Τους εκπροσωπούσαν κάποιοι για λίγο, γιατί είχαμε δημοτικές εκλογές και δεν είχαν χρόνο να χάσουν, να αγωνιστούν για τους συναδέλφους.

Λοιπόν εμείς συνάδελφοι καταφέραμε το 99% των σχολείων να ακολουθήσει αυτά που λέει η ΔΟΕ και επειδή ένα σχολείο δεν το έκανε πήγαμε με τον Πρόεδρο τον

Κόκκινο και το επισκεφτήκαμε. Άρα λοιπόν πάψτε να θεωρείτε τους εαυτούς σας ότι είστε οι μεγάλοι αγωνιστές. Αυτό πέρασε. Οι μεγαλύτεροι αγωνιστές είμαστε εμείς που κρατάμε σταθερά τις θέσεις μας. Είμαστε εμείς που κοιτάμε τους συναδέλφους στα μάτια. Δεν σας πιστεύουν. Άλλα λέτε τώρα, άλλα αύριο. Άλλοι κατεβαίνετε στο ένα ψηφοδέλτιο τη μία φορά, άλλοι στο άλλο.

Λοιπόν μέσα από τις φωνές σας θέλετε να κρύψετε την ανεπάρκειά σας. Λίγη αυτοκριτική.

Παναγιώτα Βενετοπούλου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Θα σταθώ για λίγο στις τοποθετήσεις κάποιων συναδέλφων από την αριστερή πτέρυγα οι οποίοι τοποθετήθηκαν και αναφέρθηκαν στις πρόσφατες εκλογές. Μου θύμισαν μία παροιμία που λέμε εκεί πάνω στη Θράκη: στο γάιδαρο δεν ανέβηκα ακόμη, τα πόδια μου κουνάω.

Αλλά στο γάιδαρο ανεβαίνουμε, οι ισορροπίες που πρέπει να κρατήσουμε για να πάρουμε μία σωστή πορεία είναι πάρα πολύ δύσκολη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Και, ειλικρινά, οι συνάδελφοι αυτοί γιατί δεν ήθελαν να πάρουν μία θέση ευθύνης στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας; Γιατί έξω απ' το χορό πολλά τραγούδια. Αν μπεις μέσα χάνεις τα βήματα.

Εδώ δεν μπορούν να λάβουν θέσεις ευθύνης σε ένα Προεδρείο ενός μεγάλου κλάδου. Είναι έτοιμοι να κυβερνήσουν αυτή τη χώρα; Ερωτηματικό. Ίσως κάποια στιγμή δοθεί η απάντηση.

Παρόλα αυτά κάποιες παρατάξεις ανέλαβαν αυτήν την ευθύνη και ειλικρινά τα έβγαλαν μέχρι τώρα πάρα πολύ καλά πέρα. Στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων. Πάντα προλάβαιναν τις εξελίξεις, έστω και την τελευταία, την ύστατη στιγμή.

Τουλάχιστον οι αποφάσεις τους, τα κείμενά τους, ίσως και αυτά ενόχλησαν κάπου τις αριστερές παρατάξεις γιατί τα κρίνω ίσως και λίγο αριστερά τα κείμενα και γι' αυτό δεν είχαν απάντηση να δώσουν οι ίδιοι, δεν είχαν τι να πουν. Ακούστηκε και αυτό σε κάποια πηγαδάκια.

Οι γνωμοδοτήσεις της νομικής συμβούλου πραγματικά μας βοήθησαν πάρα πολύ και ειλικρινά στο Σύλλογό μας είχαμε και τις γνωμοδοτήσεις της νομικής σύμβουλου, της κας Τσίπρα, όπως και τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας ως εικόνισμα. Οι συνάδελφοι συσπειρώθηκαν στο Σύλλογο και όχι μόνο στο δικό μας Σύλλογο, νομίζω σε πάρα πολλούς Συλλόγους.

Και επειδή ακούστηκε ότι σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και σε Νομούς κάποιοι διευθυντές σχολείων μήγκαν

μέσα από τα κάγκελα στα σεμινάρια σας πληροφορώ ότι στο δικό μας Νομό από την περασμένη εβδομάδα που γίνονται τα σεμινάρια αυτά των διευθυντών σχολικών μονάδων απεργούν οι διευθυντές και υπάρχει μεγάλος αριθμός συναδέλφων που μπλοκάρει τα σεμινάρια αυτά και θα τα μπλοκάρει μέχρι και την Παρασκευή που λήγουν.

Η στάση που είχε όλο αυτό το διάστημα η Ομοσπονδία πραγματικά έφερε σε ένα πάρα πολύ καλό δρόμο όλους τους Συλλόγους, βοήθησε τους Προέδρους, αλλά κάποιοι ίσως θα μου πουν ότι ευλογώ τα γένια μου επειδή το Προεδρείο της Ομοσπονδίας είναι και η παράταξη της ΔΑΚΕ μέσα από όπου και εγώ και ανήκω και εκλέγομαι. Κάνετε λάθος συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κάποια στιγμή θα αναφερθώ και σε θέματα τα οποία το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας δεν ανέφερε καθόλου, ούτε και στις Γενικές τους Συνελεύσεις εάν τυχόν δεν γινόταν η αναφορά από κάποιους Συλλόγους της Θράκης, που αφορούν την μειονοτική εκπαίδευση.

Και εδώ θα ήθελα να σταθώ και να ζητήσω από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας να γίνει κάποια στιγμή ένα Συνέδριο, μία συνάντηση στην Θράκη, όπου θα συζητηθούν τα θέματα αυτά που πραγματικά καίνε τον κόσμο επάνω της Θράκης.

Και θα σημειώσω εδώ στις πρόσφατες συγχωνεύσεις εάν σε όλη την Ελλάδα υπήρξαν 30 - 40 συγχωνεύσεις, στην περιοχή της Ροδόπης είχαμε 18 σχολεία. Μας περιμένει ένας πολύ δύσκολος, θερμός, πιεστικός Σεπτέμβρης. Περιμένουμε απ' το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας να προλάβει τις εξελίξεις γιατί οι άλλοι, εκθρούς δεν έχουμε εδώ μέσα, οι άλλοι είναι οι εκθροί μας, οι έξω απ' αυτήν την αίθουσα, οι άλλοι μας περιμένουν στη γωνία. Και πραγματικά μας κούρασαν. Μας κούρασαν πάρα πολύ όλη αυτή τη φετινή χρονιά.

Η Γενική Συνέλευση λοιπόν πρέπει να πάρει αποφάσεις τέτοιες που να βοηθάνε και όχι να δυσχεραίνουν την υπάρχουσα εκπαιδευτική κατάσταση. Σας ευχαριστώ.

Ανδρέας Γιακουμής

Ε' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, βιώσαμε φέτος μία ιδιαίτερα δύσκολη χρονιά, η οποία ξεκινώντας από την αρχή της έδειξε τα σημάδια. Δεν είχαν γίνει τα αυτονόητα, δεν είχαν γίνει οι αποσπάσεις, έτσι δημιουργήθηκαν τεράστια προβλήματα στα σχολεία.

Απέναντι λοιπόν σ' αυτή τη λαίλαπα του Υπουργείου που πήγαινε χωρίς ρότα, χωρίς συντονισμό, ευτυχώς το Προεδρείο της ΔΟΕ είχε άμεσα αντανακλαστικά σε πάρα

πολλά ζητήματα τα οποία τα γνωρίζουμε στο θέμα της αυτοαξιολόγησης, των αποσπάσεων, των μετατάξεων κτλ.

Αντίθετα οι άλλες οι παρατάξεις επενδύοντας στο φόβο, ενσπείροντας πανικό στους συναδέλφους, κινδυνολογούσαν άκριτα γιατί δεν είχαν σαφείς εφικτές θέσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργήσουν τεράστια προβλήματα στους συναδέλφους, προβλήματα ανασφάλειας, οι συνάδελφοι να μην ξέρουν προς τα πού πάνε, ήταν που ήταν δύσκολα τα πράγματα, ενέσπειραν και τον πανικό και την κινδυνολογία και σε ζητήματα όπως ήταν το νομοσχέδιο της ειδικής αγωγής. Βλέπαμε από συναδέλφους των «προοδευτικών παρατάξεων» λόγω ελλείψεων θέσεων να λένε ότι θα απολυθούν όλοι της ειδικής αγωγής. Οι συνάδελφοι μέσα σ' αυτό τον πανικό να τρέχουν και να κάνουν αιτήσεις να φύγουν από την ειδική αγωγή και να πάνε στη γενική, χωρίς να το θέλουν, με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή να έχουμε μία πληθώρα αιτήσεων συναδέλφων που φεύγουν από την ειδική αγωγή στη γενική για να μπορέσουν να «διασφαλίσουν» τη θέση τους.

Αυτά συνάδελφοι είναι πραγματικότητες. Το άλλο ήταν με τις συγχωνεύσεις των σχολείων. Γυρνούσαν οι συνάδελφοι και μέσα σε Συνελεύσεις και στα σχολεία λέγοντας το εξής: θα συγχωνευθούν 1.700 τόσες μονάδες. Θα χάσουν τις θέσεις τους τόσο εκπαιδευτικοί. Θα απολυθούν άλλοι τόσοι. Το αποτέλεσμα τους διέψευσε. Συνάδελφοι, δεν έγινε τίποτε διαφορετικό απ' αυτό το οποίο γινόταν κάθε χρόνο. Όπως ξέρετε οι περισσότεροι κάθε Νοέμβριο - Δεκέμβριο, σύμφωνα με τα δεδομένα τα αριθμητικά τα οποία έχουν οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης κάνουν προτάσεις για συγχωνεύσεις, υποβιβασμούς, προαγωγές κτλ.

Οι προτάσεις αυτές ήταν οι οποίες τελικώς ψηφίστηκαν, δηλαδή με ΦΕΚ του Υπουργείου πέρασαν και έγιναν οι υποβιβασμοί, συγχωνεύσεις και προαγωγές. Εμείς στην Ανατολική Θεσσαλονίκη εκμεταλλευόμενοι τη νομοθετική ρύθμιση η οποία έχει γίνει πέρυσι, η οποία έδινε τη δυνατότητα στις σχολικές μονάδες να ξεπεράσουν την οργανικότητα του δωδεκαθεσίου δημοτικού σχολείου, κάναμε προτάσεις, έκανε μάλλον η Διεύθυνση και εισηγηθήκαμε και οι αιρετοί, κάναμε προτάσεις και έτσι κερδίσαμε 51 οργανικές θέσεις.

Σ' αυτές λοιπόν τις δύσκολες στιγμές που οι συνάδελφοι περίμεναν απολύσεις, περίμεναν υποβιβασμούς, χάσιμο οργανικών, το αποτέλεσμα ήταν εντελώς διαφορετικό. Οι κινδυνολόγοι διαψεύστηκαν.

Θέλω να κάνω κάποιες προτάσεις προς τη ΔΟΕ. Την χρονιά που πέρασε είχαν υποστεί οι συνάδελφοι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των ειδικοτήτων μία αδικία άνευ προηγουμένου. Με ένα πρόχειρο προγραμματισμό που έγινε τον Αύγουστο έγιναν οι μετατάξεις με αποτέλεσμα να αδικηθούν κατάφωρα οι συνάδελφοί μας. Αυτό θα

πρέπει να πιέσει και να το ξαναδούμε όπως το είπαν και οι αιρετοί το πρωί. Ήταν μία αδικία και θα πρέπει να συγκριθούν της δευτεροβάθμιας με της πρωτοβάθμιας, να καταργηθούν αυτές οι μετατάξεις και να μπου σε μία ενιαία βάση.

Το πρόβλημα βέβαια θα μπορέσει να λυθεί αν δοθούν οργανικές θέσεις στα σχολεία ΕΑΕΠ. Εκεί λοιπόν, επειδή έχουμε πάρα πολλά σχολεία ΕΑΕΠ, και όπως ξέρουμε η οργανική θέση που υπάρχει είναι μία θέση εκπαιδευτικού φυσικής αγωγής και μία ξένης γλώσσας, αγγλικών, της κύριας γλώσσας. Χρειάζονται όμως ξέρουμε πολύ καλά δύο θέσεις ή και σε σχολεία που έχουν μεγαλύτερη οργανική περισσότερες των δύο και τρεις πολλές φορές.

Άρα λοιπόν αν δοθούν αυτές οι οργανικές θα λυθεί ένα μεγάλο πρόβλημα των εκπαιδευτικών οι οποίοι βίωσαν αυτή την αδικία. Στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο μας ερχόταν εκπαιδευτικός από μετάταξη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης π.χ. από τη Σάμο, με πέντε χρόνια προϋπηρεσίας, και την ίδια στιγμή γνωρίζαμε ότι υπάρχουν συνάδελφοι της πρωτοβάθμιας με 20 χρόνια προϋπηρεσίας που δεν μπορούσαν να μετακινηθούν.

Αυτή λοιπόν η αδικία θα πρέπει να αρθεί με άμεση παρέμβαση, έχει γίνει το ξέρω, αλλά θα πρέπει να συνεχιστεί από την πλευρά της ΔΟΕ.

Την Παρασκευή εσπευσμένα και καλά έγινε βγήκε η Εγκύκλιος των αποσπάσεων. Χιλιάδες συνάδελφοί μας είναι όμηροι γιατί δεν έγιναν έγκαιρα υπηρεσιακές μεταβολές, όπως όριζε το χρονοδιάγραμμα από το Προεδρικό Διάταγμα 50 και 100.

Έτσι λοιπόν τα χρονικά περιθώρια επειδή στενεύουν και επειδή έφευγαν οι συνάδελφοι από τα σχολεία και πολλοί ίσως να μην έχουν ενημερωθεί ακόμη και σήμερα, αυτό το γνωρίζουμε, θα πρέπει η ΔΟΕ να πιέσει και να εξασφαλίσει μία ολιγοήμερη παράταση της κατάθεσης των αιτήσεων, γιατί φοβάμαι ότι πολλοί συνάδελφοι μ' αυτά τα χρονικά περιθώρια θα χάσουν τις προθεσμίες.

Ένα άλλο ζήτημα το οποίο απασχολεί την καθημερινότητα των συναδέλφων είναι το ζήτημα της εξομοίωσης. Υπάρχουν πάρα πολλοί συνάδελφοί μας οι οποίοι δεν έκαναν το πρόγραμμα της εξομοίωσης των πτυχίων των Παιδαγωγικών Ακαδημιών.

Θα πρέπει, υπάρχουν κονδύλια των ΕΣΠΑ, θα πρέπει να πιέσει συντονισμένα η ΔΟΕ, το Υπουργείο τα Παιδαγωγικά Τμήματα, έτσι ώστε να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα για να απεγκλωβιστούν οι συνάδελφοι. Και να ξαναξεκινήσει το πρόγραμμα του Α επιπέδου των υπολογιστών γιατί και εκεί πολλοί συνάδελφοι δεν μπόρεσαν να ολοκληρώσουν αυτή τη διαδικασία.

Μ' αυτά τα λίγα συνάδελφοι τελειώνω και σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Δημήτρης Δραγανιδάκης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Καλημέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Χαιρετίζω και εγώ με τη σειρά μου τις εργασίες της 83ης Γενικής Συνέλευσης και εύχομαι να ολοκληρωθούν με επιτυχία τόσο στο διεκδικητικό όσο και στο αγωνιστικό πλαίσιο. Αναμφίβολα βρισκόμαστε μπροστά σε μία κρίσιμη καμπή.

Είμαι αιρετός στο Νομό Λάρισας και θα προσπαθήσω σύντομα να κάνω μια ακτινογραφία της σχολικής χρονιάς η οποία πέρασε και η οποία κατά τη γνώμη μου μπορεί να χαρακτηριστεί ως η χειρότερη όλων των ετών.

Από πού να αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς; Ως αιρετοί μετά την απόφαση της μη πραγματοποίησης αποσπάσεων εκπαιδευτικών με σοβαρούς και οικογενειακούς λόγους από το ΚΥΣΠΕ, καταγγείλαμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για έλλειψη υπευθυνότητας και κατανόησης του γενικότερου συμφέροντος της εκπαίδευσης.

Τα λειτουργικά κενά σε δασκάλους, νηπιαγωγούς και ειδικότητες ήταν πάρα πολλά στο νομό μας και τα σχολεία σε καμιά περίπτωση δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν χωρίς την παρουσία αποσπασμένων εκπαιδευτικών.

Στη συνέχεια με απόφαση του ίδιου του Υπουργού αποφασίστηκε να δοθούν αποσπάσεις από πλεονασματικές σε ελλειμματικές περιοχές. Δεν ικανοποιήθηκαν αιτήσεις συναδέλφων σε περιοχές όπου αποδεδειγμένα υπήρχαν κενά παρά την προσπάθεια της διοίκησης να τα μηδενίσει με συγχωνεύσεις, με κλείσιμο ολοημέρων, λειτουργία πληθών τμημάτων και κατασκευή υπεραρίθμων, εμφανίζοντάς τα αυτά σαν τη μοναδική λύση.

Ως αιρετοί καταγγείλαμε αυτή την πολιτική του Υπουργείου Παιδείας και της διοίκησης και αποχωρήσαμε απ' τις συνεδριάσεις του ΠΥΣΠΕ με τη σύμφωνη γνώμη του Συλλόγου και της Λάρισας και της Ελασσόνας στους οποίους ανήκουμε, γιατί με τον τρόπο αυτό, δηλαδή αν καθόμασταν μέσα στις συνεδριάσεις, θα νομιμοποιήσουμε τακτικές που οδηγούσαν στην εξαθλίωση των εκπαιδευτικών.

Αυτή την κρίσιμη στιγμή για τον κλάδο, κύριοι των αριστερών παρατάξεων, που είχατε εκλεγεί στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, φανήκατε κατώτεροι των περιστάσεων και για μικροπαραταξιακά συμφέροντα καθυστερήσατε υπερβολικά να συμφωνήσετε στη συγκρότηση του Δ.Σ., δίνοντας έτσι ουσιαστικά χώρο και χρόνο στο Υπουργείο να αλωνίζει σε βάρος των συναδέλφων που εκείνη τη στιγμή αναζητούσαν κάποιον για να στηριχθεί.

Από την άλλη στους Τοπικούς Συλλόγους οι συνάδελφοι των αντίστοιχων παρατάξεων κάλυπταν επιμελώς τα γεγονότα

και κατηγορούσαν το Προεδρείο που δεν είχε συγκροτηθεί εξαιτίας τους για ολιγωρία, ασυνέπεια λόγων και έργων σε όλο τους το μεγαλείο.

Έχουμε την πεποίθηση, συνάδελφοι, ότι η πρόοδος και η προκοπή του τόπου περνάει υποχρεωτικά από την αναβάθμιση της παιδείας και των εκπαιδευτικών. Σε μια εποχή που επιβάλλεται να γίνει επένδυση στη γνώση για να έρθει η ανάπτυξη, η πολιτική του Υπουργείου υπήρξε δυστυχώς κατώτερη των περιστάσεων.

Υπήρξε, δυστυχώς, κατώτερη των περιστάσεων καταστρέφοντας τα πάντα στο διάβα της με το πειθαρχικό, την αξιολόγηση, την αβεβαιότητα και την ειδική αγωγή, τις μετατάξεις.

Όσον αφορά τις ειδικότητες και εκεί πέρα υπήρξε ολιγωρία χάρη στην ασυνέπεια των αριστερών παρατάξεων στη συγκρότηση του Δ.Σ. Οι συνάδελφοι λοιπόν των ειδικοτήτων βρέθηκαν μπροστά σε μία δυσχερή κατάσταση. Το Υπουργείο μετέταξε 3.495 συναδέλφους από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια.

Είναι άξιο προβληματισμού λοιπόν και εδώ θα πρέπει να σταθούμε γιατί γεννά εύλογα ερωτηματικά η ευκολία με την οποία το Υπουργείο δημιούργησε οργανικές θέσεις εκεί που μέχρι χθες δεν ήθελε να παραδεχθεί ότι υπήρχαν.

Παρά τις όποιες προσπάθειες είχαν γίνει, όπως και στη δικιά μας Διεύθυνση και στο δικό μας ΠΥΣΠΕ, όπου πριν από δυο χρόνια είχαμε καταθέσει μία πρόταση με την οποία και αιτιολογήσαμε ότι αυτά τα λειτουργικά κενά που καλύπτουν οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων θα μπορούσαν να δοθούν σαν οργανικές θέσεις.

Με τον τρόπο αυτό εκατοντάδες, για να μην πω χιλιάδες συνάδελφοι των ειδικοτήτων, βρέθηκαν σε μια αβέβαιη κατάσταση, χωρίς να ξέρουν τι μέλλει γενέσθαι από δω και πέρα.

Για την αξιολόγηση. Είναι γεγονός, ότι δικαιολογημένα στην εκπαιδευτική κοινότητα επικρατεί η δυσπιστία και η αντίδραση όλων απέναντι στις προθέσεις, στη σκοπιμότητα και την εγκυρότητα του συστήματος αξιολόγησης.

Η προωθούμενη αξιολόγηση δεν έχει παιδαγωγικό προσανατολισμό. Δεν αποβλέπει στην ανατροφοδότηση και στη βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης και συνολικά της εκπαιδευτικής διαδικασίας, στα πλαίσια ενός ενιαίου συστήματος αλληλοεξαρτώμενων παραγόντων, αλλά στοχεύει να μετατραπεί σε εργαλείο πειθαρχικού ελέγχου και επιβολής κυρώσεων, συνδέοντας το προϊόν της αξιολόγησης με τις άδικες και αυθαίρετες ποσοστώσεις που σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές και χρησιμοποιούν προσχηματικά, με τον τρόπο αυτό την υλοποίηση μνημονιακών δεσμεύσεων.

Η νέα πολιτική ηγεσία οφείλει και πρέπει να επιδιώξει ένα γόνιμο διάλογο με την Ομοσπονδία μας και εδώ θέλω να πω ότι είμαστε υπέρ της αξιολόγησης που θα έχει ως στόχο τη βελτίωση και την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, την ενίσχυση, την ανατροφοδότηση και τη στήριξη του εκπαιδευτικού και όχι την τιμωρία του.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ας αναλογιστούμε όλοι τις τεράστιες ευθύνες που πέφτουν στις πλάτες μας για τις επόμενες γενιές και ας πάρουμε εκείνες τις αποφάσεις που θα δυναμώσουν την αντίσταση, αλλά δεν θα ακυρώσουν τον αγώνα.

Δεν είναι περισσότερο αγωνιστής αυτός που εξαγγέλλει μια πενήμερη αλλά αυτός που θα αγωνιστεί και θα λάβει υπόψη όλες εκείνες τις παραμέτρους προκειμένου να γίνει πιο αποτελεσματική με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα η οποιαδήποτε μορφή αγώνα: ενημέρωση, στάση, 24ωρη, 48ωρη, πενήμερη.

Σε αντίθετη περίπτωση αν τα ποσοστά της απεργίας είναι χαμηλά βάζουμε ταφόπλακα στο ηθικό των συναδέλφων και εξυπηρετούμε τα συμφέροντα της εργοδοσίας που στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι άλλη από την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική.

Εμείς, ως ΔΑΚΕ, εμπιστευόμαστε όλους τους συναδέλφους γιατί μόνο από κει μπορεί να αντληθεί η δύναμη που θα αλλάξει θετικά την τύχη του κλάδου. Θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή, να σκεφτούμε σοβαρά και αναλόγως να πράξουμε. Σας ευχαριστώ.

Θανάσης Κασιμπέλης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΥΡΓΟΥ

Συναδέλφοι καλημέρα. Ως γενική παρατήρηση στο θέμα του νέου νομοθετικού πλαισίου το οποίο μας έχουν επιβάλει είτε το θέλουμε είτε όχι τα τελευταία χρόνια από το 2010 και μετά έχω να πω πως δυστυχώς διαπιστώνω πως δεν έχει ενημερωθεί ο κλάδος για όλους τους νόμους που πέρασαν, για τους οποίους εμείς δεν αντιδράσαμε όπως θα έπρεπε, με αποτέλεσμα να τους βρίσκουμε σήμερα μπροστά μας.

Οι νόμοι αυτοί δεν είναι νόμοι όλοι του Υπουργείου Παιδείας αλλά είναι νόμοι που αφορούν γενικότερα και τους υπόλοιπους δημοσίους υπαλλήλους. Και δεχθήκαμε εμείς ως κλάδος που είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι να μας υποβαθμίσουν, γιατί πλέον μας υποβάθμισαν και βαθμολογικά αλλά και με τα ειδικά μισθολόγια, στα οποία δεν ανήκουμε, και γίναμε εκ των πραγμάτων δημόσιοι υπάλληλοι β κατηγορίας, είτε θέλουμε να το παραδεχθούμε - είτε όχι.

Οφείλουμε επίσης να παραδεχθούμε ότι ψήφισαν αυτούς τους νόμους και υπάρχουν και ισχύουν και για τους

υπόλοιπους δημοσίους υπαλλήλους, έστω και αν αγωνιζόμαστε συνδικαλιστικά για την ακύρωσή τους, για την τροποποίησή τους.

Δυστυχώς δεν υπάρχει καμία κωδικοποίηση της νομοθεσίας, του δικαίου της εκπαίδευσης και αυτό το αίτημα ίσως θα μπορούσε να γίνει δική μας πρωτοβουλία γιατί η πολυνομία και οι διάσπαρτες διατάξεις που υπάρχουν βολεύουν αυτούς που θέλουν να μας διαιρούν και βολεύονται μ' αυτή τη διαίρεση, συνάδελφοι.

Είναι σημαντικό για όλους μας να γνωρίζουμε το θεσμικό πλαίσιο της λειτουργίας της εκπαίδευσης και τα υπηρεσιακά θέματα αλλά και το σύνολο των θεμάτων και των προβλημάτων της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Πάνω στη γνώση αυτή στηρίζουμε την προσπάθειά μας και τον αγώνα μας για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των συναδέλφων, πόσο μάλλον που ο αγώνας αντιτίθεται στο πνεύμα αλλά και στην αντίληψη των Εγκυκλίων που μας επιβάλλουν.

Στο πλαίσιο αυτό οφείλουμε να αναγνωρίσουμε όλοι την ύπαρξη μιας αποτελεσματικής νομικής συμβούλου που κατάφερε να καταδείξει τις αδυναμίες του νομοθετικού πλαισίου και τις άστοχες κινήσεις για την υλοποίησή του και οδήγησε πολλές φορές το Υπουργείο σε αναδιπλώσεις.

Με σοβαρότητα επιλέξαμε να επικαλούμαστε εμείς το Νόμο και το Σύνταγμα στο οποίο έχουμε ορκιστεί πρωτίτως να υπηρετούμε, διότι μας μιλάνε για επίορκους αλλά αυτοί που δεν τηρούν το Σύνταγμα είναι πραγματικά οι επίορκοι και αυτοί που δεν τηρούν τις αντισυνταγματικές εγκυκλίους δεν μπορεί να θεωρηθούν επίορκοι.

Είναι σημαντικό πως εμείς έχουμε το Σύνταγμα με το μέρος μας, εμείς σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς προασπίζουμε τις συνταγματικές διατάξεις που θέτουν ως προτεραιότητα την εθνική μας παιδεία. Και αν διαφωνούν σ' αυτό οι αριστεροί συνάδελφοι οφείλω να τους θυμίσω και την φράση του Ηλία του Ηλιού που έλεγε: «θα τους ταράξουμε στη νομιμότητα».

Σε ό, τι αφορά τα νέα πειθαρχικά όλοι γνωρίζουμε πως ήταν μία σημαντική και ιδιαίτερη αρμοδιότητα των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Σήμερα γνωρίζουμε πως σ' αυτά δεν υπάρχουν οι αιρετοί μας. Γνωρίζουμε ότι πλέον υπάρχουν δικαστές διορισμένοι μαζί με κάποιον διευθυντή εκπαίδευσης και αυτοί αποτελούν τα νέα Πειθαρχικά χωρίς να εκφράζεται πουθενά η δική μας άποψη και είναι μία μεγάλη ήττα θα έλεγα αυτό το γεγονός για τον κλάδο που το αφήσαμε να περάσει έτσι, γιατί ψηφίστηκε ο νόμος 4057 του 2012 για το πειθαρχικό δίκαιο όλων των δημοσίων υπαλλήλων και εμάς.

Να σας πω κάτι συνάδελφοι για να δείτε πού θα καταλήξουμε σε λίγο καιρό το επόμενο έτος και είναι κάτι το οποίο η Διδασκαλική Ομοσπονδία θα πρέπει να είναι έτοιμη να το αντιμετωπίσει. Αν εφαρμοστεί αυτή η ευφά-

νταστη αξιολόγηση όπως την έχουν σχεδιάσει και όπως θέλουν να την εφαρμόσουν και ταυτόχρονα και το πειθαρχικό δίκαιο θα βρεθούν οι διευθυντές των σχολείων αντιμετώπιζε με το άρθρο 107 του νέου Πειθαρχικού Κώδικα ο οποίος φτιάχτηκε και έχει ήδη ψηφιστεί για αυτή ακριβώς τη διαδικασία της αξιολόγησης.

Και λέει λοιπόν αυτό το άρθρο: όταν κάποιος διευθυντής αδικαιολόγητα κάνει μη έγκαιρη σύνταξη της έκθεσης αξιολόγησης, πειθαρχικό παράπτωμα για τον διευθυντή. Όταν ο διευθυντής συντάσσει μεροληπτική έκθεση αξιολόγησης πειθαρχικό παράπτωμα για τον διευθυντή. Όταν ο διευθυντής με κρίσεις ή χαρακτηρισμούς σαν αυτούς που διαβάζουμε στα πρακτικά που έχουν στείλει στους διευθυντές και στις μελέτες περίπτωσης, που δεν εξειδικεύονται με αναφορά συγκεκριμένων πτυχίων, πάλι πειθαρχικό παράπτωμα για τον διευθυντή.

Πολύ φοβάμαι λοιπόν πως αν ξεκινήσει η εφαρμογή της αξιολόγησης ως έχει του χρόνου και δεν την αναστείλουμε θα οδηγηθούμε σε μία ανθρωποφαγία και έναν αλληλοσπαραγμό, αφού οι εμπνευστές των διάσπαρτων διατάξεων προφανώς επιθυμούν κάτι τέτοιο, ώστε να μην είμαστε ενωμένοι σαν κλάδος.

Επιδιώκουν να μας φέρουν στις συνθήκες του 1905, τότε που ξεκίνησαν οι διαδικασίες για να δημιουργηθεί αυτό το Σωματείο, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος. Καταργήθηκαν τότε τα διδασκαλεία και υποβαθμίστηκε ο ρόλος του δασκάλου. Σας θυμίζει κάτι αυτό; Γιατί και τώρα δεν έχουμε διδασκαλεία και έχει υποβιβαστεί πλήρως ο ρόλος του δασκάλου.

Για να γίνει κατανοητό το πρόβλημα τότε οι δάσκαλοι χωρίζονταν σε μικροομάδες, οι οποίες τότε ομάδες οι αλληλοσυγκρουόμενες των δασκάλων έρχονταν σε αντιπαράθεση. Δεν τους επέτρεπε αυτό να συνεργάζονται, αλλά αντίθετα αντιμάχονταν η μία ομάδα την άλλη και έγιναν βέβαια αγώνες και τότε και φτάσαμε σε μία βάση ενότητας ώστε να δημιουργηθεί αυτό το Σωματείο τον Απρίλιο του 1921.

Στα ίδια θέλουν να μας φέρουν πάλι σήμερα γιατί πράγματι μας χωρίζουν σε διαφορετικές ομάδες με αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα και όσο εμείς παραμένουμε σ' αυτές τις ομάδες και δεν ενώνουμε τον κλάδο σε μία κοινή πορεία βγαίνοντας μπροστά και κάνοντας εμείς πρώτοι τις προτάσεις μας, σε λίγο ή θα οδηγηθούμε στη διάλυση τελείως όλων των Συλλόγων γιατί κανένας συνάδελφος δεν θα επιθυμεί να συμμετέχει αλλά και στη διάλυση στην ουσιαστική και ακύρωση του ίδιου του Σωματείου, το οποίο θα συνεδριάζει χωρίς να λαμβάνει αποφάσεις και χωρίς να είναι μπροστά απ' την κοινωνία. Αυτό θα πρέπει να το σκεφτούμε πάρα πολύ σοβαρά.

Σε σχέση με τα καινούργια Πειθαρχικά Συμβούλια θα

πρέπει να πούμε ότι δεν έχουν λάβει υπόψη τους την ίδια την φύση του λειτουργήματος του εκπαιδευτικού. Ιδίως η υποπαράγραφος αυτή 3 του 4093 του '12 σχετικά με την αργία μας βρίσκει όλους κάθετα αντίθετους, γιατί στο πλαίσιο της πειθαρχικής διαδικασίας προβλέπεται ότι τίθεται αυτοδίκαια σε αργία ο υπάλληλος που απλά έχει παραπεμφθεί και όχι καταδικαστεί για μια σειρά παραπτωμάτων που αναφέρονται στο συγκεκριμένο νόμο και στον Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα.

Σε εφαρμογή των διατάξεων αυτών το Υπουργείο Παιδείας προχωράει ήδη άμεσα με Εγκύκλιό του στη συλλογή στοιχείων με ονοματεπώνυμο εκπαιδευτικών κτλ. και προχωρά και στο να θέτει σε διαθεσιμότητα τους συναδέλφους.

Η φύση του λειτουργήματός μας είναι ιδιαίτερη και θα πρέπει να αξιολογηθεί σοβαρά και να θεθεί ώστε να αλλάξει αυτός ο νόμος για μας. Βεβαίως υπάρχουν κατηγορίες πράξεων που μόνο με την κατηγορία δεν μπορεί κάποιος συνάδελφος να παραμείνει στην τάξη. Από την άλλη πλευρά όμως δεν γίνεται και να κατηγορείται κάποιος για πράξεις που δεν είναι ιδιαίτερα σοβαρές, να έχει π.χ. μία ιδιωτική διαφορά με τον γείτονά του ή οτιδήποτε άλλο και χωρίς να καταδικαστεί να βρίσκεται στην διαθεσιμότητα.

Επίσης θα πρέπει να αγωνιστούμε για το γεγονός ότι παραβιάζεται με όλα αυτά το τεκμήριο της αθωότητας που είναι θεμελιώδης ποινική αρχή και κατοχυρώνεται τόσο από ελληνικό όσο και από το διεθνές δίκαιο.

Επί της ουσίας επιβάλλεται δηλαδή μία εξοντωτική πειθαρχική ποινή πριν απ' την εκδίκαση και την οριστική καταδίκη του εκπαιδευτικού για πράξεις μάλιστα πολλές φορές που μπορεί να είναι και εκτός υπηρεσίας και μπορεί να αφορούν ιδιωτικές διαφορές. Είναι ένα όπλο και αυτό για να μας χωρίσουν συνάδελφοι και έχουμε μεγάλη δύναμη όταν είμαστε όλοι μαζί. Μεγάλη επιρροή και διασπορά στην ελληνική επικράτεια και μεγάλη επιρροή στην ελληνική κοινωνία την οποία δεν την εκμεταλλευόμαστε.

Θα πρέπει όμως να πείσουμε και εμείς την κοινωνία για τα δίκια των αιτημάτων μας. Να την πείσουμε ότι εμείς αγωνιζόμαστε για το μέλλον των παιδιών τους και εμείς βλέπουμε μπροστά καταθέτοντας τις προτάσεις μας.

Συνάδελφοι, χρειαζόμαστε και τη νομική στήριξη απ' τη νομική σύμβουλο της ΔΟΕ, όσο και αν την απαξιώνουν κάποιοι, αυτή ως μορφή αγώνα είναι ιδιαίτερα σημαντική να υπάρχει και σε κάθε Σύλλογο αλλά και στη Διδασκαλική Ομοσπονδία και είναι σημαντικό εμείς να είμαστε μπροστά, να θέτουμε ολοκληρωμένες προτάσεις, ώστε να προλαβαίνουμε αυτές που θέλουν να μας επιβάλλουν και να ακυρώνουμε αυτές που μας έχουν ήδη επιβάλλει και είναι και αντισυνταγματικές.

Είναι σημαντικό ξαναλέω να επικαλούμαστε εμείς τη συνταγματική τάξη και τη νομιμότητα και όχι αυτοί που θέλουν να καταργήσουν τις συνταγματικές διατάξεις που κατακτήθηκαν με αγώνες. Θα το καταφέρουμε να είμαστε άξιοι συνεχιστές του ιστορικού Σωματείου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας μόνο αν είμαστε ενωμένοι και αν καταφέρουμε να έχουμε μαζί στους αγώνες μας και ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Ευχαριστώ.

Κώστας Λώλης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΙΜΟΥ - ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι σας χαιρετίζω με την σειρά μου στην 83η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ. Σε μια Γενική Συνέλευση που θα προσπαθήσουμε να δώσουμε λύσεις σε πολύ δύσκολα προβλήματα που απασχολούν τον εκπαιδευτικό χώρο γενικότερα.

Πράγματι η χρονιά που πέρασε ήταν από τις δυσκολότερες που αντιμετωπίσαμε. Τουλάχιστον εγώ ο ίδιος δεν θυμάμαι στα τριάντα χρόνια υπηρεσίας μου δυσκολότερη περίοδο από αυτή που βιώσαμε. Οπωσδήποτε το θέμα της Αξιολόγησης έκλεψε την παράσταση, όχι πως τα υπόλοιπα θέματα: πειθαρχικά, μετατάξεις, διορισμοί κ.λ.π ήταν ήσσονος σημασίας.

Είμαι υποχρεωμένος στην αρχή να κάνω μια μικρή αναφορά σε προλαλήσαντες συναδέλφους στην κριτική των πεπραγμένων.

Συνάδελφοι και βέβαια δεν είναι εκθρόνος η ΟΛΜΕ. Εξάλλου πρέπει μαζί ως εκπαιδευτικό κίνημα ν' αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες. Όμως δε μπορούμε να μην κάνουμε μια σύγκριση στο τι καταφέραμε ως Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, τόσο στο θέμα των υπογραφών και τη στάση μας στη συγκρότηση των ομάδων εργασίας, όσο και στη γενική εκτίμηση για την Α.Ε.Ε σύμφωνα με το υπόδειγμα της ΔΟΕ. Κινηθήκαμε συντεταγμένοι και ενωτικά με το συνδικαλιστικό μας όργανο, πράγμα που όπως ξέρετε δε συνέβη στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Ακούστηκε πάλι σε αυτή την αίθουσα το θέμα των διαγραφών, κυρίως από συναδέλφους αριστερών παρατάξεων, για όσους γίνουν αξιολογητές. Πέρασε ήδη μια χρονιά που η Α.Ε.Ε, πρόδρομος της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, απασχόλησε τις σχολικές μονάδες. Οι εκπλήξεις ήρθαν μέσα από τους Συλλόγους Διδασκόντων. Ήταν αρκετοί συνάδελφοι που ήθελαν να μπουν οικειοθελώς στις ομάδες εργασίας και διαφωνούσαν με τις προτροπές της ΔΟΕ. Όμως δεν ξέρω να υπήρξε και καλώς δεν υπήρξε, σε κανένα Σύλλογο στις συνελεύσεις του Ιουνίου πρόταση για διαγραφή κάποιου συναδέλφου. Εμείς ως παράταξη ποτέ δε μιλήσαμε

για διαγραφές και ούτε θα το κάνουμε αφού πιστεύουμε ότι έτσι σπάμε την ενότητα του κλάδου σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές. Εξάλλου συνάδελφοι πιστεύω πως το θέμα πλέον είναι ηθικό και αξιακό. Κατά πόσο δηλαδή η αξιολόγηση ξεπερνά τις ανθρώπινες αξίες μας και μας βάζει απέναντι στους συναδέλφους ως τιμητές και δεν έχει να κάνει με το φόβο μιας διαγραφής από το συνδικάτο.

Επανήλθε το θέμα της μείωσης της συνδρομής στη ΔΟΕ. Όμως δεν άκουσα μια συγκεκριμένη "λογιστική" πρόταση. Δηλαδή να επιλεγεί, ώστε και να κοπεί αφού ψηφιστεί από τους αντιπροσώπους, μια πολυέξοδη δραστηριότητα της ΔΟΕ και το κόστος αυτής της δραστηριότητας, ως όφελος πλέον, να επιμεριστεί στους συναδέλφους μειώνοντας έτσι τη συνδρομή. Με τις υπάρχουσες συνθήκες νομίζω πως η συνδρομή είναι οριακά στο χαμηλότερο επίπεδο.

Αγαπητοί συνάδελφοι μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Μιλώ σε όλους σαν να αποτελείτε μια ομάδα χωρίς να σας ξεχωρίζω παραταξιακά. Εξάλλου και οι συνάδελφοι στα σχολεία, εκτός από λίγους, δεν σας ξέρουν με τα ονόματά σας και σε ποια παράταξη ανήκει ο καθένας. Λένε, τι είπε η ΔΟΕ ή τι θα κάνει η ΔΟΕ συνολικά και όχι τι είπε ή τι έκανε ο καθένας σας ξεχωριστά. Έτσι θα είμαι το ίδιο δίκαιος για όλους σας. Πιστεύω πως η εικόνα της ΔΟΕ τη χρονιά που πέρασε ήταν η καλύτερη των τελευταίων ετών αν και είχε να διαχειριστεί πολλές και δύσκολες καταστάσεις.

Οπωσδήποτε ήταν αρνητικό το γεγονός της μεγάλης καθυστέρησης για τη συγκρότηση του Δ.Σ. με πιθανές συνέπειες σε δύσκολες εποχές. Από εκεί και μετά πιστεύω πως βγήκε προς τα έξω μια εικόνα συναινετική που συσπείρωσε τους συναδέλφους, για πρώτη φορά μετά από αρκετό καιρό, ιδιαίτερα στο θέμα της αξιολόγησης. Η στάση σας με τα σχετικά κείμενα και επιστημονικά τεκμηριωμένη ήταν και νομική κάλυψη είχε. Μπορεί να μην ήταν άκρως επαναστατική και ανατρεπτική αλλά είχε αποτέλεσμα! Αρκετοί συνάδελφοι μάθαιναν πρώτη φορά τι είναι το ΙΠΕΜ. Πιστεύω να μην το χάσουμε πάλι. Πρέπει να επιμείνετε στην κατάργηση του ν. 3848 και του ν. 4024 όπως και του Π.Δ. 152, στις συναντήσεις που θα έχετε με το καινούργιο ΥΠΑΙΘ. Απαραίτητα πρέπει να υπάρχει αντι-

πρόταση. Έχω την άποψη σε αντίθεση με κάποιους άλλους πως τα αντανakλαστικά της ΔΟΕ δεν ήταν αργά, αρκεί να υπήρχε και η σχετική προσπάθεια από τους Συλλόγους. Σωστή η καταγγελία στον Υπουργό για το θέμα των μεταθέσεων όπως και η προσφυγή για τη νομιμότητα των προσωπικών δεδομένων στο myschool, χωρίς να υπάρχει ακόμη απάντηση. Έγκυρες και οι παρεμβάσεις – συστάσεις σε Διευθυντές Εκπαίδευσης και Σχολικούς Συμβούλους που ταιλιπώρησαν τη χρονιά αυτή τους συναδέλφους με αφορμή την αξιολόγηση. Θεωρώ χρήσιμο το Σεπτέμβριο με τον Αγιασμό να υπάρξει και μια επιστολή προς τους γονείς και οι δράσεις που θα αποφασιστούν από εδώ να είναι προαρμοσμένες στις αντοχές των συναδέλφων.

Μετά από τέτοια συνδικαλιστική χρονιά πρέπει κάποιος να είναι κοντόφθαλμος ώστε να μην αναγνωρίζει μια καλή προσπάθεια από τη ΔΟΕ. Μπορεί να μην ψηφίζουμε πεπραγμένα αλλά μου φαίνεται αδιανόητο όταν όλη τη χρονιά πήγαμε μαζί με τη ΔΟΕ σήμερα, εδώ, για τις εντυπώσεις και μόνο, να καταψηφίζουμε τα όσα έκανε η ΔΟΕ. Αυτό είναι ανακόλουθο! Πως θα συνεχίσουμε το Σεπτέμβριο; Πως θα κρατήσουμε τους συναδέλφους συσπειρωμένους; Μόνο ενωτικά και συντεταγμένα μπορούμε να πετύχουμε το δικαίωμα στην αξιοπρεπή εργασία και τη μόρφωση των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας να με ακούσετε και σας εύχομαι καλό καλοκαίρι.

Γιώργος Νάστος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Συναδέλφωι καλησπέρα. Το σχολικό έτος που πέρασε είναι ένα από τα χειρότερα που έχουν καταγραφεί στη μνήμη των εκπαιδευτικών. Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψει κανείς την ψυχολογία του εκπαιδευτικού σήμερα στην Ελλάδα.

Όμως, αν και όλοι συμφωνούμε για τη δραματική κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, οι προσεγγίσεις για διέξοδο διαφέρουν. Η σημερινή κατάσταση στα σχολεία παρόλο που είναι δύσκολη μπορεί να γίνει τραγική εάν συνεχίσουμε να τηρούμε τη σημερινή στάση. Απέχουμε λίγο απ' αυτό που σκεφτόμαστε και δεν είναι άλλο από μια πραγματική κόλαση στο χώρο της παιδείας.

Όσα προσπαθούσαμε ως κλάδος να αποφύγουμε χρόνια και χρόνια αρχίζουν να γίνονται με βίαιο τρόπο. Το έχω ξαναπεί στη Γενική μας Συνέλευση, η μέχρι χθες αριστερίζουσα στάση του συνδικάτου μας «όχι σε όλα» είναι τελικά ένα μεγάλο «ναι σε όλα». Σήμερα βλέπουμε το αποτέλεσμα μιας συνδικαλιστικής επιλογής που, πλέον, δεν έχει καμιά βάση στην κοινωνία αλλά δυστυχώς αργά αλλά σταθερά δεν έχει

ούτε στους κόλπους των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας.

Οι εκπαιδευτικοί, ενώ θα έπρεπε με τα προβλήματα που έχουμε να είναι μια γροθιά, έχουν διαιρεθεί μισθολογικά, εκπαιδευτικά αλλά και συνδικαλιστικά. Το πώς το γνωρίζουμε όλοι. Σχολικοί σύμβουλοι, διευθυντές σχολικών μονάδων, εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων, μεταταγμένοι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων απ' τη δευτεροβάθμια, διορισμένοι με τον ΑΣΕΠ, αποσπασμένοι σε φορείς και γραφεία εκπαίδευσης, κάτοχοι μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων, παλαιοί εκπαιδευτικοί με βαθμό Β, παλαιοί εκπαιδευτικοί πριν το '83, πριν το '93 και πάει λέγοντας.

Σαλαμοποιημένοι με διαφορετικά τελικά συμφέροντα. Ταυτόχρονα όμως και χωρισμένοι σε ΔΑΚίτες, σε αριστεριστές, σε ΠΑΣΚίτες και πάει λέγοντας. Το κακό είναι ότι το γνωρίζει καλά αυτό το Υπουργείο, άλλωστε ξέρει το διαίρει και βασίλευε, καλύτερα απ' τον καθένα μας.

Για ορισμένα πράγματα ήμαστε περήφανοι, συνάδελφοι, οι εκπαιδευτικοί και μπορούσαμε να κοιταζόμαστε στα μάτια. Για το γεγονός ότι διοριστήκαμε χωρίς να περάσουμε από βουλευτικά γραφεία και για τις υπηρεσιακές μας μεταβολές που είχαν μια κοινά αποδεκτή διαδικασία. Σήμερα όμως τα πράγματα άλλαξαν και έβαλε το χέρι του το Υπουργείο γι' αυτό, γιατί για πρώτη φορά καταστρατηγήθηκε εντελώς και εντέχνως και σκοπίμως η θεσμοθετημένη διαδικασία και παρακάμφθηκαν τα υπηρεσιακά όργανα από ένα επιτελείο επικίνδυνο, αδιάλλακτο και ανάλητο.

Το Υπουργείο ξεκάθαρα ζητά απ' τον κλάδο μας ένα και μόνο πράγμα, την υποταγή. Λέει ότι η εποχή που τα συνδικάτα και οι συνδικαλιστές συνδιοικούσαν με τους πολιτικούς πέρασε. Η αξιολόγηση είναι ένα εργαλείο στα χέρια του Υπουργείου που διαμέσου των πρόθυμων θα κάνει πράξη αυτό που και η κοινωνία θέλει. Να γίνει η πρωτοβάθμια ένα πεδίο διαφορετικό από ό, τι μέχρι σήμερα ξέραμε.

Θα περίμενε κανείς το Υπουργείο το οποίο έκανε τεράστιες περικοπές στις δαπάνες του, όπως φυσικά το ίδιο έγινε και σε πολλά άλλα Υπουργεία, να δείξει το ανθρωπινό του πρόσωπο σε κάποια κοινωνικά θέματα τουλάχιστον, πράγμα που δυστυχώς δεν έκανε. Αντίθετα με το να μην κάνει τις αποσπάσεις των εκπαιδευτικών στον τόπο των συμφερόντων, ενώ υπήρχε η δυνατότητα, δημιούργησε τεράστια θέματα στις οικογένειες.

Κατόπιν, στο επόμενο διάστημα έγιναν, για να εξοικονομηθεί προσωπικό, συμπύξεις τμημάτων, καταργήσεις κτλ. Με διάφορα τεχνάσματα, π.χ. προγραμμάτων ΕΣΠΑ, έφεραν αναπληρωτές χαμηλού κόστους καθώς και μετακινήσεις εκπαιδευτικών ειδικοτήτων από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια με στόχο απλά τη λειτουργία των σχολικών μονάδων πάση θυσία. Και τονίζω πάση θυσία.

Όμως για να πούμε λίγο για τη δημιουργία σχολείων μαμούθ. Ο νόμος πλαίσιο 1566 του '85 προέβλεπε τη δημιουργία δημοτικών σχολείων μέχρι και δωδεκαθέσιων. Αυτό σήμαινε ότι περισσότερα από 300 παιδιά, 300 μαθητές στα δημοτικά σχολεία.

Με το νόμο 4152 του 2013 αντικαταστάθηκε η ανωτέρω παράγραφος και προβλέπει πλέον την ανάπτυξη, τη δημιουργία μεγαλύτερων από δωδεκαθέσια δημοτικά σχολεία, δημιουργώντας τεράστια θέματα με τεράστια σχολεία.

Από την παραπάνω διάταξη είναι σαφής η πρόθεση του νομοθέτη για τη δημιουργία μεγάλων σχολικών μονάδων. Είναι ενδεικτικό ότι δεν υπάρχει πλέον, οργανικά, οροφή στον αριθμό των τμημάτων. Έτσι λοιπόν καταλαβαίνουμε όλοι ότι ο σκοπός τους δεν είναι η ποιότητα στην εκπαίδευση.

Τα σχολεία λοιπόν λειτούργησαν τελικά χάρη στο φιλότιμο των εκπαιδευτικών και έχοντας ως βάση μέσω της επικείμενης αξιολόγησης τον εκφοβισμό τους απ' την μεριά της διοίκησης. Για να κάνω την κριτική μου στα πεπραγμένα σωστά θα ήθελα να σας πω ότι η υπεύθυνη στάση της ΔΑΚΕ είναι που έσωσε στοιχειωδώς το κύρος της Ομοσπονδίας μας.

Τα τρία μέλη της ΔΑΚΕ δεν θα μπορούσαν να φέρουν την άνοιξη στον κλάδο, όχι μόνο λόγω της πολιτικοοικονομικής συγκυρίας, αλλά λόγω της άρνησης συνεργασίας, ουσιαστικής θα έλεγε κανείς, από τα υπόλοιπα μέλη της ΔΟΕ. Ό, τι και αν πρότειναν τα τρία μέλη της ΔΑΚΕ αντιμετώπιζαν ένα τεράστιο όχι των αριστερών μελών της Ομοσπονδίας μας.

Δεν θέλω να κάνω κριτική σε κάτι απλά για να την κάνω, ας αναλάβουν και οι άλλες δυνάμεις την ευθύνη των πράξεων έτσι ώστε να έχουμε διαπραγματευτικά περισσότερες πιθανότητες για ένα καλό αποτέλεσμα απέναντι στην κυβέρνηση και την κοινωνία.

Αξιολόγηση. Η θέση μου είναι η εξής: αυτό που πρέπει να φύγει με κάθε τρόπο είναι οι ποσοστώσεις στην αξιολόγηση. Είναι το ουσιαστικό πρόβλημα που αφορά αρχικά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών μα είναι σίγουρο ότι αυτό θα έχει να κάνει με το μισθό μας, αλλά και γιατί όχι με την ίδια μας την δουλειά αργότερα.

Αν δεχόμασταν μια αξιολόγηση χωρίς ποσοστώσεις και αποσυνδέοντας τη διαδικασία αυτή απ' το μισθό μας, μια αξιολόγηση που θα αποσκοπούσε στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης, θα στέλναμε ένα μήνυμα στην κοινωνία ότι δεν είμαστε ενάντια τους, διότι αυτό που τους έχουν κάνει να πιστεύουν, δεν είμαστε εχθροί τους, δεν είμαστε απέναντί τους, είμαστε αρωγοί και συνοδοιπόροι τους. Εμείς λοιπόν οι εκπαιδευτικοί αποτελούμε αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας.

Οι υπηρεσιακές μεταβολές. Είναι απαράδεκτο οι υπη-

ρειακές μεταβολές, μια διαδικασία τόσο σοβαρή για τη ζωή των εκπαιδευτικών και για την εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων, να έχει καθυστερήσει τόσο μήνες δημιουργώντας ένα αίσθημα ανασφάλειας και αμφισβήτησης στους εκπαιδευτικούς, που με τη σειρά τους αρχίζουν να τρέφουν αισθήματα οργής και αγανάκτησης για το Υπουργείο αλλά και τη διοίκηση.

Απαιτούμε την άμεση διευθέτηση του θέματος και την κάλυψη όλων των κενών που έχουν δημιουργηθεί στα κατά τόπους ΠΥΣΠΕ με μεταθέσεις που θα διέπονται από διαφάνεια και αξιοκρατία.

Πολλοί εκπαιδευτικοί πιστεύουν ότι όλα τα κακώς κείμενα έχουν γίνει απ' τους κακούς συνδικαλιστές, βγάζοντας απ' το κάδρο τις ευθύνες που όλοι μας ως εκπαιδευτικοί έχουμε. Όσο και αν κάποιοι ρίχνουν τις ευθύνες στους άλλους δυστυχώς το αποτέλεσμα έχει να κάνει με τις ζωές όλων μας. Όλοι πληρώνουμε το τίμημα των κακών μας επιλογών.

Θα ήθελα στη μνήμη ενός φίλου και συναγωνιστή, του συναδέλφου του Άρη του Ζορμπά, ο οποίος πρόσφατα έχασε τη ζωή του, να σας πω ότι τίποτα δεν έγινε και δεν κατακτήθηκε χωρίς αγώνα. Αγώνα προσωπικό μα και ομαδικό, συνδικαλιστικό.

Κάποιοι ξέχασαν πώς είναι να είσαι άνεργος, αδιόριστος και σήμερα με κουστούμια το παίζουν παράγοντες. Πέρασαν χρόνια που διορίστηκαν φαίνεται και θεωρούν δεδομένη την εργασία τους, με τα όποια προνόμια.

Με την τοποθέτηση της νέας πολιτικής ηγεσίας υπάρχουν προσδοκίες, μα αν δεν αλλάξει η πολιτική του Υπουργείου τότε δεν υπάρχουν πολλά περιθώρια για το νέο Υπουργό.

Όλοι μαζί συνάδελφοι, όλοι μαζί θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε την απειλή, το να γίνουμε αναξιοπρεπείς ή άνεργοι. Όλοι μαζί. Καλή δύναμη. Ευχαριστώ πολύ.

Αλέξανδρος Τεκίδης

Γ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνάδελφοι, ενώ όλοι λέμε ότι η σημερινή κατάσταση στην παιδεία είναι αυτή που θα πρέπει να μας ξυπνήσει, η κατάσταση της σημερινής Γενικής Συνέλευσης είναι απαράδεκτη. Απαράδεκτη από τις συζητήσεις που γίνονται και δεν ακούγονται οι ομιλητές. Όποιος και αν είναι ο ομιλητής κάτι έχει να πει και πραγματικά στεναχωρήθηκα με τα δύο νέα παιδιά γιατί σ' αυτήν την ηλικία είναι και οι κόρες μου, σ' αυτήν την ηλικία είναι και τα δικά μου παιδιά, και δεν τους ακούμε.

Επιτέλους. Αν θέλουμε να συζητήσουμε για το τι θα κάναμε το καλοκαίρι μπορούμε να περάσουμε έξω από την αίθουσα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, διαφορετικά δεν

θα ανεβαίνουμε στο βήμα και θα λέμε ότι περνάμε μια δύσκολη στιγμή που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Ξεκινώ λοιπόν. Η υποκρισία συνάδελφοι μέσα σ' αυτή την αίθουσα έχει πραγματικά περισσέψει. Η υποκρισία στο μέγεθος που όταν το γράψει ο ιστορικός του μέλλοντος για το τι συνέβη το 2013 και το 2014 στην Ομοσπονδία και τι αποφάσεις πήρε και ποιες ήταν οι τοποθετήσεις των συνέδρων οι συνάδελφοι που θα τα διαβάσουν θα πουν: καλά, δεν κατάλαβε κανένας τι πραγματικά έρχεται;

Δεν το καταλάβαμε συνάδελφοι και προσπαθούμε υποκριτικά η μία παράταξη να κατηγορήσει την άλλη. Και έρχομαι ακριβώς σ' αυτό. Πέστε μου συνάδελφοι, επειδή ακούστηκαν πάρα πολλά. Οι απεργίες οι φετινές είχαν ποσοστά του 6 και 7%. Μόνο 6 και 7% είχε η ΔΑΚΕ σύμφωνα με τα αποτελέσματα; Του προηγούμενου Συνεδρίου το 42% το είχε η αριστερά. Γιατί δεν απεργήσατε εσείς; Γιατί κατηγορείτε τους συναδέλφους των δύο άλλων παρατάξεων ότι δεν απεργούν όταν και εσείς οι ίδιοι δεν σύρατε αυτή τη στιγμή το άρμα;

Και εδώ θέλω να πάω και κάπου αλλού. Στα κείμενα της Ομοσπονδίας και πραγματικά για πρώτη φορά σε μια τόσο σκληρή αντιμετώπιση από το Υπουργείο Παιδείας, για πρώτη φορά η Ομοσπονδία στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Και τι λέω ύψος των περιστάσεων; Λέω ότι ξεκίνησε τον αγώνα με ένα και μόνο σκεπτικό. Ότι ο αγώνας αυτός πρέπει να είναι νικηφόρος μέχρι τη στιγμή που δεν θα περάσει η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού.

Αυτή είναι η αλήθεια. Έγιναν συγκεκριμένα βήματα και τα βήματα αυτά, αφήστε τα αυτά που λέτε εδώ πάνω, τα χρησιμοποιήσατε για να πείσετε και τους ίδιους τους συναδέλφους της αριστεράς. Τις γνωμοδοτήσεις της Τσίπρα τις χρησιμοποιούσατε στα σχολεία για να δώσετε τη νομική προστασία και σ' αυτούς τους συναδέλφους τους δικούς σας που είχαν το φόβο.

Αυτό κατόρθωσε αυτή η Ομοσπονδία. Ότι όλα αυτά που πέρασε τη φετινή χρονιά ως αντιμετώπιση της αυτοαξιολόγησης και στη συνέχεια της αξιολόγησης είχαν και τη νομική κάλυψη.

Και έρχομαι ακριβώς στη συμπλήρωση των κειμένων και ταυτόχρονα στα σεμινάρια των εκπαιδευτικών. Γιατί ρε συνάδελφοι στην Θεσσαλονίκη δεν έγινε κανένα σεμινάριο; Έγινε νομίζετε γιατί πήγα εγώ ή πήγε η κα Βουρτσάκη που είναι στο Σύλλογό μου ή πήγε ο κ. Δελής που είναι σε κάποιο άλλο Σύλλογο; Δεν έγινε κανένα σεμινάριο γιατί όλοι οι Σύλλογοι ήταν έξω από τα σεμινάρια. Σύσσωμοι, δεν χωριστήκαμε σε αριστερούς και δεξιούς και στιγμάτισαμε τη μοναδική διευθύντρια, στο δικό μας νομίζω ήταν Βάνα, που ήταν της παράταξής μας, θα στο πω εγώ, ήταν της παράταξής μας. Τη στιγμάτισαμε. Της το είπαμε ότι κάνει λάθος.

Άρα λοιπόν εδώ είναι το μεγάλο παιχνίδι όμως. Μπορούμε όμως με την ενότητά μας που πρέπει να βγάλουμε, ακούστε δω, την ενότητα που πρέπει να βγάλουμε από εδώ μέσα, να πείσουμε και τους υπόλοιπους; Αυτή θα είναι η επιτυχία. Αυτή θα είναι πραγματικά η επιτυχία αυτής της Γενικής Συνέλευσης.

Αν αποδείξουμε ότι μπορούμε να φέρουμε μαζί μας και όλους τους υπόλοιπους που μπήκαν ίσως στα σεμινάρια των διευθυντών, που δεν απεργούν και θα είναι έτοιμοι να απεργήσουν όταν θα εφαρμοστεί η αξιολόγηση.

Και κλείνω μ' αυτό. Η παράταξη της ΔΑΚΕ ανέλαβε αυτή τη δύσκολη στιγμή το Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος, ξέροντας τι έχει να αντιμετωπίσει. Και το ανέλαβε με όλη την υπευθυνότητα και τη σοβαρότητα που χαρακτηρίζει αυτήν την παράταξη όλα αυτά τα χρόνια.

Εμείς λοιπόν σας λέμε από τώρα ότι και του χρόνου θα βγάζουμε τις αποφάσεις που θα καλύπτουν τους συναδέλφους μας, θα είναι ενάντια στην αξιολόγηση και θα σας καλούμε, μάλλον από ό, τι κατάλαβα δεν τις αποδέχεστε, θα σας επιβάλλουμε να τις ακολουθείτε. Να 'στε καλά.

Κώστας Χριστόπουλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Συνάδελφοι, για να ασκήσουμε κριτική πρέπει να δούμε πρώτα σε ποιο πλαίσιο έδρασαν όλοι εκείνοι που είχαν την ευθύνη της Ομοσπονδίας. Πέρασαν ανεπιστρεπτή εκείνες οι εποχές όπου η κριτική πεπραγμένων της Ομοσπονδίας ήταν μια πολύ εύκολη υπόθεση, αφού τα φορτώναμε όλα στους επάρατους κυβερνητικούς συνδικαλιστές και ξοφλάγαμε.

Το 2013 προσφύγαμε στους συναδέλφους μας εκπαιδευτικούς ζητώντας την ψήφο τους και την εμπιστοσύνη τους για να τους εκπροσωπήσουμε στην Ομοσπονδία. Οι συνάδελφοί μας, μας εμπιστεύτηκαν, μας έδωσαν δύναμη για να υλοποιήσουμε όλα όσα πρεσβεύαμε και όταν ήρθε η ώρα να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, εκείνες δηλαδή που μας αναλογούσαν κάποιοι πρόγκιζαν και το εννοώ. Αντί να αναλάβουν λοιπόν το ρόλο που τους είχε αναθέσει ο κλάδος έμειναν πάλι απέξω για να πετροβολούν και να τρυγάνε ψήφους γιατί απλά εκτός από τα όχι τους και τα αντί τους εκεί βασίζουν την ύπαρξή τους.

Ενδεχομένως και να σκέφτηκαν: δεν θες να πάθουμε όπως έπαθε η ΟΛΜΕ επί συγκεκριμένης Προεδρίας, όπου οι εκπαιδευτικοί συνάδελφοί μας της δευτεροβάθμιας έφαγαν το περισσότερο ξύλο; Θυμηθείτε, αύξηση ωραρίου και πόσα άλλα δεινά. Τι να βγεις να πεις μετά, πώς να δικαιολογηθείς ότι δεν κατόρθωσες να αποτρέψεις όλα αυτά τα δεινά; Και

κυρίως ποιο θα είναι το συνδικαλιστικό σου μέλλον.

Και έτσι μας έμεινε ο λαλίστατος και ακομμάτιστος συνάδελφος Κοσιφάκης να διεκδικεί έδρα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Απ' την άλλη μεριά είχες μια πολιτική ηγεσία όπου το τιμόνι του τσακισμένου σκαριού της παιδείας είχε εκκωρηθεί, και το εννοώ, σε έναν άνθρωπο που δεν είχε καπετανέψει ούτε πλαστική βάρκα σε πισίνα. Και αυτός αρμένιζε σαν τη Λασκαρίνα τη Μπουμπουλίνα αγνοώντας τα κύματα που έσκαγαν δίπλα του.

Μείνανε λοιπόν κάποιοι στο τιμόνι της Ομοσπονδίας οι οποίοι επ' ουδενί δεν είχαν την πλειοψηφία στο Διοικητικό Συμβούλιο και με αίσθημα ευθύνης ανέλαβαν το Προεδρείο για να πάρει μπρος το όχημά της, να αρχίζει να εκπληρώνει τις βασικές της υποχρεώσεις και να μην περάσει μια τόσο ιστορική Ομοσπονδία πολύ άδοξα στο παρελθόν.

Μ' αυτά και μ' αυτά συνεχίστηκε το ίδιο τροπάριο γνωστό σε όλους, στείρα άρνηση στις αποφάσεις από την αριστερά, αλλά όταν βγαίνανε στα σχολεία η γνωστή σπέκουλα. Φταίει το Προεδρείο, βάζουν πλάτη να περάσουν τα μέτρα η κυβέρνηση, υποταγμένοι κυβερνητικοί συνδικαλιστές και όλα τα συναφή. Δεν έχουν πάρει χαμπάρι ότι όσο πετροβολούν από μέσα πριονίζουν το κλαδί που καθόμαστε όλοι επάνω.

Είχες και κάποιους άλλους οι οποίοι κατά την προσφιλή τακτική τους κάθονται επιτηδευμένα ουδέτεροι λανσάροντας ανεξαρτησία και αντιμνημονιακό μένος αλλά χωρίς να τους ενδιαφέρει τίποτα άλλο εκτός απ' το γκουβέρνο.

Εδώ μου θυμίζει και ανοίγω μια μικρή παρένθεση το γεγονός ότι όλως παραδόξως οι πιο επιφανείς υπερασπιστές των μνημονιακών καταστάσεων έχουν σημείο εκκίνησης την αριστερά η οποία παρεμπιπτόντως μπορεί να σε οδηγήσει παντού αρκεί να εγκαταλείψεις νωρίς το τρένο. Θυμηθείτε Χριστοδουλάκης, Μίμης Ανδρουλάκης, πολύχρωμη Μαρία Δαμανάκη. Πρόκειται για τον ορισμό του πολιτικού τυχοδιωκτισμού.

Έχεις επίσης να αντιμετωπίσεις τους τηλεοπτικούς φωστήρες και τα πεζοπόρα τμήματα της πουλημένης δημοσιογραφίας και για να μιλήσω και λίγο μοντιαλικά τις δημοσιογραφικές βουβουζέλες οι οποίες ενεργοποιούν τον κοινωνικό αυτοματισμό, υπονομεύοντας τα αιτήματα και τους αγώνες των εργαζομένων.

Και δυστυχώς εξέθρεψε ο κλάδος μας και αρκετούς αδίστακτους συνδικαλιστικούς αναρριχητές, οι οποίοι εποφθαλμιούν διοικητικές θέσεις, έχουν γίνει γενίτσαροι και δεν τους αναγνωρίζει κανείς με την προθυμία που επιδεικνύουν και μην μου πείτε ότι δεν υπάρχουν σε όλους τους χώρους και δεν τους είδαμε στην επιμόρφωση που προηγήθηκε.

Με ποιον να τα βάλεις λοιπόν χωρίς ενόττητα; Μα το

διαταγμένο προπαγανδιστικό σύστημα; Με ποιον να τα βάλει αυτή η έρμη η Ομοσπονδία; Μ' τα αφεντικά που έχουν κατασπαράξει το πλούτο μας όλα αυτά τα χρόνια ή με το νέο σύστημα που συστήνεται στο οποίο συμμετέχουν και εκατομμυριούχοι των αριστερών προοδευτικών δυνάμεων, που δεν διστάζουν να καλούν εμάς τους άφραγκους σε ανατροπή της κυβέρνησης του μνημονίου.

Νόμιμο συνάδελφοι είναι να επενδύεις τα λεφτά σου όπου θέλεις αλλά είναι ανήθικο και υποκριτικό να τα βάζεις σε οίκους που καταγγέλλεις ότι είναι κερδοσκοπικοί. Έχω την αίσθηση λοιπόν ότι πρόκειται για μια αριστερά, μάλλον για την πιο χλιδατή και σινιέ αριστερά, είναι η αριστερά του χαβιαριού όπως την είχε ονομάσει ο Μιτεράν.

Δεν μπορεί συνάδελφοί μου να έχουμε δασκάλους με караβάνα και κάποιοι να διαγκωνίζονται να πιάσουν στασίδι σε ένα κομμάτι που ψοφάει και διψάει να αρπάξει την εξουσία. Δεν μπορεί όλες οι κομπίνες να γράφουν στην ούγια made in Germany και να μην έχει ξεκινήσει μια εθνική φασίνα για να γεμίσει ο ειδικός λογαριασμός με τα κλοπιμαία.

Δεν μπορεί να αραιώνουν τους δασκάλους και να στριμώνουν τους μαθητές μας και εμείς να κοιτάζουμε τα μαγαζάκι μας και όλα τα παραμάγαζα που έχουν στηθεί γύρω του.

Τελειώνω Πρόεδρε. Ο κόσμος βαρέθηκε τη διγλωσσία ανάλογα με το παραταξιακό μας πρόσημο. Θέλει ενόττητα και αποτελεσματικότητα, αλλιώς στην καλύτερη περίπτωση θα ηττηθούμε και στην χειρότερη θα παραδοθούμε. Δεν πρέπει να κάνουμε πίσω ούτε για να πάρουμε φόρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας δυο τόμους πεπραγμένα μέσα σε ένα τόσο ζοφερό περιβάλλον, που μας τα παρουσίασε χθες ο Γραμματέας, δύσκολα τα προσπερνάς και τα αγνοείς. Κάποιοι δούλεψαν και από ό, τι φάνηκε ήταν πολύ μόνοι τους. Κάποιοι άλλοι δεν σταμάτησαν λεπτό να κατακεραυνώνουν το συνδικαλιστικό τους όργανο στο οποίο είχαν κληθεί απ' τους συναδέλφους μας να συμμετάσχουν και να βοηθήσουν.

Για όλα τα παραπάνω που σας ανέλυσα υπερψηφίζω τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας μας. Σας ευχαριστώ.

Νίκος Αξιμιώτης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, γεια σας και από μένα. Είμαι αναπληρωτής ειδικής αγωγής, έρχομαι εδώ πέρα αντιπρόσωπος από τη Μυτιλήνη.

Προχθές απολύθηκα και πάλι, όπως και τόσα χρόνια. Όπως και εγώ τόσοι χιλιάδες άλλοι συνάδελφοί μου. Πάλι απολυθήκαμε. Πάλι άγχος, πάλι αγωνία, πάλι ανασφάλεια, συνάδελφοι. Μέχρι τότε θα πάει αυτό; Το καταλαβαίνετε; Μόλις τώρα έμαθα από τους αιρετούς ότι ακόμα δεν έχουνε προβλεφθεί τα κονδύλια για τη νέα χρονιά των αναπληρωτών. Τι θα γίνει με μας;

Πότε θα βγει η Εγκύκλιος συνάδελφοι; Πέρυσι της γενικής παιδείας 20 Αυγούστου. Της ειδικής αγωγής 27 Αυγούστου. Φέτος πότε; Πότε θα μας πάρουνε εμάς; Πού θα μας πάρουνε και πότε θα 'ρθει αυτή η στιγμή; Και αυτό το πράγμα έλεος! Να το δει λίγο το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Γιατί να μαθαίνουμε κάθε χρόνο την τελευταία στιγμή πού θα είμαστε;

Στην κυριολεξία είμαστε με τα πράγματα πακεταρισμένα, τα αμάξια φορτωμένα και περιμένουμε τελευταία στιγμή, τελευταίο βράδυ να μας ενημερώσουν, καλή ώρα όπως φέτος 29 Σεπτεμβρίου. Την άλλη μέρα, 9 η ώρα το βράδυ βγήκαν οι πίνακες για να πάμε την άλλη μέρα το πρωί σε κάθε άκρη της Ελλάδας να υπηρετήσουμε για την υπηρεσία μας, για τα σχολεία που αγαπάμε. Μέχρι τότε θα πάει αυτό;

Και έλεος πλέον και με τον όρο αναπληρωτή. Αναπληρωτές υπήρχαν κάποτε, που αναπλήρωναν εγκυμοσύνες, που αναπλήρωναν συνάδελφους με προβλήματα υγείας. Τι αναπληρώνουμε τόσα χρόνια εμείς συνάδελφοι; Τι αναπληρώνουμε; Τους εαυτούς μας αναπληρώνουμε! Χιλιάδες συνάδελφοι κάθε χρόνο αναπληρώνουμε τους εαυτούς μας. Ε φτάνει με τον όρο αναπληρωτής!

Τι είμαστε; Συμβασιούχοι είμαστε και έτσι πρέπει να μας αναφέρουν και κάνω έκκληση και δω στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και στα κείμενά της και στις διαπραγματεύσεις με τον Υπουργό να μας αναφέρει ως συμβασιούχους γιατί συμβα-

σιούχοι είμαστε. Δεν ακούγεται καλά αυτό, αυτή όμως είναι η πραγματικότητα. Είμαστε συμβασιούχοι ΕΣΠΑ για συγκεκριμένο στόχο και συγκεκριμένο σκοπό, με ημερομηνία παραγωγής και ημερομηνία λήξης. Αρχές Οκτώβρη στην καλύτερη περίπτωση, 21 Ιουνίου.

Είμαστε οι καλύτεροι υπάλληλοι του Υπουργείου, ξέρετε γιατί; Γιατί εμείς έχουμε το πλήρες ωράριο, 24 ώρες, παίρνουμε τα μισά λεφτά από τους συνάδελφους μας που έχουν τα πολλά χρόνια υπηρεσίας και τα πολλά έτη και τα μεγάλα κλιμάκια. Είμαστε οι καλύτεροι υπάλληλοι του Υπουργείου, συνάδελφοι. Και αν κάποτε λέγανε ότι υπάρχει το ενδεχόμενο να σας βάλουν να δουλέψετε καλοκαίρι εσάς δεν θα χρειαστεί αυτό, γιατί δεν θα 'ρθει ποτέ η ώρα εμείς να πληρωθούμε καλοκαίρι. Θα είμαστε πάντα μέχρι 21 Ιουνίου.

Πολλοί από σας κάνετε αναπληρωτές και θα μου πείτε και τα χρόνια τα δικά σας, αλλά πλέον συνάδελφοι τότε υπήρχε μια προοπτική. Σε μας δεν υπάρχει προοπτική. Δεν υπάρχει προοπτική και ας μην κοροϊδευόμαστε. Μαζί με τη δικιά μας ανασφάλεια και οι χιλιάδες νέοι διορισμένοι συνάδελφοι στα νησιά μας του Βορείου Αιγαίου αλλά και σε όλη την επικράτεια της Ελλάδας περιμένουν τις μεταθέσεις. Περιμένουν τις μεταθέσεις που Μεγάλη Πέμπτη θυμήθηκαν να βγάλουν την Εγκύκλιο. Συνάδελφοι, μέχρι και τώρα δεν έχουν βγει.

Πρακτικά προβλήματα. Οι συνάδελφοι δεν ξέρουν να μαζέψουν απ' τα νησιά; Θα φύγουν; Περιμένανε μέχρι τέλη Ιουνίου να βγούνε. Δεν βγήκαν. Λένε εδώ οι αιρετοί για μέσα και τέλη Ιουλίου. Να ξενοικιάσουν τα σπίτια τους; Να φύγουν; Αυτά είναι προβλήματα, συνάδελφοι. Αυτά είναι προβλήματα πρακτικά και οικονομικά. Μιλάμε εδώ για φτωχοποίηση, ελάτε να δείτε την φτωχοποίηση των συναδέλφων που παίρνουν 700 οι πρωτοδιόριστοι, που τα παίρνουν στα νησιά μας, τι θα πει 350 ευρώ το δεκαπενθήμερο. Να τα δώσουν στο νοίκι; Να τα δώσουν στο αεροπλάνο;

Απ' τα νησιά μας συνάδελφοι δυο φορές βλέπουμε τα σπίτια μας. Είμαστε μετανάστες μέσα στην ίδια μας την χώρα. Δυο φορές πήγα σπίτι εγώ και όλοι οι άλλοι συνάδελφοι απ' τα νησιά. Μ' αυτές τις τιμές και μ' αυτά τα εισιτήρια.

Θέλω να πω λίγο και για τις κατ' εξαίρεση αποσπάσεις. Για τις αποσπάσεις βγήκε εγκύκλιος προχθές. Οι σύζυγοι των πυροσβεστών, οι σύζυγοι των στρατιωτικών, οι σύζυγοι των λιμενικών, οι σύζυγοι των καθηγητών και πολύ καλά κάνουν, συνάδελφοι, να πάρουνε απόσπαση κατ' εξαίρεση, προασπίζονται τα συμφέροντά τους και την οικογένειά τους.

Τι κάνουμε εμείς οι δάσκαλοι για τις δικές μας οικογένειες; Ποιος προασπίζεται τις οικογένειες των δασκάλων συνά-

δελφοί, που όλη τη χρονιά διαλύθηκαν τόσες οικογένειες σε τέτοιους καιρούς; Τα είδαμε στο νησί συνάδελφοί. Από τη Μακεδονία συνάδελφοί δεν πήραν απόσπαση πού; Στο νησί, στη Μυτιλήνη δεν ήρθαν με οικογένειες και διαλύθηκαν. Και για να μην μιλήσω για τα νέα ζευγάρια, γιατί εμάς διαιωνίζεται το είδος μας των αναπληρωτών και όσο διαιωνίζομαστε, όπως και η δικιά μου περίπτωση, όπως και τόσων άλλων συναδέλφων, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις μας που ένας είναι αναπληρωτής και ο άλλος είναι μόνιμος δάσκαλος.

Πού είναι το νομικό πλαίσιο που υπάρχει; Ούτε συνυπηρέτηση παίρνουμε, ούτε ένα καθεστώς υπάρχει ο ένας να τραβήξει τον άλλον και οι οικογένειές μας αργά ή γρήγορα θα διαλυθούν. Πού είναι η Ομοσπονδία εδώ να στηρίζει τους νέους συναδέλφους, τις νέες οικογένειες συνάδελφοι; Ούτε ένα νομικό καθεστώς δεν υπάρχει. Ναι, γιατί όταν γράφτηκαν οι νόμοι δεν ήταν αυτά τα χρόνια. Δύο - τρία χρόνια αναπληρωτής θα διοριζόσουν.

Εμείς είμαστε διαρκείας και πρέπει να δούμε κάποια πράγματα που αφορούν το κοινωνικό πλαίσιο, τη βοήθεια που χρειαζόμαστε, το να είμαστε μαζί με τους ανθρώπους μας, να τα δούμε, να τα αλλάξουμε, να τα προτείνουμε στο Υπουργείο.

Και για την ειδική αγωγή, συνάδελφοι, μιας και είμαι αναπληρωτής και τόσα αναφέρθηκαν και τόσα θα αναφερθούν, και νομοσχέδια θα 'ρθουν και ανά έξι χρόνια ο κάθε Υπουργός κάνει νομοσχέδιο ειδικής αγωγής για να κάνει κοινωνική πολιτική.

Αδικίες το ένα, αδικίες το άλλο, διορθώνει το ένα, διορθώνει το άλλο. Όλα θα λυθούν, συνάδελφοι, με ένα ΑΣΕΠ ειδικής αγωγής. Όλα θα λυθούν εκεί πέρα. Οι αδικίες του παρελθόντος πρέπει να διορθωθούν. Όταν επί χρόνια με την λειτουργία των ολοήμερων διορίστηκαν 5.000 κάθε χρόνο δάσκαλοι γενικής τότε έγιναν κάποια σφάλματα, δεν διοριστήκαμε εμείς.

Τώρα προεκλογικά ο Υφυπουργός Παιδείας ανακυκλώθηκε στο θέμα του διαγωνισμού ΑΣΕΠ. Η Ομοσπονδία είπε στη συνάντηση με το νέο Υπουργό για διαγωνισμό ΑΣΕΠ. Καθίστε λίγο κύριοι. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα οι πιστώσεις, γιατί είχε γίνει το 2010 για όσους θυμάστε, είχε ξεκινήσει ένας διαγωνισμός ΑΣΕΠ που κράτησε για τρεις μήνες, ήταν για 500 θέσεις πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας. Για 250 για μας.

Ποιος να πρωτοπάει συνάδελφοι σ' αυτές τις θέσεις; Ποιος θα πρωτοδιαγωνιστεί; Μετά από τόσα χρόνια ομηρίας να γίνει ένας ΑΣΕΠ ειδικής αγωγής; Να πει ο Υπουργός σας έκανα και ΑΣΕΠ μετά από δέκα χρόνια - δώδεκα! Να πούμε και εμείς ναι, το καταφέραμε να γίνει. ΑΣΕΠ να γίνει αλλά να γίνει με προϋποθέσεις και με κάθε οργανικό κενό

να γεμίσει από συναδέλφους μου, που τόσα χρόνια περιμένουμε το όνειρο!

Ποιο είναι το όνειρο, συνάδελφοι; Ξέρετε ποιο είναι το όνειρο; Να κάνουμε και εμείς έναν προγραμματισμό ζωής, να κάνουμε και εμείς το δικό μας σπίτι, να μπορούμε και εμείς συνάδελφοι να κάνουμε τη δουλειά που τόσο αγαπάμε και να συνεχίζουμε το έργο μας συνάδελφοι. Να μπορούμε να συνεχίζουμε το έργο μας στα παιδιά που τόσο αγαπάμε. Αυτό είναι το όνειρο ζωής και όχι να σφαχτούμε.

Φανταστείτε μετά από τόσα χρόνια να μας πουν ελάτε να δώσετε ΑΣΕΠ για 250 θέσεις. Ξέρετε ποιος θα κερδίσει; Όποιος κέρδισε και το 2010 που για τρεις μήνες ήταν ενεργός ο ΑΣΕΠ. Τα φροντιστήρια εδώ στην Αθήνα. Τα φροντιστήρια εδώ στην Αθήνα και στις μεγαλουπόλεις που μέσα σε τρεις μήνες μάζευαν τους συμφοιτητές μου που μπορούσαν να πάν να πληρώσουν για να τους κάνουν φροντιστήρια. Ε αυτοί θα πλουτίσουν! Επομένως αν μας πει ο Υπουργός για ΑΣΕΠ, να Υπουργέ θα του πούμε ΑΣΕΠ αλλά εδώ μαζικά και πολλά κενά να καλυφθούν.

Και όσον αφορά για το τμήμα ένταξης αυτό που αναφέρει το νομοσχέδιο, που όπου υπάρχει τμήμα ένταξης δεν θα υπάρχει παράλληλη στήριξη. Πρακτικά που θα το δείτε και θα το αντιμετωπίσετε και είστε και πολλοί αιρετοί εδώ πέρα και διευθυντές σχολείων.

Τι θα γίνει πρακτικά αν δεν έρθει η παράλληλη στήριξη; Ή το παιδί θα πάει 12 ώρες στο τμήμα ένταξης με αποτέλεσμα ο δάσκαλος να έχει το παιδί για 12 ώρες και να μην μπορεί να πάρει τα άλλα παιδιά και άλλες 12 ώρες θα μείνει μόνο του μες στην τάξη και θα γίνεται ο κακός χαμός. Ή σε άλλη περίπτωση θα αρχίσουμε τις αλχημείες και θα λέμε: εδώ υπάρχει τμήμα ένταξης; Πάρ' το παιδί σου και τράβα στο διπλανό σχολείο για να μπορέσουμε να του στείλουμε παράλληλη. Αυτά θα κάνουμε, αυτές τις αλχημείες θα κάνουμε, συνάδελφοι.

Και τώρα κάποια θέματα. Άκουσα και τις προηγούμενες μέρες και τελειώνω συνάδελφοι. Άκουσα τις προηγούμενες μέρες να αναφέρουμε για κινητά, για τηλέφωνα, για αυτά. Το ξέρετε τι δυνατότητα υπάρχει να πάει το Δ.Σ. του Συλλόγου, 55 χιλιάδες εκπαιδευτικοί είμαστε, αν πάει σε δυο - τρεις εταιρείες κινητής τηλεφωνίας και ζητήσει προσφορές; Ο κάθε συνάδελφος θα έχει τη δυνατότητα με χαμηλά προγράμματα να μιλάει με άλλους δωρεάν και σε εξευτελιστικές τιμές.

Έχει γίνει αυτό το μοντέλο, στο Υπουργείο Άμυνας. Θα μπορούσαμε να το δούμε και μεις. Θα μπορούσαμε να δούμε και το internet συνάδελφοι. Πώς υπάρχει το φοιτητικό internet συνάδελφοι; Εμείς οι αναπληρωτές κάθε χρόνο πάμε, μας ζητάνε να έχουμε internet για να κάνουμε όλη

αυτή τη δουλειά μας. Δεν θα μπορούσαμε να πάει η Ομοσπονδία και να δει και να έχουμε όλοι αυτοί οι συνάδελφοι internet σαν δάσκαλοι;

Και τόσα άλλα θέματα, συνάδελφοι, λίγο πιο μικρά, λίγο μεγαλύτερα, αλλά αυτά είναι και στην καθημερινότητά μας. Ξέρετε κάτι; Δεν είμαστε όλοι στα σπίτια μας οι αναπληρωτές, είτε μόνιμοι και ελάτε τότε εκεί να δείτε για φτωχοποίηση και φτώχεια, όταν την ζείτε. Όταν την ζείτε στα νησιά και όχι κάπου κοντά. Θέλουμε και εμείς κάποια στιγμή να μπορέσουμε να κάνουμε τη ζωή μας. Δεν ζητάω τίποτα άλλο. Θέλω από δω η Ομοσπονδία μονιασμένη, όλοι μαζί, να διεκδικήσει για μας τους νέους συναδέλφους.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους μου στη Μυτιλήνη που πέρυσι τέτοιο καιρό με ψήφισαν για να είμαι εδώ κοντά σας και να σας πω τους προβληματισμούς μας και τις αγωνίες μας και την παράταξή μου τη Δημοκρατική Συνεργασία. Σας ευχαριστώ πολύ συνάδελφοι. Να 'στε καλά.

Παναγιώτα Αφεντουλίδου

ΣΤ΄ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Είμαι εκπαιδευτικός ειδικότητας φυσικής αγωγής. Θέλω να ενημερώσω την κα Δριμάλα ότι όταν διορίστηκα το 2008 στο Ηράκλειο της Κρήτης είδα με μεγάλη μου λύπη συναδέλφους της δευτεροβάθμιας, που δεν ήθελα να αναφερθώ εναντίον τους, απλά θέλω να σας γνωστοποιήσω λίγο μία πραγματικότητα.

Υπηρετήσα λοιπόν την οργανική μου με τα δύο μου παιδιά κάτω στο Ηράκλειο της Κρήτης και οι συνάδελφοι της δευτεροβάθμιας κρίθηκαν υπεράριθμοι, φύγανε και υπηρέτησαν την οργανική τους στα σπίτια τους. Δικαίωμά τους και μπράβο τους.

Λοιπόν, ξαναγαυρίζω φέτος στην οργανική μου στο Ηράκλειο της Κρήτης και βλέπω τους συναδέλφους της δευτεροβάθμιας, βαλλόμενους από τις μετατάξεις που με το στανιό πήγανε, να ξαναφεύγουν και να ξαναπηγαίνουν στα σπίτια τους.

Μη λοιπόν το λέμε αυτό και το πιστεύουμε, ότι βάλλονται οι καημένοι και με το ζόρι τους μετέταξαν. Στο φινάλε αν δεν θέλανε ας μην πηγαίνουν.

Εμείς τι πρέπει κάνουμε; Να καταδικαστούμε μέχρι τα 60 μας να είμαστε στην εξορία; Έλεος.

Ήρθα οικειοθελώς στην πρωτοβάθμια, το γούσταρα και ήρθα και δουλεύω. Μη λοιπόν το λέτε αυτό. Εγώ είμαι στην πρωτοβάθμια και μ' αρέσει. Αυτό στο οποίο πρέπει να σταθούμε είναι το εξής: δεν ήρθαν με διαφανείς διαδικασίες, δεν προέκυψαν μοριοδοτήσεις. Καταδεχθήκαν και ήρθαν και τόσο καιρό κάνουμε υπομονή και δεν βαλλόμαστε εναν-

τίον τους γιατί λέμε είναι συνάδελφοι, τώρα όμως κατεβάζουν και ψηφίσματα και αξιώνουνε να πάρουν και οργανική άμεσα, θαρρείς και οι συνάδελφοι που είναι στην διάθεση των Διευθύνσεων είναι κορόιδα που κάθονται και περιμένουν 15 χρόνια. Ντροπή λοιπόν.

Είμαστε δίπλα στη ΔΟΕ σαν μέλη, την υποστηρίζουμε και θέλουμε και την υποστήριξή της. Αυτό είχα να πω.

Αλέξανδρος Κουπατσιάρης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΗΤΕΙΑΣ

Συνάδελφοι, προκειμένου να κάνω την τοποθέτησή μου, κατέθεσα δύο κάρτες. Μία κάρτα του αντιπροσώπου και μία κάρτα που με λυπεί, αυτή της ανεργίας. Ανώνυμος αναπληρωτής, πέντε χρόνια ομηρίας και σκλαβιάς.

Ακούγοντας δύο μέρες τώρα τις συζητήσεις εντός και εκτός αλλά και πριν, στους χώρους δουλειάς, στην κοινωνία, σκέφτομαι και καταλήγω στο πόσο δύσκολη είναι η πορεία στην έρημο. Και μιλάμε με όρους που όχι τους έχω βιώσει εγώ, τους βιώνουμε όλοι. Τη διαλυτική κατάσταση που έχουμε επέλθει. Εξαθλίωση και όλη αυτή η λαίλαπα.

Όμως οφείλω να παρατηρήσω ότι εντός της αίθουσας και μέσα στις συνελεύσεις μας διακρίνω εντάσεις, αντιπερισπασμούς, τακτικισμούς, που συνιστούν ήττα εντός και ξέρετε κάτι, προδιαγράφουν και ήττα εκτός. Άρα λοιπόν πρέπει να απασχολήσει όλους, και αν όχι όλους τους περισσότερους εδώ μέσα δύο μείζονα ζητήματα.

Δύο μείζονα ζητήματα. Ποιοι να είμαστε και τι να κάνουμε. Και το μεν πρώτο ίσως από ψυχαναλυτικής φύσης να είναι προς συζήτηση, διαθέτει όμως ένα σκληρό πολιτικό περιεχόμενο και αυτό είναι η σύλληψη και η υλοποίηση των αναγκαίων μετασχηματισμών στο υποκείμενό μας, στη βάση των νέων ιστορικών συνθηκών.

Και το δεύτερο αφορά με βάση το περιεχόμενό μας με ποιο τρόπο και πώς θα πορευθούμε. Και αυτό θα πρέπει να το δούμε υπό το πρίσμα αν η κρίση τελειώνει ή έστω οδεύει προς μια άμβλυνση. Άλλωστε αποτέλεσμά της είναι και όλα αυτά τα αντιδραστικά νομοθετήματα: αξιολόγηση, πειθαρχικά κτλ.

Και προσέξτε, αυτά με την καρικατούρα της συγκυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου και την τάχα μου αντιμνημονιακή ρητορική μες το μνημόνιο και την αξιωματική αντιπολίτευση ευελπιστώντας και ποντάροντας σε μια αλλαγή, αλλά με τη μικρότερη δυνατή σύγκρουση.

Οι βίαιες αναδιρθρώσεις δεν έχουν ενσωματωθεί στην εφαρμοζόμενη πολιτική αλλά αποτελούν συστατικό κομμάτι, προμετωπίδα, όχημα, σκοπό και αντίληψη. Καλούμαστε λοιπόν να προσφέρουμε λύση, και ναι, ιστορικά ο κλάδος και το συνδικάτο το είχε κάνει και το έκανε με κάθε

κόστος. Χρειάζεται όμως στρατηγική, δύναμη, αλλιώς ο κόσμος θα παθητικοποιείται ή θα αποστασιοποιείται.

Αυτά λοιπόν συνιστούν το πλαίσιο που η ανάγκη της ύπαρξής μας και ο αγώνας που πρέπει να δώσουμε είναι αγώνας για τον κλάδο και την πατρίδα. Όμως εδώ μέσα αναρωτιέμαι αν εννοούμε όλοι το ίδιο πράγμα. Και το λέω αυτό γιατί υπάρχει ο κοινός προβληματισμός, υπάρχει η κοινή ανησυχία, υπάρχει όμως ο κοινός βηματισμός; Ή μετράμε το πόσο και από πότε κάποιος ήταν αγωνιστής;

Είναι όμως αυτή την ύστατη ώρα το ζητούμενο. Οφείλουμε να αντιληφθούμε το ρόλο μας με σεβασμό στην κάθε φωνή. Η κρίση ναι όντως, επαναδιαμορφώνει συνειδήσεις, μετασχηματίζει δυνάμεις και προσωπικά μπορώ να σας καταθέσω ότι αυτή η αναζήτηση με έχει χαρακτηρίσει, όμως με σταθερό πρόσημο και με αξιακό κώδικα.

Τέσσερα πράγματα: πρόγραμμα, δράση, στρατηγική, αποφασιστικότητα. Δεν υπάρχουν αλεξιπτωτιστές εδώ μέσα, ούτε και έξω. Ούτε έτοιμα στελέχη, ούτε συνδικαλιστές, οι οποίοι ειδικά με το είδος της αγνότητας που έχει ο καθένας στο μυαλό του θα αναλάβει τα ηνία και θα φέρει εις πέρας αυτή τη δύσκολη αποστολή.

Αυτή η λογική όμως που επικρατεί καταδεικνύει τι; Την ανεπαρκή κατανόηση της ιστορικότητας του φαινομένου που ζούμε. Έχω κατανοήσει σαν δάσκαλος τη θεμελιακή υποκρισία ομιλητή και ακροατηρίου, δεν με πειράζει (προς το ακροατήριο, επειδή υπήρχε φασαρία).

Εμείς λοιπόν πρέπει με τις υπάρχουσες δυνάμεις και τους συσχετισμούς και στη βάση αναζήτησης νέων να συμβάλλουμε σε μια συνεπή και συνεκτική πολιτικοσυνδικαλιστική βάση ενός μετώπου αντιμετώπισης της κρίσης και εξόδου απ' αυτήν, πρωταρχικά στο χώρο της εκπαίδευσης και σε δεύτερο επίπεδο και στην κοινωνία.

Και κλείνοντας θεωρώ ότι αυτά που θέτει η ΔΟΕ είτε πολύ συμφωνούμε, είτε λιγότερο συμφωνούμε, ο οικονομικός προϋπολογισμός, πριν τα πεπραγμένα και μεθαύριο το διεκδικητικό πλαίσιο ή το πρόγραμμα δράσης είναι η ελάχιστη συμφωνία που πρέπει να κάνουμε.

Και γιατί αυτό; Γιατί ενσωματώνουν το δημοκρατικό και κοινωνικό αίτημα και του χώρου της εκπαίδευσης αλλά και της κοινωνίας. Δημιουργούν τις συνθήκες για να σταματήσουμε τη λαίλαπα που έρχεται και που έχει έρθει.

Δημιουργούν τις συνθήκες για να πάρουμε πίσω τα χαμένα και δημιουργούν τέλος τις συνθήκες εκείνες για να διαμορφώσουμε το αύριο. Το ισχυρό δημόσιο σχολείο, τη σταθερή δουλειά, την αξιοπρέπεια, την ελευθερία.

Και κλείνοντας όπως είπε ένας άλλος δάσκαλος και συγχωρέστε με αν παίρνω το διδασκαλικό μου ύφος, ο Δημήτρης Γληνός και το πιστεύω ακράδαντα και πρέπει να το αποδείξουμε, “το φως εκ των κάτω”, συναδέλφισσες και

συναδέλφοι. Έτσι θα 'ρθει η δυνατή ΔΟΕ, η ισχυρή ΔΟΕ και η αλλαγή στον κλάδο μας.

Ευχαριστώ πολύ.

Δημήτρης Παπαγεωργίου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Συναδέλφισσες - συναδέλφοι

Ένα ακόμη σχολικό και συνδικαλιστικό έτος έκανε τον κύκλο του και βρισκόμαστε εδώ σήμερα ως αντιπρόσωποι να κάνουμε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα απολογισμό όσων έγιναν ή έπρεπε να γίνουν και δεν έγιναν και να προχωρήσουμε ύστερα από δημιουργικό διάλογο στη λήψη αποφάσεων στα θέματα ημερήσιας διάταξης και να σχεδιάσουμε με ρεαλισμό το αγωνιστικό πλαίσιο και το νέο συνδικαλιστικό έτος.

Θεωρώ ότι όλοι επιθυμούμε να ανταποκριθούμε με υπευθυνότητα στο ρόλο μας αν και κάποιοι δεν ξέφυγαν από τον πειρασμό να προσπαθήσουν να εγκλωβίσουν το σώμα για μια ακόμη χρονιά σε διαδικαστικά τερτίπια.

Το θέμα που αναδείχθηκε κυρίαρχο τη χρονιά που πέρασε και μονοπώλησε το ενδιαφέρον του κλάδου και τη δράση του Δ.Σ. της ΔΟΕ ήταν αυτό της αξιολόγησης. Δεν πρέπει φυσικά να ξεχάσουμε να αναφερθούμε και στα όσα τραγικά, για τον ατομικό και οικογενειακό προγραμματισμό των συναδέλφων, συνέβησαν αναφορικά με τις υπηρεσιακές μεταβολές. Καθυστέρηση μεταθέσεων, αποσπάσεις, μετατάξεις απευθείας στο γραφείο του Υπουργού, διαθεσιμότητες.

Δεν πρέπει επίσης να ξεχάσουμε και το επικοινωνιακό παιχνίδι του Υπουργείου για τους εκπαιδευτικούς που δουλεύουν λίγο και δεν αξιολογούνται. Τα επικοινωνιακά παιχνίδια με τη λευκή εβδομάδα, την επιμήκυνση σχολικού έτους, την κατάργηση των αδειών και φυσικά δεν ξεχνάμε την προσπάθεια δημιουργίας κλίματος τρομοκρατίας στα σχολεία μέσα από το νέο πειθαρχικό δίκαιο και ας μου επιτραπεί η έκφραση από την δημιουργία μιας βιομηχανίας διώξεων πανελλαδικά.

Τίποτε δεν είναι τυχαίο συνάδελφοι.

Το χαλί στρώθηκε πολύ προσεκτικά για την επαναφορά του επιθεωρητισμού, της παιδαγωγικής ανελευθερίας στα σχολεία, της μισθολογικής καθήλωσης και της απόλυτης χειραγώγησης και ελέγχου των εκπαιδευτικών.

Πώς;

Με την εφαρμογή του Προεδρικού Διατάγματος 152 για την προσωπική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών η οποία συνδέεται με την αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου. Και για όσους δεν γνωρίζουν η σύνδεση περιγράφεται στο άρθρο 14 του Προεδρικού Διατάγματος 152 όπου ο εκπαιδευτικός στην κατηγορία υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια στο κριτήριο 2 βαθμολογείται για τη συμμετοχή του στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας.

Τι έπραξε η ΔΟΕ για το κυρίαρχο θέμα της αξιολόγησης; Οργάνωσε επιμορφωτικές εκδηλώσεις στις περιφέρειες, συγκέντρωσε υπογραφές, κήρυξε στάσεις εργασίας και απεργίες κατά τη διάρκεια των επιμορφώσεων στελεχών. Καθοδήγησε τους εκπαιδευτικούς στη σύνταξη πρακτικών υποχρεωτικής συγκρότησης ομάδων εργασίας, διαμόρφωσε εισήγηση ενιαίας απάντησης των Συλλόγων Διδασκόντων.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι

Υπήρχε η επιλογή του ψευτοεπαναστατισμού και η επιλογή της υπεύθυνης αντιμετώπισης στη βάση των αντικειμενικών δεδομένων. Η ΔΟΕ και η παράταξη της ΔΗΣΥ έκανε την επιλογή της υπεύθυνης αντιμετώπισης. Οι δράσεις αυτές σίγουρα δεν είχαν όλα τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, όμως ανάγκασαν επιμορφούμενους, που διάλεξαν πλευρά, να προσπαθούν να μπαίνουν με ταξί και λεωφορεία στο Υπουργείο για να επιμορφωθούν.

Ανέδειξαν ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων στέκεται απέναντι στην εφαρμογή της αξιολόγησης. Το έδειξαν με τις υπογραφές τους και την άρνησή τους οι διευθυντές να συμμετέχουν στην επιμόρφωση.

Ανάγκασαν το Υπουργείο να οδηγηθεί στο εντέλλεσθε των ομάδων εργασίας. Ανάγκασαν το Υπουργείο παρανόμως μέσα του ΙΕΠ να προσπαθεί να πραγματοποιήσει εξ αποστάσεως επιμόρφωση.

Έγιναν λάθη.

Δεν αξιοποιήθηκαν επικοινωνιακά όπως έπρεπε οι υπογραφές. Δεν αξιοποιήθηκαν επικοινωνιακά όπως θα έπρεπε τα χιλιάδες πρακτικά άρνησης συμμετοχής στις ομάδες εργασίας.

Λανθασμένα, μέσα από την κήρυξη στάσεων εργασίας, δόθηκε η εντύπωση ότι οι ομάδες εργασίας έπρεπε να συνεδριάζουν συγκεκριμένες μέρες και ώρες. Δημιουργήθηκε μεγάλη σύγχυση στο θέμα αυτό ενώ δεν προβλεπόταν από καμία Εγκύκλιο.

Το επιμορφωτικό υλικό δεν είναι ούτε νόμος, ούτε εγκύκλιοι. Η εισήγηση για την ενιαία απάντηση έπρεπε να είχε έρθει νωρίτερα. Τα στελέχη της εκπαίδευσης αισθάνθηκαν αβεβαιότητα και σύγχυση για το τι ακριβώς έπρεπε να πράξουν. Μας ρωτούσαν διαρκώς. Πρέπει να ετοιμάσει η Ομοσπονδία άμεσα και να αποστείλει στους συναδέλφους διευθυντές εκτός από τη γνωμοδότηση της κας Τσίπρα και έτοιμο κείμενο απάντησης σε περίπτωση που κληθούν να αιτιολογήσουν τη μη συμμετοχή τους στην εξ αποστάσεως επιμόρφωση.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι.

Η αξιολόγηση που επιχειρείται αντιμετωπίζεται μόνο συλλογικά και όλοι μαζί, όχι στη λογική της ανάθεσης του αγώνα στα στελέχη της εκπαίδευσης. Πρέπει να συνεχίσουμε και με μέτρα ακύρωσης της αξιολόγησης στην πράξη και με συλλογικές αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Σε οτιδήποτε όμως αποφασίσουμε να κάνουμε πρέπει να φροντίζουμε να εξασφαλίζουμε τη μαζική συμμετοχή των συναδέλφων. Οποιαδήποτε υποχώρηση στο σημείο που βρισκόμαστε σημαίνει και κατάρρευση και ήττα σε ένα στρατηγικής σημασίας για τη Δημόσια Δωρεάν Εκπαίδευση θέμα.

Χάσαμε πολλά τα τελευταία χρόνια. Αν περάσει όμως η συγκεκριμένη αξιολόγηση να το ξεχάσουμε το σχολείο που ξέραμε. Και στο τέλος, ένα τελευταίο, γι' αυτό που είπε κάποιος συνάδελφος για το εθελοντικό. Θα προσπαθήσουμε μέσω της μισθολογικής καθήλωσης, βάζοντας ως τυρί ότι αν αξιολογηθείτε θα αλλάξετε μισθολογικό και βαθμολογικό κλιμάκιο να προσελκύσουν τους συναδέλφους να συμμετέχουν εθελοντικά.

Πρέπει να γίνει σαφές στους συναδέλφους ότι και να συμμετέχουν, μισθολογική και βαθμολογική μεταβολή δεν πρόκειται να έχουν γιατί ήδη από το πρώτο μεσοπρόθεσμο έως τέλος του '15, 31/12^{ου} του '15 δεν επιτρέπονται οι μισθολογικές και βαθμολογικές μεταβολές.

.Καμία εθελοντική συμμετοχή όσο η αξιολόγηση συνδέεται με μισθολογικές και βαθμολογικές μεταβολές.

Ευχαριστώ.

Παντελής Βαϊνάς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Συνάδελφοι, από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις. Για τα πεπραγμένα λοιπόν της Ομοσπονδίας ή καλύτερα τα πεπραγμένα των παρατάξεων της ΔΑΚΕ και της πάλαι ποτέ ΠΑΣΚ, της «Δημοκρατικής Συνεργασίας... με τη ΔΑΚΕ», τι κάνανε φέτος; Από την αρχή φάνηκε πού το πηγαινανε.

Η άρνηση συμπόρευσης με τους καθηγητές, η χλιαρή αντιμετώπιση των μετακινήσεων των εκπαιδευτικών που χαρακτηρίστηκαν αυθαίρετα υπεράριθμοι το Σεπτέμβρη, η άποψη μέχρι την τελευταία στιγμή ότι εμείς θέλουμε μια καλή αξιολόγηση, την ώρα που ερχόταν ο Αρμαγέδωνας της αξιολόγησης με την αυτοαξιολόγηση, με το 152 κλπ.

Ακόμα και όταν άνοιξε η ιστορία το Χειμώνα πάλι η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ απουσίαζε από το σχεδιασμό έστω της μάχης. Οι υπογραφές τις οποίες παρουσιάζουν σήμερα σαν επιτυχία και τα πρακτικά άρνησης των Συλλόγων ήταν πρωτοβουλίες που πάρθηκαν από τα κάτω, από τους Συλλόγους και ήρθε η ΔΟΕ αν θέλετε με έναν τρόπο να τα υιοθετήσει και τις περισσότερες φορές η άμεση αντίδραση της ήταν το πολύ-πολύ μια νομική γνωμάτευση λες και ήταν νομική υπηρεσία.

Όταν ήρθε αυτό το περιβόητο εντέλλεσθε, η πολιτική επιστράτευση, αντί να μπει μπροστά με ανυπακοή, να καλύψει τον κλάδο, αν θέλετε ακόμα και παραφράζοντας λίγο τον Έρικ Φρομ να σπάσει τις εσωτερικές αλυσίδες του φόβου του, έδινε λαδάκι για να μην τον σφίγγουν οι αλυσίδες και έκανε πολύ φασαρία όπως εκθές ο συνάδελφος Μπράτης εδώ για να μην ακούγεται ο θόρυβος απ' τις αλυσίδες.

Κοιτάξτε συνάδελφοι, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, αν το συνδικάτο δεν μπει μπροστά με πρωτοβουλίες, με συσπείρωση του κλάδου, που θα κινείται εκτός ορίων νομιμότητας, γιατί πλέον αυτό έχει περιορισμένο πεδίο, δεν είναι δυνατόν να ανατραπεί η αξιολόγηση. Δεν μπορούμε να πάμε άλλο με τη λογική γκολ το Υπουργείο, σέντρα εμείς.

Πρέπει να μπούμε στη λογική σαν συνδικάτο της ρήξης και της ανατροπής, της συσπείρωσης του κλάδου, σε γραμμή ανυπακοής, υπολογίζοντας ακριβώς ότι αυτή είναι η ανάγκη, γιατί αν περάσει η αξιολόγηση, αν περάσει το νέο μισθολόγιο του χρόνου δεν θα υπάρχει συνδικάτο εδώ. Και αν θέλετε πρέπει να βάλουμε επιτέλους και τα πράγματα στη θέση τους.

Να μας πούνε τι θα κάνουν με τα στελέχη τους, γιατί στελέχη τους είναι τα περισσότερα, που θα αξιολογήσουν, γιατί σε διαφορετική περίπτωση κινδυνεύουμε του χρόνου εδώ μέσα να μην έχουμε πτέρυγες παρατάξεων αλλά αξιο-

λογούμενους και αξιολογητές.

Όμως απαράδεκτη ήταν και τελευταία τοποθέτηση του συνδικάτου που επισήμανε στον κόσμο τον κίνδυνο. Δεν είναι αυτός ο ρόλος του συνδικάτου συνάδελφοι της πλειοψηφίας.

Τελευταία κουβέντα συνάδελφοι. Αν δεν πάμε λοιπόν από Σεπτέμβρη με απεργιακό αγώνα διάρκειας, με ανυπακοή, με σύγκρουση πολύ φοβάμαι ότι το συνδικάτο αυτό που ξέραμε, έστω και έτσι θα πάψει να υπάρχει.

Επίσης πρέπει να τοποθετηθεί η Ομοσπονδία και για ζητήματα καυτά όπως είναι τα ζητήματα των νηπιαγωγείων, τα πολυδύναμα νηπιαγωγεία, που μπορεί κάποιος να τα θεωρούν ότι είναι θέση της Ομοσπονδίας αλλά για μας είναι εργαλείο για συγχωνεύσεις, συμπύξεις και για χάσιμο οργανικών θέσεων.

Και μια τελευταία πρόταση, συνάδελφοι. Θα κάνω κριτική στο ΔΣ της ΔΟΕ που κακώς τα τελευταία χρόνια κατάργησε την πανηγυρική απ' τις διαδικασίες της Γενικής Συνέλευσης. Προτείνω λοιπόν αύριο το απόγευμα να επαναφέρουμε την πανηγυρική με έναν και μόνο όμως καλεσμένο. Τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για να τον τιμήσουμε για τη χάρη που έδωσε στον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας μας. Ευχαριστώ.

Άρτεμις Κλιάφα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Το σχέδιο νόμου με τις βαρύγδουπες διακηρύξεις των πρώην υπουργών παιδείας έχει τη συναίνεση και της νέας πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου.

Κι αυτός ο νόμος βάζει τη σφραγίδα του ίδιου πολιτικού παρονομαστή στην ΕΑΕ. Η πολιτική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, των μνημονίων, της Ε.Ε, της Τρόικας εκφράζονται και εξυπηρετούνται με τον καλύτερο τρόπο.

Την ίδια στιγμή η ΕΑΕ πλήττεται από τις ελλείψεις διορισμών, την ελαστική εργασία, το ψαλίδισμα μέχρι και την εξαφάνιση των κοινωνικών παροχών και θεραπειών των μαθητών με αναπηρία και την ιατρικοποίηση του χώρου της ειδικής αγωγής.

Η υποχρηματοδότηση θίγει τους μαθητές της Ειδικής Αγωγής, οι ταξικοί φραγμοί εντείνονται, η Ειδική Αγωγή μετατρέπεται σε εμπόρευμα με τους γονείς και τους μαθητές πελάτες.

Χιλιάδες μαθητές παραμένουν έξω από οποιαδήποτε δομή ΕΑΕ.

Οι οικογένειες σε μια περίοδο κρίσης, φτώχειας, ανεργίας και με εξαφανισμένες τις κοινωνικές και προνοιακές δομές σηκώνουν αποκλειστικά το βάρος της στήριξης των παιδιών τους.

Χρήματα από το ΕΣΠΑ και τον κρατικό προϋπολογισμό διακινούνται εκτός των πραγματικών αναγκών της εκπαίδευσης, στις τσέπες επιτήδειων, σε δήθεν προγράμματα και φιλανθρωπικές οργανώσεις.

Το σχέδιο νόμου επιδιώκει την παραπέρα υποβάθμιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των ΑμΕΑ και των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. μετακυλεύεται η εκπαιδευτική ευθύνη της αποκατάστασης των μαθησιακών δυσκολιών στις γενικές τάξεις του σχολείου.

Παραμένει η κατηγοριοποίηση στον πίνακα των αναπηρωτών.

Συντηρεί και διευρύνει τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και δεν απαντά στις τεράστιες ανάγκες για μόνιμο προσωπικό. Αναπληρωτές εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής με χρόνια προϋπηρεσία, εξακολουθούν να αποτελούν περιπλανώμενο θίασο χωρίς σταθερή δουλειά. Το μόνιμο ειδικό βοηθητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό εξαφανίζεται και αντικαθίσταται με συμβάσεις 5μηνων προγραμμάτων ΕΣΠΑ – ΟΑΕΔ.

Μειώνει ουσιαστικά έως και καταργεί εντελώς την επί σειρά ετών part time παράλληλη στήριξη. Σε όποιο σχολείο υπάρχει Τμήμα ένταξης δε θα δίνεται παράλληλη στήριξη εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων.

Η αποτύπωση των στοιχείων της ΕΑΕ, το my school της ειδικής αγωγής στοχεύει στον ασφυκτικό έλεγχο, τη συνεχή αξιολόγηση των δομών, τη μετακίνηση εκπαιδευτικών και μαθητών και τον εύκολο προγραμματισμό για κλείσιμο δομών και σχολείων.

Η φαινομενική υποχώρηση από μεριάς του υπουργείου στην χρησιμοποιούμενη ιατρική ορολογία του αρχικού νομοσχεδίου καθόλου δε μειώνει το στόχο της κυβέρνησης να περιορίσει τις παροχές και τις αναπηρικές συντάξεις εφορμίζοντας ήδη εργαλεία και κριτήρια για αυτή τη στόχευση.

Στο σχέδιο νόμου δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στα αναλυτικά προγράμματα σπουδών στην ειδική εκπαίδευση και υιοθετείται σταθερά η αντίληψη πως τα αναλυτικά προγράμματα της γενικής εκπαίδευσης μπορούν μέσα από «διαφοροποιήσεις» να αποτελέσουν οδηγούς προγραμμάτων για τους μαθητές ΑμΕΑ, θεωρώντας πως τα προγράμματα σπουδών είναι εκείνα που παρουσιάζουν αναπηρίες και όχι οι μαθητές.

Η μη αποδοχή της αναπηρίας ως πραγματικού γεγονότος, που δευτερογενώς επιβαρύνεται και από τους ταξικά προσδιορισμένους κοινωνικούς φραγμούς, οδηγεί στην υποβάθμιση της ανάγκης για κατάλληλα εκπαιδευτικά προγράμματα και στοχεύει στην «εξεύρεση λύσης» για το μαθητικό αυτό πληθυσμό που θα είναι όσο το δυνατόν «φθηνότερη» για το κράτος. Η αντίληψη αυτή δεν υπερασπίζει τα εκπαιδευτικά

δικαιώματα των μαθητών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αντίθετα οδηγεί στην περιθωριοποίησή τους και στην έξοδό τους από το σχολείο.

Η ίδρυση και λειτουργία των ΕΔΕΑΥ αποτελεί θολό θεσμό, ο οποίος παρουσιάζεται σαν τη μαγική συνταγή για τη λύση όλων των προβλημάτων. Το υπουργείο μετακινεί την ευθύνη της εκπαίδευσης των μαθητών με ΕΑ στις πλάτες των εκπαιδευτικών της γενικής τάξης μέσω του διαφοροποιημένου προγράμματος, για το οποίο θα αξιολογούνται από την ΕΔΕΑΥ κάθε τρίμηνο. Η μέχρι τώρα λειτουργία τους απέδειξε αυτό που λέγαμε: την αποδιοργάνωση των ειδικών σχολείων. Για άλλη μια φορά χιλιάδες ευρώ θα πάνε στις τσέπες κάποιων και όχι στις ανάγκες των σχολείων και των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, ενώ ταυτόχρονα θα αλλάζει ο ρόλος του σχολείου. Η κυβέρνηση προσπαθεί να δώσει λύσεις χωρίς μόνιμους διορισμούς, χρηματοδότηση, διαγνωστικά εργαλεία, υλικοτεχνική υποδομή.

Η πλειοψηφία της ΔΟΕ πρέπει αντί να βρίσκει θετικά στο σχέδιο νόμου, τακτική που αποδεικνύει για άλλη μια φορά τη στήριξη της στην αντιεκπαιδευτική πολιτική, να σταθεί απέναντι στο νόμο και να ζητήσει την απόσυρσή του εδώ και τώρα.

Ταυτόχρονα να απαιτήσουμε:

Αποκλειστικά δημόσια, δωρεάν και υποχρεωτική εκπαίδευση, κατάρτιση και αποκατάσταση των ΑμΕΑ σε σχολικές μονάδες του υπουργείου.

Έγκαιρη διάγνωση και καταγραφή των ατόμων με αναπηρίες, Δωρεάν, δημόσια πρώιμη παρέμβαση.

Κατάργηση όλων των νόμων που εμπορευματοποιούν την ειδική αγωγή και ανατρέπουν τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Μαζικοί διορισμοί στην ειδική αγωγή. Καμία κατηγοριοποίηση και διαχωρισμό των εκπαιδευτικών. Ενιαία κριτήρια υπηρεσιακών μεταβολών στην εκπαίδευση. Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους. Διορισμός όλων των αναπληρωτών.

Δημιουργία τμημάτων ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα και ικανοποίηση όλων των αιτήσεων για παράλληλη στήριξη.

Επαναλειτουργία των διδασκαλείων, καθιέρωση της μετεκπαίδευσης σε θέματα ειδικής αγωγής και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Δημήτρης Μαριόλης ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ

Καταρχάς συνάδελφοι να σας ενημερώσουμε ότι σήμερα ξεκίνησαν τα σεμινάρια επιμόρφωσης για τους διευθυντές

της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Από ό,τι μαθαίνουμε στα έξι επιμορφωτικά κέντρα της Ανατολικής Αττικής σήμερα το πρωί ακυρώθηκαν και τα έξι σεμινάρια επιμόρφωσης όπως και η μεγάλη πλειοψηφία των σεμιναρίων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τη μαζική, μαχητική και ανυποχώρητη συμμετοχή και στάση των συναδέλφων που συμμετείχαν στα μπλόκα.

Όπως ακυρώθηκαν όλα τα σεμινάρια και τα 55 στο λεκανοπέδιο της Αττικής από τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που στάθηκαν μπροστά στις πύλες των σχολείων στις 7 η ώρα το πρωί, κοίταξαν κατάματα τους αξιολογητές και τους έφραξαν το δρόμο. Άρα συνάδελφοι τα σωματεία έχουν δύναμη πυρός, και κόσμος και αγωνιστική διάθεση υπάρχει, αλλά δυστυχώς η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ έρχεται ξανά με δυο ψυχές και δυο μορφές σ' αυτό το Συνέδριο και καταθέτει μια ημερήσια διάταξη που πατάει σε δύο βάρκες.

Και εξηγούμε: τρεις επισημάνσεις, για την αξιολόγηση, για το πολιτικό πλαίσιο και το πρόγραμμα δράσης.

Θέτω το ερώτημα: η Ομοσπονδία έχει ως θέση την κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης ή κάνει παζάρια για τις ποσοστώσεις; Στις 2 Μαΐου αναφέρει η ανακοίνωση της ΔΟΕ: «Διοχετεύονται έντεχνα από αρμόδιους διαβεβαιώσεις για την μην εφαρμογή των ποσοστώσεων στην υπηρεσιακή μισθολογική εξέλιξη. Εάν έχει τέτοια πρόθεση το Υπουργείο δεν έχει παρά να την κάνει πράξη, ικανοποιώντας το αίτημα που από την πρώτη στιγμή είχε θέσει η ΔΟΕ». Μπα; Ποιο αίτημα κατέθεσε η ΔΟΕ για τις ποσοστώσεις; Πότε; Τι έλεγε;

Πάμε λίγο παρακάτω τώρα, είναι μετά τις 3 Ιουνίου. «Την Τρίτη 3 Ιουνίου το Δ.Σ. της Πανελληνίας Ένωσης Σχολικών Συμβούλων συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του ΙΕΠ τον κ. Γκλαβά, τέθηκαν τα ζητήματα σχετικά με την αξιολόγηση» κλπ. κλπ. «Η ΠΕΣΣ επεσήμανε την αντίθεσή της στο ζήτημα των ποσοστώσεων που προβλέπει ο νόμος 4024 γιατί θεωρεί ότι η εφαρμογή των ποσοστώσεων θα επιφέρει αντίθετα αποτελέσματα απ' αυτά που αποβλέπει η εφαρμογή της αξιολόγησης».

Τελειώνει: «Η συνάντηση ήταν εποικοδομητική, διεξήχθη σε θετικό κλίμα και ο Πρόεδρος του ΙΕΠ τοποθετήθηκε θετικά στα προαναφερθέντα».

Βλέπω, ρωτά ένας συνάδελφος τι σχέση έχει η ΠΕΣΣ. Όρισε, συνάδελφε, ένα ορθογώνιο τρίγωνο. Τοποθέτησε στις τρεις κορυφές, πάνω τη Διδασκαλική Ομοσπονδία, δεξιά την ΠΕΣΣ και στην κορυφή της ορθής γωνίας το Υπουργείο Παιδείας. Πού τέμνονται τα ύψη του ορθογωνίου τριγώνου; Στην κορυφή της ορθής γωνίας, δηλαδή σε εκείνο το μεγάλο άσπρο κτίριο δίπλα από το MALL. Δεν υπάρχει,

συνάδελφοι, έδαφος για διαπραγμάτευση, ξεκάστε το. Πάρτε ξεκάθαρη θέση. Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου ή παζάρια για τις ποσοστώσεις; Συνάδελφοι, είτε με ποσοστώσεις, είτε χωρίς, η αξιολόγηση είναι ένας οδοστρωτήρας που θα αλέσει δημόσιο σχολείο, συνειδήσεις, αξιοπρέπειες, εργασιακά δικαιώματα και θα υποτάξει τη διδακτική πράξη στην σιδερένια φτέρνα του παρατηρητηρίου της αξιολόγησης και στο αόρατο χέρι της αγοράς.

Αλλά αυτός ο διχασμός της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ που εμφανίζεται εδώ με δυο ψυχές, είναι αποτέλεσμα μιας άλλης διχοτόμησης, για να συνεχίσω με όρους πολιτικής γεωμετρίας. Υπάρχει μια διχοτόμος που τέμνει την αίθουσα. Εγώ δεν λέω σε αγωνιστές, πιο αγωνιστές και πουλημένους, αλλά η διχοτόμος υπάρχει. Πολιτικά ορφανός δεν είναι κανείς. Πολιτικά όχι κομματικά. Τι εννοώ; Υπάρχει μία διχοτόμηση που φαίνεται τέσσερα χρόνια τώρα ξεκάθαρα σε αυτό το σώμα των αντιπροσώπων των ΓΣ της ΔΟΕ ανάμεσα σ' αυτούς που λένε και το γράφουν κιόλας ότι είναι ο δρόμος των μνημονίων σκληρός, οδυνηρός, ανεπιθύμητος, αλλά είναι αναπόφευκτος - δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Στόχος λοιπόν πρέπει να είναι να λειάνουμε τις γωνίες, να τις λειάνουμε διότι ανήκομεν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρώ και αυτή η αντίληψη συμπυκνώνεται στη φράση που γράφεται στην εισήγηση της πλειοψηφίας και λέει: «η επιβαλλόμενη από την ξενόφερτη τρόικα πολιτική της κυβέρνησης». Την ξενόφερτη τρόικα. Δηλαδή τι ξενόφερτη; Κάποιος την έφερε από τα ξένα; Ποιος; Η κυβέρνηση; Για να επιβάλλει η τρόικα στην κυβέρνηση την πολιτική της; Την καημένη την κυβέρνηση! Κάποιος άλλος την έφερε; Ποιος την έχει φέρει την τρόικα;

Ανάμεσα λοιπόν σ' αυτούς που λένε ότι είναι σκληρός αλλά αναπόφευκτος ο δρόμος και σ' αυτούς που λέμε ξεκάθαρα ότι απέναντι στο μονόδρομο πρέπει να παλέψουμε, να ματώσουμε με νύχια και με δόντια ενάντια στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κεφαλαίου και του ευρώ,

ενάντια, γιατί εμείς κάνουμε την ανάγνωση που λέει ότι το κεφάλαιο στο έδαφος της καπιταλιστικής κρίσης θέλει να μας τα πάρει όλα.

Τι να κάνουμε λοιπόν; Η πρότασή μας, συνάδελφοι, ποια είναι; Είναι ότι είμαστε με όλες τις μορφές; Είναι ότι πρέπει οι συνάδελφοι να βγάλουν τα συμπεράσματά τους; Θα μας πεις τα ίδια που έλεγες και πέρυσι; Συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ, θέλω να σας θυμίσω δύο εικόνες. Πέρυσι τον Ιούνιο κάποιος εκπρόσωπός σας απ' αυτό το βήμα έλεγε: αμάν πια αυτές οι Παρεμβάσεις. Και το Σεπτέμβριο πενθήμερες, και τον Οκτώβριο πενθήμερες, και τον Νοέμβριο πενθήμερες; Και κρατάγατε τις κοιλιές σας απ' τα γέλια. Πρώτη εικόνα. Δεύτερη εικόνα: πέντε μήνες μετά στο Σύνταγμα κάποιιο καθηγητές κλαίγανε με μαύρο δάκρυ γιατί απολύθηκαν, γιατί στο ενδιάμεσο των δύο εικόνων εμείς παλεύαμε και πασχίζαμε να πάμε με τα αδέρφια μας στην ΟΛΜΕ που απολύονταν και εσείς λέγατε πάλι πενθήμερες; Ας λέγατε λοιπόν κάποια άλλη μορφή. Όπως δεν είπατε όμως ούτε τον Απρίλιο. 4 Απριλίου ορίζονταν οι ομάδες εργασίας, 9 Απριλίου λέγατε 24ωρη με τη ΓΣΕΕ.

Σήμερα λέμε, είναι αναγκαίο η ΓΣ να καταλήξει σε ολοκληρωμένη αγωνιστική απόφαση, είναι αναγκαίο να σχεδιάσουμε έναν απεργιακό διαρκείας, ξεκινώντας με τριήμερη, με ΓΣ και ολομέλεια για τη συνέχεια, με παραιτήσεις διευθυντών και ανυπακοή, γιατί προσέξτε, έλεγε ο Μενέλαος Λουντέμης: «εκατομμύρια χρόνια χρειάστηκαν για να γίνουν τα τέσσερα πόδια δύο». Και το παραφράζουμε: χρειάστηκαν λοιπόν εκατομμύρια χρόνια για να σηκωθεί ο άνθρωπος απ' τα τέσσερα πόδια του στα δύο και 150 χρόνια αγώνων να φύγει ο επιθεωρητής πάνω από την πλάτη του δασκάλου. Δεν θα τα ξανακάνουμε εμείς τα τέσσερα πόδια δύο! Όλοι λοιπόν σε απεργιακό αγώνα διαρκείας από το Σεπτέμβριο. Όρθιοι Αδέλφια! Στον αγώνα για δημόσιο δωρεάν σχολείο, παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία.

Δημήτρης Νικολούδης ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΓΚΑΔΑ

Νομίζω ότι το ζήτημα αιχμής και για το επόμενο διάστημα θα είναι η αξιολόγηση. Άρα θα επικεντρωθώ σ' αυτό, στον ελάχιστο χρόνο που μου αναλογεί.

Πριν απ' όλα πρέπει να ξεκινήσουμε από μια παραδοχή. Η αξιολόγηση είναι ένα και όχι το μοναδικό συστατικό της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η έμφαση λοιπόν σ' αυτήν, όχι ως σύνθετη ποιοτική αποτίμηση με σκοπό τη δυνατότητα για βελτιωτικές παρεμβάσεις, αλλά ως μέτρηση επιδόσεων και κυνήγι προαποφασισμένων σταθερών, δηλαδή στάνταρς, αποτελεί μια πολιτική επιλογή. Επομένως, η κυριαρχία στη

σχετική συζήτηση για το δημόσιο σχολείο μιας φαντασίωσης για την αξιολόγηση ως θεραπευτικής συνταγής όλων των δεινών της εκπαίδευσης, κατά τη γνώμη μας, δεν αποτελεί μονόδρομο, δεν αποτελεί φυσικό νόμο που διαπερνά την εκπαίδευση, αλλά εντάσσεται σε μια γενικότερη πολιτική νεοφιλελεύθερων και αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων.

Δεύτερη παραδοχή: καλή και κακή αξιολόγηση δεν υπάρχει. Η επιλογή ανάμεσα στους δύο προσδιορισμούς είναι ένα ψευτοδίλημμα. Η αξιολόγηση δεν είναι μια έννοια αποπλαισιωμένη από τους ιστορικούς προσδιορισμούς της. Διαμορφώνεται, αντλεί την φυσιογνωμία της και το περιεχόμενό της μέσα απ' το ιστορικό πλαίσιο στο οποίο εμφανίζεται. Ζυμώνεται στην κοινωνικοπολιτική συγκυρία.

Θα προσπαθήσω τώρα να γίνω λίγο πιο συγκεκριμένος. Αυτοαξιολόγηση και Προεδρικό Διάταγμα. Θεωρούμε ότι είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, με την έννοια ότι δεν μπορούμε να ασχοληθούμε με το ένα χωρίς το άλλο, διότι οι δείκτες που προκρίνονται και στις δυο περιπτώσεις είναι σχεδόν ταυτόσημοι, διότι όπως φαίνεται και απ' το νόμο 3848 στο άρθρο 32 και στην παράγραφο 7 την αυτοαξιολόγηση της δράσης της σχολικής μονάδας ακολουθεί η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και επίσης η ατομική μας αξιολόγηση περνάει και μέσα απ' τη συμμετοχή μας στις διαδικασίες αυτοαξιολόγησης.

Γιατί δεν την θέλουμε; Γιατί η όλη διαδικασία έχει μια παραδοξότητα, αφού οριοθετείται από έξω το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα λειτουργούμε. Σε βάζουν να αυτοαξιολογηθείς αλλά σου λένε πώς και τι θα κάνεις. Επίσης η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων (ιδιαίτερα της αυτοαξιολόγησης) αντιφάσκει με τον ίδιο τον όρο αυτοαξιολόγηση, με το πρώτο συνθετικό του όρου. Δεν την θέλουμε γιατί σπρώχνει την εκπαιδευτική λειτουργία προς μια αγοραία λογική. Στα παραρτήματα των τόμων του Παρατηρητηρίου γίνεται αναφορά σε δαπάνες ανά μαθητή ανάλογα με τα έσοδα, σε διαθέσιμους αλλά όχι αναγκαίους πόρους και δηλώνεται πώς ο Σύλλογος Γονέων θα συνεισφέρει στα οικονομικά του σχολείου. Δεν την θέλουμε γιατί μετατρέπει την εκπαιδευτική πράξη από μια σύνθετη ποιοτική κατάσταση σε ποσοτικό δεδομένο. Σπάει τον ενιαίο χαρακτήρα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αυτό αποδεικνύεται από την διαφορετική βαρύτητα των συντελεστών που έχει κάθε κατηγορία στο Προεδρικό Διάταγμα. Δεν την θέλουμε γιατί όπου εφαρμόστηκε είχε διαλυτικά αποτελέσματα για το δημόσιο σχολείο. Υπάρχουν πάρα πολλές έρευνες στην Αγγλία και στις Ηνωμένες Πολιτείες που δείχνουν πώς λειτούργησαν αυτοί οι μηχανισμοί εκεί και τι αποτελέσματα είχαν. Ακόμη και η εφημερίδα *Independent* πρόσφατα είχε αφιερώσει ένα άρθρο για τα αποτελέσματα της αξιολόγησης στο δημόσιο σχολείο. Δεν

την θέλουμε γιατί προκρίνει τη σχολική μονάδα και τον ίδιο τον εκπαιδευτικό ως τα βασικά κύτταρα ανάλυσης της εκπαίδευσης και θεωρεί ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, νομοτελειακά ο έλεγχος του εκπαιδευτικού θα οδηγήσει σε βελτίωση των αποτελεσμάτων.

Δυστυχώς δεν έχω περισσότερο χρόνο να επεκταθώ για να αναφερθώ σε συγκεκριμένα στοιχεία και να τεκμηριώσω καλύτερα τη θέση μου. Ωστόσο, θα ήθελα να βάλω, στα τελευταία δευτερόλεπτα που μου απομένουν, και μια άλλη διάσταση που έχει να κάνει επίσης με την επιστημονική προσέγγιση και απόρριψη του συγκεκριμένου εγχειρήματος, το οποίο εάν το εξετάσουμε προσεκτικά θα δούμε ότι διέπεται από μεθοδολογική σύγχυση και κραυγαλέα αντιεπιστημονικότητα. Ειδικά το κομμάτι της ποσοτικής κλιμάκωσης δεν ανταποκρίνεται ούτε καν σε αυτό που υποτίθεται ότι επιδιώκει να μετρήσει. Δεν διευκρινίζονται βασικά ζητήματα τα οποία είναι προαπαιτούμενα στην εκπαιδευτική έρευνα. Πιο συγκεκριμένα, δεν εξηγείται σε κανένα σημείο του πλαισίου της αυτοαξιολόγησης ποιες είναι οι ποιοτικές αντιστοιχίες των επιπέδων της τετραβάθμιας κλίμακας (1-2-3-4). Δεν καθορίζονται οι ποιοτικές αντιστοιχίες της κάθε βαθμολογίας στην περίπτωση της ατομικής αξιολόγησης. Για παράδειγμα, τι ακριβώς εκφράζει το 72. Εκφράζει σε κάθε περίπτωση τα ίδια μετρήσιμα στοιχεία αυτός ο βαθμός; Έχει την ίδια αξία παντού; Όχι.

Προσπερνάω (εξαιτίας της πίεσης του χρόνου) πάρα πολλά για να καταλήξω στο συμπέρασμα ότι το πλαίσιο της αυτοαξιολόγησης αλλά και το κείμενο του Προεδρικού Διατάγματος από επιστημονική άποψη δεν μπορούν να σταθούν ούτε ένα δευτερόλεπτο και νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να το κεφαλαιοποιήσει το εκπαιδευτικό κίνημα στις αναμετρήσεις που θα ακολουθήσουν. Το θεωρητικό και μεθοδολογικό πλαίσιο καταδεικνύει σύγχυση. Είναι, όμως, ένα κείμενο που μπορεί να εξυπηρετήσει μια χαρά το στόχο για τον οποίο κατασκευάστηκε. Και το στόχο αυτό τον γνωρίζουμε όλοι. Δεν είναι κάτι που δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Μπορεί να έχει όλα αυτά τα προβλήματα που προαναφέραμε, αλλά στους δανειστές της χώρας και στο ντόπιο τους προσωπικό είναι χρησιμότερο. Πέρα λοιπόν απ' την επιστημονική κριτική απαιτείται και μια άλλη οδός για την ανατροπή του. Ευχαριστώ πολύ.

Καλησπέρα σας συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Παπαδοπούλου Ελισάβετ από το Ανεξάρτητο Σχήμα του Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Μολάων, και ανήκω στις Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις.

Ευχαριστώ το προεδρείο που μου δίνει λίγα λεπτά να τοποθετηθώ, για την πειθαρχική δίωξη που έχει ασκηθεί εις

βάρος μου από τρία στελέχη εκπαίδευσης στο Νομό Λακωνίας.

Σε ανακοίνωσή της η Διδασκαλική Ομοσπονδία αναφέρει: «Αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών, όχι στη διάλυση της δημόσιας - δωρεάν εκπαίδευσης και όχι στον αυταρχισμό, στις διώξεις και στην αυθαιρεσία». Γι' αυτό διώκομαι συνάδελφοι, γιατί υπερασπίστηκα:

- τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση
- τα δικαιώματα των εκπκών
- την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών
- τις αποφάσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας

και γιατί κατήγγειλα τις διοικητικές αυθαιρεσίες.

Η κυβερνητική πολιτική έχει ένα στόχο τον φόβο των εκπαιδευτικών. Το μέσο για να περάσει ο φόβος είναι οι πειθαρχικές διώξεις και το νέο πειθαρχικό δίκαιο.

Συνάδελφοι,

η παραπομπή μου στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό από τον Διευθυντή ΠΕ Λακωνίας δεν είναι τυχαία. Υπάρχουν συγκρουόμενα συμφέροντα μεταξύ των εκπαιδευτικών και της διοίκησης. Η διοίκηση έχει αποποιηθεί από καιρό τον εκπαιδευτικό της ρόλο και αποδεδειγμένα δρα και υλοποιεί το νέο σχολείο της αγοράς, είναι ο υλοποιητής κάθε αντιεκπαιδευτικής πολιτικής.

Συνάδελφοι,

παλεύουμε για να υπάρχει στους χώρους εργασίας μας δημοκρατία και να αποφασίζει για θέματα που αφορούν το Σχολείο ο σύλλογος διδασκόντων και όχι η διοίκηση να επιβάλλει αυταρχικά τις αποφάσεις της. Με τις ΕΔΕ και τα πειθαρχικά έχουν μετατραπεί τα σχολεία σε δικαστικές αίθουσες.

Ένα σύντομο ιστορικό της υπόθεσής μου που είναι υπόθεση όλων, διότι είμαστε όλοι εν δυνάμει διωκόμενοι εξαιτίας της βιομηχανίας διώξεων που έχουν στήσει οι κυβερνώντες. Να σας θυμίσω ότι και οι τρεις καταγγέλλοντες είναι στελέχη εκπαίδευσης, ο ένας από αυτούς διευθυντής των Μολάων υποψήφιος επανελημμένος με τη ΔΑΚΕ, ο δεύτερος διευθυντής στη Σκάλα και πρόεδρος του Συλλόγου του Γυθείου και η προϊσταμένη Νηπιαγωγείου της Σπάρτης.

Στους Μολάους συνάδελφος με κατήγγειλε ότι δήθεν είπα: «Μη σας παραμυθιάζει ο διευθυντής δεν μπορούν οι δάσκαλοι να μπαίνουν στα κενά τους και να αναπληρώνουν τους καθηγητές ειδικοτήτων». Ο διευθυντής στη Σκάλα ανυπόστατα ισχυρίζεται ότι ρώτησα αν έγινε δημοκρατικά ο σύλλογος διδασκόντων στο σχολείο του και η προϊσταμένη του Νηπιαγωγείου Σπάρτης με κατήγγειλε επειδή ζήτησα νομότυπα στοιχεία για κρίση υπεραριθμίας που θα εξεταζόταν στο υπηρεσιακό συμβούλιο. Όπως καταλαβαίνετε στη Λακωνία υπάρχει μια μειοψηφία στελεχών εκπαίδευσης που

θέλουν να επιβάλλουν τον τρόπο και τον φόβο σε όλη την εκπαιδευτική κοινότητα.

Συνάδελφοι, μου έχει σχηματισθεί πειθαρχικός φάκελος 343 σελ. γιατί υπερασπίστηκα το δημόσιο σχολείο, για να μην συπτύσσονται τμήματα, να μην προσδιορίζονται εκπαιδευτικοί ως υπεράριθμοι κατά παράβαση του ΠΔ100/1997, να μην καταργείται η αντισταθμιστική αγωγή και να λειτουργεί η πρωινή ζώνη και η ενισχυτική διδασκαλία σε όλες τις σχολικές μονάδες του Νομού Λακωνίας, να μην αναθέτουν παιδοφύλαξη στους εκπαιδευτικούς παραβιάζοντας το υποχρεωτικό διδακτικό ωράριο τους.

Αυτές τις αντιλήψεις, αυτές τις ανομιμοποίητες ενέργειες και τακτικές κάθε δομής της διοίκησης προσπαθούμε να ανατρέψουμε.

Όσον αφορά τώρα για τα πειθαρχικά, η Περιφερειακή Διεύθυνση ΠΕ & ΔΕ Πελοποννήσου με την εφαρμογή του νέου πειθαρχικού νόμου 4093/2012 έχει συνολικά 35 πειθαρχικές διώξεις που έχουν παραπεμφθεί στα πειθαρχικά συμβούλια και μόνο τη χρονιά 2013-14 έχουν ασκηθεί 20 πειθαρχικές διώξεις.

Δηλώνω ξεκάθαρα ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία με στήριξε αλλά έχω δύο ενστάσεις. Πρώτη ένσταση στα αντανακλαστικά της. Ύστερα από έγγραφο αίτημα 12 συλλόγων εκπαιδευτικών ΠΕ των Αθηνών έγινε η παρέμβαση στον κ.Κεδικόγλου για την ΕΔΕ που έχει ασκηθεί εις βάρος μου με αστειότητες και μη υπάρχουσες κατηγορίες. Δεύτερη ένσταση ότι δε συνεργάστηκε με την ΑΔΕΔΥ για να αναδείξει ως πρώτο θέμα τα πειθαρχικά, γιατί συνάδελφοί μου δεν είναι η εκπαίδευση το ίδιο με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Οι συνάδελφοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία και απομακρύνονται από το σχολείο 7 και 8 μήνες και πρέπει να γυρίσουν πίσω, σαν να μην έχει συμβεί τίποτα. Γιατί συνάδελφοι μου να στοχοποιούνται αυτοί που αγωνίζονται καθημερινά για τους συναδέλφους και τους ενημερώνουν για την εκπαιδευτική νομοθεσία;

Όπως καταλαβαίνετε έγινε μεγάλη προσπάθεια επιβολής ενός κλίματος φόβου τοπικά και πανελλαδικά, μέσω της πειθαρχικής μου δίωξης. Θέλησαν να φιμώσουν τους αγωνιστές, να φιμώσουν τους συναδέλφους, να δημιουργήσουν κλίμα φόβου, να χτυπήσουν το ριζοσπαστικό κομμάτι της εκπαίδευσης.

Κλείνοντας αυτό που θα πρέπει να κρατήσουμε, είναι το γενναίο μήνυμα συμπαράστασης και στήριξης που έστειλαν 80 σύλλογοι εκπαιδευτικών από όλη την Ελλάδα, η ΔΟΕ, η ΟΛΜΕ, η ΑΔΕΔΥ, φορείς, σωματεία, σύλλογοι γονέων, καθώς και οι εκπαιδευτικοί που δε φοβήθηκαν και κατέθεσαν στην ΕΔΕ ως μάρτυρες υπεράσπισης. Αγωνιζόμαστε συνάδελφοι για τη διατήρηση του δημόσιου και δημοκρατικού χαρακτήρα

του σχολείου και για τη διαφύλαξη των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών.

Δημήτρης Πολυχρονιάδης ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, πριν μπω στην τοποθέτησή μου θα ήθελα να παρατηρήσω ότι μάλλον έχετε χάσει το δάσος, δεν το βλέπετε και βλέπετε το δέντρο, γιατί αντίπαλός σας δεν θα έπρεπε να είναι ούτε οι Παρεμβάσεις, ούτε η Αριστερά εν γένει. Ο αντίπαλος είναι από κει. Είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ, το κεφάλαιο. Και αν εσείς θέλετε να είστε μόνοι και αναχωρητές, ας το κρίνει η ιστορία και οι εργαζόμενοι.

Λοιπόν θέλω να ρωτήσω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι, ποιος από σας τα βράδια κοιμάται ήσυχα, ποιος από σας τα βράδια βλέπει όμορφα όνειρα και όχι εφιάλτες σε σχέση με την επόμενη μέρα που θα του ξημερώσει στο σχολείο του; Και αναφέρομαι σε ένα ζήτημα που έχει ταλανίσει πάρα πολύ τους συναδέλφους μας σε όλη την Ελλάδα, το ζήτημα της εφαρμογής του Νόμου 4142, του Νόμου για το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων και του νέου Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα και τις επιπτώσεις που αυτό έχει, γιατί συνάδελφοί μου για να περάσει η λαίλαπα των απολύσεων, η λαίλαπα των ιδιωτικοποιήσεων, η αξιολόγηση έπρεπε πρώτα να υλοποιηθεί και να περάσει ο νέος Νόμος για τα πειθαρχικά.

Ο νέος Νόμος που ποινικοποιεί τη συμπεριφορά και τη δράση όλων μας μέσα στο σχολείο και μας καθιστά ομήρους. Όμηροι όλοι μας των εκβιασμών είτε απ' την πλευρά των γονέων, είτε απ' την πλευρά της διοίκησης. Γιατί; Με ποιο στόχο; Με στόχο την υποταγή. Γιατί αυτός είναι ο στόχος απ' την πλευρά της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του κεφαλαίου.

Να είμαστε υποταγμένοι και σκυμμένοι οι εργαζόμενοι. Και αυτό υλοποιείται με το Νόμο 4142 και το είδαμε σε πάμπολλες περιπτώσεις φέτος, όπως στο 6^ο Δημοτικό Σχολείο Αγίας Παρασκευής, όπου εκεί αναστατώθηκε ένα σχολείο ολόκληρο, μετακινήθηκαν συνάδελφοι, μπήκαν σε αυτοδίκαιη αργία χάρη στην αναφορά ενός γονέα και στους χειρισμούς που έκανε η διοίκηση, το είδαμε στην περίπτωση της συναδέλφισσας της Ελισάβετ Παπαδοπούλου, αιρετού από την Λακωνία και σε πάμπολλες άλλες περιπτώσεις, που συνάδελφοί μας σύρθηκαν και σύρονται στα δικαστήρια και είναι σε αυτοδίκαιη αργία και παίρνουνε μισό μισθό.

Και πού ήταν η Ομοσπονδία; Πού ήταν η Ομοσπονδία αλήθεια σ' αυτό το κορυφαίο ζήτημα; Η Ομοσπονδία, συνά-

δελφοί, και σ' αυτό το ζήτημα και πρέπει να αναδειχθεί απ' το πρόγραμμα δράσης, ήτανε ανύπαρκτη δυστυχώς. Ο αγώνας και η θέληση του κλάδου είναι αναντίστοιχη με τη συνδικαλιστική του ηγεσία.

Η πλειοψηφία της ΔΟΕ με τη στάση της όλη τη χρονιά έδειξε ότι όχι μόνο δεν αμφισβητεί και δεν αντιπαλεύει την κυβερνητική πολιτική, αλλά κινείται σταθερά στη γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής. Με τη λογική του εφικτού και της ρεαλιστικότητας και όχι της υπεράσπισης των ταξικών συμφερόντων του κλάδου και των κοινωνικών δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Εμείς το λέμε καθαρά ότι ο γενικός προσανατολισμός της Ομοσπονδίας πρέπει να αλλάξει. Χρειαζόμαστε ένα συνδικάτο ταξικά συγκροτημένο, που θα συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός λαϊκού κινήματος, που θα διεκδικεί ξανά το χαμένο πλούτο, που θα αρνείται το χρέος, θα απαιτεί τη διαγραφή του, θα επιβάλλει την παύση της πληρωμής του, θα απαιτεί δημοκρατία και παιδαγωγική ελευθερία στο σχολείο.

Λέμε λοιπόν ότι ο μοναδικός δρόμος είναι η σύγκρουση, είναι η ανατροπή με άμεσα αιτήματα πάλης την κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης, των Προεδρικών Διαταγμάτων 152 του 2013, του Νόμου 3848, του Νόμου 4024, του Νόμου 4142, του Δημοσιοπαλληλικού Κώδικα, καθώς και των αντιεκπαιδευτικών - αντιλαϊκών ρυθμίσεων. Νέο μισθολόγιο, ασφαλιστικό, συγχωνεύσεις, ωράριο, πειθαρχικό δίκαιο, όπως προανέφερα.

Αυτή εδώ η Συνέλευση, η 83^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, οφείλει να οδηγήσει τον κλάδο σε μια χρονιά αποφασιστικής σύγκρουσης. Μας κοιτάνε οι συνάδελφοί μας, το βλέμμα τους είναι στραμμένο εδώ. Εδώ μέσα. Στο τι θα αποφασίσουμε.

Πρέπει να είναι λοιπόν μια χρονιά αποφασιστικής σύγκρουσης για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και των κοινωνικών δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Για την ανατροπή της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, κεφαλαίου, της πολιτικής τους και κάθε επίδοξου διαχειριστή αυτής.

Να αποφασίσουμε λοιπόν την κήρυξη απεργιακού αγώνα διαρκείας που θα ξεκινά με τριήμερη απεργία, η οποία θα εκδηλωθεί στο διάστημα μέχρι το πρώτο δεκαπενθήμερο του Οκτώβρη και με εισήγηση για τη συνέχισή της με επαναλαμβανόμενες απεργίες που θα αποφασίζονται απ' τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων και την Ολομέλεια Προέδρων.

Συνάδελφοί μου, απέναντι στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό, απέναντι στις πολιτικές κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου εμείς απαντάμε: παλεύουμε

για ψωμί, παιδεία, ελευθερία. Κάτω η κυβέρνηση της χούντας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του κεφαλαίου. Είναι ενάντια μας και εμείς οφείλουμε και πρέπει να την ρίζουμε με τους αγώνες μας.

Ντίνα Ρέππα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Είναι εντυπωσιακό συνάδελφοι. Κάθε χρόνο τέτοια εποχή σ' αυτή την αίθουσα χάνεται η μνήμη. Άκουσα το συνάδελφο Τριαντάφυλλο στην δευτερολογία για τα οικονομικά, να λέει για την ανάγκη ενός δυνατού συνδικάτου που θα δώσει πολύ μεγάλους αγώνες το Σεπτέμβρη και τον συνάδελφο τον Μπράτη να λέει για την ιστορική στιγμή που δεν πρέπει να αφήσουμε να φύγει γιατί η αξιολόγηση εισβάλλει στη δημόσια εκπαίδευση ύστερα από 35 χρόνια.

Γιατί τόσα δάκρυα τώρα; Απατημένες σύζυγοι ή μωρές παρθένες; Τι δεν ξέρατε συνάδελφοι το Σεπτέμβρη του 2013; Για τις διαθεσιμότητες του Ιουλίου; Για τις χιλιάδες συμβάσεις ελαστικής εργασίας ΕΣΠΑ που καταλαμβάναν τις θέσεις της μόνιμης εργασίας; Δεν ξέρατε για τη βίαιη μετακίνηση των διαθεσίμων; Μιλώ για το Σεπτέμβρη του '13.

Δεν ξέρατε για τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας; Για την αξιολόγηση που διατυμπάνιζε παντού ο Μητσοτάκης και την κινητικότητα ως μόνιμη διαδικασία στο δημόσιο; Δεν ξέρατε ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ένα συντονισμένο, βαθιά επεξεργασμένο σχέδιο από την πλευρά της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου για μια μεγάλο εύρους ανασυγκρότηση του συστήματος σε βάρος της εργασίας;

Τι λέγατε τότε στον κλάδο, συνάδελφοι; Ανικανότητες των υπηρεσιών του Υπουργείου. Έχετε βγάλει και ανακοινώσεις γι' αυτό. Ακόμα και σήμερα ακούσαμε ότι για όλα έφταιγε ο Λάσκαρης που έκανε λαμογιές. Γιατί λοιπόν τόσα δάκρυα τώρα; Τι δεν ξέρατε το Σεπτέμβρη του '13; Ότι ο νόμος για την αυτοαξιολόγηση είναι ψηφισμένος και ότι τον Ιούνιο του '13 είχαν πραγματοποιηθεί τα σεμινάρια επιμόρφωσης των σχολικών συμβούλων για την αυτοαξιολόγηση;

Τι δεν ξέρατε; Ότι το Προεδρικό Διάταγμα 152 ήταν ψηφισμένο; Ότι όταν έχεις ενάμισι εκατομμύριο ανέργους και δύο εκατομμύρια που δεν πληρώνονται στον ιδιωτικό τομέα και τους εργάτες και τις εργάτριες να μην βρίσκουν ψήγμα εργατικού δικαιώματος, δεν υπάρχει καμία περίπτωση ο μισθός και τα εργασιακά δικαιώματα στο δημόσιο να μείνουν ανέπαφα;

Δεν ξέρατε ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια λυσσαλέα προσπάθεια απ' την πλευρά του συστήματος να ανασυ-

γκροτηθεί για να αντιμετωπίσει την κρίση που μαστίζει με βία τα σπλάχνα του; Να με συμπαθάτε, αγαπητοί συνάδελφοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Αν δεν τα ξέρατε είστε επικίνδυνοι. Αλλά εμείς από τις Παρεμβάσεις πιστεύουμε ότι τα ξέρατε και γι' αυτό ακριβώς τότε ήσασταν σε διατεταγμένη αποστολή και συνεννόηση με την κυβέρνηση.

Ρίχνετε κορώνες για τη μεγάλη μάχη που έχουμε μπροστά μας, την ώρα όμως που υπήρχαν οι διαθεσιμότητες στο δημόσιο και οι καθηγητές έβγαζαν απεργία για το Σεπτέμβριο δεν τολμήσατε ούτε Γενικές Συνελεύσεις να καλέσετε. Έπρεπε να συντονιστούν 35 Σύλλογοι και να καλέσουν Ολομέλεια Προέδρων εκείνοι με ένα κοινό τους κείμενο.

Αντίθετα, αντί να συνταχθείτε και να υπάρχει εργατική απεργία, κρυφτήκατε τάχα μου πίσω από ένα πανδημοσιούπαλληλικό αγώνα που φαντάζομαι θα το ακούσουμε μάλλον και αύριο και την ομπρέλα της ΑΔΕΔΥ. Ήσασταν σε απόλυτη συνεννόηση με τη συγκυβέρνηση για να μην πάρει την κρίσιμη στιγμή φωτιά ο κάμπος. Και δυστυχώς τα καταφέρατε.

Και σ' αυτό το παιχνίδι έπαιξε ρόλο να με συμπαθούν και η ΕΡΑ και το ΠΑΜΕ. Γιατί ενώ η ΕΡΑ πήγε στους καθηγητές και πρότεινε απεργία διαρκείας, την ίδια στιγμή σε καμία άλλη Ομοσπονδία δεν κατέβασαν την ίδια πρόταση.

Και το ΠΑΜΕ επίσης, που όχι μόνο δεν συντάχθηκε αλλά κατήγγειλε αυτές τις απεργίες ως τυχοδιωκτικές, αφήνοντας τελικά την υπόθεση, τη σοβαρή υπόθεση του πανεργατικού αγώνα στα χέρια του εργοδοτικού συνδικαλισμού της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

Αντίθετα εμείς, οι Παρεμβάσεις, με κινηματική και πολιτική καθαρότητα, σαφήνεια και αποφασιστικότητα, βάλαμε τη γραμμή της συσπείρωσης, της διεύρυνσης του απεργιακού μετώπου και σε όλους τους χώρους που είχαμε δυνάμεις κατεβήκαμε μ' αυτή την πρόταση.

Και έτσι έρχεστε τώρα και χλευάζετε με μια απίστευτη αμετροέπεια τους καθηγητές. Αναρωτιέστε, τάχα μου, γιατί έχασαν, όταν εσείς συνειδητά μείνατε έξω απ' αυτή τη μάχη, με στόχο να ηττηθούν. Αυτός ήταν ο στόχος της συγκυβέρνησης ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ, στην πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Και φτάσαμε στην αξιολόγηση. Ακολουθήσατε ασθμαίνοντας ό,τι αποφάσιζαν οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι με χρονοκαθυστέρηση δύο μηνών περίπου. Δείτε τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Αν δεν είχατε την καυτή ανάσα των συναδέλφων και των πρωτοβάθμιων συλλόγων που σήκωσαν στην πλάτη τους μια πραγματικά γιγαντιαία διαστάσεων δύσκολη μάχη, με ρίσκο, με τόλμη, με

πολιτική αποφασιστικότητα, σήμερα η αυτοαξιολόγηση θα ήταν καθεστώς στη συνείδηση και στη ζωή της εκπαίδευσης, ακριβώς όπως ήθελε το Υπουργείο.

Και την κρίσιμη στιγμή που η κυβέρνηση σκλήρυνε τη στάση της, αντί να σηκώσετε το γάντι της πολιτικής ανυπακοής, σφυρίζατε τη λήξη του αγώνα. Και θα είμαι πάρα πολύ σαφής. Αντί την κρίσιμη στιγμή να βασιστείτε σε εκείνους τους χιλιάδες που όλο το προηγούμενο διάστημα με φόβο και ρίσκο, με απειλές και εκβιασμούς ότι θα τους απολύσουν και θα τους περάσουν στα πειθαρχικά, υπέγραψαν αρνητικά πρακτικά, μη εθελοντικής συμμετοχής στην αυτοαξιολόγηση. Αντί να βασιστείτε σ' αυτούς τους χιλιάδες, να καλέσετε Γενικές Συνελεύσεις και Ολομέλεια Προέδρων και να βάλετε τις αποφάσεις σας κάτω από τη δύναμη των μαζικών διαδικασιών του κλάδου, αποφασίσατε τα πάντα μόνοι σας. Και όχι μόνο αυτό συνάδελφοι. Στην πραγματικότητα, για να είμαστε σαφείς, υπονομεύσατε τον αγώνα χιλιάδων συναδέλφων στα σχολεία. Γιατί μετά την ανάθεση αποφασίζατε υποτίθεται, στάσεις εργασίας για να μην κατατεθεί τίποτα, και την ίδια στιγμή μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έγραφε στο διαδίκτυο να μην ανησυχεί ο κλάδος, όλα είναι λυμένα, έχετε βρει το κόλπο.

Αλλά ακόμα και τη γραμμή του ενιαίου κειμένου υπονομεύσατε. Αν ανοίξει, συνάδελφοι, το παρατηρητήριο και βγουν οι φόρμες στον αέρα, τα στελέχη της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ δεν ξέρω αν θα μπορούσαν να βρουν ψηφοδέλτιο για τις εκλογές στους Συλλόγους.

Θέλετε να σας πω τι έκανε η συντριπτική πλειοψηφία των συνδικαλιστικών στελεχών της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ; Δελέω των ψηφοφόρων. Των συνδικαλιστικών στελεχών που είναι διευθυντές. Μείξη ΔΟΕ! Όταν τον ρωτάς τι έβαλες στη φόρμα, σου απαντά «μείξη ΔΟΕ». Σε πολλές περιπτώσεις κλείνουν και το μάτι πως καθοδηγήθηκαν από ψηλά. Να μην πω και για στελέχη σας τα οποία με το που βγήκε η φόρμα, μάζεψαν τους Συλλόγους Διδασκόντων στα αμφιθέατρα, τους την πρόβαλαν και άρχισαν να την συμπληρώνουν αμέσως, με αριθμητικούς δείκτες και όλα τα σχετικά.

Αυτή είναι η πραγματικότητα συνάδελφοι. Επιλέξατε να μη σηκώσετε το γάντι που έριξε η κυβέρνηση, να μην ηγηθείτε πολιτικής ανυπακοής και να μην απευθυνθείτε στους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που έδωσαν με γενναιότητα τη μάχη αυτή, τόσους μήνες. Και υπάρχουν αυτοί οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Ο «Αριστοτέλης» δεν είναι διαφορετικός Σύλλογος από τους άλλους, δεν έχει άλλους συναδέλφους, έχει τους ίδιους συναδέλφους που υπάρχουν σε όλους τους Συλλόγους. Τούτη την ώρα που συζητάμε, παρ' όλες τις απειλές, τους εκβιασμούς και τους φόβους, 9 σύλλογοι διδασκόντων αποφάσισαν να αρνηθούν να εγκρίνουν οποια-

δήποτε έκθεση αυτοαξιολόγησης και πάνω από 250 συνάδελφοι πρότειναν και ψήφισαν άρνηση μέσα στους συλλόγους διδασκόντων.

Την ίδια στιγμή και σε πολλούς άλλους συλλόγους όπως στον «Αριστοτέλη», στον «Παρθενώνα», στη Νίκαια, στο «Σωκράτη», στην Κέρκυρα, στην Καρδίτσα, στο Περιστέρι, στα Χανιά, στη Δράμα, έκαναν ακριβώς το ίδιο.

Εμείς λοιπόν συνάδελφοι, σ' αυτούς τους συναδέλφους που κατάφεραν και κόντραραν με το φόβο και απάντησαν στην κυβέρνηση μ' αυτό τον τρόπο, καθώς και μαζί με τους χιλιάδες εκείνους που αρνήθηκαν να κάνουν κανονική αυτοαξιολόγηση της σχολικής τους μονάδας, και να βάλουν τα καλά και τα κακά του σχολείου, θα βασιستούμε στην αμέσως επόμενη περίοδο. Γιατί πιστεύουμε και θέλω να ακουστεί έτσι ακριβώς όπως το λέω, πως δεν είναι η αυτοαξιολόγηση και η αξιολόγηση, μια μάχη για να βγάλει ο κλάδος τα συμπεράσματά του και να πάει να τα καταθέσει μετά στο ταξικό μετερίζι της κάλπης.

Αντίθετα, με πολύ σαφήνεια λέμε, με τη γραμμή της ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος και με το συντονισμό των σωματείων θα δώσουμε τη μάχη. Γιατί είναι μέγιστο ζήτημα σε μια τέτοιου μεγάλου διακυβεύματος υπόθεση, να πάμε στο συντονισμό των σωματείων και να μη μένει ο καθένας περιχαρακωμένος στο κάστρο του. Με τις Επιτροπές Αγώνα, με την ταξική σύγκρουση στην καρδιά της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Όχι ως ιδεολογική μάχη, αλλά με πολιτική μάχη του κινήματος, βασιζόμενοι σ' αυτούς τους χιλιάδες που δεν υπάκουσαν.

Αυτή τη μάχη θα τη δώσουμε και είμαστε σίγουροι πως θα την κερδίσουμε. Γιατί το σύνθημα «αγώνας, ρήξη, ανατροπή, η ιστορία γράφεται με ανυπακοή» δεν είναι για τις διαδηλώσεις και για τα θεολογικά συρτάρια, αλλά για να γίνεται δύναμη στα χέρια της τάξης και να την κάνει ικανή να νικά.

Ηλίας Σμήλιος

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνάδελφοι, είμαστε στο τέλος μιας χρονιάς που δεν έμοιαζε και τόσο με τις άλλες. Όχι μόνο γιατί πέρασαν μια σειρά από βάρβαρα μέτρα, που γκρεμίζουν κοινωνικά δικαιώματα, όχι μόνο γιατί στο χώρο της εκπαίδευσης δοκιμάζουν για πρώτη φορά τόσο αποφασιστικά να εφαρμόσουν αυτό που δεκαετίες τώρα θεωρούσαμε ως αιτία πολέμου, την αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση που καθιστούν τον εκπαιδευτικό μεσαίωνα στην καθημερινή πραγματικότητα στο σχολείο.

Όχι μόνο γιατί η πολιτική της κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΔΝΤ και κεφαλαίου φέρνουν όλο και πιο κοντά τον κοινωνικό μεσαίωνα, αλλά και γιατί σε μια σειρά από

εργατικούς αγώνες από εργατικούς και κοινωνικούς χώρους, από τις συλλογικές στις καθαρίστριες και τους σχολικούς φύλακες μέχρι τους εκπαιδευτικούς σε διαθεσιμότητα αναπτύχθηκαν μεγάλοι αγώνες που δοκίμασαν να σπάσουν το κλίμα του φόβου και της υποταγής, να αμφισβητήσουν το μονόδρομο αυτής της πολιτικής, να δηλώσουν ότι όχι μόνο το αίτημα για ψωμί, παιδεία, ελευθερία είναι πάλι επίκαιρο αλλά και ο αγώνας για την κατάκτησή του παραμένει ίδιος. Ότι οι χούντες πέφτουν με Πολυτεχνεία.

Συνάδελφοι, ο Σουμπ Κομαντάντε Μάρκος, δυο λέξεις θα διαβάσω, κάπου γράφει: «Ονειρεύεται ο Αντόνιο ότι η γη που δουλεύει του ανήκει. Ονειρεύονται ότι ο ιδρώτας του πληρώνεται. Ονειρεύεται ότι υπάρχει σχολείο για να γιατρέψει την άγνοια και φάρμακο για να τρομάζει τον θάνατο. Ονειρεύεται ότι το σπίτι του φωτίζεται και ότι το τραπέζι του γεμίζει. Ονειρεύεται ότι η γη του είναι ελεύθερη και ότι είναι θέμα του λαού να κυβερνά και να κυβερνιέται. Ονειρεύεται και ο αντιβασιλιάς ότι η γη του σείεται από έναν άνεμο φοβερό, που τα πάντα σηκώνει. Ονειρεύεται πως αυτό που έκλεψε του το παίρνουν».

Ο γερό Αντόνιο, συνάδελφοί μου, είναι ο εκπαιδευτικός της διπλής τάξης. Αυτός που την φετινή χρονιά είδε να του κλέβουν ό,τι του έχει απομείνει. Ο δάσκαλος που άρχισε να αναζητά και πάλι την χαμένη μας συλλογικότητα σαν το μόνο δρόμο που θα επιτρέψει και πάλι να ονειρευτεί, που θα φέρει εφιάλτες στους σύγχρονους βασιλιάδες.

Ο γερό Αντόνιο, συνάδελφοι, είναι ο κάθε εκπαιδευτικός, οι εκπαιδευτικοί όλοι, που με μαζικές Γενικές Συνελεύσεις σε όλη τη χρονιά οδηγηθήκαμε σε αποκλεισμούς στο Υπουργείο Παιδείας και στις Περιφερειακές Διευθύνσεις, σε αποκλεισμούς των επιμορφωτικών κέντρων κόντρα στην αξιολόγηση, σε γελοιοποίηση τελικά του Υπουργείου και της αυτοαξιολόγησής τους με κάθε τρόπο.

Όμως, συνάδελφοι, ο αγώνας αυτός και ο κλάδος τελικά συνολικά είναι αναντίστοιχος με τη συνδικαλιστική του ηγεσία και αυτό πρέπει να αλλάξει και θα αλλάξει είτε το θέλει, είτε όχι η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, γιατί ο κλάδος, συνάδελφοί μου, δεν μπορεί απέναντι σ' αυτή την πολιτική να απαντά με τρόπους σαν αυτόν που επέλεξε και μόλις σήμερα δημοσιεύθηκε από τη ΔΑΚΕ της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπου δηλώνει, προσέξτε τι, ότι δεν θα δεχθούμε την αξιολόγηση απ' τους σχολικούς συμβούλους του ΠΑΣΟΚ.

Αυτό μας είπαν οι συνάδελφοί μας όλο το προηγούμενο διάστημα. Ή ότι πρέπει με μαζικούς τρόπους να πάμε σε ανυπακοή σ' αυτή την πολιτική για να την γκρεμίσουμε. Για να έχουμε το δημόσιο σχολείο που όλοι θέλουμε. Για ένα σχολείο λεύτερο και δημοκρατικό.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, έχουμε χρέος σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση να σχεδιάσουμε ένα άλλο συνδικαλιστικό κίνημα. Ο γενικός προσανατολισμός της Ομοσπονδίας μας πρέπει να αλλάξει. Για ένα συνδικάτο ταξικά ανασυγκροτημένο, που θα συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός λαϊκού κινήματος, που θα αρνείται το μονόδρομο της πολιτικής που μας επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ντόπιοι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου. Που θα συμβάλλει στη ρήξη με καπιταλιστικούς θεσμούς και μηχανισμούς, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ευρώ και η ευρωζώνη. Που θα διεκδικεί ξανά το χαμένο πλούτο. Που θα αρνείται το χρέος, θα απαιτεί τη διαγραφή του και θα επιβάλλει την παύση της πληρωμής του.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Σύσπειρώσεις καταθέσαμε σε όλο το Συνέδριο, σε κάθε παράταξη, σε όλους τους συναδέλφους αντιπροσώπους ένα πλαίσιο δράσης, ένα αγωνιστικό πλαίσιο.

Καλούμε λοιπόν, κάνουμε έκκληση σε όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις του κλάδου να πάμε όλοι μαζί σε μια απόφαση που θα αντιστοιχεί στους αγώνες που δώσαμε στη διάρκεια της χρονιάς. Η 83^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ οφείλει να οδηγήσει τον κλάδο σε μια χρονιά αποφασιστικής σύγκρουσης για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και των κοινωνικών δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Για την ανατροπή κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΔΝΤ και κεφαλαίου και της πολιτικής τους.

Συνάδελφοι, με άμεσα αιτήματα πάλης, την κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης, καθώς και των αντικειμενικών, αντιλαϊκών ρυθμίσεων, όπως είναι όλα αυτά που ετοιμάζονται να φέρουνε για το νέο μισθολόγιο, το ασφαλιστικό, τις συγχωνεύσεις, το ωράριο, τη διαθεσιμότητα και τις απολύσεις, καλούμε ξανά όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις του κλάδου, το ΠΑΜΕ, την ΕΡΑ, το Ανεξάρτητο Δίκτυο, την Εκκίνηση, όλους τους ανεξάρτητους συναδέλφους, όλους αυτούς που βρεθήκαμε μαζί στα επιμορφωτικά κέντρα ενάντια στην αξιολόγηση διευθυντών, σε όλους τους αγώνες, ενάντια στην αυτοαξιολόγηση.

Να αποφασίσουμε σήμερα εδώ μια κλειδωμένη απ' αυτό εδώ το Συνέδριο απεργία διαρκείας απέναντι σ' αυτή την πολιτική. Μια απεργία διαρκείας που θα ξεκινά με τριήμερη απεργία η οποία θα εκπληρωθεί μέχρι το πρώτο δεκαήμερο του Οκτώβρη, εκτός βέβαια αν έκτακτες εξελίξεις επισπεύσουν την έναρξη της απεργίας.

Μια απεργία διαρκείας που θα ξεκινά με τριήμερη απεργία και την 3^η μέρα της θα έχει Γενικές Συνελεύσεις που θα αποφασίσουν τη συνέχεια της απεργίας με επαναλαμβανόμενες μορφές.

Να αποφασίσουμε, συνάδελφοί μου, εδώ πέρα μέσα.

Αυτή μας την πρόταση να την απευθύνουμε σε όλη την εκπαίδευση, στην ΟΛΜΕ, στους φοιτητές, στους μαθητές, στους γονείς, με στόχο την αποτροπή των βάρβαρων αντιλαϊκών και αντικειμενικών πολιτικών για το νέο λύκειο, την μαθητεία και την τράπεζα θεμάτων. Για το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο και όλα αυτά που κτυπούν σήμερα και τη δημόσια εκπαίδευση.

Να απευθύνουμε αυτή την πρότασή μας με σύσκεψη που θα αναλάβει άμεσα να καλέσει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας σε όλους τους κλάδους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, επιδιώκοντας να συγκεντρώσουμε τις αντιστάσεις και τους αγώνες που βρίσκονται σε εξέλιξη ή θα αναπτυχθούν στο διάστημα του καλοκαιριού με κατεύθυνση ένα πανεργατικό, πανκοινωνικό ξεσηκωμό.

Για την οργάνωση, συνάδελφοι, και την προετοιμασία της απεργίας διαρκείας προχωράμε το Σεπτέμβρη, από τις πρώτες μέρες του Σεπτέμβρη, σε Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων, στις οποίες να αποφασίσουμε την εκλογή Απεργιακών Επιτροπών και το συντονισμό Απεργιακών Επιτροπών όλων των γειτονικών Συλλόγων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με τις Απεργιακές Επιτροπές των ΕΛΜΕ και όλων των Σωματείων της περιοχής.

Τη δημιουργία Απεργιακών Ταμείων ή την ενεργοποίηση Απεργιακών Ταμείων της ΔΟΕ και όπου υπάρχουν των Τοπικών Συλλόγων. Τοπικές ενημερωτικές εκδηλώσεις, κεντρικές συγκεντρώσεις, καταλήψεις και κάθε μορφής αγώνες που θα συμβάλλουν στη δημιουργία αυτού του κοινωνικού μετώπου που θα είναι ικανό να ανατρέψει αυτή την αντιλαϊκή πολιτική, έτσι όπως εφαρμόζεται μέσα απ' την εκπαίδευση και σε όλη την κοινωνία.

Γενικότερα, συνάδελφοι, μέσα στα σχολεία συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στην αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση. Μπλοκάρουμε, ακυρώνουμε τη διαδικασία της αυτοαξιολόγησης και την εκπόνηση σχεδίων δράσης χρησιμοποιώντας όλες τις μορφές αγώνα.

Δεν δεχόμαστε κανένα αξιολογητή στην τάξη. Καλούμε σε μαζικές παραιτήσεις διευθυντών σχολείων και σχολικών συμβούλων που θα οργανωθούν από την ΔΟΕ και τους Τοπικούς Συλλόγους και ταυτόχρονα με τη δέσμευση όλων όσων συμμετέχουν στις λίστες των διευθυντών ότι δεν θα αποδεχθούν να καταλάβουν τη θέση.

Ενσωματώνουμε την πρότασή μας στην πρόταση της Ανεξάρτητης Ενωτικής Εκκίνησης που προτείνει τη δήλωση των διευθυντών ότι δεν θα δεχθούν να αξιολογήσουν. Θεωρούμε ότι τα στελέχη της εκπαίδευσης που παραβιάζουν τις αποφάσεις του κλάδου σ' αυτό το κρίσιμο ζήτημα δεν έχουν καμιά θέση στο συνδικαλιστικό μας κίνημα και πρέπει να διαγραφούν από τους Συλλόγους.

Γ' αυτό πρέπει άμεσα να διαγραφούν οι διευθυντές εκπαίδευσης και οι περιφερειακοί διευθυντές και φυσικά όλοι οι σχολικοί σύμβουλοι οι οποίοι εφαρμόζουν με τα σεμινάρια που κάνουν τις διαδικασίες της αξιολόγησης και αύριο θα 'ρθουν να αξιολογήσουν τους εκπαιδευτικούς.

Λέμε ένα τεράστιο όχι και πρέπει να το αποφασίσουμε αυτό εδώ μέσα στο Συνέδριό μας έξω οι αξιολογητές από τα συνδικάτα μας.

Συνάδελφοι, ο δρόμος της μαζικής, πολιτικοποιημένης, μαχητικής δράσης του εργατικού και λαϊκού κινήματος είναι το μοναδικό έδαφος στο οποίο ο λαός έχει το πλεονέκτημα. Εκεί μπορεί να οικοδομήσει τις προϋποθέσεις της ανατροπής της αντεργατικής πολιτικής.

Έχουμε χρέος συνάδελφοι να γυρίσουμε σελίδα για να ανταποκριθούμε στα καθήκοντα της περιόδου. Έχουμε χρέος να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες. Να ξεδιπλώσουμε στην επόμενη περίοδο ένα αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής, με άμεσο στόχο την ανατροπή της αντιδραστικής πολιτικής της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΔΝΤ και του κεφαλαίου.

Συνάδελφοι, είτε σας αρέσει - είτε όχι σ' αυτή τη χώρα όλοι ονειρεύονται. Πλησιάζει η ώρα του ξυπνήματος.

Μάγια Σταυροπούλου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Θα αναφερθώ σε τρία ζητήματα που απασχόλησαν το Σύλλογό μας και τα οποία δεν αποτελούν περιπτωσιολογία αλλά αφορούν μεθοδεύσεις πολιτικής επιλογής απέναντι στο σύνολο των εκπαιδευτικών, τόσο από την πολιτική εξουσία όσο και από τη συνδικαλιστική ηγεσία, την Ομοσπονδία.

Ο σύλλογός μας τα ανέδειξε, οργάνωσε αγωνιστικές κινητοποιήσεις και ενεργοποίησε τα μέλη του στην κατεύθυνση της μάχης για την επίλυσή τους. Αντίθετα η Ομοσπονδία είτε δεν ασχολήθηκε καν είτε δεν ανταποκρίθηκε στο επίπεδο της συγκυρίας.

Ζήτημα Ιο

Το Φλεβάρη που μας πέρασε με έγγραφο της η ΓΑΔΑ ζητάει επαφές –συναντήσεις με τους Διευθυντές/ντριες των Δημοτικών Σχολείων ακόμη και των Νηπιαγωγείων. Ως σκοπός των συναντήσεων ορίζεται η καταγραφή υφισταμένων προβλημάτων και αναγκών λειτουργίας των σχολείων και η κατάθεση αιτημάτων που θα υποβληθούν από τους Διευθυντές/ντριες και τις Προϊσταμένους/νες και τα οποία εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δημοσίας τάξης (για παράδειγμα κλοπές κινητών, χρήση ναρκωτικών στο σχολικό

χώρο κ.λ.π.) και για τα οποία οι Διοικητές των Α.Τ. καλούνται να συντάξουν εμπεριστατωμένες εκθέσεις. Όπως γνωρίζουμε όλοι οι συνάδελφοι τα νήπια είναι εφοδιασμένα με smartphones και συμβαίνουν φαινόμενα επιθέσεων κλοπής τους (!)

Με τι έχουμε να κάνουμε εδώ; "Με μια προσπάθεια επιβολής ενός ακόμη μηχανισμού ελέγχου και τρομοκράτησης των εκπ/κων που θυμίζει εποχές που η γενιά μου/μας ευτυχώς δεν πρόλαβε, την έζησε όμως η γενιά των δικών μας δασκάλων. Η Διοίκηση της Εκπ/σης δήλωσε άγνοια για το θέμα.

Ήταν πολιτική επιλογή η ενέργεια αυτή της ΓΑΔΑ; Ναι, ήταν πολιτική επιλογή.

Ο σύλλογός μας το ανέδειξε στις πραγματικές του διαστάσεις, το δημοσιοποίησε, κατάφερε να το αποτρέψει και αυτά που ζητούσε το έγγραφο δεν έγιναν. Οι συνάδελφοι Διευθυντές δεν έδωσαν στοιχεία επικοινωνίας, δεν πήγαν σε συναντήσεις.

Τι έκανε η ΔΟΕ συνάδελφοι του Προεδρείου; Απολύτως τίποτα. Η ΔΟΕ εκώφευσε. Ούτε μια ανακοίνωση.

Ήταν πολιτική επιλογή η αδράνεια της ΔΟΕ; Ναι ήταν πολιτική επιλογή της τήρησης σιγής ιχθύος απέναντι σε μια προσπάθεια επιστροφής σε εποχές φόβου, ανελευθερίας και βαρβαρότητας.

Ζήτημα 2ο

6ο Δημ. Σχολείο Αγ.Παρασκευής. Υπόθεση κλοπής 2,20 ευρώ. Αλληπάλληλες ΕΔΕ εναντίον ενός ολόκληρου σχεδόν συλλόγου διδασκόντων ενώ η συναδέλφισσα Ν. Ορφανοπούλου παραπέμπεται στο Α'θμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο και τίθεται σε αργία με εντολή του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης με την κατηγορία της άσκησης κριτικής σε προϊσταμένη Αρχή. Χρήση του Νέου Πειθαρχικού Δικαίου, μνημονιακού νόμου του μεσοπρόθεσμου, για ανάρμοστη συμπεριφορά εντός υπηρεσίας επειδή τόλμησε να ζητήσει την προστασία της Διοίκησης απέναντι σε δύο γονείς.

Ήταν πολιτική επιλογή οι διώξεις αυτές των συναδέλφων; Ναι, ήταν πολιτική επιλογή.

Οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες που μπήκαν στο στόχαστρο αυτή τη φορά δεν είναι οι αριστεροί συνδικαλιστές. Στοχευμένοι πλέον είναι οι δάσκαλοι της διπλανής τάξης που καθημερινά με την επιστημοσύνη τους, το μεράκι, την αφοσίωσή τους, την αγάπη τους για τα παιδιά και για αυτό που κάνουν κρατούν όρθιο το δημόσιο σχολείο.

Ο σύλλογος μας οργάνωσε αγωνιστικές κινητοποιήσεις σε συντονισμό με το Σύλλογο Αμαρουσίου.

Τι έκανε η ΔΟΕ; Αρκέστηκε στο να επισκεφτεί το σχολείο, να παράσχει νομικές συμβουλές και να εκδώσει μια

ανακοίνωση. Μέχρι εκεί. Ακροπατώντας στις άκρες των δακτύλων, ψέλλισε μερικές αγωνιστικές κορώνες και μετά ξεχάστηκε.

Δεν έπρεπε να πάρει πρωτοβουλίες για τη δημοσιοποίηση του ζητήματος μαζί με την ΑΔΕΔΥ, να στηρίξει τη συναδέλφισσα απέναντι στον επιθεωρητή Δημ.Διοικ. ο οποίος σημειωτέον ασχολείται με την καταπολέμηση της διαφθοράς, η οποία εν προκειμένω είναι τα 2, 20 ευρώ και όχι ας πούμε τα υποβρύχια.

Δεν έπρεπε και δεν πρέπει να οργανώσει τον αγώνα για την κατάργηση του Νέου Πειθαρχικού;

Η περίπτωση του 6^{ου} Δημοτικού είναι από τις πιο κραυγαλέες μιας ολόκληρης βιομηχανίας διώξεων που έχει στηθεί εδώ και καιρό σε όλη την Ελλάδα απέναντι στο «διότι δεν συνεμμορφώθην προς τα υποδείξεις» που πρέπει να αγγίξει τον κάθε ένα δάσκαλο χωριστά, να τον τρομοκρατήσει, να τον απειλήσει, να τον κάνει να σιωπά.

Ήταν πολιτική επιλογή η στάση αυτή της ΔΟΕ;

Ναι ήταν πολιτική επιλογή, ανοχής και συνενοχής στην προσπάθεια επιβολής κλίματος φόβου και ανασφάλειας και στην καλλιέργεια κουλτούρας χειραγώγησης και υποταγής.

Ζήτημα 3ο

Η πρωτοβουλία του Δ/ντή Εκπ/σης Β' Αθήνας για ηλεκτρονικές προεγγραφές νηπίων αποτελεί πανελλήνια πρώτη στο πλαίσιο της αθέατης πλευράς της χρήσης του Big Brother της εκπαίδευσης με άμεσα αποτελέσματα.

Το γεγονός αφορά μια παράνομη και παράτυπη διαδικασία εκτός νομοθετικού πλαισίου αφενός και με την οποία προωθούνται οι επιλογές του ΥΠΑΙΘ για κατηγοριοποίηση σχολείων – μείωση τμημάτων – κατάργηση θέσεων στο πλαίσιο της υλοποίησης της γενικότερης αντικειμενικής πολιτικής της συγκυβέρνησης.

Στοχεύσεις:

α. Ηλεκτρονικό φακέλωμα νηπίων στο πλαίσιο της φιλοσοφίας του myschool.

β. Ισοκατανομή των νηπίων ανά Δήμο (αναφέρεται και στο έγγραφο του) που σημαίνει: υποχρεωτικές μετακινήσεις νηπίων από το Νηπιαγωγείο της γειτονιάς τους σε οποιοδήποτε Νηπιθαγωγείο εντός Δήμου έχει κενή θέση. Μετά τις υποχρεωτικές μετακινήσεις εκπ/κών έχουμε και νηπίων. Μεθόδευση που οδηγεί στην κατάργηση του Νηπιαγωγείου της γειτονιάς και σύντομα, καθώς το σχέδιο αυτό θα μπορούσε να λειτουργήσει και με τις εγγραφές των μαθητών της Α' Δημοτικού και να επεκταθεί στο Δημοτικό, θα οδηγήσει στην κατάργηση του Σχολείου της γειτονιάς. Σε συνδυασμό δε με την κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της Αυτοαξιολόγησης και

τη θέσπιση του κουπονιού δρομολογείται ξεκάθαρα και ανοικτά η ακόμη μεγαλύτερη ταξικοποίηση του Σχολείου που θα δένει με τη δυνατότητα επιλογής Σχολείου/ Νηπιαγωγείου από το γονιό.

γ. Συγχώνευση τμημάτων με αξιοποίηση ή και υπέρβαση του μέγιστου αριθμού νηπίων και με καταχρηστική χρήση του 10% ώστε η διοίκηση να ανταποκριθεί στο δημοσιονομικό λογιστικό της πλάνο όπου λειτουργούν τόσα τμήματα Νηπιαγωγείων για όσους νηπιαγωγούς διαθέτουμε. Το «πρώτα ο μαθητής» γίνεται «πρώτα ο διαθέσιμος αριθμός εκπαιδευτικών». Και με βάση τις μνημονιακές επιταγές ο διαθέσιμος αριθμός των εκπ/κων θα γίνεται όλο και μικρότερος.

δ. Σπάσιμο των κλασσικών τμημάτων και ένταξή τους σε ολόημερα τμήματα άλλων Νηπιαγωγείων με στόχο την τελική μείωση του αριθμού των ολόημερων τμημάτων αν ά Νηπιαγωγείο, ένα το πολύ, εκεί που υπάρχουν δύο ή και τρία και κατάργηση θέσεων Νηπιαγωγών κατά συνέπεια, σε συνδυασμό με τις εγκρίσεις των πρόωρων αποχωρήσεων, τη δημιουργία πολυθέσιων Νηπιαγωγείων από την επόμενη σχολική χρονιά και την ενδεχόμενη αύξηση ωραρίου.

ε. Αποκλεισμός του συνόλου πλέον των προνηπίων με το επιχείρημα έλλειψης αιθουσών για τη εξεύρεση των οποίων βεβαίως όχι απλώς δεν υπάρχει μέριμνα αλλά δεν γίνεται καν λόγος

Είναι πολιτική επιλογή η ενέργεια αυτή του Δ/ντή Εκπ/σης; Ναι, είναι πολιτική επιλογή.

Ο σύλλογοι Εκπ/κων Π.Ε. της Β' Αθήνας «Ο Περικλής» που ανήκω εγώ και Αμαρουσίου κατήγγειλαν τις μεθοδεύσεις αυτές του Δ/ντή Εκπ/σης στη ΔΟΕ και ζήτησαν από την Ομοσπονδία να πάρει θέση.

Πώς απάντησε η ΔΟΕ; Φανερά δεν απάντησε. Ετέθη το θέμα στο Δ.Σ. αλλά ανακοίνωση δεν έχουμε.

Απάντησε ωστόσο κωφεύοντας κατά την προσφιλή της τακτική και επί της ουσίας:

1. Αφήνοντας στο απυρόβλητο τον εκλεκτό της Διευθυντή της Β' Αθήνας και πρώην συνδικαλιστή της ΠΑΣΚ.

2. Επιτρέποντας και στηρίζοντας επί της ουσίας τις μεθοδεύσεις του και αφήνοντας ακάλυπτες τις συναδέλφους Νηπιαγωγούς, οι οποίες περιμένουν τη στήριξη της Ομοσπονδίας, η οποία όμως δεν έρχεται.

Είναι πολιτική επιλογή η στάση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ; Ναι, είναι πολιτική επιλογή.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Το σωματείο οφείλει να έχει όραμα. Το όραμα ενός ανοικτού, ελεύθερου, δημοκρατικού δημόσιου σχολείου που θα μορφώνει πραγματικά και θα διαπαιδαγωγεί παιδιά ελεύθερα και ευτυχισμένα με γνώση και κριτική σκέψη για να γίνουν αυριανοί ελεύθεροι, σκεπτόμενοι, ενεργοί πολίτες.

Το όραμα αυτό πρέπει να αγωνίζεται να το κάνει πράξη.

“Αν μείνουμε τα πράγματα όπως είναι είμαστε χαμένοι

Αυτό που έχετε απαρνηθείτε το και πάρτε αυτό που σας αρνούνται” μας λέει ο Μπ.Μπρεχτ

Και αυτό οφείλουμε να κάνουμε.

Γιώργος Χρόνης

(Ανεξάρτητος Συνεργαζόμενος)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ»

Θα ξεκινήσω με δύο θέματα που αφορούν την Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής με την ιδιότητά μου ως αιρετός. Έχουμε να συνεδριάσουμε από τις 7 Απριλίου, δύομισι μήνες δηλαδή. Για μένα ο λόγος είναι προφανής. Έχουν υποβληθεί 40 αιτήσεις στελεχών εκπαίδευσης για απαλλαγές καθηκόντων.

Απ’ αυτές οι 25 περίπου αφορούν προϊσταμένες νηπιαγωγείων και 15 περίπου διευθυντών και υποδιευθυντών. Η συντριπτική πλειοψηφία των νηπιαγωγών έχει ως λόγο της απαλλαγής την αξιολόγηση, 20 αιτήσεις, ενώ μόνο τέσσερις απ’ τους διευθυντές - υποδιευθυντές προβάλλουν αυτό το λόγο.

Ο περιφερειακός διευθυντής κωλυσιεργεί τη συνεδρίαση του Συμβουλίου ώστε να προχωρήσει ο θεσμός της αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων χωρίς εμπόδια και δυσκολίες που τυχόν θα έφερναν οι απαλλαγές καθηκόντων 40 περίπου στελεχών.

Προβάλλει συνεχώς ως δικαιολογία για τη σύγκληση του Συμβουλίου τον φόρτο εργασίας. Αυτό όμως δεν ευσταθεί και απόδειξη είναι ότι συνεδρίασε το ΑΠΥΣΔΕ Αττικής γιατί εκεί βλέπετε υπήρχαν μόνο τρεις αιτήσεις απαλλαγής καθηκόντων.

Συνεχίζω και με τις συγχωνεύσεις. Δεν ακολουθήθηκε η νόμιμη διαδικασία στην Αττική που προέβλεπε η Εγκύκλιος του Κεδίκογλου. Δηλαδή προτάσεις των αρμόδιων διευθυντών εκπαίδευσης, εγκρίσεις ή απορρίψεις των προτάσεων αυτών από τα αρμόδια Δημοτικά Συμβούλια, υποβολή των προτάσεων στις αρμόδιες Περιφερειακές Διευθύνσεις, υποβολή προτάσεων των περιφερειακών διευθυντών στο Υπουργείο Παιδείας και τελική απόφαση απ’ τον Υπουργό.

Στο ΦΕΚ δημοσιεύθηκαν συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, αλλά χωρίς να έχουν γίνει προτάσεις από τους αρμόδιους διευθυντές εκπαίδευσης και χωρίς να έχουν συνεδριάσει τα αρμόδια Δημοτικά Συμβούλια.

Ο περιφερειακός διευθυντής Αττικής σε συνάντηση που είχε με φορείς της εκπαίδευσης ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος υπέβαλε προτάσεις στο Υπουργείο. Οι πληροφορίες όμως λένε ότι δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Το πήρε απλώς πάνω

του προκειμένου να καλύψει τον Αρβανιτόπουλο που δεν γνώριζε το θέμα.

Οι ίδιες πληροφορίες κάνουν λόγο για πολιτικά παιχνίδια που παίχτηκαν στο Υπουργείο προκειμένου να πληγεί το κύρος Αρβανιτόπουλου, επειδή στήριξε Μαρινάκη - Μώραλη στις δημοτικές εκλογές του Πειραιά. Ο περιφερειακός διευθυντής με εντολή του Αρβανιτόπουλου προχώρησε την επόμενη μέρα της δημοσίευσης του ΦΕΚ άμεσα σε διεργασίες ανάκλησης των συγχωνεύσεων στην Αττική.

Ενώ όμως είχε δεσμευθεί ότι θα επισκεφθεί όλες τις σχολικές μονάδες που είναι προς συγχώνευση για να διαπιστώσει με τα μάτια του την κατάσταση, το έπραξε σε ελάχιστες περιπτώσεις. Ενώ δήλωσε ότι δεν θα βιαστεί για τυχόν ανακλήσεις άμεσες να τις στείλει στο Υπουργείο, το έπραξε άμεσα.

Αυτό πιστεύω ότι οφείλεται στον ανασχηματισμό της κυβέρνησης. Βλέπετε έπρεπε τις τυχόν ανακλήσεις των σχολικών μονάδων να τις καρπωθεί υπογράφοντάς τις ο Αρβανιτόπουλος και όχι ο νέος Υπουργός Παιδείας. Αυτό λένε και οι πληροφορίες. Ότι ο Αρβανιτόπουλος έχει υπογράψει τις προτάσεις του περιφερειακού διευθυντή και απομένει να δούμε τι θα κάνει ο Λοβέρδος.

Εγώ ως αιρετός ζήτησα απ’ τον περιφερειακό διευθυντή να δημοσιοποιήσει όλες τις προτάσεις του αλλά αυτός δεν το δέχτηκε. Αν τελικά γίνουν ανακλήσεις συγχωνεύσεων για να έχουν ισχύ θα πρέπει εκ νέου να δημοσιευθούν σε ΦΕΚ.

Τρίτο θέμα είναι τα κενά των εκπαιδευτικών και ο τρόπος αναπλήρωσής τους. Ο νέος Υπουργός Παιδείας μίλησε για 24 χιλιάδες κενά. Τα περισσότερα απ’ αυτά, συνάδελφοι, είναι στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και αφορούν και δασκάλους και νηπιαγωγούς και ειδικότητες. Το θέμα όμως δεν είναι ο αριθμός των κενών, το θέμα είναι πώς θα τα καλύψουν, γιατί μόνιμοι διορισμοί και προσλήψεις αναπληρωτών από τον κρατικό προϋπολογισμό δεν προβλέπονται.

Θα γίνουν προσλήψεις βέβαια μέσω του ΕΣΠΑ που θα επανδρώσουν τα ολοήμερα σχολεία και τα τμήματα ένταξης ώστε οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί των συγκεκριμένων τμημάτων να καλύπτουν κλασικά τμήματα.

Επίσης μέσα από τις συγχωνεύσεις των σχολικών μονάδων θα δημιουργήσουν νέες υπεραριθμίες που θα κληθούν να καλύψουν κενά σε άλλες σχολικές μονάδες. Πρόθεσή τους είναι σε κάθε σχολική μονάδα να υπάρχει μόνο μία οργανική θέση ολοήμερου. Όπου υπάρχουν περισσότερες θα καταργηθούν για να εξοικονομηθούν εκπαιδευτικοί. Θα έχουμε πάλι δυστυχώς υποχρεωτικές μετακινήσεις συναδέλφων από διεύθυνση σε διεύθυνση και μιλάω για το νομό Αττικής.

Φέτος μάλιστα θα έχουν δύο δεξαμενές άντλησης και διάθεση συναδέλφων που πλεονάζουν. Τις υποχρεωτικές αποσπάσεις όπως και πέρυσι αλλά και τις υποχρεωτικές μεταθέσεις ύστερα από το σχετικό νόμο που δημοσιεύθηκε στις 28 Φεβρουαρίου σε ΦΕΚ.

Θα με ρωτήσετε ποια είναι η διαφορά; Στις υποχρεωτικές αποσπάσεις δεν παίζουν ρόλο τα χρόνια υπηρεσίας, αλλά μετακινούνται απ' τους συναδέλφους που πλεονάζουν οι τελευταίοι τοποθετηθέντες. Στις υποχρεωτικές μεταθέσεις όμως κριτήριο είναι τα χρόνια υπηρεσίας καθώς στη διαδικασία θα μπουν μόνο όσοι έχουν μέχρι 12 χρόνια υπηρεσία.

Αν πέρυσι συνάδελφοι μετακινήθηκαν υποχρεωτικά 200 περίπου συνάδελφοι στην Αττική, φέτος ο αριθμός υπολογίζεται τουλάχιστον να διπλασιαστεί. Επειδή όμως παρόλα τα παραπάνω μέτρα δεν πρόκειται να καλυφθούν τα κενά μην ξαφνιαστούμε αν το Σεπτέμβριο έχουμε αύξηση διδακτικού ωραρίου και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Και αυτό που θα πρέπει να δούμε είναι αν η αύξηση ωραρίου θα είναι σε τέτοιο βαθμό που θα καλύψει απλώς τα κενά ή θα είναι σε μεγαλύτερο βαθμό ώστε να δημιουργηθούν και πλεονάσματα εκπαιδευτικών.

Μην ξεχνάμε ότι η αύξηση του ωραρίου στη δευτεροβάθμια δημιούργησε περίπου 5.000 πλεονάζοντες εκπαιδευτικούς που μετετάγησαν υποχρεωτικά στην πρωτοβάθμια. Αν έχουμε και εμείς τέτοια πλεονάσματα πού πρόκειται να πάνε αυτοί οι συνάδελφοι; Γιατί παρακάτω δεν υπάρχει.

Για την αξιολόγηση. Υπάρχει η αίσθηση σε αρκετούς συναδέλφους ότι το Σεπτέμβριο οι διευθυντές και οι σχολικοί σύμβουλοι θα ξεκινήσουν την ατομική αξιολόγηση. Εμένα συνάδελφοι θα μου επιτρέψετε να πω και είναι δική μου η αίσθηση ότι θα προηγηθεί πριν απ' αυτή την αξιολόγηση ένα «ξεσκαρτάρισμα» απ' το Υπουργείο Παιδείας. Δηλαδή θα ισχύσει το περίφημο προσοντολόγιο που έχει πει και ο ίδιος ο Υπουργός Εσωτερικών ο κ. Μητσοτάκης.

Τι πτυχία έχει ο καθένας μας; Πώς διορίστηκε; Έχει μεταπτυχιακό; Έχει διδακτορικό; Έχει πτυχίο ξένων γλωσσών; Πτυχίο πληροφορικής; Τι επιμορφώσεις έχει κάνει; Όσοι δεν τηρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις θα απομακρυνθούν με το επιχείρημα ότι δεν έχουν τα απαραίτητα προσόντα για να διδάσκουν και στη θέση τους θα προσληφθούν άλλοι με τα κατάλληλα προσόντα. Δεν θα πουν βέβαια στην κοινή γνώμη ότι διώχνουν εκπαιδευτικούς που παίρνουν πάνω από 1.000 ευρώ και στη θέση τους παίρνουν εκπαιδευτικούς με 400 και 500 ευρώ.

Υψηλό κίνδυνο σ' αυτή την περίπτωση αντιμετωπίζουν οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί διετούς φοίτησης που δεν έχουν εξομίσωση και Μαράσλειο, οι γυμναστές Ολυμπιακής Παιδείας, οι μουσικοί απόφοιτοι Ωδείων και απ' τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση οι απόφοιτοι ΚΑΤΕΕ τριετούς φοίτησης.

Τελειώνω συνάδελφοι. Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ στο θέμα της αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων επέλεξε την απευθείας αναμέτρηση με το Υπουργείο προτείνοντας στα μέλη της την ανυπακοή. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ επέλεξε τον κλεφτοπόλεμο προτείνοντας στα μέλη της μια σειρά κινήσεων και μέτρων που έχουν να κάνουν με τη νομιμότητα των αποφάσεων του Υπουργείου.

Για μένα είναι σεβαστές και οι δύο τακτικές αφού στόχο είχαν να μπλοκάρουν τη διαδικασία της αυτοαξιολόγησης. Όφειλαν όμως οι δύο Ομοσπονδίες να είχαν μια κοινή στάση απέναντι σ' αυτό το ζήτημα που απειλεί τις εργασιακές σχέσεις και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Που απειλεί να τινάξει στον αέρα τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου.

Ειδικά μετά το εντέλλεσθε του Αρβανιτόπουλου οι ηγεσίες των δύο Ομοσπονδιών όφειλαν με μια σειρά κοινών αποφάσεων και κοινών δράσεων να συσπείρωναν τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας. Να έδιναν μια προοπτική και μια ελπίδα στη βάση. Να τάραζαν τα λιμνάζοντα ύδατα στον συνδικαλιστικό χώρο.

Δυστυχώς και οι δύο αποδείχθηκαν κατώτερες των περιστάσεων. Οχυρώθηκαν πίσω απ' τις κομματικές τους παρατάξεις και έτσι χάθηκε μια ακόμα ευκαιρία να δημιουργηθεί ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο που θα ήταν σε θέση να αντιμετωπίσει με καλύτερους όρους και συνθήκες την μνημονιακή πολιτική στο χώρο της εκπαίδευσης. Και έτσι σήμερα αντί να πανηγυρίζουμε για μια μεγάλη νίκη τρώμε τις σάρκες μας ψάχνοντας να βρούμε για το ποιος ακολούθησε τον καλύτερο δρόμο για να μπλοκάρει την αυτοαξιολόγηση.

Ο καλύτερος δρόμος, συνάδελφοι, είναι αυτός που έχει τους περισσότερους οδοιπόρους. Ευχαριστώ πολύ.

Μαρία Γιαννάκη**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ**

Συναδέλφισσες-οι,

Η 83^η Γ.Σ. πραγματοποιείται λίγες μέρες μετά τις τριπλές εκλογές, όπου κατά τη γνώμη μας το αποτέλεσμα τους, παρά τα μικρά θετικά βήματα, είναι αρνητικό για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, καθώς δεν εκφράζει σημαντική τάση χειραφέτησης της ε.τ. από τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, των συμφερόντων του κεφαλαίου και των μονοπωλίων. Επιπλέον αρνητικό για το λαό μας αποτελεί και το αποτέλεσμα που σημείωσε το φασιστικό μόρφωμα της Χ.Α., για το ρόλο της οποίας αλλά και την αντιμετώπισή της πολύ συζήτηση έχει γίνει τα τελευταία χρόνια. Για το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών το θέμα είναι καθαρό: **Η Χ.Α. αποτελεί το μακρύ χέρι του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος – το μαντρόσκυλό του, που το ξαμολά κάθε φορά απέναντι σε κάθε ριζοσπάστη, προοδευτικό που τολμά να σηκώσει κεφάλι μπροστά στη θύελλα αντεργατικών μέτρων που προωθούνται ένα παραπάνω σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης.**

Γνωρίζοντας λοιπόν τη μήτρα που γεννά το πρόβλημα και η οποία έχει συγκεκριμένο όνομα (καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης και τα κόμματα που τον υπηρετούν, ΕΕ, ιμπεριαλιστικοί μηχανισμοί..) γίνεται επίσης καθαρός και ο τρόπος αντιμετώπισής της: Κίνημα με ταξικό προσανατολισμό, που θα βάζει στο στόχαστρο την αιτία και όχι μόνο το αποτέλεσμα. Κίνημα που δείχνει ξεκάθαρα τον άλλο δρόμο ανάπτυξης, που θα είναι απαγκιστρωμένος από τη στρατηγική και τις δεσμεύσεις της λυκοσυμμαχίας της ΕΕ και των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών, θα απαλλάξει την ε.τ. και τα λαϊκά στρώματα από το χρέος, θα κοινωνικοποιήσει τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής. Έναν άλλο δρόμο όπου τα κλειδιά της οικονομίας θα βρίσκονται στα χέρια του λαού και ο ίδιος θα γίνει επιτέλους αφέντης στον πλούτο που παράγει. Σήμερα έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που θα τσακίζει και θα απομονώνει τον φασισμό όπου κι αν εμφανίζεται, θα τσακίζει όμως και το σύστημα που τον θρέφει. Σε καμία περίπτωση πάντως δεν έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που στο όνομα γενικά και θολά του αντιφασιστικού μετώπου θα μετατρέπεται σε κολυμπήθρα του Σιλβάμ για όσους συνέβαλλαν μέχρι σήμερα να τραφεί το αυγό του φιδιού, για όσους έβαλαν πλάτη στο πέρασμα αντιλαϊκών-αντεργατικών μέτρων που οδήγησαν το λαό μας στη φτώχεια, την ανεργία, την εξαθλίωση.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού όμως συναδέλφισσες-οι, είναι διττός. Εκτός από **εργαζόμενοι** είμαστε και **παιδαγωγοί** με ευθύνη την διαπαιδαγώγηση των συνειδησεων της νέας γενιάς, της αυριανής δηλαδή βάρδιας της εργατικής τάξης.

Μιλώντας λοιπόν για αυτό το ρόλο το πρώτο και κύριο είναι η αντιπαράθεση με το περιεχόμενο της σχολικής γνώσης, όπως αυτή εκφράζεται στο σχολικό βιβλίο, στις κατευθύνσεις προς τον εκπαιδευτικό, την ίδια τη φιλοσοφία των αναλυτικών προγραμμάτων.

Πραγματικά, το αστικό κράτος, οι μηχανισμοί της αστικής τάξης δίνουν τέτοιο βάρος στην προετοιμασία του εκπαιδευτικού, στην μετέπειτα πορεία του ώστε η προσπάθεια αποκάλυψης της αντιδραστικότητας της αστικής σκέψης δε μπορεί να θεωρηθεί ούτε αυτονόητη, πολύ περισσότερο δεν μπορεί να θεωρηθεί ένας δρόμος στρωμένος με ροδοπέταλα. Και αυτό γιατί δεν πρόκειται για μια διαπάλη κλεισμένη στους τέσσερις τείχους της επιστημονικής κοινότητας, αλλά εκφράζει-εξειδικεύει την ταξική πάλη μέσα στην εκπαίδευση, στην αστική εκπαίδευση βεβαίως με τα δεδομένα της, την αντικειμενική σχέση της με την πολιτική και την οικονομία αλλά και με τις σχετικές δυνατότητες που δίνονται όταν ο παιδαγωγός, ως τμήμα του λαϊκού κινήματος, αποφασίζει να πάει κόντρα στην κύρια πλευρά της εργασίας του, αυτή που καθορίζεται από την αντικειμενική του ένταξη στο σύστημα του αστικού μηχανισμού της εκπαίδευσης.

Γι' αυτό αγαπητοί συνάδελφοι εδώ δεν ισχύει απλά αυτό που λέμε πολλές φορές και είναι γενικά σωστό: «να αντισταθεί ο εκπαιδευτικός σε αυτά που απαιτεί το σύστημα» γιατί πολύ απλά τα έχει ο εκπαιδευτικός εσωτερικευμένα στο δικό του σύστημα σκέψης, τα θεωρεί αλήθεια.

Γι' αυτό και η σύγκρουση με αυτές τις αντιλήψεις δεν αποτελεί δευτερεύον ζήτημα. Είναι όρος και προϋπόθεση για να ξεσκεπαστεί η υποταγή στην αστική νομιμότητα που ντύνεται έντεχνα το κουστούμι της παιδαγωγικής ελευθερίας, να απαντηθεί η αντίδραση και ο αντικομμουνισμός που ντύνεται «κριτική αναφορά».

Και αυτή η πολιτική αντίληψη συναντιέται, αν όχι συμβαδίζει, με τον αγνωστικισμό σε θέματα γνώσης και αλήθειας, που επιδρά και σε μια συνολικότερη στάση του παιδιού απέναντι στην ζωή, τις δυσκολίες της, απέναντι στην ταξική πάλη ως ενήλικος και εργαζόμενος, στην αποδοχή -συνειδητή ή μη- της αιωνιότητας της αστικής εξουσίας, στην εξιδανίκευση των θεσμών της, μεταξύ αυτών και της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Ταυτόχρονα, συμβάλλει στην αίσθηση της αδυναμίας να κατανοηθεί ορθολογικά και ενιαία (ως σύνολο) ο κόσμος, συντηρεί και αναπαράγει στη συνείδηση των νέων ανθρώπων την πεποίθηση ότι «δεν μπορώ να γνωρίσω τον κόσμο», δεν υπάρχουν δηλαδή νόμοι κίνησης της κοινωνίας, άρα δεν μπορώ συνειδητά και σχεδιασμένα να δράσω έτσι ώστε να τον αλλάξω.

Και το ερώτημα είναι: τι τάχα μπορεί να κάνει με αυτά τα δεδομένα ένας αγωνιστής, ριζοσπάστης, ένας προοδευτικός εκπαιδευτικός; Πώς μπορεί να ξεπεράσει καθορισμένα

όρια, συσχετισμούς, να παρέμβει και να επιδράσει σε μαθητές και εκπαιδευτικούς παρά και ενάντια σε «θεούς και δαίμονες»;

Ο αστικός χαρακτήρας του σχολείου, τα νέα αντιδραστικά μέτρα που παίρνει και θα παίρνει το αστικό κράτος σε αυτό, είναι ένα το κρατούμενο. Αυτό είναι το έδαφος στο οποίο ένας τέτοιος εκπαιδευτικός πρέπει να δουλέψει.

Η υλοποίηση μιας τέτοιας παρέμβασης είναι μια σύνθετη διαδικασία, είναι έκφραση της ταξικής πάλης, που σημαίνει σύγκρουση με τις αντιδραστικές αστικές ιδέες μέσα από το γνωστικό αντικείμενο και το παιδαγωγικό έργο. Σηματοδοτεί καθήκοντα που έχουν να κάνουν και με την ατομική ευθύνη του αγωνιστή, προοδευτικού εκπαιδευτικού μέσα και έξω από την τάξη απέναντι στους μαθητές του και που ολοκληρώνεται και τροφοδοτείται με αντίστοιχη δράση στο συλλογικό επίπεδο, στο μαζικό κίνημα, με ανάλογη γραμμή συνολικής απειθαρχίας, ανυπακοής και ρήξης με την πολιτική των μονοπωλίων. Όπως επίσης, χρειάζεται να ορθώνεται και ένα κίνημα υπεράσπισης αυτών των εκπαιδευτικών που αντικειμενικά θα τεθούν στο στόχαστρο, θα διωχτούν από το αστικό κράτος λόγω της έμπρακτης ανυπακοής τους και της κατεύθυνσης της παρέμβασής τους.

Κρίσιμο συμπέρασμα λοιπόν:

Είναι πως το ότι δε μπορεί να υπάρξει το σχολείο ως «σοσιαλιστική νησίδα» δε σημαίνει ότι δεν μπορεί να οργανώνεται η ιδεολογική, διαπαιδαγωγική παρέμβαση των εκπαιδευτικών, με τέτοιο τρόπο ώστε να δουλεύουν με τους μαθητές, να δένουν τη λαϊκή οικογένεια με την ανάγκη όχι γενικά της γνώσης και της πρόσβασης σε αυτήν αλλά και ως πεδίο αντιπαράθεσης στο ιδεολογικό της περίβλημα και τους στόχους που υπηρετεί. Να βοηθήσουν νεολαία και εργατική τάξη με όρους αντίστασης, απειθαρχίας, αντεπίθεσης να συγκρουστούν με την αντιδραστική ιδεολογία, ν' αποκτήσουν στοιχεία υλιστικής αντίληψης στην κίνηση της ιστορίας, διαλεκτική κριτική σκέψη. Αυτό άλλωστε συνιστά ανυπακοή.

Τελικά, κοιτώντας τη διαδρομή του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος στο χώρο της εκπαίδευσης θα δούμε ότι οι εκπαιδευτικοί που συσπειρώνονται σε αυτό κατέγραψαν μια ιστορική αγωνιστική πορεία με βάση το κεντρικό ζήτημα: «ποιο σχολείο- σε ποια κοινωνία». Με βάση αυτή την καθαρή γραμμή συνέβαλαν στις κατακτήσεις του εργατικού λαϊκού κινήματος σε αυτό το μέτωπο, με βάση αυτή την γραμμή πήραν θέση στην ματωμένη σειρά των ηρώων του οι μεγάλοι παιδαγωγοί αυτού του τόπου. Και τελικά με αυτή την γραμμή ανταμώθηκαν και με πολλούς άλλους αγωνιστές παιδαγωγούς που είχαν άλλες ιδεολογικές αφετηρίες.

Όμως και το αστικό κράτος δεν μένει στα τριτομμένα,

στα καθιερωμένα όπλα παρέμβασης και χειραγώγησης. Μελετάει τις εξελίξεις, παίρνει μέτρα, επεξεργάζεται μεθοδικά νέες μορφές παρέμβασης, αξιοποιεί προφανώς τις συνθήκες κρίσης, την υποχώρηση του κινήματος. Δείτε για παράδειγμα την αξιολόγηση, δηλαδή την ένταση του κρατικού ελέγχου πάνω στο εκπαιδευτικό έργο. Αντανακλά προβληματισμούς για το πώς πιο ενιαία, χωρίς διαφοροποιήσεις στην ουσία θα προωθούνται οι αλλαγές και στο επίπεδο της σχολικής τάξης, στο περιεχόμενο της διδασκαλίας. Αλλωστε, ήδη από το 2010, στο κείμενο για το «νέο σχολείο» της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που υλοποιεί και η σημερινή κυβέρνηση (βρίσκεται άλλωστε ακόμα το εν λόγω κείμενο σε περίοπτη θέση στο site του Υπουργείου Παιδείας), αναγνωριζόταν ότι: **«Τα Προγράμματα Σπουδών που εφαρμόζονται σήμερα, παρά το γεγονός ότι περιγράφουν την υιοθέτηση σύγχρονων αρχών δεν έχουν στην πράξη επιφέρει αλλαγές στο σχολείο».**

Μέσα στα Προγράμματα Σπουδών και τα βιβλία απλώνεται ένα πέπλο σιωπής σε πραγματικά γεγονότα, που συσκοτίζουν την επιστημονική αλήθεια, που δηλητηριάζουν τη σκέψη και τα μυαλά των παιδιών με την πιο ακραία, με την πιο χυδαία αντίδραση και αντικομμουνισμό, ο οποίος κακά τα ψέματα αποτελεί επίσημη κρατική πολιτική, υψωμένη σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τα παραδείγματα αμέτρητα: Καθιέρωση της 23^{ης} Αυγούστου ως ημέρας θυμάτων του φασισμού και του κομμουνισμού, άρνηση σύσσωμων σοσιαλδημοκρατών και φιλελεύθερων να στηρίξουν κείμενο καταδίκης του ναζισμού στην ΕΕ το 2009, μετατροπή της 9^{ης} Μάη από «μέρα νίκης των λαών» σε «ημέρα της Ευρώπης». Και μάλιστα κάθε χρόνο η 9^η Μάη γιορτάζεται με διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα «επιχειρηματικότητας» «ευρωπαϊκής ιδέας» κ.ά. Διδάσκεται δηλαδή ο ξορκισμός της πάλης των τάξεων, επιχειρείται η θεωρητική τεκμηρίωση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Μπορεί λοιπόν πολλοί τάχα να αντιδρούν στις προσπάθειες της Χρυσής Αυγής, στην πραγματικότητα όμως βρίσκουν μια πρόφαση να ξεπλυθούν στα μάτια του λαού. Μπορεί τάχα να ορθώνουν μπόι στις τακτικές της, αυτοπροβαλλόμενοι ως ευαίσθητοι και δημοκράτες, την ίδια ώρα όμως εφαρμόζουν και συναινούν στην πιο άγρια αντεργατική - αντιλαϊκή πολιτική που τσακίζει λαϊκά εισοδήματα, προοπτικές, μέλλον.

Στην πραγματικότητα, όμως, η Χρυσή Αυγή εκδοχές της αστικής ιστοριογραφίας παπαγαλίζει, γνωστές και χιλιοειπωμένες. Για παράδειγμα, τι διαφορετικό λένε τα φασιστοειδή ενάντια στην ηρωική δράση του ΔΣΕ από άλλα κόμματα και μορφώματα των αστών; Πόσο αλλιώς προσεγγίζουν την αυταπάτη, τον ηρωισμό, τις θυσίες χιλιάδων κομμουνιστών και άλλων αγωνιστών για γνήσια εθνική ανεξαρτησία, λαϊκή εξουσία και προκοπή;

Βασικό συμπέρασμα:

Μόνο όταν μιλήσουμε για την ουσία της σχέσης ανάμεσα στο φασισμό και την αστική εκπαίδευση, το περιεχόμενο του φασιστικού σχολείου, μπορούμε και να ξεμπλοκάρουμε βασικές ιδεολογικές λειτουργίες του εκπαιδευτικού έργου στην κατεύθυνση της αντικαπιταλιστικής-αντιφασιστικής πάλης.

Γιατί εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με την αντιμετώπιση του φασισμού με την χρυσαυγίτικη του όψη και μόνο αλλά και με τους μηχανισμούς διαμόρφωσης συνείδησης μέσα στο σχολείο, είτε μέσα από τα αναλυτικά προγράμματα, κρυφά και φανερά, από την ίδια την ανταγωνιστική λειτουργία του σχολείου, κ.α. Έχουμε να κάνουμε με μια διάχυτη αίσθηση πολιτικά ορθού λόγου που υποτίθεται πρέπει να σεβαστεί τις διαφορετικές απόψεις, να περιφρουρηθεί –αν θέλετε- από το περιβάλλον του σχολείου, γονείς, εκπαιδευτικούς, μαθητές, διοίκηση, κ.α.

Υπάρχει ανάγκη λοιπόν άμεσα μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία να παρθούν πρωτοβουλίες και συγκεκριμένα μέτρα, ώστε τα παιδιά μας να μάθουν την αλήθεια για παράδειγμα για την περίοδο της κατοχής. Ότι δηλαδή την ώρα που ο λαός μας πάλευε εναντίον της μέρος της αστικής τάξης κατέφυγε στο Κάιρο ή ότι άλλο μέρος φόρεσε τη στολή και συνεργάστηκε με τους γερμανοτσολιάδες για να τσακίσει το εαμικό κίνημα και το λαό. Ή ακόμα να διδάξουμε την αλήθεια για τα Τάγματα ασφαλείας. Ότι δηλαδή φτιάχτηκαν από τις κατοχικές δυνάμεις για να αντιμετωπίσουν το ΕΑΜ και το ΚΚΕ, χρησιμοποιήθηκαν όμως στη συνέχεια από το «γέρο της Δημοκρατίας» το Δεκέμβρη του '44, όταν δηλαδή είχαν φύγει οι Γερμανοί. Να μάθουν επίσης οι μαθητές μας ότι τα τάγματα ασφαλείας χρηματοδοτήθηκαν από Έλληνες μεγαλοβιομήχανους και μεγαλομαυραγορίτες. Και είναι ακόμα πολλά αυτά που πρέπει να διδάξουμε ώστε τα παιδιά μέσα από την ιστορική εξέλιξη να «βλέπουν μπροστά τους» πως ο γίγαντας λαός έχει τη δύναμη - μπορεί να γκρεμίζει κάθε εμπόδιο που στέκεται μπροστά του.

Οι αντιφασιστικές ταινίες, το αντιφασιστικό τραγούδι, η λογοτεχνία αποτελούν εργαλεία του κινήματος και πρέπει να αξιοποιηθούν ιδιαίτερα στη νέα γενιά που δε γνωρίζει τη σχέση του φασισμού με το σύστημα του καπιταλισμού. Όμως, η αντιφασιστική πράξη πρέπει να αδυνατίζει τα αφεντικά και το σύστημά τους που θέλουν το φασισμό, αλλιώς είναι επιφανειακή. Την ουσιαστική αντιφασιστική πάλη μπορεί να την διεξάγει μόνο το ταξικό κίνημα που έχει στο στόχο του την κατάργηση του καπιταλισμού. Καθήκον ουσιαστικό ενάντια στο φασισμό είναι η ανασυγκρότηση του ταξικού κινήματος, η καθημερινή πάλη για την ενίσχυσή του. Αυτό θα βάλει στο περιθώριο το φασισμό, αυτό θα είναι ικανό να το κάνει.

Γιάννης Δελής**Ε΄ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το πρόγραμμα δράσης. Τι συζητάμε δηλαδή; Στην πραγματικότητα συζητάμε για το τι αγώνες και για το τι κίνημα έχουμε ανάγκη σήμερα. Έχει αξία όμως σήμερα να δούμε το γενικότερο πλαίσιο της οποίας δράσης μας αποφασίσουμε, δηλαδή πού βρίσκονται συνάδελφοι και προς τα πού πάνε τα πράγματα. Ένα μήνα μετά τις εκλογές είναι πια φανερό σε όλους νομίζουμε ότι το συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα δεν συνιστά ανατροπή του αντιλαϊκού πολιτικού συσχετισμού. Δεν συνιστά νέο πολιτικό σκηνικό σε όφελος του λαού.

Εντάσσεται στην πορεία αναδιάταξης και αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού σκηνικού που ξεκίνησε πριν από δυο χρόνια, με τους μονομάχους της αστικής διαχείρισης να προβάλλουν τα γνωστά κάλπικα συνθήματα της ανάπτυξης προ των πυλών, είτε το γνωστό 25 ψηφίζουμε - 26 φεύγουν, αλλά και τα υπόλοιπα πολυάριθμα πολιτικά μαξιλαράκια να εγκλωβίζουν τις διαθέσεις διαμαρτυρίας των λαϊκών στρωμάτων, αποδείχθηκε τελικά ότι το αστικό πολιτικό σύστημα που διαχειρίζεται τις υποθέσεις του κεφαλαίου διαθέτει αρκετές εφεδρείες για να απορροφούν ως αμορτισέρ τη δυσaréσκεια που προκαλεί η αντιλαϊκή πολιτική.

Έτσι ακριβώς διασφαλίζεται ότι ανεξάρτητα από τις όποιες πολιτικές εξελίξεις και τη διαμόρφωση του συσχετισμού μεταξύ των κομμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της αστικής διαχείρισης την επόμενη μέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα είναι εδώ παρόντα τα ευρωενωσιακά μνημόνια διαρκείας και οι στόχοι της ανταγωνιστικότητας και της ανάκαμψης του κεφαλαίου που οδηγούν σε ακόμα μεγαλύτερη χρεοκοπία του λαού και δεν μπορούν φυσικά να λύσουν τα οξυμένα λαϊκά προβλήματα, όπως της ανεργίας.

Τόσο η κυβέρνηση, η συγκυβέρνηση, όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και τα υπόλοιπα κόμματα υπηρετούν αυτόν τον αντιλαϊκό και βάρβαρο δρόμο ανάπτυξης, όσο και αν προσπαθούν να τον εξωραίσουν.

Η μεν συγκυβέρνηση ότι με την ψεύτικη υπόσχεση και τις επενδύσεις θα έρθει η καπιταλιστική ανάπτυξη και θα ανακουφιστεί ο λαός, ο δε ΣΥΡΙΖΑ με την αυταπάτη ότι θα αλλάξει λέει την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι έχουμε μετά τις εκλογές συνάδελφοι για να συζητήσουμε το πρόγραμμα της δράσης; Δεν έχουμε μια απόπειρα εγκλωβισμού μέσα από ένα σκληρό κλίμα αντιπαράθεσης, για το ποια κυβέρνηση θα έχει τη μεγαλύτερη διαπραγματευτική ικανότητα; Μέσα, εντός των τειχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βέβαια πάντα μέσα στον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης.

Το λέμε καθαρά εδώ σ' αυτή την αίθουσα, ο κίνδυνος εγκλωβισμού και για το κίνημα είναι υπαρκτός και αυτές οι δυνάμεις είναι ισχυρές και εδώ μέσα. Όμως στις εκλογές αλλά και πιο πριν αναδείχθηκε και ένα άλλο φαινόμενο εγκληματικό. Το φαινόμενο της Χρυσής Αυγής για το οποίο λίγα πράγματα ακούστηκαν εδώ μέσα, γι' αυτή τη σιδερένια γροθιά του κεφαλαίου.

Τι θα κάνει, ρε συνάδελφοι, το κίνημα; Τι θα κάνουμε εμείς; Τι θα πει το πρόγραμμα της δράσης μας απέναντι σ' αυτή τη ναζιστική οργάνωση; Τι πρωτοβουλίες θα παρθούν μέσα στο κίνημα, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στη νεολαία, στα σχολεία μας, έτσι ώστε να αποκαλυφθεί ότι η στήριξη της Χρυσής Αυγής από τους μηχανισμούς του συστήματος και από το κεφάλαιο και από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι δεδομένη;

Ποιο είναι το χρέος το δικό μας; Ποιο είναι το χρέος σας; Το χρέος των δασκάλων, το χρέος των εκπαιδευτικών; Θα μιλήσουμε, ρε συνάδελφοι, στους μαθητές μας για το Άουσβιτς; Θα τους μιλήσουμε για το Δίστομο; Για τα Καλάβρυτα; Για τους 200 της Καισαριανής ή θα κάνουμε ευρωπαϊκά προγράμματα με μια Ευρωπαϊκή Ένωση που στηρίζει το φασισμό στην Ουκρανία; Αυτά δεν θα τα συζητήσουμε; Αυτά δεν θα τα βάλουμε στο πρόγραμμα της δράσης μας;

Συνάδελφοι, οι βάρβαρες ανατροπές που ζούμε στις εργασιακές σχέσεις αποτελούν, είναι καθαρό νομίζω, αναπόσπαστη πλευρά του νέου σχολείου. Είναι η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιχειρηματικών ομίλων στην εκπαίδευση.

Αυτή η στρατηγική παίρνει τα μέτρα, τις απολύσεις και δεν θα σταματήσουν εδώ γιατί είχαν δρομολογηθεί πολύ πριν από τα μνημόνια. Δεν είναι αποτέλεσμα δηλαδή του μνημονίου όπως υποστηρίζουν όλες μα όλες οι δυνάμεις εκτός από το ΠΑΜΕ.

Οι αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση απορρέουν από τις αντιδραστικές εξελίξεις στην καπιταλιστική οικονομία. Συνδέονται με το εργατικό δυναμικό. Σε ποιους τομείς; Με ποιους όρους έχουν ανάγκη οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι, οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες για να μεγαλώσουν την κερδοφορία τους, να ανταπεξέλθουν στον ανελέητο ανταγωνισμό;

Δεν διαλύεται το σχολείο συνάδελφοι όπως λέει το σύνθημα αλλά προσαρμόζεται από το νηπιαγωγείο μέχρι και το λύκειο και το πανεπιστήμιο για τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων για φτηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

Είναι μέτρα δηλαδή που έχουν υλοποιηθεί σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ή χωρίς μνημόνια. Αυτή τη στρατηγική την υπηρετούν με συνέπεια και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αλλά αυτή τη στρατηγική την υπηρετεί και η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή την στρατηγική διαχρονικά την αποσιώπησαν οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες γιατί θέλουν να αποσκοπήσουν και να συσκοτίσουν τον καπιταλιστικό χαρακτήρα της κρίσης.

Συνάδελφοι να το πούμε καθαρά: όσο το κίνημα θα αγανακτεί μόνο για τις καταστροφικές συνέπειες και όχι για την πολιτική που τις γεννά και όσο η αντιδραστική στρατηγική του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα μπαίνει και δεν μπαίνει από σας δυστυχώς στο επίκεντρο της οργάνωσης της πάλης τόσο θα μένει εγκλωβισμένο το κίνημα στην ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση κυβερνήσεων και κυβερνητικού συνδικαλιστικού, είτε παλιού, είτε νέου.

Δεν θα είναι σε θέση δηλαδή να αναμετρηθεί με την επίθεση που δέχεται. Θα παραμένει μακριά από τους φυσικούς του συμμάχους, τους μαθητές, τους γονείς, το λαό μας, που βλέπει τη μόρφωση και τη ζωή των παιδιών του να τσακίζεται κυριολεκτικά.

Με βάση αυτά τα δεδομένα συνάδελφοι είναι φανερό ότι η ανάγκη για την ανασύνταξη του κινήματος είναι επιτακτική όσο ποτέ. Αποτελεί θα λέγαμε και την βασική προϋπόθεση για την νίκη των εργαζομένων. Σήμερα λοιπόν χρειαζόμαστε ένα κίνημα μαζικό και ένα πρόγραμμα δράσης οργανωμένο, ταξικό, καλά προετοιμασμένο στη σύγκρουση με την πλουτοκρατία, το αστικό κράτος, τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις οποιασδήποτε διαχείρισης.

Σήμερα χρειαζόμαστε ένα κίνημα και ένα πρόγραμμα δράσης ικανό να ακυρώσει στην πράξη τον αντιδραστικό κρατικό έλεγχο, την αξιολόγηση όπως λένε, πάνω στην προσωπικότητα και την ίδια τη ζωή του εκπαιδευτικού, των μαθητών, συνολικά του σχολείου.

Σήμερα χρειαζόμαστε Ομοσπονδία και Σωματεία απαλλαγμένα από τα πρώτα βιολιά της αξιολόγησης, τους περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης, τους διευθυντές εκπαίδευσης και τους σχολικούς συμβούλους. Σήμερα χρειαζόμαστε Ομοσπονδία και Σωματεία που δεν θα πέφτουν στην παγίδα για μια καλή και αντικειμενική αξιολόγηση, αφού πολύ απλά τέτοια δεν μπορεί να υπάρξει.

Κίνημα που θα εναντιώνεται στην εφαρμογή των αντιδραστικών ευρωπαϊκών προγραμμάτων στα σχολεία, που κυ-

ριολεκτικά διαλύουν το ωρολόγιο το αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών.

Σήμερα δεν χρειαζόμαστε ένα κίνημα που θα παλεύει απλώς για να αποκαθλωθεί ο σημερινός κυβερνητικός συνδικαλισμός και να αντικατασταθεί από το καινούργιο, που δεν θα εγκλωβίζεται στη σούπα των ενιαίων ψηφοδελτίων, που κρύβουν πίσω από το δήθεν ακομμάτιστο χαρακτήρα τους τη συμφωνία τους με τις βασικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κίνημα που θα συνδέει και θα εξυψώνει την καθημερινή πάλη με την προοπτική της ανατροπής κάθε αντιλαϊκής πολιτικής. Κίνημα που θα κάνει σαφές ότι αν δεν απαλλαγούμε, αν δεν χειραφετηθούμε απ' τη δικτατορία των μονοπωλίων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης άσπρη μέρα δεν πρόκειται να δούμε.

Κίνημα που θα διεκδικεί τη διαγραφή του χρέους συνολικά, γιατί είναι των μονοπωλίων και όχι του λαού. Κίνημα που θα διεκδικεί να πάρουν στα χέρια τους, τι πιο φυσικό απ' αυτό, τον ίδιο τον πλούτο ως παραγωγή του.

Μόνο με αυτή τη γραμμή, μόνον έτσι μπορεί να ανασυνταχθεί το κίνημα, να ζωντανέψουν τα πρωτοβάθμια σωματεία, να αντεπιτεθούν, να γίνουν πιο αποτελεσματικοί οι αγώνες μας.

Ποια δύναμη, συνάδελφοι, εδώ μέσα έχει αυτή τη γραμμή πάλης; Αυτό τον προσανατολισμό, αυτή την κατεύθυνση; Το ΠΑΜΕ, συνάδελφοι. Όλοι οι υπόλοιποι έχετε μία κοινή γραμμή. Τη γραμμή της διαχείρισης μέσα στον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης.

Ακούμε συχνά εδώ μέσα και ακούγαμε πολύ περισσότερο χρόνια τώρα, πάρα πολλά, την άποψη που καλλιεργείται από συγκεκριμένες δυνάμεις πως τάχα η μόνη αποτελεσματική μορφή πάλης που μπορεί να αναγκάσει την κυβέρνηση να κάνει πίσω είναι οι συνεχείς απεργίες διαρκείας.

Ε λοιπόν το λέμε καθαρά. Η λογική αυτή είναι αδιέξοδη. Εγκλωβίζει και υποβαθμίζει τη σημασία που έχει και έναν αγώνα το ίδιο το περιεχόμενο της πάλης. Και δεν μιλάτε γι' αυτό γιατί έχετε συμβιβαστεί, γιατί εσείς ετοιμάζετε τα κείμενα της πλειοψηφίας, για να τα μοιράσουν στα σχολεία.

Το περιεχόμενο της πάλης και η κατεύθυνσή της, ο προσανατολισμός της, το προς τα πού θα δείχνει το βελάκι του αγώνα, αυτό είναι σήμερα το κύριο μαζί με την αναγκαία συσπείρωση και τη συνειδητοποίηση των δυνάμεων, ώστε να έχει νικηφόρα προοπτική ένας αγώνας.

Και κοιτάξτε να δείτε, εμείς ποτέ δεν είπαμε, ποτέ δεν ισχυριστήκαμε ότι επιτυχημένοι αγώνες είναι μοναχά αυτοί που σου αφήνουν κάτι στο χέρι. Υπάρχουνε, συνάδελφοι και τέτοιοι αγώνες στην ιστορία και είναι πολλοί, που σε κάνουν πιο δυνατό, δημιουργούν μια πιο στέρεη προοπτική, ώστε να δώσεις τις επόμενες μάχες από καλύτερη θέση, βάζουν τα

θεμέλια δηλαδή στην ανασύνταξη του κινήματος.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ακούστηκαν χθες εδώ μέσα αρκετά. Είδα με έκπληξή μου χθες το βράδυ τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας να πλέκει το εγκώμιο του καπιταλισμού και η πτέρυγα από δω να σηκώνεται και να χειροκροτεί θερμά.

Δεν ξέρω αν δεν το έχετε καταλάβει αλλά ο καπιταλισμός πια έχει δώσει ό,τι ήταν να δώσει. Αφορά και σας και μας, αφορά τα παιδιά μας και τα δικά σας τα παιδιά. Ο καπιταλισμός από δω και πέρα φτώχεια, δυστυχία και πολέμους έχει μόνο να προσφέρει. Όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσετε τόσο το καλύτερο για όλους μας.

Ακούσαμε από την άλλη και σε μια υποκριτική κατά τη γνώμη μας έκρηξη αυτοκριτικής για την αδυναμία που έδειξε ο χώρος των Παρεμβάσεων στο ζήτημα της αυτοαξιολόγησης. Το μέλλον της ΔΟΕ το ανέφερε. Εντάξει, ρε συνάδελφοι, αδυναμία με την αυτοαξιολόγηση, αδυναμία με την ευέλικτη ζώνη, αδυναμία εδώ. Σαν πολλές αδυναμίες δεν μαζευτήκαν; Και δεν αφήνετε τα σάπια λέω εγώ; Ποια αδυναμία, ρε συνάδελφοι; Συνειδητή επιλογή δική σας ήταν το κείμενο και δεν έχετε τα κότσια να το υπερασπιστείτε.

Στην πραγματικότητα επιμένετε και ξαναφέρνετε και δυο μέρες τώρα σας ακούμε τα μνημόνια και τα μνημόνια και τα μνημόνια. Τα ενοχοποιείτε όλοι σας και για κατοχή ακούσαμε. Τα ενοχοποιείτε ως αποκλειστικά υπεύθυνα για να κρύψετε τη σαπίλα του συστήματος. Και αυτό δεν το κάνετε μονάχα από έλλειψη τακτικής αντίληψης, το κάνετε κυρίως γιατί χρεοκόπησαν οι θέσεις σας για την δήθεν ευημερία και για τις βελτιώσεις που θα είχαμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για να θυμηθούμε λίγο τι λέγατε σε μας όταν σας μιλούσαμε για το Μάαστριχτ και τη Λισσαβόνα τα προηγούμενα χρόνια που είναι η μήτρα όλων αυτών που ζούμε. Δεν είναι αυτά τα υπεύθυνα για την άρση της μονιμότητας που τώρα είναι παρούσα; Άλλωστε είναι και μια από τις τέσσερις ελευθερίες του Μάαστριχτ για την ελευθερία κίνησης των προσώπων.

Μα ούτε και τώρα θέλετε να αλλάξετε γραμμή. Επιμένετε σ' αυτή την πολιτική. Αθώνετε επίμονα την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μιλάτε για την υγιή επιχειρηματικότητα. Θέλετε ένα κίνημα δηλαδή για τη διαχείριση της βαρβαρότητας με ή χωρίς ευρώ, τύπου Μέρκελ ή τύπου Ομπάμα.

Τώρα οι συνθήκες όμως, συνάδελφοι, έχουν αλλάξει. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να πέφτουμε σ' αυτή τη λούμπα. Τώρα κρίνονται κυριολεκτικά οι τύχες του κινήματος. Ή θα οδηγηθεί στον εκφυλισμό και θα έχετε ιστορικές ευθύνες ή θα ανασυνταχθεί και θα αντεπιτεθεί για την ανατροπή.

Και για να το πούμε καθαρά: ανατροπή, για να το ακούσετε κυρίως εσείς εδώ, ανατροπή σημαίνει σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύγκρουση με τα

μονοπώλια, αμφισβήτηση του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης. Έχετε τέτοια γραμμή; Όχι. Ποτέ δεν είχατε.

Σε ό,τι μας αφορά σας καλούμε να σκεφτείτε και μια και δυο και τρεις φορές την πρόταση που καταθέτουμε για το περιεχόμενο, γιατί εμείς επιμένουμε να μιλάμε για το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της πάλης, αλλά και για την μορφή κλιμάκωσης της πάλης.

Λέγαμε, λέμε και θα λέμε: έχουμε ανάγκη από αγώνα σχεδιασμένο, οργανωμένο, παρατεταμένο, που θα μπορεί να αξιοποιεί όλες τις μορφές πάλης και όλες τις μορφές πάλης στην ιστορία του κινήματος τις χρησιμοποίησε εκείνη η πλευρά. Γι' αυτό σε μας το δάκτυλο για τις μορφές πάλης δεν θα μας το κουνάτε.

Καμιά μορφή πάλης δεν αποκλείουμε αρκεί να υπάρχει η βασική προϋπόθεση μαζί με το αναγκαίο περιεχόμενο.

Τι πιο φυσικό δηλαδή, οι ίδιοι οι συνάδελφοι να συζητούν, να αποφασίζουν, να παίρνουν την υπόθεση της οργάνωσης και της κλιμάκωσης του αγώνα στα χέρια τους, μέσα από τις Γενικές τους Συνελεύσεις. Να βλέπουν την πορεία του αγώνα. Να βλέπουν την κοινή δράση, την συμμαχία με τους άλλους κλάδους.

Η δεύτερη βασική προϋπόθεση που ναρκοθετείται από τη στάση της πλειοψηφίας και των υπολοίπων δυνάμεων στη ΔΟΕ. Γιατί τι λέτε για παράδειγμα για την αξιολόγηση; Αφαιρέστε μας, αυτά λέτε, αφαιρέστε μας και δώστε μας πίσω την ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη, βγάλτε μας τις ποσοτώσεις και δεν μας νοιάζει η αξιολόγηση. Ε εμάς μας νοιάζει και θα τα δώσουμε όλα για να τα ακυρώσουμε στην πράξη.

Κλείνοντας, συνάδελφοι, απέναντί μας έχουμε μια κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την πλουτοκρατία. Έναν αντίπαλο πάρα πολύ ισχυρό και κυρίως αδίστακτο. Έχει σχέδιο και στόχο να τσακίσει το κίνημα. Αυτός ο πόλεμος για να είναι νικηφόρος απαιτεί ρήξη με την στρατηγική των μονοπωλίων και των πολιτικών τους προσωπικό. Να κάνει ο λαός κουμάντο στον πλούτο που παράγει, να σχεδιάσει την οικονομία και το σχολείο που χρειάζεται βέβαια και που υπάρχει σήμερα ανάγκη.

Τέτοιο κίνημα έχουμε σήμερα και γι' αυτό το κίνημα να είστε σίγουροι και σίγουρες ότι το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο θα τα δώσει όλα.

Νίκος Ζαπάντης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΥΛΗΣ - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ - ΖΕΦΥΡΙΟΥ

Τη χρονιά που πέρασε μεγάλωσε η επίθεση προς τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τους μαθητές. Δέχτηκαν ακόμα μεγαλύτερη επίθεση τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών των λαϊκών οικογενειών. Ενισχύθηκε παραπέρα

ο ταξικός χαρακτήρας της εκπαίδευσης.

Πρωθόθηκαν και εξακολουθούν να προωθούνται πολύ σημαντικές αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις και στο χώρο της παιδείας. Στόχος τους είναι να προσαρμοστεί το «νέο σχολείο», το «σχολείο της αγοράς», στις ανάγκες των τραπεζιτών, των εφοπλιστών, των βιομηχάνων, των μεγαλεμπόρων, των επιχειρηματικών ομίλων.

Έγιναν σχεδόν 2000 απολύσεις εκπαιδευτικών. Συνεχίστηκαν οι συμπύξεις, συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων και σχολείων. Με την τράπεζα θεμάτων πετάνε τα παιδιά των φτωχών οικογενειών έξω από το σχολείο. Η απλήρωτη και ελαστική εργασία γίνεται καθεστώς και στο χώρο της παιδείας.

Πρωθείται η αξιολόγηση του «νέου σχολείου», που θα πρέπει να λειτουργεί αυτόνομα, με διαφοροποιημένο πρόγραμμα, με manager διευθυντή, με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, σαν μια καλή ανώνυμη εταιρεία, που για να έχει κέρδη, θα πρέπει να πουλάει το εμπόρευμα-γνώση σε καλή τιμή και να διαθέτει τους «κατάλληλους δασκάλους» που να τους εμπιστεύονται οι πελάτες-γονείς.

Με βάση αυτά τα δεδομένα το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών, τόσο στο ΔΣ και στην ΕΕ της ΔΟΕ, αλλά και στα πρωτοβάθμια σωματεία, δε μάσησε τα λόγια του. Αντιπάλεψε την αντιλαϊκή πολιτική και τους εκφραστές της σε όλα τα επίπεδα. Αποκάλυψε τη συναινετική τακτική της πλειοψηφίας του ΔΣ και των κατά καιρών συνοδοιπόρων της σε όλα τα ζητήματα και κυρίως στο ζήτημα της αξιολόγησης. Η ενίσχυση του αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανασύνταξη του εκπαιδευτικού κινήματος σε ταξική κατεύθυνση, για τον απεγκλωβισμό από τα πλαστά διλήμματα και τις καλλιεργούμενες αυταπάτες.

Και ο οικονομικός απολογισμός και ο οικονομικός προϋπολογισμός καθρεφτίζουν τον προσανατολισμό της Ομοσπονδίας που κινείται στη γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής στη στρατηγική των ΕΕ-κεφαλαίου-κυβερνήσεων.

Από τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας για το 2013-14, σαν ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών διαπιστώσαμε τα παρακάτω:

1. Οι οικονομικές παροχές με χρήματα του κλάδου, προς τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ (αντιμισθιο, υπερβολικά μεγάλες αποζημιώσεις για την συμμετοχή σε περιοδείες και συνέδρια κ.α.) συνεχίζονται, χωρίς να υπάρχει καμία διάθεση από την πλειοψηφία του ΔΣ να τις καταργήσει, όπως επανειλημμένα σαν ΠΑΜΕ έχουμε ζητήσει. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα έξοδα αντιμισθίου, κίνησης και στέγασης των μελών του ΔΣ της ΔΟΕ και των αιρετών του ΚΥΣΠΕ ανέρχονται κάθε μήνα στο πάγιο ποσό των **8.300€**.

2. Για τις μετακινήσεις των μελών ΔΣ και αιρετών με ΙΧ

αυτοκίνητο, δικαιολογείται κονδύλι **0,40€** ανά χιλιόμετρο για έξοδα καυσίμων, ποσό που είναι υπερβολικό και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, παρά την ακριβή τιμή της βενζίνης.

3. Για την παραμονή των μελών σε ξενοδοχείο, δικαιολογείται κονδύλι από **100€** έως **135€** για παραμονή μιας ημέρας, ποσό επίσης υπερβολικό. Τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ που έχουν εκλεγεί με το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ (Δριμάλα Θεοδώρα-Ζορμπάς Αχιλλέας), για όσες φορές μετακινήθηκαν στην επαρχία, ζήτησαν να αποζημιωθούν από το ταμείο της ΔΟΕ μόνο για όσα έξοδα κίνησης-διαμονής έκαναν, βάσει αποδείξεων, που κατέθεσαν στον ταμία της Ομοσπονδίας, ενώ το υπόλοιπο ποσό το επέστρεψαν την ίδια στιγμή στο ταμείο της ΔΟΕ. Η τακτική αυτή ακολουθείται διαχρονικά και μόνο από τους εκπροσώπους του ΠΑΜΕ στο ΔΣ της ΔΟΕ.

4. Μέσα στο διάστημα Γενάρη-Μάη 2014 πραγματοποιήθηκαν από τη ΔΟΕ 4 κεντρικές ημερίδες που αφορούσαν το θέμα της αξιολόγησης. Τα συνολικά έξοδα για την πραγματοποίηση των ημερίδων αυτών (σε Βέροια, Δράμα, Αγρίνιο και Τρίπολη), όπου και συμμετείχε το σύνολο σχεδόν των μελών του ΔΣ και οι δύο αιρετοί του ΚΥΣΠΕ, έφτασαν το ποσό των **30.984,75€**, με τις μετακινήσεις των μελών του ΔΣ και του ΚΥΣΠΕ να στοιχίζουν **27.634,23€**. Για τη μετακίνηση των δύο μελών του ΠΑΜΕ στις ημερίδες αυτές, τα συνολικά τους έξοδα ήταν **2.014,78€**, από τα οποία επέστρεψαν άμεσα στην Ομοσπονδία τα **769,70€**. Μάλιστα η Δριμάλα Θεοδώρα για την ημερίδα της Τρίπολης δε χρέωσε ούτε ένα ευρώ τη ΔΟΕ, αφού μετακινήθηκε με το αυτοκίνητο άλλου μέλους του ΔΣ και δεν πήρε φυσικά ούτε την ημερήσια αποζημίωση. Επίσης εκτός της πρώτης ημερίδας, όπου συμμετείχαν και τα δύο μέλη του ΠΑΜΕ, στις άλλες ημερίδες συμμετείχε αντιπροσωπευτικά μόνο το ένα μέλος, μειώνοντας και με τον τρόπο αυτό τα έξοδα της Ομοσπονδίας. Τα έξοδα της ΔΟΕ για τις παραπάνω ημερίδες κρίνονται υπερβολικά και θα μπορούσαν να είναι αισθητά μειωμένα αν υπήρχε αντιπροσωπευτική συμμετοχή των μελών του ΔΣ σε καθεμιά από τις ημερίδες (ένας από κάθε παράταξη).

5. Μέσα στο χρονικό πλαίσιο του ελέγχου της ΕΕ πραγματοποιήθηκαν 8 ταξίδια εξωτερικού, στα οποία μετακινήθηκαν 9 μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ. Τα 6 από αυτά ήταν συμμετοχές της ΔΟΕ σε συνέδρια. Αφορούσαν τρία συνέδρια της ETUCE (στη Λιουμπλιάνα με 2 μέλη, στις Βρυξέλλες και στο Βερολίνο με 1 μέλος), ένα συνέδριο της Εκπαιδευτικής Διεθνούς (στο Άμστερνταμ με 1 μέλος), ένα συνέδριο του ΟΟΣΑ (στο Παρίσι με 2 μέλη) και ένα συνέδριο της ΠΟΕΔ (στη Λευκωσία με 3 μέλη). Αυτά στοιχίσαν στην Ομοσπονδία **19.920,41€**. Τα άλλα 2 ταξίδια, (στην Άγκυρα με 4 μέλη και στην Κωνσταντινούπολη με 2 μέλη) αφορούσαν τη συμπαράσταση της

ΔΟΕ σε διωκόμενους συνδικαλιστές και πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία. Σαν ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών έχουμε βάλει πολλές φορές στο ΔΣ της ΔΟΕ το ζήτημα της άμεσης αποχώρησης της Ομοσπονδίας από την Εκπαιδευτική Διεθνή και την ETUCE, στις οποίες μάλιστα δίνουμε κάθε χρόνο γύρω στα **30.000€** συνδρομή κι άλλα τόσα περίπου για έξοδα κίνησης για περιόδους των μελών της πλειοψηφίας σε διάφορες δράσεις της. Δηλαδή η ΔΟΕ ξοδεύει χιλιάδες € για συμμετοχή σε φορείς όπως η ETUCE, που συμμετέχει σε πρόγραμμα, που επιδοτείται από την ΕΕ, για την προώθηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, από κοινού με τους εργοδότες, που υιοθετεί την επιχειρηματολογία του ΟΟΣΑ, και προτείνει προγράμματα αυτοαξιολόγησης, ως ένα πρώτο βήμα για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των εκπαιδευτικών προς την αξιολόγηση γενικά. Μάλιστα, στα πλαίσια του προγράμματος η ETUCE συμμετέχει σε κοινή ομάδα εργασίας με τους εργοδότες. Είναι φανερό ότι η ETUCE αποτελεί μηχανισμό που συμμετέχει ενεργά στη συζήτηση, συνδιαμόρφωση και προώθηση βασικών στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου για την εκπαίδευση και εκ των πραγμάτων συμβάλλει στην ενσωμάτωση και τη χειραγώγηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

6. Μέσα σε διάστημα 70 ημερών εγγράφηκαν στα έξοδα με την αιτιολογία ΔΙΑΦΟΡΑ, έξοδα που αφορούσαν το ΙΠΕΜ για το χρονικό διάστημα Γενάρη-Ιούνη 2014 και που ανέρχονται στο συνολικό ποσό των **15.168,13€**. Από αυτά τα **7.257,60€** ήταν τα έξοδα αντιμισθίου και μετακινήσεων των μελών του ΔΣ του ΙΠΕΜ. Η εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ στο ΙΠΕΜ (Νάσση Ελένη) δεν έχει κάνει χρήση της απόσπασής της, γιατί σαν ΠΑΜΕ διαφωνούμε πλήρως με το περιεχόμενο της δράσης του Ινστιτούτου (ευρωπαϊκά προγράμματα ΕΣΠΑ, έρευνες στήριξης της πολιτικής της ΕΕ και της κυβέρνησης που υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου στο χώρο της εκπαίδευσης κλπ), παραμένει στο σχολείο της, συμμετείχε στις συνεδριάσεις του ΙΠΕΜ μόνο όταν ήταν εκτός μαθήματος και για κρίσιμα ζητήματα, όπως η αξιολόγηση, σε μια προσπάθεια να στρέψει τον προσανατολισμό του ΙΠΕΜ στην κατεύθυνση της απόρριψής της, πράγμα που δεν έγινε. Γι αυτό από το ΠΑΜΕ έχουν επιστραφεί στο ταμείο της ΔΟΕ τα έξοδα μετακίνησης οκτώ μηνών (Σεπτέμβρης 2013-Απρίλης 2014), δηλαδή **800€**, ενώ για τους μήνες Μάη-Ιούνη, η εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ δεν τα πήρε καν.

Με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών καταψηφίζει στην 83^η ΓΣ τον οικονομικό απολογισμό της Ομοσπονδίας για το 2013-14.

Συγκρίνοντας τον προϋπολογισμό του 2013-14 με αυτόν του 2014-15, εύκολα μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι οι διαφορές μεταξύ τους είναι ελάχιστες και δεν αλ-

λάζουν τη γενική φιλοσοφία της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ και στο ζήτημα των οικονομικών.

1. Στον προϋπολογισμό εσόδων του 2014-15 από τους 16 κωδικούς οι 14 παραμένουν ίδιοι και κυρίως παραμένει στο ίδιο ύψος η συνδρομή των φυσικών μελών. Το ύψος της συνδρομής προς τη ΔΟΕ παραμένει μεγάλο, σε μια περίοδο που οι εκπαιδευτικοί έχουν τσακιστεί από την αντεργατική θύελλα. Αποτελεί πρόκληση μια Ομοσπονδία, με εύρωστο ταμείο όπως η ΔΟΕ, να διατηρεί την συνδρομή στα σημερινά επίπεδα. Η πρόταση του ΠΑΜΕ είναι η εξής: Η συνδρομή πρέπει να μειωθεί στα **20€** συνολικά για τους μόνιμους και αναπληρωτές πλήρους ωραρίου, στα **10€** για τους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και στα **5€** για τους ωρομίσθιους. Τα χρήματα αυτά πρέπει να τα μοιράζονται εξίσου ΔΟΕ και τοπικός Σύλλογος. Ακόμα η απόδοση της συνδρομής δεν μπορεί να γίνεται υποχρεωτικά και μάλιστα μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών (ΕΑΠ), δηλαδή μέσω του κράτους, που μας οδηγεί στην εξαθλίωση. Η συνδρομή πρέπει να είναι ενιαία και να εισπράττεται αποκλειστικά από τα πρωτοβάθμια σωματεία. Το πώς θα κρατείται η συνδρομή πρέπει να αποτελεί υπόθεση του πρωτοβάθμιου σωματείου, στο οποίο άλλωστε ο εκπαιδευτικός είναι μέλος του.

2. Στον προϋπολογισμό εξόδων 2014-15 από τους 57 κωδικούς οι 45 παραμένουν ίδιοι. Ιδιαίτερα τα προϋπολογισμένα έξοδα για την κίνηση-στέγαση των μελών του ΔΣ, της ΕΕ και των αιρετών ΚΥΣΠΕ παραμένουν ακριβώς τα ίδια. Οι προτάσεις του ΠΑΜΕ είναι:

Να καταργηθούν οι οικονομικές παροχές με χρήματα του κλάδου, προς τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ (αντιμίσθιο, υπερβολικά μεγάλες αποζημιώσεις για την συμμετοχή σε περιοδείες και συνέδρια κ.α.)

• Τα καθημερινά πραγματικά τους έξοδα τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και οι αιρετοί του ΚΥΣΠΕ να τα παίρνουν από το ταμείο της ΔΟΕ μόνο με υποβολή των αντίστοιχων αποδείξεων.

• Ενοίκιο να δίνεται στα μέλη του ΔΣ από την επαρχία, που δε ζουν μόνιμα στην Αθήνα, με την προϋπόθεση αυτοί να προσκομίζουν το συμβόλαιο και τις αποδείξεις ενοικίου.

3. Ο κωδικός για τη συμμετοχή της ΔΟΕ στις υπερκείμενες οργανώσεις έχει προϋπολογιστεί με αυξημένο το ποσοστό του σχεδόν κατά 50%. Πέρυσι ήταν **300.000€** ευρώ και φέτος είναι **440.00€** ευρώ. Επειδή μέσα σε αυτές τις υπερκείμενες οργανώσεις εκτιμάμε ότι είναι και η ETUCE και η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ (ΕΙ), η πρόταση του ΠΑΜΕ είναι: Να αποχωρήσει άμεσα η ΔΟΕ από την Εκπαιδευτική Διεθνή και την ETUCE, στις οποίες δίνει κάθε χρόνο γύρω στα **30.000€** συνδρομή και άλλα τόσα περίπου για έξοδα κίνησης για περιοδείες των μελών της πλειοψηφίας σε διάφορες δράσεις της.

Με βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις το ΠΑΜΕ Εκ-

παιδευτικών καταψηφίζει στην 83^η ΓΣ τον οικονομικό προϋπολογισμό της Ομοσπονδίας για το 2014-15.

Κλειώ Κωστοπούλου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

«Οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα να είναι άνισοι»

Μ.Θάσερ

Αυτή είναι η βασική ιδεολογική, φιλοσοφική και πρακτική αρχή του καπιταλισμού.

Συν/λφοι-σες, η άνιση κατανομή υλικών αγαθών και κατ' επέκταση υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας οδηγεί στο χωρισμό σε κοινωνικές τάξεις και φέρνει σε σύγκρουση τα συμφέροντα της μιας τάξης με τα συμφέροντα της άλλης.

Η σύγκρουση αυτή είναι η πάλη των τάξεων που είναι πραγματικότητα (όσο και αν προσπάθησαν να μας πείσουν διαχρονικά για το αντίθετο) και που θα βαστάξει όσο υπάρχει κοινωνική ανισότητα και που θα εκλείψει όταν εκλείψει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Τα τελευταία χρόνια με πρόσχημα την κρίση η αστική τάξη κάνει ολομέτωπη επίθεση στους εργαζόμενους.

Προκειμένου να μη χάσει ούτε ένα ψίχουλο από τα κέρδη της επιτίθεται στα μισθολογικά και εργασιακά δικαιώματά μας που κατακτήθηκαν μετά από σκληρούς αγώνες ειδικά τον 20^ο αιώνα.

Περικοπές μισθών και ημερομισθίων, περικοπές συντάξεων κύριων και επικουρικών (μόνο την τελευταία 2ετία είχαμε περικοπές συντάξεων 20 & 15% και επικουρικών μόνο για φέτος 5,2%), εντατικοποίηση της δουλειάς – αύξηση του ωραρίου – ελαστικές σχέσεις εργασίας – μείωση με στόχο την απαλλαγή των εργοδοτικών εισφορών για το μεγάλο κεφάλαιο – χτύπημα των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – αύξηση άμεσων, αλλά ειδικά των έμμεσων φόρων και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό.

Για την υγεία και την παιδεία τα νέα μέτρα σημαίνουν συγχωνεύσεις, καταργήσεις μονάδων, διαθεσιμότητα, κινητικότητα, αξιολόγηση και απολύσεις. Έλλειψη ιατρικού προσωπικού, υλικών και φαρμάκων στα νοσοκομεία, έλλειψη ακόμα και γραφικής ύλης στα σχολεία, θέρμανσης, ράντζα και πεταμένοι άνθρωποι στους διαδρόμους πολύ περισσότερους από πριν, συμπύξεις μεγάλα τμήματα παιδιών, ελλείψεις εκπ/κού προσωπικού.

Και ενώ στην κυριολεξία η αστική τάξη με τα μέτρα που παίρνει, άλλοτε με το ΠΑΣΟΚ, άλλοτε με τη ΝΔ, άλλοτε με τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ–ΝΔ–ΔΗΜΑΡ, τώρα με τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ–ΝΔ, οι οποίοι είναι το πολιτικό τους προσωπικό και που θα εναλλάσσονται στην εξουσία με κόμματα που εμφανίζονται από το πουθενά, με θολές θέσεις και προγράμματα, με ξεκάθαρο όμως προσανατολισμό υπεράσπισης

της Ε.Ε., του ΝΑΤΟ και όλων των κεφαλαιακών συνασπισμών, με σκοπό να διαχειρίζονται κάθε φορά την κρίση προς όφελός τους (προς όφελος δηλαδή του μεγάλου κεφαλαίου) και που συνθλίβουν τα μέτρα αυτά όλους τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, όλο το λαό, το σ.κ. δεν μπόρεσε να απαντήσει δυναμικά και οργανωμένα, δε μετέτρεψε την οργή του λαού σε ταξική συνείδηση άρα και πρακτική απέναντι σ' αυτούς που είναι υπεύθυνοι.

Δεν ήταν δυνατόν συν/λφοι το σ.κ. τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα να ορθώσει πραγματικό αναστήμα διότι υπηρετούσε μέχρι την κρίση με φοβερή συνέπεια τις επιταγές- επιλογές των μεγάλων αφεντικών (ΓΣΕΕ – μερική απασχόληση, απεμπόληση από χρόνια των αιτημάτων για τιμαριθμοποιημένες αυξήσεις – συμφωνία αύξησης 0,7 € στα ημερομίσθια. Ένα σ.κ. κατακερματισμένο, στενά συντεχνιακό στους περισσότερους κλάδους του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, απομαζικοποιημένο και τελείως απαξιωμένο στη συνείδηση των εργαζομένων.

Σ' αυτόν ακριβώς το δρόμο και μ' αυτά ακριβώς τα χαρακτηριστικά πορεύτηκε όλα αυτά τα χρόνια και το σ.κ. των εκπ/κών.

Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ να μας πείσουν περί του αντιθέτου τα γεγονότα και οι πρακτικές τους αποδεικνύουν τα όσα αναφέρω και δημιουργούν ένα μεγάλο κατηγορώ γι' αυτές τις παρατάξεις, αλλά και για όσες σπέρνουν την ιδεολογική θολούρα και τον εφησυχασμό (παρεμβάσεις-ΕΡΑ) που κάποτε ο λαός θα τους το αποδώσει όπως ακριβώς τους αξίζει.

1. Εσείς δε διακηρύσσετε σε όλους τους τόνους την ανάγκη για συναινετικά σώματεια σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα; Εσείς δεν υπερηφανευόσαστε για τον κυβερνητικό συνδικαλισμό;

2. Αλήθεια γιατί ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ που είχατε πάντα τις πλειοψηφίες σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ δε προχωρήσατε ποτέ στη δημιουργία συνομοσπονδίας Εκπ/κών (απόφαση του κλάδου μετά από πρόταση της παράταξής μου, παλιά ΔΑΣΚ).

3. Γιατί αποκλείσατε από μέλη της ΔΟΕ και των συλλόγων τους αναπληρωτές το '80, '81 αρνούμενοι να δεχτείτε ψηφοδέλτια με υποψήφιους αναπληρωτές μέχρι που άλλαξε στην πράξη; Το ίδιο ακριβώς δεν κάνατε και με τους ωρομίσθιους;

4. Είχε κηρύξει η ΔΟΕ ανταπεργία έναντι των καθηγητών ναι ή όχι;

5. Είχατε ονομάσει τους απεργοσπάστες «μη απεργούς» και μάλιστα με επικύρωση για να βρείτε βολική επικάλυψη και νομιμοποίηση των διακηρυγμένων απεργοσπαστικών σας μηχανισμών;

6. Όλες οι άλλες παρατάξεις (πλην του ΠΑΜΕ) απεμπολήσατε τη θέση για διορισμούς μέσω επετηρίδας; Αποσυνδέσατε το αίτημα σταθερή και μόνιμη δουλειά με βάση το

πτυχίο; Συρθήκατε σ' αυτό που ήθελαν οι κυβερνήσεις, διορισμοί μέσω ΑΣΕΠ.

Αρνηθήκατε ή όχι τη μοριοδότηση των αποσπάσεων (χρόνια υπηρεσίας, οικ/κα προβλήματα και υγείας, ναι ή όχι;

Είναι σαφές ότι ως μέλη και στελέχη πολιτικών κομμάτων που με το πελατειακό κράτος κρατούσαν σε ομηρία μεγάλο τμήμα του λαού εξαργυρώνοντάς το σε ψήφους, ότι αυτό ακριβώς πράξατε και στο σ.κ. Πελατειακό κράτος για αποσπάσεις – διευθυντές – εκλ/κές άδειες και πάει λέγοντας.

– Προστρέξατε σε Εθνικό διάλογο για την Παιδεία (άνευ όρων και πλαισίων) όλες οι παρατάξεις, ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ, παρεμβάσεις, ΕΡΑ, ναι ή όχι;

– Άραγε τι ακριβώς θα συναποφασίζατε; Μήπως τα μέτρα που παίρνονται τώρα και που δηλώνουν επανειλημμένα οι εκπρόσωποι των αστικών κομμάτων ότι άργησαν να τα πάρουν;

– Κι ενώ δηλώνετε ότι αγωνίζεστε για ανατροπή οι παρεμβάσεις, μιλάτε για οριζόντιο συντονισμό κυρίως του δημοσίου και του ευρύτερου τομέα. Είστε τόσο αφελείς ή τεχνιέντως τόσο υποκριτές ώστε να μην καταλαβαίνετε ότι η ανατροπή μιας οικονομικής πολιτικής που αφορά όλους θ' ανατραπεί απ' όλους;

– Οι εποχές συν/λφοι των 3ων δρόμων τύπου σοσιαλδημοκρατίας που απεδείχθη στην πράξη ότι ήταν δεκανίκι του συστήματος, των ενδιάμεσων θέσεων, έχει περάσει ανεπιστρεπτή. Είναι καθαρό ότι αυτό που η ηγεσία σας προσπαθεί, είναι να βάλει φρένο στη ριζοσπαστικοποίηση των συνειδήσεων και στη μαζικοποίηση του ταξικού κινήματος.

– Συν/λφοι της ΕΡΑ προσπαθείτε ανεπιτυχώς (δυστυχώς για σας) να ξαναφέρετε στο προσκήνιο το δίπολο, επαφίοντας τις ελπίδες των εκπ/κών στη λύση εκ των άνω, από μία στείρα διακυβέρνηση που θα υπερασπίζεται την Ε.Ε. και την παραμονή μας στο ΝΑΤΟ, που θα δουλέψει για την υγιή ανταγωνιστικότητα, που θα προχωρήσει με στελέχη που υπερψήφισαν μνημόνια (μια και μόνο γι' αυτό κόπτεστε) και που διατυμπανούσαν το 2009 ότι τα μέτρα ήταν αναγκαία και ότι το ΠΑΜΕ είναι επικίνδυνο γιατί καλεί σε αγώνα;

Έως σήμερα εργαστήκαμε σ' ένα περιβάλλον σχετικής σιγουριάς λόγω μονιμότητας της θέσης μας, δάσκαλοι – καθηγητές και βεβαίως και οι σημερινοί διευθυντές, ένα περιβάλλον που ήταν αποτέλεσμα όχι της καλής διάθεσης της αστικής τάξης, αλλά σκληρών πολύχρονων αγώνων των προηγούμενων γενιών (με διώξεις, πειθαρχικά, απολύσεις).

Να σας θυμίσω ότι ο επιθεωρητισμός καταργήθηκε μέσα από σκληρή πάλη με πολλές μορφές πρωτοπόροι στην οποία ήταν συν/λφοι – αυναγωνιστές της παράταξής μου (ΔΑΣΚ τότε) φτάνοντας ακόμη και στην απεργία πείνας (όπως ο αείμνηστος συν/λφος Βαγενάς).

Μέσω του μηχανισμού κυρίως της αξιολόγησης θα κα-

ταργηθεί το δικαίωμα σε μόνιμη – σταθερή δουλειά διότι σ' ένα σχολείο που θα λειτουργεί με χορηγούς και άρα με προϋποθέσεις ιδιωτικών επιχειρήσεων και οι εργαζόμενοι θάναυ σε καθεστώς ιδιωτικού δικαίου (μερικής απασχόλησης, εντατικοποίησης εργασίας άρα αύξησης ωραρίου, μαζικών απολύσεων, περιορισμό συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, κάκιστων ημερομισθίων).

Θεωρώ ότι οι διευθυντές έχουν ηθικό καθήκον έναντι των επόμενων γενεών να αρνηθούν να μπουν σε διαδικασία αξιολόγησης και να πάψουν να κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους.

Θεωρώ ότι όλοι οι εκπ/κοί έχουμε υποχρέωση όχι απλά να διασφαλίσουμε την ύπαρξη του δημόσιου δωρεάν (χαρακτήρα) σχολείου, αλλά να παλέψουμε για αναβάθμισή του ώστε τα παιδιά του λαού να έχουν καλύτερη παιδεία (να παλέψουμε για αύξηση δαπανών 15%, ενισχυτική διδασκαλία, μαθητές 20 ανά τμήμα, βιβλία που δεν παρέχουν συνταγές μαγειρικής, υλικοτεχνική υποδομή, 2χρονη υποχρεωτική φοίτηση στα νηπ/γεία).

Συν/λφοι ο καθείς και η καθεμιά μας κρίνεται στην πράξη. Αν φοβόμαστε σήμερα που δεν έχουν ανοίξει για τα καλά οι ασκοί του Αιόλου τι θα γίνει στο μέλλον; Πρέπει να κατανοήσουμε βαθιά ότι η αστική τάξη μέσω της φτώχειας και της ανεργίας που είναι σύμφυτα χαρακτηριστικά του συστήματος δημιουργεί το φόβο της επιβίωσης και χρησιμοποιεί κατασταλτικούς μηχανισμούς ώστε να καθηλώνει τις αντιδράσεις και να διαιωνίζει την εξουσία της.

Συν/σες και συν/λφοι,

Στα 33 χρόνια υπηρεσίας μας και πολύ περισσότερο στον αγώνα συνειδητοποίησα ότι κανένα μέτρο δεν περνά και καμιά πολιτική δεν προχωρά αν δεν βρει πρόσφορο έδαφος σε ανθρώπους που είτε από ιδεολογική άποψη, είτε από καιροσκοπισμό, είτε από αυταπάτες ή φόβο και τελικώς υποταγή, θα την υπηρετήσουν και θα την υλοποιήσουν.

Συν/λφοι –σες,

Τα μέτρα αυτά δεν είναι αποτέλεσμα ούτε αναγκαιότητα της κρίσης. Είχαν προαποφασιστεί στο Μάαστριχτ και μάλιστα στη λευκή βίβλο ήταν σαφείς: άνοιγμα αγορών και ιδιωτικοποιήσεις στους τομείς ενέργειας, μεταφορών, υγείας, Παιδείας.

Επειδή τα μέτρα τους δε θα σταματήσουν αν δεν βρουν σθεναρή αντίσταση θέλω ν' απευθυνθώ όχι στις ηγεσίες των παρατάξεων ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, παρεμβάσεων και ΕΡΑ, που αποπροσανατολίζουν, φοβίζουν, διασπούν και απογοητεύουν τους εκπ/κούς διότι είμαι βαθιά πεπεισμένη ότι γνωρίζουν πολύ καλά τι πράττουν, αλλά σ' όλους τους απλούς δασκάλους του μόχθου και της εργασίας, που έχουν την αγωνία του αύριο του δικού τους, όλων των παιδιών και όλου του κόσμου, να γυρίσουν γρήγορα την πλάτη τους όχι μόνο στα αστικά

και ρεφορμιστικά κόμματα, αλλά και στα στελέχη τους στο σ.κ. που βοηθούν στο ομαλότερο πέρασμα των μέτρων.

Ο καθένας από μας πρέπει να συμπορευτεί με τους γονείς, με τους μαθητές μας, με τον εργαζόμενο στη βιοτεχνία, στο εργοστάσιο, στην οικοδομή (που είναι τ' αδέρφια μας, τα παιδιά μας, οι συγγενείς μας).

Τώρα που είναι ξεκάθαρο ότι τα αντιλαϊκά μέτρα απευθύνονται και συνθλίβουν τον άνθρωπο της εργασίας είναι ανάγκη ν' απαντήσουμε σταθερά, αταλάντευτα, δυναμικά, όλοι μαζί ταξικά – ενωτικά.

Διότι αν η αστική τάξη έχει την εξουσία του ελέγχου της οικονομίας, τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, συνεπικουρούμενη από μεγάλο μέρος των μέσων ενημέρωσης, εμείς έχουμε τη δύναμη της παραγωγής του χεριού και του πνεύματος, την αλληλεγγύη των εργαζομένων. Εμείς είμαστε οι πηγή της δημιουργίας και εμείς θάμαστε αυτοί που θ' ανατρέψουμε αυτές τις πολιτικές μέσα στη ζωή.

Παναγιώτης Λιάκος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Η 83^η ΓΣ της ΔΟΕ γίνεται σε μια περίοδο που όλη η κοινωνία βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα που διαλύει κυριολεκτικά τα δικαιώματά μας και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών του λαού. Η κυβέρνηση πιστή στις εντολές και τις ντιρεκτίβες της ΕΕ αποδομεί οτιδήποτε φέρει μπροστά το επίθετο «ΔΗΜΟΣΙΟ» και ταυτόχρονα οικοδομεί το «Νέο Σχολείο της Αγοράς» μέσα απ' την προώθηση της αξιολόγησης, την εμπορευματοποίηση της ειδικής αγωγής, τις ΣΔΙΤ με την ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ που κατασκευάζει σχολεία που θα της ανήκουν για 25 χρόνια, την μετατροπή χιλιάδων μαθητών σε πελάτες και διαφημιστές των πολυεθνικών ομίλων μέσα απ' τα προγράμματα εθελοντισμού, την υποκατάσταση της γνώσης με δεξιότητες και κατάρτιση που υποβαθμίζει το παιδαγωγικό ρόλο του δασκάλου και που κατηγοριοποιεί το σχολείο εντείνοντας τους ταξικούς φραγμούς στην μόρφωση των παιδιών και τέλος με το νέο μισθολόγιο για το Δημόσιο και το επερχόμενο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο κι εδώ θα ήθελα να σταθώ λίγο περισσότερο.

Με το νέο μισθολόγιο του Δημοσίου που έρχεται θα χτυπηθούν αλύπητα οι μισθοί των Δημοσίων Υπαλλήλων και των εκπαιδευτικών αφού θα συνδεθούν με την αξιολόγηση και την εφαρμογή του «Νέου Σχολείου». Δεν είναι άσχετη η κατάρτιση και η μείωση του βασικού μισθού στον ιδιωτικό τομέα μιας και μια σειρά υπηρεσιών του Δημοσίου ιδιωτικοποιούνται και οι μισθοί θα φτάσουν στο ύψος του Μέσου Όρου των μισθών των ανταγωνιστών της ΕΕ δηλαδή της Κίνας, της Ινδίας και της Βραζιλίας, όπως φαρδιά πλατιά υπέγραψαν οι κυβερνήσεις.

Για το αντισφαλιστικό νομοσχέδιο δεν θα μπώ σε λεπτομέρειες,άλλωστε στο επόμενο διάστημα του καλοκαιριού ο τύπος και τα ΜΜΕ για λογαριασμό της κυβέρνησης θα διαρρέουν, θα προετοιμάζουν και θα σφυγμομετρούν τη κοινή γνώμη για το τι πρόκειται να επακολουθήσει.Το σίγουρο είναι ότι η χρηματοδότηση των συντάξεων από 12,6 δις το 2013 θα γίνει 10,5 δις το 2015 και 9,7 δις το 2016.

Το αντισφαλιστικό νομοσχέδιο που έρχεται ανατρέπει συθέμελα τα μέχρι σήμερα ισχύοντα,θα κτυπήσει τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, θα αυξήσει τα όρια συνταξιοδότησης μέχρι τα βαθιά γεράματα και μέχρι το τάφο και θα προωθήσει το σύστημα των 3 πυλώνων (δηλαδή την βασική σύνταξη ελεημοσύνης των 300-350€, το επαγγελματικό ταμείο που θα λειτουργεί σε ανταποδοτική βάση και την ιδιωτική ασφάλιση καταργώντας τις μέχρι τώρα επικουρικές συντάξεις και το εφάπαξ. Τα μοντέλα αυτά εφαρμόστηκαν πριν από χρόνια σε ορισμένες χώρες και απέτυχαν παταγωδώς, εφαρμόστηκαν σε πολλές χώρες και μάλιστα στις ΕΠΑ με τα κανόνια που έριξε η ENPON καταστρέφοντας και εξαφανίζοντας τα αποθεματικά των εργαζόμενων που δούλευαν σαράντα χρόνια,εξαφανίζοντας κυριολεκτικά κόπους μιας ζωής.

Η αντισφαλιστική επίθεση έχει στόχο τις συντάξεις την ασφάλιση, την Περίθαλψη και την Υγεία, τα επιδόματα ανεργίας, αναπηρίας, στέγης και βάζει εισοδηματικά κριτήρια που καλύπτουν μόνο τα πιο εξαθλιωμένα τμήματα του λαού.Επιγρμματικά οι αλλαγές που ετοιμάζονται είναι οι συγχωνεύσεις των ταμείων, ο περιορισμός της συμμετοχής του κράτους,ο ατομικός λογαριασμός του κάθε ασφαλισμένου,το μπάσιμο των ιδιωτικών ασφαλιστικών στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα.

Η μεγάλη ανεργία, οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, τα μεροκάματα της ξεφτίλας, η ανασφάλιστη εργασία μπορεί μέχρι ένα βαθμό να επιδεινώσαν την κατάσταση, αλλά δεν είναι η κύρια αιτία για την κατάντια του ασφαλιστικού. Η αιτία είναι η πολιτική που εξαθλιώνει τον λαό προς όφελος των μονοπωλίων και των επιχειρηματικών ομίλων ανεξάρτητα από την κατάσταση που βρίσκονται σήμερα τα ασφαλιστικά ταμεία.

Εμείς σαν ΠΑΜΕ έχουμε αναδείξει πάμπολλες φορές με τις παρεμβάσεις και τις τοποθετήσεις μας απ' αυτό το βήμα, τις αιτίες για την κατάσταση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος από την γένεσή του δεκαετίες πριν, με την καταλήστευση των ταμείων και μέχρι τους νόμους της τελευταίας 20ετίας που έδωσαν στο ασφαλιστικό ισχυρά και τελειωτικά χτυπήματα. Το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος δεν είναι μαθηματικο- λογιστικό όπως προσπαθούν κάποιοι να μας πείσουν, αλλά είναι στην ουσία πολιτικό γιατί καθοδηγείται από τις κεντρικές αποφάσεις και τις οδηγίες

της ΕΕ.

Δεν είναι δυνατόν, δεν μπορεί να υπάρξει σ' αυτές τις συνθήκες, ασφαλιστικό σύστημα που θα προστατεύει τον εργαζόμενο, θα του εξασφαλίζει αξιοπρεπή και ποιοτική ζωή μετά χρόνια δουλειάς και θα του παρέχει αναβαθμισμένες υπηρεσίες Πρόνοιας, Υγείας και Περίθαλψης.Στιςσημερινές συνθήκες κάθε επιμέρους μάχη για να μπει φραγμός στην ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και να αποκτήσει προοπτική, πρέπει να ενταχθεί στην αντεπίθεση για ενιαίο, Δημοσίο και δωρεάν καθολικό σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης με βασικά χαρακτηριστικά:

- κάλυψη από το κράτος των ζημιών που διαχρονικά επέφεραν οι αστικές κυβερνήσεις στα ταμεία με το τζόγο,με την κλοπή του χρηματιστηρίου,τα κουρέματα
- επαναφορά των συντάξεων στα επίπεδα του 2010
- αποκατάσταση κύριων και επικουρικών συντάξεων και των απωλειών, έγκαιρη απονομή συντάξεων και παροχών
- κατάργηση όλων των αντισφαλιστικών νόμων και μια σειρά αιτημάτων που θα καταθέσει η παράταξη μου στο διεκδικητικό πλαίσιο.

Αυτό που χρειάζεται σήμερα είναι να υπάρξει θέληση κι ατσάλωμα του κινήματος για να αντιμετωπίσει την ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου.

Χρειάζεται οργάνωση της πάλης ενάντια στην πολιτική της διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης και της όποιας αναιμικής ανάπτυξης προπαγανδίζουν οι κυβερνήτες.

Το ζήτημα είναι, μπορούμε να αντιπαλέψουμε την Χίμαιρα που υψώνεται μπροστά μας;

Εμείς λέμε ναι, με το δυνάμωμα και τον ενιαίο αγώνα με στόχο την λαϊκή συμμαχία, με το συντονισμό των εργαζόμενων, των γονιών, των σπουδαστών μπορούμε να αποτρέψουμε τα αντιλαϊκά μέτρα, μπορούμε να περάσουμε στην αντεπίθεση διεκδικώντας για όλο τον λαό μας μόρφωση, ζωή και δουλειά με δικαιώματα. Για να γίνει αυτό χρειάζεται αλλαγή συσχετισμού δυνάμεων στα σωματεία στα συνδικάτα και στις ομοσπονδίες σε ταξικό προσανατολισμό, χρειάζεται ζωντάνεμα των πρωτοβάθμιων σωματείων και γι αυτό θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις.

Κάτι τελευταίο: Όσοι ενεργοποιούν τα αντιΠΑΜΕ αντανακλαστικά τους τους παρέχεται χωρίς όριο η ελευθερία να το πράξουν. Τα άλλα ζητήματα και οι ελευθερίες θέλουν αγώνα και πάλη που μόνο οι αγώνες του ΠΑΜΕ είναι ικανοί να υλοποιήσουν.

Νάντια Μπελογιάννη

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Άλλη μια σχολική χρονιά τελείωσε και ήδη από χτες οι χιλιάδες συμβασιούχοι, που όλη τη χρονιά καλύψαμε πραγ-

ματικές ανάγκες στα σχολεία είμαστε ξανά άνεργοι για τρίτη, τέταρτη, πέμπτη φορά. Η βασική μας σκέψη είναι **ΜΗΠΩΣ** η χρονιά που πέρασε είναι και η τελευταία που μας βρίσκει στα σχολεία; Κάθε χρόνο άλλωστε χιλιάδες είναι οι συνάδελφοί μας που μένουν στην ανεργία. Αλλά ακόμα και αν προσληφθούμε... σε τι σχολείο, τότε και με ποιές συνθήκες εργασίας;!

Πως να μην κάνει κάποιος αυτές τις σκέψεις αφού η κυβέρνηση της ΝΔ και ΠΑΣΟΚ «συνεπής» στις κατευθύνσεις της ΕΕ και της τρόικας αντί να μονιμοποιήσει εκπαιδευτικούς ... «μονιμοποιεί» τις συγχωνεύσεις των σχολείων και την αύξηση των μαθητών ανά τμήμα. Ως αποτέλεσμα, φέτος είδαμε περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά στα σχολεία να κυριαρχούν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Συγκεκριμένα είδαμε στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση οι αναπληρωτές που προσλήφθηκαν μέσω ΕΣΠΑ να είναι πολλαπλάσιοι αυτών του κρατικού προϋπολογισμού καλύπτοντας το σύνολο σχεδόν των αναγκών στην Ειδική Αγωγή και στα Ολοήμερα. Όλοι ξέρουμε πως το ΕΣΠΑ είναι πρόγραμμα που χρηματοδοτείται από την Ε.Ε. και ο χαρακτήρας του είναι προσωρινός. Οπότε γεννιέται αυτόματα το ερώτημα τι θα γίνει με εμάς που δουλεύουμε μέσω ΕΣΠΑ όταν αυτό τελειώσει? Η απάντηση βέβαια είναι γνωστή. Άλλωστε το ΕΣΠΑ είναι **το εργαλείο** για να χτυπηθούν οι εργασιακές σχέσεις και να γίνουμε εργαζόμενοι- λάστιχο. Και αυτό ακριβώς βιώσαμε φέτος με δεκάδες συναδέλφους αλλού να προσλαμβάνονται και αλλού να τοποθετούνται με μετακινήσεις εντός περιφέρειας ή και συναδέλφους να δουλεύουν 2 μέρες της εβδομάδας σε ένα σχολείο και 3 στην άλλη άκρη του νομού. Όλα αυτά βέβαια δεν ήταν αποτέλεσμα ανοργανωσιάς ή ανικανότητας όπως κάποιοι ισχυρίζονται αλλά αποτέλεσμα ακριβώς των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Ακόμη στα σχολεία είδαμε χιλιάδες εργαζόμενους (κοινωνικούς λειτουργούς, λογοθεραπευτές, ψυχολόγους κ.τ.λ) με **5μηνα προγράμματα ΕΣΠΑ-ΟΑΕΔ** (παρά λίγο θα βλέπαμε και 600 νηπιαγωγούς). Οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι, «οι ωφελούμενοι» όπως με θράσος τους αποκαλούν καλούνται να εκπαιδεύσουν ή να βοηθήσουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Πώς όμως μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο μέσα σε ένα πεντάμηνο και με συνθήκες απαράδεκτες; Πώς μπορεί π.χ. ένα παιδί με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή άλλες δυσκολίες να υποστηριχτεί αποτελεσματικά από έναν ψυχολόγο, έναν κοινωνικό λειτουργό ή έναν εργοθεραπευτή... τη στιγμή που, όταν ο ειδικός εκπαιδευτικός αρχίσει να προσεγγίζει το παιδί, θα πρέπει να το αφήσει, αφού θα λήξει το πεντάμηνό του; **Ποιος ακριβώς ωφελείται από τη συγκεκριμένη ιστορία;** Δεν είναι άλλοι από αυτούς που αντικαθιστούν τη **μόνιμη δουλειά με τα διάφορα προγράμματα κακοπληρωμένης και ελαστικής σχέσης εργασίας. Έχουν άλλωστε**

εμπειρία... τα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης, τα stage, τους συμβασιούχους με μπλοκάκι, τα 5μηνα μέσω ΜΚΟ. Όλα αυτά δηλαδή που εφαρμόζονται εδώ και χρόνια στην Τοπική Διοίκηση από Δημάρχους της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα παραπάνω είναι λογικά και αναμενόμενα για το σχολείο που χρόνια φτιάχνουν, **το νέο σχολείο της αγοράς και της ημιμάθειας.** Το σχολείο που οι μαθητές στοιβάζονται σε 25άρια και 28άρια τμήματα, που τα παιδιά μαθαίνουν ότι τα διάφορα προγράμματα ορίζουν, που ξεπαγιάζουν και σπίζονται από το Νιάρχο. Το σχολείο που η μόνιμη και σταθερή δουλειά είναι είδος προς εξαφάνιση.

Συνάδελφοι, τα παραπάνω είναι της μοίρας μας γραφτό και συμβαίνουν; Όχι βέβαια...είναι στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου που υλοποιείται από την ΕΕ και την κυβέρνηση. Γεννιέται λοιπόν το ερώτημα...το κίνημα σήμερα ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας; Στέκεται στο ύψος των περιστάσεων; Φυσικά και όχι. Σε άλλους κλάδους (π.χ. ΟΤΑ) οι συμβασιούχοι δε γίνονται καν δεκτοί στα σωματεία αλλά ακόμα και στους εκπαιδευτικούς που ανήκουμε στα σωματεία, όλες οι άλλες δυνάμεις πλην του ΠΑΜΕ όλα τα προηγούμενα χρόνια όχι μόνο καλλιέργησαν επικίνδυνες λογικές αλλά και δε βοήθησαν -ούτε το περιμέναμε- στην οργάνωση του αγώνα. Αντίθετα, βλέπουμε κάθε χρόνο ένα τεράστιο κατακερματισμό με συντονιστικά και συλλόγους.

Σε όλη αυτή την κατάσταση συναδέλφοι, εμείς πρέπει να αντιτάξουμε τις ανάγκες τις δικές μας και των μαθητών μας. Το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Τίποτα λιγότερο. Όσες φορές κάναμε πίσω από αυτό το αίτημα είχαμε μόνο ήττες. Κλείνοντας, συναδέλφοι τη ζωή που μας αξίζει μόνο με συλλογικό μαχητικό αγώνα μπορούμε να την κερδίσουμε.

Ελένη Νάστη

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Στη συνείδηση των εκπαιδευτικών το ΙΠΕΜ μέχρι πρόσφατα τουλάχιστον πριν τη σύνταξη και προβολή κειμένου για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας ήταν σχεδόν κάτι άγνωστο, ενώ κάποιοι λίγοι πίστευαν και πιστεύουν πως συντονίζει ερευνητικές ομάδες για εκπαιδευτικά προβλήματα και έρευνα.

Η αλήθεια όμως είναι πως η ίδρυση στο πλάι των Ομοσπονδιών τέτοιων κέντρων μελετών, όπως του ΙΠΕΜ, του ΚΕΜΕΤΕ, του ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, του Πολύκεντρου της ΑΔΕΔΥ, αποτέλεσε τη δεκαετία του '90 γενικότερη μεθόδευση του κυβερνητικού και συναινετικού συνδικαλισμού, έτσι ώστε η έλλειψη ταξικού προσανατολισμού και δράσης των συνδικάτων να γίνεται διαχειριστική λειτουργία του συστήματος, που συ-

γκαλύπτεται με το προσωπείο της επιστημονικής ανάλυσης και τεκμηρίωσης.

Αν και το ΙΠΕΜ έμοιαζε αρχικά να λειτουργεί κάπως γραφικά σαν ένα κλειστό κύκλωμα που εκδίδει τα υλικά των ημερίδων και αποτελούσε εθιμικό παράρτημα της ΔΟΕ, ο πραγματικός στόχος δημιουργίας του ήταν να αποτελέσει ιδεολογικά, πολιτικά, συνδικαλιστικά ένα νέο εργαλείο που υπηρετεί τη στρατηγική και τακτική της ΔΟΕ, αφού θα φαίνεται να συνοψίζει κάτι αντίθετο στην κυρίαρχη πολιτική, όπως αυτή εκφράζεται στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Αναπαράγει δηλαδή και προβάλλει την κυρίαρχη εκπαιδευτική πολιτική και βέβαια συμβάλλει στην ενσωμάτωση του συνδικαλιστικού κινήματος στη γραμμή της ταξικής συνεργασίας και του εταιρισμού.

Χαρακτηριστικά εκπρόσωποι των παρατάξεων της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ από το πρώτο Δ.Σ. του ΙΠΕΜ σπεύδουν να τονίσουν είτε πως εμείς εδώ είμαστε μακριά απ' τις πολιτικές αντιπαραθέσεις των παρατάξεων της ΔΟΕ, είτε πως στο όνομα της σύνθεσης απόψεων μπορούμε να συνεργαστούμε καθώς το ΙΠΕΜ είναι ερευνητικό κέντρο και όχι καθαρά συνδικαλιστικού τύπου όργανο, λες και η έρευνα δεν έχει ταξικό προσανατολισμό, ταξικό πρόσημο. Λες και οι εκπρόσωποι των παρατάξεων στο Δ.Σ. του ΙΠΕΜ, πρωτοκλασάτα ονόματα του κυβερνητικού συνδικαλισμού, να ξεχνούν μονομιάς τη συνδικαλιστική τους προέλευση.

Ωστόσο στο σύνολό τους οι παρατάξεις που εκπροσωπούνται στο ΙΠΕΜ, ΔΗΣΥ, ΔΑΚΕ, Παρεμβάσεις, πλην του ΠΑΜΕ, έχουν συμβάλει και συναινέσει σε έρευνες και επεξεργασίες που αποτέλεσαν όχημα για αφαίρεση κατακτήσεων, μορφωτικών δικαιωμάτων παιδιών των λαϊκών οικογενειών, έχουν δώσει χείρα βοήθειας στο Υπουργείο Παιδείας, στην κατεύθυνση υλοποίησης όλων των αντιεκπαιδευτικών αναδιαρθρώσεων.

Χαρακτηριστικά να θυμίσουμε την έρευνα για το περιεχόμενο των βιβλίων που τα βρήκε καλά, τα έβγαλε λάδι, τρία χρόνια μετά τη χρήση τους και ενώ στην πράξη είχαν απορριφθεί στη συνείδηση από γονείς και εκπαιδευτικούς.

Να θυμίσουμε επίσης την έρευνα για τα 800 δημοτικά με αναμορφωμένο αναλυτικό πρόγραμμα, που αποτέλεσαν πρόπλασμα του νέου σχολείου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιχειρήσεων, όπου τα ερωτηματολόγια που δόθηκαν δεν άφηναν περιθώρια διαφωνίας παρά μόνο βαθμό συμφωνίας, στοχεύοντας έτσι στην ουδετερότητα και την απόσπαση της συναίνεσης των εκπαιδευτικών.

Με τέτοιες περγαμινές ήταν επόμενο το ΙΠΕΜ να πιστοποιηθεί απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση και να επιχορηγηθεί με δύο εκατομμύρια ευρώ, προκειμένου να επιμορφώσει, να παραμορφώσει για μας, εκπαιδευτικούς σε πτυχές που θα είναι χρήσιμες στην υπηρεσία του νέου σχολείου, άξιους πλασιέ

της επιχειρηματικότητας.

Η λυκοσυμμαχία Ευρωπαϊκής Ένωσης και κεφαλαίου, αυτοί που ρημάζουν τις ζωές των εργαζομένων, επιχορηγούν τα συνδικάτα ώστε να κινηθούν στην κατεύθυνση υλοποίησης των στόχων τους. Και σ' αυτή τη βάση φέρουν βαρύτερες ευθύνες οι παρατάξεις της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, που πρωτοστατούν στην υλοποίηση του προγράμματος ΕΣΠΑ, που ενώ είναι δήθεν ενάντια στην αξιολόγηση, στην πράξη συνδράμουν στην υλοποίησή της μέσω του συγκεκριμένου προγράμματος.

Ευθύνες όμως φέρουν και οι Παρεμβάσεις που αν και δεν συμφώνησαν με το πρόγραμμα που τρέχει ωστόσο καλλιεργούν την ίδια στιγμή αυταπάτες ότι το ΙΠΕΜ μπορεί να υπηρετήσει κάτι θετικό πλάι στο συνδικάτο και την ίδια στιγμή φέρνουν δράσεις της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ, στην ουσία δηλαδή του Οργανισμού Ηνωμένων Επεμβάσεων, αυτών που αιματοκυλούν τους λαούς, υπό το πρόσχημα της ιμπεριαλιστικής ειρήνης.

Η εξέλιξη του ΙΠΕΜ και η χρηματοδότησή του από το ΕΣΠΑ για την προώθηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων της Ε.Ε. στην εκπαίδευση, δείχνει πως αποτελεί πλέον ισχυρό διαφθορέα. Όλα τα προηγούμενα χρόνια το ΠΑΜΕ συμμετείχε στο ΙΠΕΜ έχοντας ρόλο αποκαλυπτικό όντας τα μάτια και τα αυτιά των συναδέλφων και ουδέποτε συμμετέχοντας σε έρευνες και σε διαχείριση προγραμμάτων.

Τη φετινή χρονιά δεν κάναμε χρήση της συνδικαλιστικής άδειας που προβλέπεται και δεν πήραμε κανένα αντιμίσθιο. Δεν μπορούμε να αποδεχθούμε την κατάσταση που διαμορφώνεται, τη σαπίλα που παγιώνεται, τη σήψη του κυβερνητικού συνδικαλισμού που αγκαλιάζει κάθε πλευρά και λειτουργία της δράσης του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ.

Συμμετείχαμε μόνο στη συνεδρίαση του Δ.Σ. που είχε σχέση με την αξιολόγηση και προσπαθήσαμε να στρέψουμε το Ινστιτούτο σε διαφορετική κατεύθυνση. Καταθέσαμε συγκεκριμένο κείμενο κατά της αξιολόγησης, στάση που ενιαία οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κράτησαν και στις δυο Ομοσπονδίες ΔΟΕ και ΟΛΜΕ και σ' όλα τα Πρωτοβάθμια Σωματεία.

Την ίδια στιγμή ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ μας επιτέθηκαν κάνοντας λόγο πως προσβάλλουμε τη ΔΟΕ με τη στάση μας, φτάσανε στο σημείο να μας κατηγορήσουν πως συνδράμουν στο σύστημα, πως αφήνουμε τους συναδέλφους ακάλυπτους όταν τασσόμαστε κατά της αξιολόγησης και δεν μπαίνουμε στη διαδικασία σύνθεσης και συνδιαμόρφωσης κειμένων.

Αυτοί που κάλεσαν τη βάση να υλοποιήσει την αξιολόγηση καλώντας τους συναδέλφους να μην μπουν στις ομάδες απλά διαμαρτυρόμενοι και βέβαια θα μου αφήσετε χρόνο για να το πω, η προώθηση του κειμένου...

Οι δε Παρεμβάσεις στη συγκεκριμένη συνεδρίαση δεν είχαν πρόβλημα να συνταχθούν σε κείμενο που θα σταλεί

στη βάση, είτε ενιαίο, είτε να συνταχθούν εναλλακτικά κείμενα που θα κινούνται παράλληλα και θα δανείζονται το ένα από το άλλο στοιχεία. Γνωστή τακτική των Παρεμβάσεων και στους Συλλόγους. Συμφώνησαν σε συνεργασία με πανεπιστημιακούς, εξειδικευμένους στην αυτοαξιολόγηση, ώστε να δοθούν οδηγίες προς τους συναδέλφους τι να αποφύγουν.

Οι συνάδελφοι είναι ανάγκη να βγάλουν συμπεράσματα. Να γυρίσουν την πλάτη σε παλιό και νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό. Είναι καιρός το συνδικάτο με τα Ινστιτούτα και τα παραμάγαζα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχουνε ρόλο στα συνδικάτα μας και σ' αυτή την κατεύθυνση θα μας βρίσκετε πάντοτε απέναντι.

Κώστας Παπλωματάς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
«ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ»

Όλο το θεσμικό πλαίσιο για την αξιολόγηση δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες, δίνει αποστομωτική απάντηση σε όλους εκείνους που σε πολιτικό και

συνδικαλιστικό επίπεδο μιλούσαν για καλή και κακή, εσωτερική και εξωτερική, τιμωρητική και μη τιμωρητική... αξιολόγηση. Μία είναι η αξιολόγηση στην ταξική κοινωνία που ζούμε. Είναι εργαλείο στα χέρια του αστικού κράτους για να περάσουν οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση που:

- Σπάνε τον ενιαίο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και διαφοροποιούν ταξικά το περιεχόμενό της.
- Οργανώνουν και στελεχώνουν το σχολείο ως διοικητική μονάδα που διαμορφώνει εκπαιδευτικό πρόγραμμα, αναζητάει πόρους και αξιολογείται από την αγορά. Μεταφέρουν το κόστος και την ευθύνη της μόρφωσης στις πλάτες της οικογένειας.
- Ξεδιαλέγουν και διαχωρίζουν τα παιδιά των εργατικών λαϊκών οικογενειών από νωρίς, τα στέλνουν μέσω της ψευτοκατάρτισης στην εκμετάλλευση. Αυξάνουν τον αριθμό εκείνων που οδηγούνται στην εγκατάλειψη του σχολείου.
- Ανατρέπουν τις εργασιακές σχέσεις και των εκπαιδευτικών, τσακίζουν συθέμελα πτυχίο και σπουδές.

Όλα τα παραπάνω, όπως και η αξιολόγηση αποτελούν **κατεύθυνση της Ε.Ε., του ΟΟΣΑ, των επιχειρηματικών ομίλων.** Δεν είναι προϊόν των μνημονίων και γι' αυτό έχει υλοποιηθεί και σε άλλα καπιταλιστικά κράτη, ανεξάρτητα από χρέος, δανειακές συμβάσεις, κτλ.

Σήμερα, σε συνθήκες κρίσης, οι παραπάνω αλλαγές επι-

ταχύνονται. Εντάσσονται στις συνολικές αλλαγές που έχουμε στο Δημόσιο Τομέα, για ένα κράτος πιο επιτελικό, πιο αυταρχικό, πιο ικανό να στηρίζει την κερδοφορία των μονοπωλίων.

Καλός δάσκαλος θα είναι αυτός που θα προωθεί τα κριτήρια του νέου σχολείου (επιχειρηματικότητα, σύνδεση του σχολείου με την τοπική κοινωνία, βλέπε δήμους επιχειρήσεις, θα εξασφαλίζει πόρους δηλ. χορηγούς, θα διδάσκει φτηνές ληξιπρόθεσμες καταρτίσεις κλπ.)

Πιο συγκεκριμένα:

1. **Θα οδηγήσει χιλιάδες εκπαιδευτικούς σε οικονομική εξαθλίωση, στασιμότητα και απόλυση.**
2. **Είναι εξονυχιστική και εξοντωτική γιατί αφορά κάθε πλευρά τόσο της εκπαιδευτικής όσο και της υπηρεσιακής σχέσης του εκπαιδευτικού.** Είναι πολύ εύκολο σε 5 κατηγορίες και 15 κριτήρια, με αρκετές παραμέτρους το καθένα, να βρεθούν δύο ψεγάδια σε κάθε κατηγορία για να κριθεί ο εκπαιδευτικός ελλιπής.
3. **Θέλουν τον ίδιο τον εκπαιδευτικό να γίνει συνένοχος στο έγκλημα,** γι' αυτό καλείται υποχρεωτικά να αυταξιολογηθεί και, αν θέλει, να καταθέσει και φάκελο, καθώς και να αξιολογήσει τη σχολική μονάδα. Για τη στάση του σ' αυτούς τους τομείς θα αξιολογηθεί!

Δηλώνουμε την αντίθεσή μας στην απόφαση του Υπουργείου Παιδείας, να επιβάλλει σε όλα τα σχολεία, τον αντιδραστικό θεσμό της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας και να προχωρήσει στην ατομική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού.

Θεωρούμε ότι, με την αξιολόγηση και με τις σημερινές συνθήκες, της καπιταλιστικής κρίσης και της αποδόμησης και διαφοροποίησης του δημόσιου σχολείου, επιχειρείται να αθωωθούν οι κυβερνητικές ευθύνες για τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές αφού **η αξιολόγηση επιχειρεί να μεταφέρει τα ταξικά αποτελέσματα της πολιτικής της Ε.Ε.-επιχειρήσεων-κυβέρνησης στο μαθητή, στον εκπαιδευτικό, στο γονιό, στη σχολική μονάδα.**

Ζούμε σε μια εποχή που πλήττονται τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και υποβαθμίζεται – απαξιώνεται ο εκπαιδευτικός κι ο παιδαγωγικός του ρόλος, όπως εκφράζεται από:

- Τη μορφωτική υποβάθμιση και τη συνεχή αύξηση της μαθητικής διαρροής
- Την οικονομική του εξαθλίωση και την επιστημονική υποβάθμιση.
- Την πολιτική της υποχρηματοδότησης των σχολικών μονάδων και την επιχείρηση σύνδεσής της με τη χρηματοδοτική ικανότητα των δήμων (αλλά και των επιχειρήσεων και των ίδιων των γονέων).

- Την πολιτική των μηδενικών διορισμών μόνιμων και των ελάχιστων προσλήψεων αναπληρωτών εκπαιδευτικών τακτικού προϋπολογισμού, που έχει ως αποτέλεσμα τα χιλιάδες κενά στα σχολεία μας.
- Τις υποχρεωτικές και εκβιαστικές μετακινήσεις από βαθμίδα σε βαθμίδα και από περιοχή σε περιοχή, την κινητικότητα, τη διαθεσιμότητα στο δημόσιο τομέα και επομένως και για τους εκπαιδευτικούς.
- Την υποβάθμιση και ουσιαστική διάλυση των υποστηρικτών θεσμών των σχολείων και της μετατροπής τους σε “πλοτικές δομές”, με αποτέλεσμα όπου λειτουργούν να λειτουργούν με κακοπληρωμένο προσωρινό και ελαστικά εργαζόμενο προσωπικό, μέσω των βραχυπρόθεσμων προγραμμάτων ΕΣΠΑ.

Ταυτόχρονα εκτιμούμε ότι διαμέσου των διαφόρων αξιολογήσεων η Ε.Ε., το Υπουργείο Παιδείας και η Κυβέρνηση επιχειρούν:

1. **Να υποβαθμίσουν και να συρρικνώσουν τη Δημόσια Δωρεάν παιδεία, να αλλοιώσουν τον ενιαίο χαρακτήρα της και να προωθήσουν το αυτόνομο, ταξικά διαφοροποιημένο σχολείο** της ημιμάθειας, της Ε.Ε., των επιχειρήσεων και την κινητικότητα εκπαιδευτικών και μαθητών, στο οποίο θα επικρατεί η κορηγία, η εμπλοκή επιχειρηματικών φορέων, η χρηματοδότηση από τους γονείς, η διαφοροποίηση των σχολικών μονάδων, ο άκρατος ανταγωνισμός. **Στη θέση της συνεργασίας των εκπαιδευτικών και των σχολείων**, θα έχουμε μεμονωμένες σχολικές μονάδες που θα επιδιώκουν την επιβίωσή τους, υιοθετώντας πρακτικές προβολής και ανταγωνισμού. Αυτό θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών οδηγώντας τελικά τα παιδιά εκτός σχολείου, στην κατάρτιση, τη μαθητεία και τελικά τη φθηνή εργασία.
2. Να δημιουργήσουν τις νέες δεξαμενές κινητικότητας – απόλυσης και να καθηλώσουν μισθολογικά τους εκπαιδευτικούς **με βάση τη σύνδεση της αξιολόγησης με το ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο και τις ποσοστώσεις του**. Με τις διατάξεις αυτές ο αριθμός (ποσοστιαία) των εκπαιδευτικών που θα στιγματιστεί ως αποτυχημένος και στάσιμος υπηρεσιακά και μισθολογικά θεωρείται δεδομένος από πριν.
3. **Να κάνουν τους εκπαιδευτικούς ενεργητική δύναμη για την προώθηση του περιεχομένου του νέου σχολείου μετατρέποντας τη διδακτική – μαθησιακή διαδικασία σε ένα σύνολο προκατασκευασμένων, τυποποιημένων και ποσοτικών κριτηρίων.**
4. Να προχωρήσουν σε μαζικές απολύσεις εκπαιδευτικών **συνδέοντας την αξιολόγηση με το νέο πειθαρχικό δίκαιο**

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η ζωντανή εκπαιδευτική διαδικασία δεν μπορεί να κλειστεί σε «κουτάκια» και «δείκτες», ότι έχει άμεση σχέση με πολιτικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες που την επηρεάζουν και τη συνδιαμορφώνουν. Ειδικά σε μια περίοδο που οξύνονται τα προβλήματα των μαθητών και των οικογενειών τους **δεν μπορεί να στοχοποιούνται ο εκπαιδευτικός, ο γονέας, ο μαθητής και η σχολική μονάδα για μια σειρά προβλήματα** που η ίδια η πολιτική της κυβέρνησης δημιουργεί στην εκπαίδευση και στην κοινωνία. Εξάλλου, οι συνάδελφοί μας των ΕΠΑΛ που βρέθηκαν εκτός σχολείου λόγω της διαθεσιμότητας-απόλυσης, οι χιλιάδες συνάδελφοί μας που αυτοί τη στιγμή είναι άνεργοι «αξιολογήθηκαν» από την παραπάνω πολιτική ως «αχρείαστοι» για ένα σύστημα που καταργεί δομές και υποβαθμίζει όλο και περισσότερο τη δημόσια εκπαίδευση.

Δεν μπορεί να τρέφει κανείς αυταπάτες ότι η αξιολόγηση που επιχειρούν να επιβάλλουν θα οδηγήσει στη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών και ιδιαίτερα των νεότερων που βρίσκονται καθηλωμένοι στα χαμηλά μισθολογικά και βαθμολογικά κλιμάκια. Εδώ η μοναδική απάντηση είναι η ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη και η αποσύνδεσή της από την αξιολόγηση.

Ο εκπαιδευτικός και με εργαλείο την αξιολόγηση καλείται να βάλει πλάτη να περάσουν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στο χώρο της εκπαίδευσης, να προσαρμοστεί δηλαδή το σχολείο στις νέες ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας, να λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Ενώ παράλληλα θα προωθηθεί και ο στόχος των απολύσεων στο Δημόσιο.

Πολλά ακόμα μπορεί να πει κανείς, **η ουσία όμως είναι μία: Χρειάζεται αποφασιστική αντίσταση στο νέο σχολείο της αγοράς και στο εργαλείο της αξιολόγησης,** και πάλη για την κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης.

Το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών είναι η μόνη δύναμη που είναι ξεκάθαρα κατά του νέου σχολείου και της αξιολόγησης. Γι' αυτό και έχει πλαίσιο και πρόγραμμα δράσης, ώστε να μπλοκαριστεί στην πράξη η εφαρμογή της αξιολόγησης με όρους μαζικού κινήματος.

Ταυτόχρονα, εργάζονται συστηματικά για να διασπάσουν την ενότητα του κλάδου:

- Ένα κομμάτι - αυτό των στελεχών Εκπαίδευσης - ήδη και αντικειμενικά έχει περάσει στη θέση του αξιολογητή.
- Οι νεοδιόριστοι είναι καθηλωμένοι στα 600 ευρώ και τους προτρέπουν να βλέπουν την «αποκαθρήλωσή» τους μέσα από την υλοποίηση της αξιολόγησης. Την ίδια ώρα, έχουν γαλουχηθεί στα ΑΕΙ με τις «αξίες του νέου σχολείου».

- Οι «παλαιοί» προτρέπονται να είναι αδιάφοροι προσβλέποντας στην ώρα της συνταξιοδότησης.
- Οι αναπληρωτές να θεωρούνται ως οι «τελειωμένοι» της υπόθεσης, οι αιώνια άνεργοι και περιπλανώμενοι.

Η διάσπαση της ενότητας του κλάδου, της συμμαχίας με τους γονείς έχει ως αποτέλεσμα να εξαπλώνεται ο φόβος. Στο βαθμό που δεν κυριαρχεί η συλλογική δράση με πυρήνα το πρωτοβάθμιο συνδικάτο και πόδια σε κάθε Σύλλογο Διδασκόντων θα αναπτύσσονται φαινόμενα κινήσεων απελπισίας αλλά και συνδιαλλαγής με στελέχη Εκπαίδευσης, στο πλαίσιο αναζήτησης ατομικών λύσεων.

Εδώ βρίσκονται οι εγκληματικές ευθύνες των Ομοσπονδιών (ΔΟΕ και ΟΛΜΕ). Που στηρίζουν την αξιολόγηση και για χρόνια καλλιεργούν την αυταπάτη για «μια άλλη - καλή αξιολόγηση». Που άφησαν απροετοίμαστο και διασπασμένο τον κλάδο μπροστά στην επίθεση, όταν το ΠΑΜΕ έδινε όλες του τις δυνάμεις να ενημερώσει και να ενώσει τους εκπαιδευτικούς! Που αρνούνται επανειλημμένα να υιοθετήσουν την πρόταση του ΠΑΜΕ για μέτρα ακύρωσης της αξιολόγησης στην πράξη, ώστε να σπάσει ο φόβος μέσα στα σχολεία, να μπορούμε να κοιτάμε ο ένας τον άλλο στα μάτια. Έφτασαν στο σημείο διάφοροι να ισχυριστούν (όπως πάντα με επαναστατική φρασεολογία) ότι τα μέτρα ακύρωσης της αξιολόγησης στην πράξη σπέρνουν τη μοιρολατρία, γιατί θεωρούν ως δεδομένο ότι η αξιολόγηση θα περάσει! Και τα καταψήφισαν στις Γενικές Συνελεύσεις και στα Διοικητικά Συμβούλια των ΕΛΜΕ και των Συλλόγων. Πετάνε την μπάλα στην κερκίδα, τώρα που η ταξική πάλη οξύνεται, τώρα που η ολομέτωπη σύγκρουση είναι αναπόφευκτη. Τα στρίβουν και αφήνουν τον κλάδο έρμαιο στα νύχια του συστήματος. Με την ίδια λογική, υπονομεύουν τις πανεργατικές απεργίες, με το επιχείρημα ότι είναι απεργίες στο βρόντο, γιατί δεν είναι διαρκείας. Είναι επικίνδυνοι!

Απέναντι σε όλα αυτά χρειάζεται κλίμα μάχης χωρίς αναμονές. Τώρα σε κάθε ΕΛΜΕ, σε κάθε Σύλλογο, σε κάθε Σύλλογο Διδασκόντων να δοθεί η μάχη πάνω στο πλαίσιο της απειθαρχίας.

- **Ζητάμε την κατάργηση όλων των νόμων για την αξιολόγηση.**
- **Οργανώνουμε πλατιά καμπάνια ενημέρωσης σε γονείς, μαθητές για το τι σημαίνει αξιολόγηση, τι επιπτώσεις θα έχει στο μαθητή, στο σχολείο, στη λαϊκή οικογένεια.**
- **Παίρνουμε μέτρα ώστε συλλογικά να οργανώσουμε την ακύρωση της αξιολόγησης στην πράξη. Χωρίς οργανωμένη και συλλογική απειθαρχία η αξιολόγηση δεν είναι δυνατόν να αποτραπεί!**
- Ι. **Μπλοκάρουμε με όρους συλλογικών αποφάσεων και όρους κινήματος την οποιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής**

της αξιολόγησης και την ακυρώνουμε στην πράξη με αποφάσεις Δ.Σ., Γενικών Συνελεύσεων και Επιτροπών Αγώνα.

2. **Κανένα στέλεχος της εκπαίδευσης που αναλαμβάνει οποιονδήποτε ρόλο στην εφαρμογή της αξιολόγησης δεν έχει θέση στο συνδικαλιστικό κίνημα. Έξω οι αξιολογητές από τα συνδικάτα και τα σωματεία.**
3. **Δε συμμετέχουμε σε οποιαδήποτε διαδικασία που σχετίζεται με την εφαρμογή της αξιολόγησης (σεμινάρια, αυτοαξιολόγηση, κατάθεση φακέλου...). Δε δεχόμαστε τους αξιολογητές στην τάξη, δε συνεργαζόμαστε μαζί τους.**

Λίλα Πέτρου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Συνάδελφοι, η 83η Γ.Σ της ΔΟΕ διεξάγεται σε μια περίοδο που κλιμακώνεται η επίθεση στη ζωή και τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και στα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών του λαού. Όλο το προηγούμενο αλλά και το επόμενο διάστημα προωθήθηκαν και προωθούνται μέτρα που έχουν σκοπό να φορτώσουν στις πλάτες του λαού τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης, μιλώντας για μια ανάπτυξη που θα εξασφαλίζει την κερδοφορία του κεφαλαίου καταπατώντας τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα. Γι' αυτό προσπαθούν να ρίξουν την τιμή της εργατικής δύναμης, να προσαρμόσουν βίαια το σχολείο στις ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Και στην εκπαίδευση η κατάσταση είναι τραγική και τη βιώνουμε κάθε μέρα:

- Με την αξιολόγηση προωθούν την αποτίμηση του νέου σχολείου. Ένα σχολείο, που θα λειτουργεί αυτόνομα και με διαμορφώνει τον αυριανό φτηνό και ευέλικτο εργαζόμενο (χωρίς γνώσεις παρά μόνο με δεξιότητες) έρμαιο των αφεντικών χωρίς αγωνιστικότητα και διεκδικήσεις.
- Στις καλλικρατικές σχολικές επιτροπές δεν υπάρχουν λεφτά ούτε για τις βασικές λειτουργικές δαπάνες. Η φτώχεια προχωράει, μαθητές υποσιτίζονται η σχολική διαρροή αυξάνεται.
- Προωθούνται συμπύξεις τμημάτων και συγχωνεύσεις σχολείων. Αυξήθηκε ήδη το διδακτικό ωράριο των εκπ/κών της Δ.Ε, ενώ το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών δεν είναι καν νομοθετημένο.
- Ελαχιστοποιούν τους μόνιμους διορισμούς (μόνο 95 νηπιαγωγοί για το επόμενο έτος), ενώ χιλιάδες κενά θα παραμείνουν ακάλυπτα επεκτείνοντας τις ελαστικές σχέσεις εργασίας μέσω προγραμμάτων ΕΣΠΑ και ΟΑΕΔ με 5μηνες συμβάσεις.
- Το νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή (που μπορεί και

σήμερα να ψηφίζεται στη Βουλή) εντάσσει «βίαια» τα παιδιά με ειδικές ανάγκες στα γενικά σχολεία χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

- Ενισχύθηκε ο αυταρχισμός και ο φόβος και στο χώρο μας. Εκατοντάδες συνάδελφοι διώκονται με το νέο πειθαρχικό.

Σε όλα αυτά έρχονται να προστεθούν και τα χρόνια άλυτα προβλήματα του νηπιαγωγείου.

- Κτηριακή υποδομή ακατάλληλη, απαράδεκτη ανεπίτρεπτη (σε μαγαζιά, πολλά παιδιά, μικρές αίθουσες).
- Ελάχιστη χρηματοδότηση. Οι συνάδελφοι έχουν απλωμένο το χέρι προς τους γονείς απαιτώντας για εκπαιδευτικό υλικό.
- Η νηπιαγωγός είναι ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές.
- Πιέσεις για εφαρμογή της πρωινής ζώνης ή της πρόωρης αποχώρησης των παιδιών. Και φέτος προστίθεται και άλλο πρόβλημα: η μετατροπή των διθέσιων ν/γ σε πολυδύναμα, μετατροπή που δεν έχει σκοπό να ενισχύσει το ρόλο του ν/γ στην εκπαίδευση αλλά αντίθετα θα οδηγήσει σε ακόμα περισσότερες συγχωνεύσεις σχολείων και την έξοδο των προνηπίων από το δημόσιο σχολείο, ενισχύοντας την ιδιωτική εκπ/ση. Και από την άλλη με την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων και του ρόλου της προϊσταμένης των πολυδύναμων ν/γ θα επιταχυνθεί η εφαρμογή της αξιολόγησης στα ν/γ.

Βέβαια, δεν περιμέναμε ούτε περιμένουμε άλλη στάση από την πλειοψηφία της ΔΟΕ (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ- πρώην ΠΑΣΚ) που αποτελούν τον «πυλώνα» του κυβερνητικού συνδικαλισμού και τάσσονται υπέρ της «καλής» αξιολόγησης και του «νέου σχολείου» της ΕΕ, που νοιάζονται μόνο για τον τρόπο που θα εφαρμοστεί η αξιολόγηση και αν συνδέεται με το μισθό και όχι για το περιεχόμενο του σχολείου, που προχώρησαν και σε κείμενο που μπαίνει στη διαδικασία αξιολόγησης με βάση τους δείκτες με το γνωστό κείμενο που τους έγινε καλή πάσα από ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και ΕΡΑ.

Ως ΠΑΜΕ, καταδικάζουμε τη γενικότερη αντιλαϊκή αντιεκπαιδευτική πολιτική, που υποβαθμίζει παραπέρα και την Π.Α. και απαιτούμε:

- ◆ **Όχι στη σχολειοποίηση-εντατικοποίηση της Π.Α. Όχι στο “νέο” νηπιαγωγείο.** Θέλουμε Π.Α. που να απαντά ολοκληρωμένα στην ψυχοσωματική και νοητική ανάπτυξη των παιδιών αυτής της ηλικίας καθώς και στην κοινωνικοποίησή τους. **Καθιέρωση ενιαίας αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής για όλα τα παιδιά, στα Δημόσια Νηπιαγωγεία, με την αποκλειστική εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας. Όχι στην αποκέντρωση Παιδείας, Υγείας, Πρόνοιας – κατάργηση των νόμων 2218 και 2240 και του Καλλικράτη. Απαγόρευση κάθε επιχειρηματικής δράσης στον ευαίσθητο χώρο της Π.Α. και σε όλη**

την εκπαίδευση. **Ενιαίο 12χρονο βασικό υποχρεωτικό σχολείο για όλα τα παιδιά. Δημόσιες επαγγελματικές σχολές μετά το 12χρονο. Ενιαία ανώτατη εκπαίδευση.**

- **Άμεση εξασφάλιση της αναγκαίας κατάλληλης υποδομής για την Π.Α.** σε κτηριακό, παιδαγωγικό, εποπτικό και υλικοτεχνικό επίπεδο. **Ούτε ένα ευρώ από την τσέπη των γονιών και των νηπιαγωγών** για τη λειτουργία του δημόσιου Νηπιαγωγείου.
- **Νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου της/του Νηπιαγωγού με βάση το αίτημα: Μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών Π.Ε. στο επίπεδο που ήταν το ωράριο των εκπαιδευτικών Δ.Ε. πριν την αύξηση.** Άρα καμία επέκταση του ωραρίου λειτουργίας των Νηπιαγωγείων, πέραν του 8:15 π.μ. – 12:15 μ.μ. για τα κλασικά και 8:00 – 15:45 για τα ολοήμερα. Να μην εφαρμοστεί η πρωινή ζώνη 7 π.μ. – 8 π.μ. **Να μην εφαρμοστεί το Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα στην Π.Α.**
- **15 παιδιά ανά τμήμα. Ίδρυση τάξεων ένταξης** νηπίων ανά συγκρότημα και όσων ειδικών Νηπιαγωγείων χρειάζονται, για να απορροφηθούν όλα τα νήπια – προνήπια με ειδικές ανάγκες. Κατάργηση του νόμου 4115/13 και του άρθρου 39 που διαλύει τη δημόσια Ειδική Αγωγή.
- **Πλήρη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων νηπιαγωγών (αναπληρωτών) χωρίς όρους και προϋποθέσεις.** Μαζικοί διορισμοί Νηπιαγωγών για την κάλυψη όλων των πραγματικών κενών με μοναδικό κριτήριο το πτυχίο. Κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ. Κατάργηση του θεσμού του αναπληρωτή νηπιαγωγού και κάθε μορφής ελαστικής εργασίας. Διορισμός μόνιμου βοηθητικού προσωπικού (τραπεζοκόμων, καθαριστριών).
- **Όχι στο νέο σχολείο της αγοράς και της ημιμάθειας. Όχι στο “νέο” νηπιαγωγείο. Καμία αξιολόγηση. Καμία κατηγοριοποίηση σχολείων-εκπαιδευτικών-μαθητών. Καμία απόλυση! Μπλοκάρισμα της αξιολόγησης στην πράξη με όρους μαζικού κινήματος (αποφάσεις Γ.Σ., Συλλόγων Εκπαιδευτικών, Συλλόγων Διδασκόντων...).**
- **Κατάργηση του νόμου 4024/2011 για το νέο μισθολόγιο-βαθμολόγιο. Μισθός που να καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες. Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς ή στα 55 για τη γυναίκα και στα 60 για τον άντρα. Επίδομα Προϊσταμένων Νηπ/γείων ίσο με υποδιευθυντή δημοτικού.**
Τελειώνοντας, εμείς οι εκπ/κοι του ΠΑΜΕ καλούμε τους νηπιαγωγούς αλλά και όλους τους εκπ/κούς να δημιουργήσουμε ένα ενιαία μέτωπο πάλης μαζί με γονείς, μαθητές, εργαζόμενους στο Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα ενάντια στις αστικές κυβερνήσεις, τρόικα, ΕΕ και σε όσου καταδυναστεύουν τις ζωές μας. Σας καλούμε να συμπορευτείτε με το ΠΑΜΕ σε ένα κίνημα μαζικό, οργανωμένο,

ταξικό που να συγκρουστεί με τα συμφέροντα των μονοπωλίων και να φέρει τη Λαϊκή Εξουσία και εκείνο το σχολείο που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών.

Μάρκος Σκούφαλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Επειδή ο συνάδελφος ταμίας της ΔΑΚΕ έκανε αναφορά στη Β. Κορέα και είναι κάτι σύννηθες που το ακούω σε διάφορα όργανα που μετέχω, θέλοντας όσοι το χρησιμοποιούν να καταδείξουν την εξαθλίωση, απαντάμε ότι δε χρειάζεται να πηγαίνουν και τόσο μακριά, άλλωστε είναι ακριβά και τα εισιτήρια, ας μένουν στην Ελλάδα της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, στην Ελλάδα της καπιταλιστικής Βαρβαρότητας με τα εκατομμύρια άνεργους, άστεγους, με τους μισθούς εξαθλίωσης, με τους υποτιμημένους δασκάλους.

Στα φυλλάδια των σεμιναρίων στελεχών προλογικά, η εξαγορασμένη πολιτικά διανόηση που τα εισηγείται, αναφέρει ότι στηρίζεται πάνω στο νεοθετικιστικό και εποικοδομιστικό παράδειγμα, δηλαδή το φιλοσοφικό δίδυμο που αναπόδεικτα αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει πραγματικότητα αλλά εκφάνσεις πραγματικότητας, ότι δεν μας ενδιαφέρει η γνώση ως διαλεκτική σχέση του είναι και της συνειδησης, αλλά η χρήσιμη γνώση, αυτή είναι η θεμελίωση της εκπαίδευσης στη σύγχρονη μεταβιομηχανική κοινωνία που ονομάζεται έτσι για να αποκρύπτει αυτό που ήταν πάντα. Στυγνός βάρβαρος καπιταλισμός.

Ας δούμε όμως μέσα από τα κείμενα του ΟΟΣΑ 1996 και 2014 το νεοθετικιστικό και εποικοδομιστικό παράδειγμα που με περίσσιο θράσος προβάλλεται από το πολιτικό και εκπαιδευτικό υπαλληλικό προσωπικό της αστικής τάξης σε επίπεδο Ελλάδας, ΕΕ και γενικά σε επίπεδο καπιταλιστικού κόσμου.

Το 1981 έχουμε την πρώτη ετήσια έκθεση του ΟΟΣΑ για την αξιολόγηση της εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

15 χρόνια μετά οι καμπάνες χτυπούσαν και οι κερκόπορτες του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδέσμου άνοιγαν. Ο Σήφης Μπουζάκης στο συνέδριο της ΔΟΕ-ΠΟΕΔ στη Χίο κάνει λόγο ότι την αξιολόγηση θα την κάνει η αγορά ή εσείς, εννοώντας τους δασκάλους διά των προθύμων ηγεσιών της ΔΟΕ. Μπαίνουν τα πρώτα θεμέλια με τα Καθηκολόγια, την αναφορά όχι μόνον σε αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, αλλά και εκπαιδευτικού κλπ.

Το 1994 εκδίδεται η Λευκή βίβλος, εισάγει τη νέα οικονομία με σύνδεση αγοράς - εκπαίδευσης. Ο τότε πρόεδρος της Ε.Ε. Ζακ Ντελόρ, παρουσιάζοντας το κείμενο της Λευκής Βίβλου στους δημοσιογράφους, τόνισε: «επιδιώκουμε εργασιακές και ασφαλιστικές σχέσεις τύπου Ταιβάν...» [Από τον Τύπο εκείνων των ημερών]

Το 1996 δημοσιεύεται η έκθεση του ΟΟΣΑ για την Εκπαίδευση στην Ελλάδα. Να μερικά αποσπάσματα:

– Στην § 15 αναφέρεται:

«Αυτός ο “εθνικός” ρόλος της Παιδείας, συμβαδίζει με την πίστη στην εκπαίδευση ως κυρίαρχη οδό για κοινωνική πρόοδο και ατομική ανάπτυξη και με την εξίσου μακρά ελληνική παράδοση του κράτους ως εγγυητήτων ίσων ευκαιριών. Η αρχή για την ισότητα αναφέρεται ως δικαιολογία για τον συγκεντρωτισμό και την αναγκαιότητα ύπαρξης μιας νομικής βάσης για δράση. **Όμως αυτές οι μορφές ισότητας είναι τώρα απαρχαιωμένες**»

– Στην § 84 αναφέρεται:

«Διαπιστώσεις πρέπει να γίνουν για το εάν οι αλλαγές πρέπει να πραγματοποιηθούν κλιμακωτά ή αν **μια επίδειξη αποφασιστικότητας**, μέσω μιας ευρείας κλίμακας αλλαγών, πρέπει να αποφασισθεί».

Πώς λέμε νόμος και τάξη του Σαμαρά;

– Στην § 68 αναφέρεται:

«...Ιδιαίτερα η επετηρίδα πρέπει να καταργηθεί...»

– Στην 61 αναφέρεται:

«Η ευθύνη για την συντήρηση και τις επισκευές πρέπει να παραμείνει στα χέρια των τοπικών αρχών...αλλά **επιπροσθέτως, η χρήση των πόρων, που προέρχονται από συλλόγους γονέων και τοπικές επιχειρήσεις, πρέπει να ενθαρρύνεται**»

Δίδακτρα, Τροφεία, πλήρωνε για να έχεις είναι το τοπία που ζούμε...

– Στην § 58 αναφέρεται:

«...Επιπλέον συγχωνεύσεις σε μεγαλύτερα σχολεία φαίνονται αναπόφευκτες, για εκπαιδευτικούς λόγους, αν και αναγνωρίζουμε πλήρως την κοινωνική αξία του σχολείου του χωριού...»

20 χρόνια μετά ζούμε τον Αρμαγεδώνα κλεισίματος σχολείων.

– Στην § 10 αναφέρεται:

«αν και υπάρχει μια ισχυρή παράδοση υπέρ των δημοσίων υπηρεσιών για όλους..., κάποια οικογενειακή συνεισφορά σε δίδακτρα και άλλες δαπάνες δεν αποκλείεται από τους εμπειρογνώμονες, αν και κατανοούμε ότι αυτό θα μπορούσε να συναντήσει σθεναρή αντίσταση... Στο επίπεδο της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σχολικές επιτροπές ήδη συγκεντρώνουν χρήματα για την κάλυψη κτιριακών αναγκών και συντήρησης...»

– Στην §15 αναφέρεται:

«...όλες αυτές οι υπερισχύουσες παραδοχές έχουν, σε μεγάλο βαθμό, αρνητικές συνεκδοχές, οι οποίες πρέπει να αντικατασταθούν από μια επαγγελματική ηθική που θέτει ως προϋπόθεση ότι οι δάσκαλοι **και οι καθηγητές θα**

χρησιμοποιούν την πείρα τους με αλτρουιστική φροντίδα για τις ανάγκες των πελατών τους»

– Στην §17 αναφέρεται:

«...η δουλειά του καθενός (σημείωση δική μας: εκπαιδευτικού) θα πρέπει να αξιολογείται για να εγγυηθεί την καλύτερη δυνατή ποιότητα μέσω αυτοκριτικής και **εξωτερικής εποπτείας**»

Εδώ έχουμε τις αντιγραφές τύπου Μασσαγούρα και λοιπών προθύμων, που αποδεικνύονται και «ανίκανοι» να αντιγράψουν...

Στην Έκθεση ΟΟΣΑ 2011 από τον πρόλογο ακόμη γίνεται ξεκάθαρο με όρους επιχειρηματικού management « Η Ελλάδα πρέπει να αναλάβει δράσεις προκειμένου να αντιμετωπίσει τη μη βιώσιμη δομή του κόστους του συστήματος και τη μη αποδοτικότητα... οι δράσεις αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν... κατάργηση, συνένωση ή συγχώνευση μικρών και μη αποδοτικών μονάδων...»

Συνεχίζει στην εισαγωγή «...Το σχολικό δίκτυο αποτελείται από χιλιάδες σχετικά μικρά σχολεία, πολλά με χαμηλή αναλογία μαθητών/εκπαιδευτικών, με αποτέλεσμα όχι μόνο ένα μη αποδοτικό σύστημα, αλλά ένα σύστημα που υστερεί να διασφαλίσει υψηλής ποιότητας εκπαιδευτικές ευκαιρίες...», ενώ όταν στοιβάζονται 30 και 35 παιδιά σε μια τάξη, που τα έχουμε ζήσει και τα ξαναζούμε, θα έχουν υψηλής ποιότητας εκπ/ση.

Το κερασάκι φυσικά «Η Ελλάδα είναι μία από τις λίγες ευρωπαϊκές χώρες που δεν έχουν εξωτερική αξιολόγηση...», δηλαδή η επιστροφή στον επιθεωρητισμό, στη χειραγώγηση, στις απολύσεις στο συνειδησιακό έλεγχο.

Από τα παραπάνω είναι ξεκάθαρο όχι με βάση το νεοθετικιστικό ή εποικοδομιστικό παράδειγμα, αλλά με βάση την αντικειμενική πραγματικότητα ότι τα συμφέροντα των επιχειρηματικών, τραπεζικών, χρηματιστών, τα συμφέροντα του κεφαλαίου τσακίζουν την εκπαίδευση, την εργαλειοποιούν, την αφυδατώνουν απ' ότι φιλολαϊκό είχε απομείνει τις περασμένες δεκαετίες που οι καπιταλιστικές ανάγκες αναπαραγωγής ήταν σε διαφορετικά επίπεδα και η ύπαρξη σοσιαλιστικού στρατοπέδου έβαζε κάποιο φρένο.

Στα χέρια τους όλος αυτός ο πολιτικός και οικονομικός εσμός εκτός από το κράτος ως μηχανισμό καταπίεσης, είχε και έχει τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό παλιό και νέο, με διαφόρων αποχρώσεων παραπληρώματα, ασχέτως επαναστατικών ή μη προσδιορισμών, γιατί το κύριο, το βασικό είναι για προτασιολάγνους και διαλογολάγνους, να μας εξηγήσουν ξεκάθαρα χωρίς μισόλογα, ποιος είναι απέναντί μας, σε ποιά μηχανή γρανάζι θέλει να μας θέσει, ποιόν κόσμο, ποιά ζωή θέλει να μας βάλει να υπηρετήσουμε και σε τελική ανάλυση, αυτοί πώς τοποθετούνται όχι με όρους συμφωνών- διαφωνών, αλλά με

όρους εντός ή εκτός συστήματος, με όρους ρήξης ή ενσωμάτωσης.

Ο Φουκώ λέει ότι το σώμα για να είναι παραγωγικό πρέπει να είναι και καθυποταγμένο, ώστε να βγάζει αντίστοιχους μαθητές δούλους και μοιραίους όπως οι δάσκαλοί τους. Η πλειοψηφία της ΔΟΕ με νομικίστικα τερτίπια μας έβαλε στη λογική του «ολίγον έγκυος» και επειδή ακούμε διάφορα για τα στελέχη που τάχα είναι μαζί μας ή για δ/ντες που κρατάνε, τα προσχήματα ίσως, η κατεύθυνση που δίνει το ΠΑΜΕ αφορά στην αξιοπρέπεια, στις καθαρές κουβέντες και στην αξιοπρέπεια κύριοι αστερίσκοι και να μην αλλά, δε χωράνε!

Κλείνοντας οι αστοί, το πολιτικό και εκπαιδευτικό τους προσωπικό σε Ελλάδα, Ευρώπη, στον κόσμο κάνουν τη δουλειά τους σωστά, εκσυγχρονίζουν τα εργαλεία τους, βλέπουν το μέλλον τους στο οποίο οι δούλοι τους δεν πρέπει να μάθουν ποτέ για Σπάρτακους...

Το πρόβλημα είναι σ' εμάς που δεν έχουμε κατακτήσει την ταξική μας ενότητα, που είμαστε έτοιμοι να στοιβαχτούμε από τον ένα χαλίφη στον άλλο χαλίφη, που ψάχνουμε δι' αντιπροσώπων να λύσουμε το πρόβλημα, που τρέφουμε αυταπάτες ότι από συμπόνια μας καλούν στο τραπέζι τους τίγρεις και λιοντάρια, που ανεχόμαστε επαναστατικές κορόνες από αυτούς που συγκυβερνούν, από αυτούς που προσκυνούν Ευρώπη και Ευρώ, από αυτούς που θέλουν να διαχειριστούν τη σημερινή καπιταλιστική σαπίλα με κεντροδεξιό, κεντροαριστερό ή δήθεν αριστερό πρόσημο.

Επειδή κάποιος αιρετός μίλησε για την ανάγκη του παραδείγματος, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ είναι ταξικό παράδειγμα, που οδηγεί στην ταξική άμυνα αλλά και στην ταξική αντεπίθεση για να γίνει πράξη το πέρασμα σε έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, σε μια παιδεία λαϊκή χωρίς ταξικούς φραγμούς.

Τάσος Τόκας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συναδέλφισσες συνάδελφοι

Στις σημερινές συνθήκες, επιβάλλεται να μας απασχολήσει ιδιαίτερα ο ρόλος των στελεχών εκπαίδευσης στο «νέο σχολείο». Ειδικά μετά τα όσα ζήσαμε την τελευταία χρονιά με την αξιολόγηση, εκτίμησή μας είναι ότι η Γ.Σ. πρέπει να συζητήσει και να πάρει αποφάσεις για το ζήτημα αυτό.

Να θυμίσουμε τα εξής:

1. Η κυβέρνηση όλο το προηγούμενο διάστημα δούλεψε με σταθερότητα πάνω στις κατευθύνσεις των ιμπεριαλιστικών οργανισμών για το νέο αναβαθμισμένο ρόλο των στελεχών εκπαίδευσης στα πλαίσια λειτουργίας του «νέου σχολείου». Ενδεικτικά να αναφέρουμε:

Α) Λέει ο ΟΟΣΑ στο δεύτερο παγκόσμιο φόρουμ του για την εκπαίδευση: «Η αποτελεσματική ηγεσία σε αυτόνομα σχολεία παρέχει καλύτερες ευκαιρίες για ποιοτική μάθηση για όλους, συμπεριλαμβανομένης της αναμέτρησης με την πρόκληση της διαφοροποίησης».

Β) Στο ίδιο μήκος κύματος και η Ευρωπαϊκή Ένωση όπου σε φόρουμ με τίτλο «Εκπαίδευση και Επιχειρήσεις» (2010) υποστηρίζει τα εξής: «Η συνεργασία σχολείων με επιχειρήσεις πέρα από οφέλη έχει και απαιτήσεις για τα σχολεία. Απαιτεί σχολική ηγεσία με όραμα που θα τοποθετεί το σχολείο στην καρδιά μιας ευρείας μαθησιακής κοινότητας, που θα καταλαβαίνει τα οφέλη από τη συνεργασία με τις επιχειρήσεις και που θα δουλεύει για να φέρει νέους συνεργάτες στη ζωή της σχολικής κοινότητας».

Είναι φανερό λοιπόν τι στελέχη θέλουν να διαμορφώσουν και ήδη τα πρώτα βήματα έχουν γίνει: Είναι το στέλεχος manager της αυτόνομης και ανταγωνιστικής σχολικής μονάδας που **επιβάλλεται να έχει ετοιμότητα, κινητικότητα** και κυρίως **«ευαισθησία» απέναντι στις απαιτήσεις των επιχειρήσεων** και κάτι τέτοιο μπορεί να εντοπιστεί και σε νεότερους εκπαιδευτικούς, που θα έχουν μικρότερη έως και μηδενική σχέση με το κίνημα, δε θα νιώθουν την πίεσή του, θα έχουν το στίλ **του γιάπη της εκπαίδευσης**. Αυτοί έχουν αρχίσει **ήδη αναδεικνύονται** και να στρατολογούνται από το στρατό των «καινοτόμων» εκπαιδευτικών. Κοιτάξτε μόνο στα σχολεία σας, ποιοι είναι αυτοί που υπερασπίζονται τη αξιολόγηση του υπουργείου και ποιοι βάζουν πλάτη να περάσει: **Είναι ή δεν είναι οι «προγραμματάκηδες», οι νεότεροι σε ηλικία διευθυντές και τα επίδοξα μελλοντικά στελέχη;**

Να λοιπόν τι εννοούσε η κυβέρνηση το 2010 με το νόμο 3848/2010 σε σχέση με την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης όταν έλεγε: «δεν μπορεί να θεωρείται αυτοδίκαιη και αυτόματη η επιλογή του πιο παλιού ως διευθυντή».

2. Από την αρχή της σχ.χρονιάς ως ΠΑΜΕ βάζαμε το ζήτημα ότι οι **3 κατηγορίες στελεχών** που εμπλέκονται άμεσα με την υλοποίηση της αξιολόγησης δηλ.: **Περ.Δ/ντές – Δ/ντές Εκπ/σης – Σχολικοί Σύμβουλοι**, δεν μπορεί να είναι μέλη των σωματείων. **Ποιος ήταν ο αντίλογος από την πλειοψηφία της ΔΟΕ: «να μη τους βάλουμε απέναντι. Είναι σώμα από το σώμα μας».**

Και φτάσαμε στο δια ταύτα και τι είδαμε;

Α) Να έχουμε, από το φθινόπωρο ακόμα, καταγγελίες κατά συμβούλων και δ/ντών εκπ/σης για εκβιασμούς συνανδέλφων να προχωρήσουν στην προετοιμασία των διαδικασιών της αξιολόγησης (**καινοτόμα προγράμματα, portfolio εκπαιδευτικών και μαθητών, συζητήσεις συμβούλων στα σχολεία για την αξιολόγηση κλπ**). Να έχουμε επίσης, ανά νομό, πάρα πολλές

περιπτώσεις αυταρχισμού από τα παραπάνω στελέχη, που από φόβο δεν καταγγέλησαν. **Να έχουμε τους σχ. Συμβούλους στα πειραματικά να συντάσσουν κανονικότητα εκθέσεις αξιολόγησης, με συνεντεύξεις και πολλά άλλα.**

Β) Είδαμε επίσης το «σώμα από το σώμα μας» να πηδάει φράχτες και κάγκελα για να μπει στα σεμινάρια της αυτοαξιολόγησης υπό την προστασία των ΜΑΤ και σύννεφων δακρυγόνων.

Και όλοι αυτοί που υπερασπίζονταν τα στελέχη εκπαίδευσης εμφανίστηκαν εκ των υστέρων ως «απατημένοι σύζυγοι» να μιλούν για προδότες του κλάδου και άλλα τέτοια.

Γ) **Ακούσαμε σήμερα, ότι οι διευθυντές είναι στο πλάι μας σύσσωμοι γιατί δεν συμμετείχαν στα σεμινάρια. Αλήθεια, έτσι είναι; Τότε γιατί στήσαν πανελλαδικό παρασωματείο Δ/ντών; Γιατί έκαναν και κάνουν συνεχώς μαζώξεις σε κάθε πόλη – σε καφετέριες και τσιπουράδικα – προκειμένου να δουν τι θα κάνουν και ποια στάση θα κρατήσουν στα σχολεία τους; Αν ήταν με τον σωματείο θα αρκούσαν στη συμμετοχή τους στη Γ.Σ. και στις αποφάσεις του σωματείου τους.**

Είναι φανερό, με όλα τα παραπάνω ότι η κυβέρνηση ποντάρει πραγματικά στο νέο ρόλο των στελεχών εκπαίδευσης. Δεν τους αρκεί μόνο να υλοποιούν, αλλά πρέπει να μπαίνουν μπροστά, στην εφαρμογή των αντιδραστικών αλλαγών σε επίπεδο σχολικής μονάδας. Ο ρόλος που τους έχουν αποδώσει, μέσα από τους νόμους για την αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση είναι κομβικός: Είναι ο ρόλος του κύριου υπεύθυνου στη διαδικασία της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και της σχολικής μονάδας, διαδικασίες οι οποίες συνδέονται τόσο με το μισθολόγιο των εκπαιδευτικών, με τη σύνδεση μισθού - αποδοτικότητας, όσο και με τη λειτουργία, το εκπαιδευτικό πρόγραμμα και τη χρηματοδότηση της σχολικής μονάδας.

Και για όσους θέλουν να εθελουφλούν, πιστεύοντας ότι μπορούν ως στελέχη να παίξουν έναν άλλο ρόλο (ότι μπορούν για παράδειγμα να είναι οι «καλοί διευθυντές») ας ρίξουν πάλι μια ματιά στα κριτήρια της αξιολόγησης, τα οποία (*σύμφωνα με τους νόμους*) δεν είναι αφηρημένα: **Είναι η «Εφαρμογή καινοτομιών», η «ανάπτυξη κοινωνικών δραστηριοτήτων» (καθοδηγούμενος εθελοντισμός και σύνδεση με την «τοπική αγορά» και τις ανάγκες της), η «κατανομή εσόδων ανά κατηγορία πηγών και προβλεπόμενης δαπάνης», ο «αριθμός ημερών πραγματοποιηθείσας λειτουργίας του σχολείου», η «χρήση του κτιρίου για δραστηριότητες ή εκδηλώσεις από άλλους φορείς» και «ενέργειες αξιοποίησης πόρων».**

ΔΥΟ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΕΠΙ ΤΑΠΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΑ ΒΑΖΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΑΜΕ

Το βάζουν τα καταστατικά των σωματείων όπου ένα από τα κύρια άρθρα τους αναφέρει ότι «δεν μπορεί να είναι μέλη όσοι αντιστρατεύονται τους σκοπούς του σωματείου και τις αποφάσεις των Γ.Σ.». Και δεν μιλάμε για μια διαφορετική πολιτική αντίληψη ή θέση πάνω στο κίνημα, μιλάμε για καταστρατήγηση της συλλογικής θέλησης όπως διατυπώνεται μέσα από τα σωματεία και τις Γ.Σ.

ΕΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟ ΚΑΘΕ ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΑΜΕΣΑ Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ:

- Είναι με τη διοίκηση (εργοδοσία) ή με το συνάδελφο; Ενδιάμεσες λύσεις δεν υπάρχουν. Και όσοι προφασίζονται ότι «αν παραιτηθούμε θα έρθουν άλλοι χειρότεροι» ή «θα έρθουν «manager» όπως τα νοσοκομεία», ας αφήσουν τις κουτοπονηριές. Τους συναδέλφους δεν τους απασχολεί αν θα είναι «γλυκό το βόλι» της αξιολόγησης, αλλά το πώς θα ακυρωθεί η «απόσπασμα» της αξιολόγησης.
- Εν τέλει πρέπει πάνω από το 200άρι και την ικανοποίηση της χαιρετούρας στο δρόμο: «γειά σου κ. Διευθυντή» να βάλουμε τη συνείδησή μας ως άνθρωποι και ως εκπαιδευτικοί. Γιατί, το να είσαι το όργανο επιβολής μιας εκπαίδευσης που συσκοτίζει τα μυαλά των παιδιών και υπονομεύει το μέλλον τους, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΝΑ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ – ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΔΑΣΚΑΛΟΥ που παλεύει για εκπαιδευτικό και για δημόσιο σχολείο που θα υπηρετούν τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών του λαού μας.

ΚΛΕΙΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΘΥΜΗΣΟΥΜΕ ΤΙ ΛΕΓΑΜΕ ΩΣ ΠΑΜΕ ΤΟ 2011 (ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΛΕΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ) ΟΤΑΝ ΓΙΝΟΤΑΝ ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΙΧΑΝ ΒΓΕΙ ΣΤΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ ΜΙΛΩΝΤΑΣ «ΓΙΑ ΔΙΩΓΜΟ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΜΕ»:

“Η στροφή στην αυτόνομη και ανταγωνιστική λειτουργία της σχολικής μονάδας μεταφέρει αντικειμενικά το πεδίο της αντιπαράθεσης «προς τα κάτω», μέσα στο σχολείο, στο Σύλλογο Εκπαιδευτικών, στο Σύλλογο Γονέων, στο 15μελές. Στην πορεία θα διαμορφώνονται «δυο στρατόπεδα» γύρω από το ζήτημα της εφαρμογής των αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση.

Μάλιστα, προκειμένου να σφυρηλατήσει το δικό της στρατό, η κυβέρνηση καλεί σήμερα τους υποψήφιους διευθυντές να λάβουν υπόψη τους αυτό το νέο τους ρόλο...

Στο βαθμό που θα εξελίσσεται και θα βαθαίνει αυτή η αντιδραστική στροφή στο ρόλο των στελεχών της εκπαίδευσης, προκύπτουν ορισμένα ζητήματα για το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα. Μπορούν να παραμένουν στους κόλπους του, τα όργανα άσκησης της αστικής πολιτικής σε κάθε βαθμίδα, από την Περιφερειακή Διεύθυνση μέχρι τη Σχολική Μο-nάδα; Προκύπτει και κάτι άλλο όμως πιο σημαντικό. Απαιτείται να διευρυνθεί το ρεύμα εκείνων των πρωτοπόρων εκπαιδευτικών οι οποίοι την αξιολόγηση στην εκπαίδευση δεν την μετράνε με τους στόχους του κεφαλαίου, της κυβέρνησης, της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, αλλά με την απαίτηση να ικανοποιείται στις σύγχρονες συνθήκες το δικαίωμα των παιδιών του λαού στη μόρφωση.

Είναι κριτήριο για το πώς κάθε εκπαιδευτικός αντιλαμβάνεται το ρόλο και την αποστολή του ως εκπαιδευτικού και ως παιδαγωγού στις σημερινές συνθήκες.”

ΕΜΕΙΣ ΩΣ ΠΑΜΕ, ΕΧΟΥΜΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ ΜΕ ΣΙΓΟΥΡΙΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΘΑ ΤΡΑΒΗΞΟΥΜΕ ΜΕ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ: ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΛΑΪΚΗ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ Ο ΕΡΓΑΤΗΣ ΘΑ ΔΙΑΦΕΝΤΕΥΕΙ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΕΙ.

Ξανθή Φακιάκη ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Το ζήτημα της Ειδικής Αγωγής είναι ένα σοβαρό κοινωνικό, πολιτικό και συνάμα εκπαιδευτικό πρόβλημα, το οποίο σήμερα οξύνεται αυξάνοντας δραματικά τα προβλήματα που βιώνουν διαχρονικά τα παιδιά με αναπηρία και οι οικογένειές τους.

Σε μία κοινωνία και σε μία οικονομία που το μέτρο προόδου της είναι η επίτευξη του κέρδους και όχι η ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών, δε μπορεί παρά ο χώρος της ειδικής αγωγής να αντιμετωπίζεται είτε σαν βάρος είτε σαν ευκαιρία για κέρδος.

Στο χώρο της εκπαίδευσης είναι χαρακτηριστικό ότι σύμφωνα με επίσημες εκθέσεις, η πλειονότητα των παιδιών με αναπηρία δε λαμβάνουν κανένα είδος εκπαίδευσης, ούτε γενική ούτε ειδική. Εκτιμάται ότι στην Ελλάδα υπάρχουν περίπου 200.000 παιδιά με αναπηρίες και μόλις το 15% φοιτά στις αντίστοιχες δομές δηλαδή σε γενικό ή ειδικό σχολείο.

Και η σκληρή πραγματικότητα δε σταματά μόνο εκεί αφού πολλά παιδιά δεν μπορούν να παρακολουθήσουν κανονικά, λόγω των μεγάλων ελλείψεων σε μεταφορικά μέσα, των μεγάλων κενών σε εκπαιδευτικό και ειδικό προσωπικό,

της απουσίας συστηματικής στήριξης παιδιών και οικογενειών.

Είναι ξεκάθαρο ότι ο καπιταλισμός δε θέλει ούτε μπορεί να εξασφαλίσει την αξιοπρεπή φροντίδα, ούτε τη καθολική εκπαίδευση και αγωγή των παιδιών με ειδικές ανάγκες, ούτε την επαγγελματική αποκατάσταση, που τους δίνει τη δυνατότητα της ανεξάρτητης διαβίωσης. Ειδικά λοιπόν στη φάση της κρίσης και της ανεργίας ωθεί στην παραπέρα εμπορευματοποίηση κρατικών δομών και υπηρεσιών που υπάρχουν.

Ειδικότερα, βλέπουμε έναν πακτωλό χρημάτων από τα ΕΣΠΑ, ακόμη από τον τακτικό προϋπολογισμό διοχετεύεται σε ΜΚΟ, σε διάφορες «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις» ανοίγουν το δρόμο της επιχειρηματικής δράσης στο χώρο των ευκαιριακών «φιλανθρωπικών δράσεων», αναπληρώνοντας τα κενά των δημοσίων δομών.

Οι επικείμενες αλλαγές στην Ειδική Αγωγή φέρουν την ταξική σφραγίδα της στρατηγικής της ΕΕ με περιεχόμενο την συρρίκνωση και αποδυνάμωση των δημοσίων δομών της Ειδικής Αγωγής εκθειάζοντας το μοντέλο της δήθεν «ένταξης» των παιδιών με ειδικές ανάγκες στο κανονικό σχολείο.

Η κατεύθυνση αυτή που Ευρωπαϊκή Ένωση και Κυβερνήσεις υποκριτικά προωθούν είναι άκρως αντιεπιστημονική και αντιδραστική, αφού δε συνοδεύεται από εξατομικευμένη καταγραφή, επιστημονική ομαδοποίηση και δε διασφαλίζει καμία από τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την ολόπλευρη στήριξη του παιδιού, τόσο τη μορφωτική, τόσο τη σωματική όσο και τη ψυχική. Άλλωστε, η ίδια η διεθνής πείρα το αποδεικνύει σε όποιες χώρες εφαρμόστηκαν μοντέλα «ένταξης» (π.χ Ιταλία '90). Τι έγινε εκεί; Κλείσαν όλες οι μονάδες ειδικής αγωγής, «εντάχθηκαν» όλα τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στα γενικά σχολεία. Το πρώτο καιρό επικράτησε χάος στα σχολεία και στη συνέχεια ήρθε ο «σωτήρας» να δώσει τη λύση ο ιδιωτικός τομέας, με την ίδρυση ιδιωτικών σχολείων και ιδρυμάτων, με πανάκριβα δίδακτρα, πετώντας τα παιδιά με αναπηρία των φτωχών λαϊκών οικογενειών έξω από την εκπαίδευση, δηλαδή στο καιάδα!

Το ψευτοδίλημμα λοιπόν «ένταξη» ή «γκετοποίηση» που συνειδητά καλλιεργείται, απαλλάσσει τις κυβερνήσεις από την υποχρέωση να ασχοληθούν επιστημονικά με κάθε κατηγορία προβλήματος, να εξειδικεύουν τη προσέγγιση, την αγωγή και την εκπαίδευση ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες, και φυσικά να χρηματοδοτήσουν αυτή την ανάγκη.

Αποστασιοποιούνται από το κύριο και βασικό ζήτημα. Ότι δηλαδή, η ίδια η καπιταλιστική κοινωνία ούτε θέλει, ούτε μπορεί να δώσει σχεδιασμένη και επιστημονική απάντηση στην ένταξη των Αμεα, γιατί το αντιμετωπίζει σαν βάρος και κόστος.

Κανείς δε μπορεί να διαφωνήσει με τη Σχολική Ένταξη των ΑΜΕΑ, έχοντας όμως κατά νου ένα εκπαιδευτικό σύστημα,

το οποίο έχει αναπτύξει τις κατάλληλες παιδαγωγικές μεθόδους και έχει εξασφαλίζει τη υλικοτεχνική – κτιριακή υποδομή και το απαραίτητο ειδικευμένο προσωπικό. Αυτό το σχολείο όμως δε μπορεί να το ονειρευτεί κανείς μέσα στο σημερινό σύστημα, στο καπιταλιστικό. Οι αντιδραστικές εξελίξεις που ξετυλίγονται συνολικά στην εκπαίδευση με βάση τη στρατηγική της ΕΕ, απλά το επιβεβαιώνουν. Το σχολείο λοιπόν που στοχεύει στην ολόπλευρη ανάπτυξη όλων των δυνατοτήτων του ανθρώπου, είναι δεμένο με την κοινωνία εκείνη όπου σκοπός της δεν είναι η παραγωγή κέρδους για λίγους αλλά η ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Στεκόμαστε ενάντια στο νομοσχέδιο που οδηγεί συνειδητά την Ε.Α στην ιδιωτικοποίηση και παραπέρα συρρίκνωση των δομών της και που από υποχρέωση κοινωνική ανάγεται σε ατομική, αναγκάζοντας τις οικογένειες να βάλουν βαθιά το χέρι στη τσέπη για να παρακολουθεί τη σχολική διαδικασία σχετικά απρόσκοπτα. Είναι απαράδεκτο και κατάρπυστο το γεγονός ότι η ΔΟΕ μέσα από την έκθεσή των ΣΜΕΑΕ επικαλείται και εκθειάζει πτυχές του επικείμενου νομοσχεδίου. Η λειτουργία των Ειδικών Σχολείων ως ΣΔΕΥ μέρα με τη μέρα αποδεικνύεται καταστροφική. Είναι αδύνατο το Ειδικό σχολείο να λειτουργεί ταυτόχρονα ως σχολείο (στο οποίο εφαρμόζονται πολύμορφες δραστηριότητες) και ως ένα "μικρό ΚΕΔΔΥ", πράγμα που μαθηματικά συμβάλλει στη πλήρη αποδιοργάνωση του εκπαιδευτικού έργου. Κανένα ουσιαστικό μέτρο δε λαμβάνεται που να απαντά στην ομαλή λειτουργία των ΣΜΕΑΕ και να απαντά στις τεράστιες ανάγκες για μόνιμο προσωπικό. Αντιθέτως, συντηρεί και διευρύνει τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις. Εκατοντάδες αναπληρωτές δάσκαλοι και νηπιαγωγοί με πολλά χρόνια προϋπηρεσία παραμένουν χωρίς σταθερή δουλειά, περιπλανώνται με μια βαλίτσα στο χέρι από τόπο σε τόπο. Η δε στελέχωση των ΕΕΠ και ΕΒΠ αντικαθίσταται με συμβάσεις 5μηνων προγραμμάτων ΕΣΠΑ-ΟΑΕΔ. Η κατάσταση αυτή για ακόμα μια φορά βρίσκει θύματα τους μαθητές και τις οικογένειες καθώς η συνεχής εναλλαγή προσώπων δε βοηθά, αλλά αντιθέτως δυσχεραίνει τα αποτελέσματα της εκπαιδευτικής παρέμβασης που προηγείται (κοινωνικές δεξιότητες, συναισθηματική συγκρότηση, μαθησιακή διαδικασία κ.τ.λ.), γεγονός που όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί Ε.Α βιώνουμε κάθε χρονιά!

Το Π.Α.ΜΕ πρωτοστατεί στους αγώνες των ΑΜΕΑ μέσα από μια σειρά κινητοποιήσεων και πολλαπλών εκδηλώσεων αυτών, των οικογενειών, των εκπαιδευτικών, δεμένοι με το εργατικό λαϊκό κίνημα.

Καλεί όλο το λαό να διεκδικήσει άμεσα οι οικογένειες που ζουν μέσα σ' αυτή την αγωνία για το μέλλον και την εκπαίδευση των παιδιών τους, μαζί με το εργατικό-λαϊκό κίνημα, τους εργαζόμενους στην Ειδική Αγωγή, να μην παραιτηθούν! Άμεσα αγωνιζόμαστε για:

- Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, αναβαθμισμένη Πρόνοια και Ειδική Αγωγή. Να μην πληρώνουν οι γονείς ούτε ένα ευρώ για οποιαδήποτε ανάγκη εκπαίδευσης, αποκατάστασης και περίθαλψης των παιδιών με ειδικές ανάγκες.
- Να απαγορευτεί η επιχειρηματική δράση στο χώρο της Ειδικής Αγωγής, της πρώιμης διάγνωσης και παρέμβασης, της αποκατάστασης των παιδιών
- Άμεση και γενναία χρηματοδότηση της Ειδικής Αγωγής. Τα χρήματα του ΕΣΠΑ να κατευθυνθούν άμεσα για τη στήριξη και τη διεύρυνση των δημοσίων βασικών σταθερών δομών και όχι για τη επιδότηση ΜΚΟ που ανοίγουν το δρόμο της ιδιωτικοποίησης και των ελαστικών σχέσεων εργασίας και στοχεύουν στη παραπέρα αποδυνάμωση των όποιων δομών.
- Κάθε παιδί με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να έχει το κατάλληλο για τις ανάγκες του σχολείο. Ούτε ένα παιδί στο σπίτι του ή σε σχολείο που δε θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ιδιαίτερες ανάγκες του.
- Αναβάθμιση των δομών επαγγελματικής εκπαίδευσης για τα ΑΜΕΑ. Κατοχύρωση και αναγνώριση. Κατοχύρωση και αναγνώριση πτυχίου και άμεση πρόσληψη τους αμέσως μετά την αποφοίτησή τους από το σχολείο, την επαγγελματική ή την ανώτατη εκπαίδευση.
- Μέτρα για ολοκλήρωση των σπουδών σε φοιτητές – σπουδαστές ΑΜΕΑ. Προσαρμογή του τρόπου εξέτασης στις ανάγκες τους, διευκολύνσεις με ειδικό εξοπλισμό, υποδομές, προσαρμοσμένα συγγράμματα και ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, δωρεάν παροχή συγγραμμάτων Braille ή σε μεγέθυνση για αυτούς με μερική όραση κ. α
- Αποκλειστικά δημόσιο, δωρεάν και ασφαλές σύστημα μεταφοράς των μαθητών στα σχολεία τους με τη ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας, που θα διαθέσει κατάλληλα διαμορφωμένα μέσα μαζικής μετακίνησης, εξειδικευμένους οδηγούς και συνοδούς, καθώς και την αναγκαία χρηματοδότηση. Να μη χάσει κανένα παιδί ούτε μια μέρα φοίτησης στο σχολείο από εμπόδια στη μετακίνησή του,
- Άμεση μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων (εκπαιδευτικοί, ΕΕΠ, ΕΒΠ και τεχνικό προσωπικό) στις ΣΜΕΑΕ χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Μαζικές προσλήψεις μόνιμου ειδικευμένου προσωπικού για τη στήριξη των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Μοναδική προϋπόθεση για το επάγγελμα να είναι το πτυχίο, χωρίς άλλες εξετάσεις ή πιστοποιήσεις και όλοι οι εργαζόμενοι να έχουν μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Είναι ψεύτικη η αντίθεση που η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της επιχειρεί να δημιουργήσει ανάμεσα σε κατηγορίες εκπαιδευτικών. Επιδιώκει να αποπροσανατολίσει, να διαιρέσει, να ενσωματώσει τους εργαζόμενους, να τους κάνει συνυπεύθυνους μιας αθλιότητας που συνεχίζεται και διευρύνεται στην Ειδική Αγωγή. Είναι γνωστό από όλους ότι σήμερα οι ανάγκες στην Ειδική Αγωγή είναι τεράστιες. Η ολόπλευρη ανάπτυξη του χώρου της ΕΑ χρειάζεται πολύ περισσότερους κι από αυτούς που σήμερα αποφοιτούν. Το βασικό ζήτημα είναι η αντιδραστική κατεύθυνση που αντί να λύσει το πρόβλημα με μόνιμους διορισμούς και να ιδρύσει επιπλέον ΣΜΕΑΕ, προχωρά σε προσλήψεις συμβασιούχων εκπαιδευτικών μέσω ΕΣΠΑ και σε προσλήψεις ΕΕΠ και ΕΒΠ μέσω των 5μηνων προγραμμάτων ΟΑΕΔ.

Η κοινωνία που θέλει και μπορεί να σχεδιάσει κεντρικά τη διευρυμένη ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών είναι η κοινωνία που θα αποτινάξει τα δεσμά της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο! Είναι αυτή που θα κοινωνικοποιήσει τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής και θα καταργήσει την ιδιοποίηση του κέρδους από τους λίγους κεφαλαιοκράτες. Ο πλούτος που παράγει κατανέμεται στη κοινωνία με βάση τις ιεραρχημένες ανάγκες. Σε αυτή τη κοινωνία μόνο αναγνωρίζεται και υλοποιείται το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να παίρνει ολοκληρωμένη μόρφωση, να εντάσσεται στη παραγωγή, να προσφέρει στη κοινωνία. Σε αυτή τη κοινωνία, οι σύγχρονες ανάγκες κατοχυρώνονται σαν δικαιώματα και όχι σαν «ευκαιρίες».

Άλλωστε, υπάρχει πλούσια ιστορική εμπειρία από το σοσιαλισμό που γνωρίσαμε! Αποδεικνύεται από τα επισημονικά, εκπαιδευτικά επιτεύγματα που αφορούν και την ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, κάτι που ο καπιταλισμός δε μπόρεσε, ούτε θα μπορέσει ούτε στα πιο τρελά του όνειρα!

Μηνάς Ευσταθίου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκυβέρνηση των μνημονίων χρησιμοποιεί εδώ και πέντε χρόνια ανελλιπώς μια μηχανική τεχνική συνεχούς επαναδιαμόρφωσης της πολιτικής και του δικαίου πέρα και έξω από τους συνταγματικούς και δημοκρατικούς κανόνες, με βίαιους τρόπους νομοθετεί και παγιώνει καταστάσεις ως απολύτως αναγκαίες, φυσικοποιώντας και νομιμοποιώντας τις απάνθρωπες μνημονιακές πολιτικές της.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα πλέον δεν είναι καθολικά για τον ελληνικό λαό. Δεν αφορούν όλους τους πολίτες και κυρίως τον κόσμο του πολιτισμού, της παιδείας και της μισθωτής εργασίας.

Συλλογικότητες, ομάδες κοινωνικές, εκπαιδευτικές, άτομα, πολίτες τίθενται εκτός της εμβέλειας των ήδη κατοχυρωμένων από το Σύνταγμα της χώρας δικαιωμάτων τους. Η προσδοκία επίκλησης των δικαιωμάτων ξεθωριάζει καθημερινά καθώς η διαλεκτική της παραβίασής τους και της μη εφαρμογής τους από τη δικαιοσύνη, τη δικαστική εξουσία τη χειραγωγημένη, το νομοθέτη και τα εκτελεστικά όργανα του κράτους, τη συγκυβέρνηση της ανομίας και της βαρβαρότητας, καθιστούν την εξαίρεση κανόνα.

Επομένως για όλους μας, εμάς τους εκπαιδευτικούς της γενικής και της ειδικής αγωγής έχουμε χρέος να κινητοποιηθούμε και να αγωνιζόμαστε διαρκώς για την εδραίωση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων των ανήλικων και των ενήλικων ανθρώπων αυτής της χώρας.

Ο αγώνας για τα δικαιώματα είναι οδηγός για την κοινωνική, την πολιτική και οικονομική ζωή στο πλαίσιο μιας πραγματικής δημοκρατίας. Σε μια αλληλένδετη ισορροπία και σχέση ελευθερίας και ισότητας.

Θυμάστε πέρσι ακριβώς από τούτο το βήμα είχαμε πει ως Εκπαιδευτικοί της Ριζοσπαστικής Αριστεράς ότι αυτή η αθλιότητα της νομοπαρασκευαστικής βιομηχανίας, της τρι-

κανής κυβέρνησης, μέσα σε ένα χρόνο 215 νόμοι, ανάμεσα σ' αυτούς τρεις και ένας που ετοιμάζεται, το νομοσχέδιο της ειδικής αγωγής, της κινητικότητας και της διαθεσιμότητας, ρυθμίζουν θέματα με πολύ ξεχωριστό μνημονιακό απάνθρωπο τρόπο ζητήματα που αφορούν την εκπαίδευση των αναπήρων παιδιών.

Για συζήτηση για μια σταθερότητα στο εκπαιδευτικό σύστημα στη γενική και στη ειδική αγωγή, με μόνιμο προσωπικό. Κλείνω συνάδελφοι. Σήμερα είναι πλέον επιτακτική η ανάγκη να παλέψουμε για μια αριστερή κυβέρνηση, για να ανατραπούν άμεσα αυτές οι βάρβαρες μνημονιακές πολιτικές και αυτοί που με έναν αλλοτριωτικό τρόπο τις διαχειρίζονται. Σας ευχαριστώ.

Αντώνης Κουρσάρης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα, είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο των Εκπαιδευτικών Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Βρισκόμαστε σε μία περίοδο αμέσως μετά τις ευρωεκλογές στις οποίες ο λαός αλλά και η εκπαιδευτική κοινότητα καταδίκασαν με τον πιο κατηγορητικό τρόπο τις ασκούμενες από την συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ αντιεργατικές, αντιλαϊκές, αλλά και αντιεκπαιδευτικές πολιτικές.

Πολιτικές που θέλουν να συνεχίσουν να υπηρετούν, αδιαφορώντας για τη θέληση του λαού, στηριζόμενοι στα ντόπια αλλά και τα ξένα οικονομικά συμφέροντα, όπως ορίζουν η Ευρωπαϊκή Ένωση, η τρόικα, το ΔΝΤ αλλά και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η μετατροπή της εκπαίδευσης από δημόσιο κοινωνικό αγαθό και υποχρέωση του κράτους σε εμπόρευμα είναι σκοπός αυτής της πολιτικής. Στο πλαίσιο αυτό η αξιολόγηση θα λειτουργήσει ως εργαλείο και ως μοχλός στο ευρύτερο πλαίσιο της αποδόμησης του δημόσιου σχολείου.

Η κρίσιμη 83^η Γενική Συνέλευση του κλάδου πραγματοποιείται μετά από μία πρωτοφανή για τη χώρα μας αλλαγή του σκηνικού στο πολιτικό τοπίο, για πρώτη φορά στη χώρα μας ο λαός νίκησε επιτέλους το φόβο και επέλεξε ως πρώτη δύναμη την αριστερά, σε μια καθοριστικής σημασίας εκλογική αναμέτρηση.

Αυτή η επιλογή δείχνει και το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει και το συνδικάτο την επόμενη περίοδο. Με όρους μαζικού κινήματος θα πρέπει η ΔΟΕ να διαμορφώσει το αγωνιστικό πλαίσιο διεκδίκησης την Τρίτη. Με νομικίστικα τερτίπια, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να εμπνεύσουμε.

Πρέπει να πολιτικοποιήσουμε τα αιτήματά μας. Η πάλη για την κατάργηση των μνημονίων και η ρήξη με τις νεοφι-

λελεύθερες πολιτικές που εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια σε ολόκληρη την Ευρώπη αποτελούν μονόδρομο για την υπεράσπιση των εργαζόμενων και τη σωτηρία της χώρας μας από την καταστροφή.

Οι πλειοψηφίες της ΔΟΕ απαιτούμε να εγκαταλείψουν άμεσα τις τακτικές της αποδοχής αυτών των πολιτικών και να μετατρέψουν τη ΔΟΕ από ένα φιλήσυχο σωματείο σε πόλο συσπείρωσης των συναδέλφων. Δεν μπορείς να εξα-ντλείς τις αγωνιστικές διεκδικήσεις με ημερίδες, όπως έγινε αυτή τη χρονιά.

Απαιτούμε να εγκαταλείψουν ορισμένοι την αριστερή φρασεολογία και την επαναστατική γυμναστική σε επίπεδο ανακοινώσεων και να συμβάλλουν επιτέλους στον αγώνα κάνοντας ξεκάθαρο στη συγκυβέρνηση πως η εκπαίδευση ήταν και θα παραμείνει δημόσια.

Όλοι θυμόμαστε τις επανειλημμένες προσπάθειες συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου το περασμένο καλοκαίρι, αφήνοντας μόνος τους στον αγώνα τους συναδέλφους καθηγητές, την ΟΛΜΕ. Όπως βέβαια γίνεται και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε και δεν το άκουσα να αναφέρεται καθόλου σήμερα αυτή την περίοδο με την ΑΔΕΔΥ.

Καλούμε τις δυνάμεις του προοδευτικού χώρου, το ΠΑΜΕ, τις Συσπειρώσεις, την Εκκίνηση, σε συμπόρευση. Γνωρίζουμε, κύριοι συνάδελφοι, τις διαφορές μας. Δεν ζητάμε από κανέναν να απαρνηθεί τις θέσεις και τις αρχές του. Πρέπει όμως όλοι ενωμένοι να συμβάλλουμε στη συνδιαμόρφωση ενός προγράμματος αριστερής διεξόδου.

Εμείς ως Εκπαιδευτικοί Ριζοσπαστικής Αριστεράς αγωνιζόμαστε για την καθιέρωση της ενιαίας δωδεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης και δίχρονης προσχολικής αγωγής. Διεκδικούμε μία ενιαία δημόσια και δωρεάν ειδική εκπαίδευση.

Δεν έχω ακούσει καθόλου να μιλάμε για το περιεχόμενο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει ιδιαίτερη σημασία τι και γιατί διδάσκεται στο δημόσιο σχολείο.

Οραματιζόμαστε ένα σχολείο που δεν αποδέχεται την ταξινόμηση των παιδιών. Η δημοκρατία αλλά και η αντιφασιστική και αντιρατσιστική εκπαίδευση θα πρέπει να διαπερνά όλο το πνεύμα των αναλυτικών προγραμμάτων και της λειτουργίας του σχολείου στο πλαίσιο της ανθρωπιστικής παιδείας και του ουμανισμού. Αρχές τις οποίες έχουμε ξεχάσει.

Συνάδελφοι, επανέρχομαι στο θέμα της αξιολόγησης. Είναι μία απάτη. Είναι μία ωραιοποιημένη λέξη. Ο μηχανισμός που θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω των εκπαιδευτικών κουπονιών που ακούμε τον τελευταίο καιρό, με αποτέλεσμα τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων, με χαμηλό κοινωνικό και οικονομικό υπόβαθρο να αποκλείονται από το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης.

Η εφαρμογή της θα είναι σκληρή και για μας τους εκπαιδευτικούς. Και με τις ποσοτώσεις αλλά και με την εγκαθίδρυση ενός κλίματος φόβου και υποταγής σε όλη την εκπαιδευτική ιεραρχία.

Δεν έχουμε δικαίωμα να επιτρέψουμε να υπάρξει αυτή η κατάσταση. Το χρωστάμε σ' αυτούς που πέρασαν, το οφείλουμε σ' αυτούς που θα έρθουν, στους μαθητές μας, στις επόμενες γενιές. Κανένας αξιολογητής, κανείς εθελόδουλος αξιολογούμενος στην τάξη. Φυσικά κανένας αξιολογητής στο συνδικάτο.

Βεβαίως και ο νόμος των πειθαρχικών καταργεί τα εργασιακά μας κεκτημένα με τη δαμόκλειο σπάθη να επικρέμεται καθημερινά πάνω από το κεφάλι μας.

Κλείνοντας, αποτελεί αιτία πολέμου και σύγκρουσης για τους Εκπαιδευτικούς της Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο νόμος για την αξιολόγηση. Η ιστορική τεσσαρακοστή μεταπολιτευτικά Γενική Συνέλευση θα πρέπει να αποφασίσει πως θα συγκρουστούμε επιτέλους με την κυβέρνηση με κάθε μορφής αγώνα, με απεργία διαρκείας.

Στο Σύλλογο Ζακύνθου καταψηφίσαμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Το βάρος πέφτει σε εμάς. Στον ταξικό αγωνιστικό πόλο. Εμείς θα παλέψουμε στο δρόμο της ρήξης και της ανατροπής αυτών των πολιτικών και στο σχολείο και στο συνδικάτο.

Ο Παλαμάς μας προέτρεψε να σμιλεύουμε ψυχές, όχι με λόγια, με έργα το άδικο πολέμα συμπλήρωσε ο Βάρναλης. Συνεχίζουμε συνάδελφοι. Οι πιο μεγάλοι αγώνες είναι τώρα, είναι μπροστά μας. Ευχαριστώ.

Βαγγέλης Νικολουδάκος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα, είμαι εκλεγμένος με τους Εκπαιδευτικούς Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Πριν ξεκινήσω λίγο το λόγο μου να πω ότι ακούστηκε εδώ ότι η ΕΡΑ θέλει να πάρει την εξουσία, η ΕΡΑ είναι συνδικάτο, είναι παράταξη συνδικαλιστική, παλεύει να αλλάξει τα συνδικάτα. Και άκουσα απ' τη ΔΑΚΕ κάποια στιγμή ότι θέλει ξέρω εγώ ο ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει και δεν ξέρει και δεν μπορεί κτλ. Μπορούν πολύ απλά εδώ οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ αν θέλουν να δουν αν μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει πολύ απλά να τον ψηφίσουν. Λοιπόν σας ευχαριστώ γι' αυτό.

Συνεχίζω λίγο λέγοντας ότι είναι πολύ πρόσφατη, είναι νωπή μάλλον η βαριά ήττα που υπέστη η συγκυβέρνηση στις εκλογές τις προηγούμενες, του Σαμαρά και του Βενιζέλου, όπως επίσης είναι πραγματικότητα για πρώτη φορά η νίκη της αριστεράς σε εκλογική αναμέτρηση στη χώρα μας στη σύγχρονη εδώ ιστορία.

Η κοινωνία επέλεξε με ταξικό πρόσημο να καταδικάσει βάρβαρες μνημονιακές πολιτικές και να δώσει αέρα νίκης σε εργαζόμενους, σε ανέργους, σε νέους, σε όλους αυτούς οι οποίοι αντιστέκονται στην παρακμή αυτών που εκπροσωπούν τα μνημόνια.

Αυτή η επιλογή του λαού δείχνει και ανοίγει και το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουν πλέον και τα συνδικάτα. Ταυτόχρονα με την εκλογική ήττα της συγκυβέρνησης και οι καθαρίστριες με το δίκαιο, ηρωικό, ανυποχώρητο αγώνα τους στέλνουν και το μήνυμα για το πώς πρέπει να αγωνίζεται όλη η κοινωνία. Είναι μονόδρομος ο αγώνας για την κατάργηση μνημονίων και η ρήξη με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Σ' αυτή την συγκυρία στη Γενική μας Συνέλευση καλούμαστε να δηλώσουμε ξεκάθαρα ότι μέτρα που πλήττουν τη δημόσια εκπαίδευση δεν μπορούν να περάσουν και ότι κανένας αντιεκπαιδευτικός νόμος δεν θα εφαρμοστεί στην πράξη. Αρνούμαστε την αξιολόγηση σφαγείο, η οποία οδηγεί σε κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, αρνούμαστε τον ατομικό μισθό, τον εργασιακό κανιβαλισμό, τη διάλυση του δημόσιου σχολείου και τις απολύσεις.

Δεν θα επιτρέψουμε κανέναν αξιολογητή μέσα στην τάξη. Η εκπαιδευτική κοινότητα σύσσωμη θα ακυρώσει κάθε δέσμευση απέναντι στην τρόικα και τους άλλους εντολείς της συγκυβέρνησης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουμε απέναντί μας μια κυβέρνηση την οποία δεν αντέχει ο τόπος και πλέον δεν την θέλει και ο λαός. Μπορούμε και πρέπει να την σταματήσουμε. Η ταξική ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος με ανάπτυξη εργατικών αγώνων, με οικοδόμηση κοινωνικών συμμαχιών, με ενίσχυση διαδικασιών βάσης και με πολιτικοποίηση των αγώνων πρέπει να έχει ως στόχο τη ρήξη με τα μνημόνια και τη ανατροπή όσων τα υπηρετούν.

Πρέπει να ετοιμαστούμε για μεγάλους ενωτικούς αγώνες, για αγώνες με διάρκεια, για αγώνες με ένταση. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να γίνει σημείο αναφοράς και να συσπειρώσει ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις με πολιτικά αιτήματα και χαρακτηριστικά όπως είναι τα παρακάτω: ανατροπή μνημονίων και υπηρετών τους, άμεση διαγραφή του χρέους, υπεράσπιση δημόσιων αγαθών και δημόσιου πλούτου της χώρας, υπεράσπιση του δικαιώματος στη μόνιμη και σταθερή εργασία και την αποτροπή των απολύσεων, την υπεράσπιση της δημοκρατίας απέναντι στον συγκυβερνητικό αυταρχισμό, το φασισμό αλλά και το νεοναζισμό.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα κλείσω με το όραμα των Εκπαιδευτικών της Ριζοσπαστικής Αριστεράς σε ό,τι αφορά το δημόσιο σχολείο. Ένα σχολείο αυτοδιοικούμενο, με κυρίαρχο το Σύλλογο Διδασκόντων, με το διευθυντή σε

ρόλο συντονιστή. Ένα σχολείο που θα είναι ανοιχτό στην κοινωνία, που θα αμβλύνει τις ταξικές διαφορές, θα ισχυροποιεί και θα αναβαθμίζει την ειδική αγωγή, που θα προστατεύει τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και βέβαια θα στοχεύει και στην ολόπλευρη ανάδειξη της προσωπικότητάς τους.

Σ' αυτό το σχολείο μέσα δεν χωράνε οι καταργήσεις και οι συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, δεν χωράει η αξιολόγηση που κατηγοριοποιεί σχολεία και εκπαιδευτικούς και οδηγεί στην απόλυσή τους.

Σ' αυτό το σχολείο το δικαίωμα στη μόρφωση δεν μπαίνει σε διαπραγμάτευση, ούτε ορίζεται από μνημονιακές δεσμεύσεις. Η δημοκρατία και η παιδαγωγική ελευθερία, ο αντιφασισμός αλλά και ο αντιρατσισμός θα πρέπει να διαπνέουν όχι μόνο τα αναλυτικά του προγράμματα αλλά και την εν γένει λειτουργία του.

Για να τα πετύχουμε όλα αυτά χρειάζεται μαζικός, συλλογικός αγώνας ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές και βέβαια η ρήξη με αυτές και η ανατροπή των εκφραστών τους είναι για μας μονόδρομος.

Για όλα όσα προαναφέρθηκαν καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ η οποία με τις παλιωνδιές της οδήγησε τους συναδέλφους σε πλήρη σύγχυση στο μείζον θέμα της αξιολόγησης. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Αχιλλέας Ρουσιάκης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από «Αριστοτέλη» και ΕΡΑ. Η 83^η Γενική Συνέλευση του κλάδου μας πραγματοποιείται σε μία ιστορική περίοδο. Σε μία περίοδο αμέσως μετά από τις ευρωεκλογές, τις ευρωεκλογές όπου ο λαός και το εκπαιδευτικό κίνημα δώσανε μία σαφή, κατηγορηματική απάντηση απέναντι στις πολιτικές που εφαρμόζει η συγκυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου. Στις πολιτικές οι οποίες είναι ενάντια στο δημόσιο συμφέρον καταστρέφοντας το δημόσιο σχολείο και καταστρέφοντας και τις ζωές όλων μας. Παράλληλα δόθηκε μία ιστορική νίκη, για πρώτη φορά κατέκτησε η αριστερά την πρώτη θέση και φέρνοντας στην πρώτη θέση την αριστερά στο Ευρωκοινοβούλιο, το οποίο δημιουργεί μία σειρά από υψηλές προσδοκίες σε όλους μας για σταμάτημα αυτής της εγκληματικής πολιτικής, μιας προοπτικής όμως η οποία χρειάζεται, για να σταματήσει η καταστροφή χρειάζεται και τη στήριξη όλων των παραμέτρων, ώστε να συντηρηθούν οι φωλές νερού όπως λέει σε αποστροφή του και ο ποιητής που υπάρχουν μέσα στις φλόγες.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καταθέτω προς το Προεδρείο και προς το σώμα μία πρόταση με τη λήξη των εργασιών και των σημερινών εργασιών να πάρουμε απόφαση και να κατευθυνθούμε ως σώμα όλοι οι σύνεδροι στο Κέντρο Αγώνα που έχουνε στήσει οι απολυμένες καθαρίστριες, οι απολυμένοι σχολικοί φύλακες και οι διαθέσιμοι συνάδελφοί μας της ΟΛΜΕ.

Να πάμε να δώσουμε ένα ψήφισμα συμπαράστασης και στήριξης του αγώνα και όλοι μας να δούμε και τι μπορούμε να κάνουμε, αν μπορούμε να συμμετάσχουμε και εμείς στις βάρδιες περιφρούρησης, γιατί αυτός ο αγώνας ο οποίος δίνουνε είναι ένας σπουδαίος αγώνας ο οποίος διατηρεί και διαφυλάσσει την αξιοπρέπεια όλων των εργαζομένων.

Θέλω να κάνω την πρόταση, δεν ξέρω αν γίνεται αποδεκτή απ' το Προεδρείο, νομίζω ότι από το σώμα γίνεται αποδεκτή, αν υπάρχει κάποια αντίρρηση θα ήθελα από κάποια παράταξη αν υπάρχει κάποια αντίρρηση να πάμε να εκφράσουμε την συμπαράστασή μας στις καθαρίστριες και στους αγωνιζόμενους σχολικούς φύλακες κτλ. θα ήθελα και αυτό να καταγραφεί.

Και προχωρώ στο θέμα αιχμής του Συνεδρίου μας που είναι η αξιολόγηση. Η αξιολόγηση, νομίζω ότι παραβιάζω ανοιχτές πόρτες αν θα πω ότι η αξιολόγηση είναι ενάντια στο δημόσιο συμφέρον. Πέρα απ' το ότι είναι εγκληματική επίθεση απέναντι σε μας, στους εργαζόμενους στην εκπαίδευση, είναι ενάντια στο δημόσιο συμφέρον. Γιατί; Διαλύει το δημόσιο σχολείο, διαλύει το παιδαγωγικό ρόλο που είχε ο Σύλλογος Διδασκόντων και δεν χρειάζεται, απευθύνομαι σε συναδέλφους, απευθύνομαι σε ανθρώπους οι οποίοι καταλαβαίνουν και το ζούνε και το εισπράττουνε.

Πρέπει με αιχμή του δόρατος την αξιολόγηση να δώσουμε σπουδαίους αγώνες. Να δώσουμε σπουδαίους αγώνες και να καταφέρουμε να κάνουμε κατανοητό, να δώσουμε, να το κοινοποιήσουμε στην κοινωνία ότι αυτή η επίθεση την οποία δέχεται ο κλάδος μας δεν αφορά μόνο εμάς. Πρέπει να βρούμε συμπαραστάτες τους γονείς, πρέπει να βρούμε συμπαραστάτες άλλους εργαζόμενους, πρέπει να γίνει ένα θέμα το οποίο αφορά όλους, να είναι η απαρχή ενός αγώνα ο οποίος θα οδηγήσει στην ανατροπή αυτών των πολιτικών.

Ακολουθούν τα εργασιακά, ακολουθεί το ασφαλιστικό, ακολουθούνε ζητήματα τα οποία θίγουνε και ευρύτερα στρώματα της κοινωνίας. Ξαναγυρίζουμε σε συνθήκες αμέσως μετά, της δεκαετίας του '50, με αυτή την πολιτική. Καταργείται κάθε έννοια δημοκρατίας, κάθε έννοια λειτουργίας, κάθε έννοια συλλογικότητας μέσα με την αξιολόγηση την οποία μπαίνει, η οποία καταργεί και διαλύει τα πάντα.

Νομίζω ότι μπορούμε να αγωνιστούμε, έχουμε ακόμη

τη δυνατότητα ως κλάδος, ως εκπαιδευτικοί, έχουμε τη συνοχή και περιμένει η κοινωνία περισσότερα πράγματα από μας να μας δει στο δρόμο, να μας δει πρωτοπόρους για να ακολουθήσουν και οι άλλοι.

Κατερίνα Σιδέρη

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Από την ΕΡΑ Εκπαιδευτικών. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ποιος στα αλήθεια εδώ μέσα πιστεύει ότι αυτή η καλή κυβέρνηση που ως βρικόλακας ρουφά τη ζωή μας, που διαλύει τα πάντα στο διάβα της, που διαλύει συνειδητά και ως πολιτική επιλογή το δημόσιο σχολείο αξιοποιώντας όλα τα εργαλεία της όπως η αξιολόγηση και που εμείς λέμε ότι πρέπει να ανατραπεί και να φύγει, έτσι εντελώς αθώα, εντελώς ξαφνικά και υιοθετώντας όπως μας λέει ο συνάδελφος ο Πετράκης απλώς το αίτημα του κλάδου για πολυθέσια νηπιαγωγεία, έφερε, ακούστε πού, μέσα στο νομοσχέδιο για τις λαϊκές αγορές την τροπολογία για τα πολυθέσια νηπιαγωγεία. Πόσο καλή ξαφνικά.

Νομίζει κανείς επίσης εδώ μέσα ότι τα νηπιαγωγεία θα μείνουν έξω απ' αυτό το χορό της αξιολόγησης; Ας μην το πιστεύουμε.

Λοιπόν η διοίκηση πρέπει να βρει λύση για το τι θα γίνει με την αξιολόγηση στα νηπιαγωγεία. Γι' αυτό έχει δύο τρόπους. Ή θα γίνει οριζόντια από το διευθυντή της εκπαίδευσης, που σημαίνει ότι οι 60 διευθυντές θα αξιολογήσουν 12.500 περίπου νηπιαγωγούς ή θα γίνει κάθετα ή θα γίνει οριζόντια.

Εμείς πέρυσι ένας απ' τους κύριους λόγους που δεν ψηφίσαμε τις θέσεις της Ομοσπονδίας για τα νηπιαγωγεία ήταν γιατί πιστεύαμε και βλέπαμε, πώς δεν το βλέπανε οι ίδιοι δεν ξέρω, ότι αυτό θα έδινε μία λύση στην κυβέρνηση και θα της έδινε τη δυνατότητα να στήσει έναν μηχανισμό αξιολόγησης για τα νηπιαγωγεία.

Και τι σύμπτωση φέτος; Μέσα απ' τη συγκεκριμένη τροπολογία ήρθε κάτι που υποτίθεται ότι το διεκδικούσαμε τόσα χρόνια. Μου είναι επίσης πολύ δύσκολο να πιστέψω ότι οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ στην Ομοσπονδία είναι απλά λίγοι και ανεπαρκείς. Μου είναι δύσκολο να πιστέψω ότι δεν βλέπουν τον κίνδυνο και εξακολουθούν στη λογική που τόσα χρόνια έχουν για τον κλάδο να μας καθησυχάζουν για πράγματα που μετά έρχονται και εμείς τρέχουμε τάχα να τα προλάβουμε, γιατί τι να πω; Έτσι για να ρίξουμε και λίγη στάχτη στα μάτια και για να το παίξουμε και αγωνιστές.

Εγώ λέω ότι αυτό πρέπει να σταματήσει και απευθύνομαι στις συναδέλφισσες νηπιαγωγούς που είναι εδώ μέσα και

λέω ότι αυτά που ακούμε, με τα δεδομένα που έχουμε γύρω μας να τα πάρουμε πολύ καλά υπόψη μας και όλα αυτά που μας λένε για να καθησυχάσουμε να τα σκεφτούμε δύο φορές.

Εμείς ως ΕΡΑ στηρίζουμε τα αιτήματα έτσι όπως διατυπώθηκαν από το Σύλλογο των Χανίων που λένε για απόσυρση της τροπολογίας για τα πολυθέσια νηπιαγωγεία και τα παιδικά κέντρα και αν μου πείτε ότι αυτό ήταν αίτημα χρόνια του κλάδου πρέπει να βρούμε τρόπους και να πούμε όχι στη διοικητική ενοποίηση των νηπιαγωγείων γιατί αυτό θα έχει ως μόνο στόχο τη δημιουργία μηχανισμού διοικητικής αξιολόγησης, διότι πολύ σύντομα θα δούμε να τοποθετούνται διευθύντριες πολυθέσιων νηπιαγωγείων.

Γι' αυτό και θα πρέπει όλες οι νηπιαγωγοί να το σκεφτούμε και να αρνηθούμε να μπούμε σε θέση τόσο αξιολογητή όσο και αξιολογούμενου. Και επίσης είναι ανάγκη επιτέλους να αποδοθεί η πραγματική οργανικότητα των νηπιαγωγείων. Ευχαριστώ.

Γιώργος Χατζηθεοδώρου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Θα αναφερθώ για την ειδική αγωγή, πριν όμως ένα μικρό σχόλιο για τη συναδέλφισσα από τη ΔΑΚΕ που μίλησε πριν. Να της πω ότι η τσιρίδα σημαίνει ότι δεν υπάρχουν επιχειρήματα και να της πω ότι έμεινε πάγια πρώτη δύναμη η ΔΑΚΕ, να μην ξεχνάει ότι ο πολιτικός της φορέας είναι ήδη δεύτερο κόμμα. Σε λίγο λοιπόν έρχεται και η σειρά της ΔΑΚΕ.

Όσον αφορά λοιπόν τώρα το νέο νομοσχέδιο της ειδικής αγωγής, της ειδικής εκπαίδευσης λοιπόν, αναμένεται να κατατεθεί για ψήφιση και τον τελευταίο καιρό πολλά έχουν ακουστεί και γραφτεί από όλους τους φορείς που ασχολούνται με την ειδική εκπαίδευση.

Το νέο σχέδιο νόμου δεν αποτέλεσε αντικείμενο ενός ουσιαστικού δημοκρατικού διαλόγου ανάμεσα στο Υπουργείο Παιδείας και στους ενδιαφερόμενους επιστημονικούς και συλλογικούς φορείς, ώστε να αντιμετωπιστούν τα διαχρονικά προβλήματα της ειδικής εκπαίδευσης, που προκύπτουν από την αποσπασματικότητα των ασαφών νομικοπολιτικών μέτρων και την έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο.

Το σχέδιο νόμου παρόλο που ξεκινά με μία ρητορική περί της ένταξης των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στην εκπαιδευτική διαδικασία το σύνολό του φανερώνει ότι δεν υπάρχει η στοιχειώδης έστω βούληση ώστε να πραγματοποιηθεί ο στόχος της ισότιμης ένταξης με αναπηρία και ειδικές ανάγκες στην κοινωνία.

Η παρούσα κατάσταση λοιπόν σήμερα είναι ότι η φοίτηση των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες σε όλες τις δομές της εκπαίδευσης συναντά αξεπέραστα εμπόδια λόγω της ανεπαρκούς κτιριακής υλικοτεχνικής υποδομής και των μεγάλων ελλείψεων σε εξειδικευμένο προσωπικό.

Η πολιτική επιλογή της κυβέρνησης να χρηματοδοτεί όλες τις δομές της εκπαίδευσης μέσω κοινοτικών προγραμμάτων ΕΣΠΑ ακυρώνει το κοινωνικό κράτος, τις εργασιακές σχέσεις και τη ρητορική διάταξη του άρθρου 16 του Συντάγματος που μιλάει για τη δημόσια δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης.

Όσον αφορά το θεσμό της παράλληλης στήριξης με το νομοσχέδιο δημιουργούνται επιπρόσθετα ζητήματα, πολλά απ' αυτά τα ζητήματα για παράλληλη στήριξη απορρίπτονται, ενώ ο τρόπος υλοποίησης της παράλληλης στήριξης δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες μαθητών με ειδικές κατηγορίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, π.χ. η υποστήριξη για ορισμένο αριθμό διδακτικών ωρών, με αποτέλεσμα να αναιρείται ουσιαστικά ο σκοπός της.

Με τη νομική αναγνώριση της ιδιωτικής παράλληλης στήριξης μετατίθεται η ευθύνη της πολιτείας να παρέχει τις απαιτούμενες υπηρεσίες εκπαίδευσης στις οικογένειες και ανοίγει διάπλατα τις πόρτες για την ιδιωτική πρωτοβουλία στην εκπαίδευση, που είναι πολιτικά, κοινωνικά και επιστημονικά απαράδεκτη.

Τέλος δεν υπάρχει απαιτούμενη μέριμνα για παροχή δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης για μαθητές με ολική αδυναμία πρόσβασης στο σχολείο.

Οι σχέσεις εργασίας στην ειδική εκπαίδευση. Από την αρχή της ύπαρξης στη χώρα μας παρέμενε ένας από τους πιο υποστελεχωμένους και αδύναμους κλάδους της εκπαίδευσης. Με πολύ κόπο και προσωπικές προσπάθειες στήριζαν την ειδική εκπαίδευση οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί. Το 80 έως 85% όλων των δομών της ειδικής εκπαίδευσης υπάρχει μόνο στην πρωτοβάθμια και απ' αυτές το 68% περίπου αποτελούν τα τμήματα ένταξης.

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση βασικά δεν παρέχει ειδική εκπαίδευση. Στην πραγματικότητα όλα σταματούν στο δημοτικό σχολείο. Εδώ και 13 χρόνια οι απόφοιτοι των τμημάτων ειδικής αγωγής των πανεπιστημίων Θεσσαλίας και Μακεδονίας παραμένουνε όμηροι της αναπλήρωσης, πράγμα απαράδεκτο, αφού καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής.

Φέτος δε η ειδική εκπαίδευση καλύφθηκε αποκλειστικά με ΕΣΠΑ και με κοινωφελή προγράμματα του ΟΑΕΔ, με ελαστικές σχέσεις εργασίας, χωρίς τα απαραίτητα κριτήρια της σταθερότητας και της συνέχειας.

Γενικότερα οι διατάξεις που ορίζουν τις σχέσεις εργασίας

μέσα στην ειδική αγωγή είναι κατακερματισμένες σε διάφορους νόμους, εγκυκλίους και προεδρικά διατάγματα, πράγμα που αφήνει το Υπουργείο και τη διοίκηση της εκπαίδευσης να ερμηνεύει κατά το δοκούν τα νομικά κείμενα παραβιάζοντας τα δικαιώματα των εργαζομένων για μόνιμη και σταθερή εργασία αλλά και στρέφοντας τη μία επαγγελματική ομάδα ενάντια στην άλλη.

Αξίζει αυτή τη στιγμή που μιλάμε να αναφερθεί ότι μέσα σε μία σχολική μονάδα ειδικής αγωγής, π.χ. στο ειδικό δημοτικό σχολείο ή στο ειδικό νηπιαγωγείο, ενδέχεται να υπάρχουν οι σχέσεις εργασίας: μόνιμοι δάσκαλοι - νηπιαγωγοί με ή χωρίς κάποιο είδος εξειδίκευσης, δεύτερον: αναπληρωτές κρατικού προϋπολογισμού, τρίτον: αναπληρωτές ΕΣΠΑ, τέταρτον: απασχολούμενοι επαγγελματίες από τα προγράμματα του ΟΑΕΔ.

Το νομοσχέδιο λοιπόν του Υπουργείου αποτελεί ένα αντίγραφο του προηγούμενου νόμου με την προσθήκη όλων των ρυθμίσεων που υπήρξαν διάσπαρτες σε διάφορους άλλους νόμους.

Το Υπουργείο παλινδρομεί μεταξύ του διαχωριστικού μοντέλου και της προοπτικής της ένταξης και της εκπαίδευσης. Κυριαρχεί το ιατρικό μοντέλο, ασχολείται κυρίως με θέματα υπηρεσιακού χαρακτήρα, στελέχωσης με ΕΚΕΔΥ κτλ., που σχετίζονται με την προσδοκώμενη ποιότητα της ιδιωτικής εκπαίδευσης στη χώρα μας και απαξιώνει όλους όσους την έχουν στηρίξει.

Το σχέδιο νόμου που κινείται στη λογική ότι η ειδική αγωγή αποτελεί ξεχωριστό κλάδο από την γενική και αγνοεί τις εξελίξεις στην παιδαγωγική επιστήμη αλλά και τις κατακτήσεις του παγκόσμιου ιστορικού κινήματος, που τονίζουν ότι οι δομές της ειδικής εκπαίδευσης πρέπει να αποτελούν κομμάτι της γενικής εκπαίδευσης και η ειδική παιδαγωγική είναι πρόταση της γενικής.

Υιοθετεί μια διάκριση στην οποία ο ειδικός και ο γενικός παιδαγωγός αποτελούν ξεχωριστές οντότητες, ενώ ο παιδαγωγικός τους στόχος είναι κοινός. Η σχολική ένταξη και η κοινωνική εξέλιξη των μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες έρχεται σε αντίθεση με την όποια προσπάθεια εναρμόνισης της φιλοσοφίας του εκπαιδευτικού συστήματος, με την πολιτική της ένταξης και των άνευ ευκαιριών.

Τι είναι αυτό που ζητάμε εμείς; Για μια ενιαία και δημόσια δωρεάν ειδική εκπαίδευση. Άμεσος και ευρύς σχεδιασμός με θέσπιση στόχων και το υποσύστημα της ειδικής εκπαίδευσης. Ενιαία χρηματοδότηση για την ύπαρξη σωστής υλικοτεχνικής υποδομής, προσβασιμότητα των μαθητών σε όλες τις δομές της εκπαίδευσης, διαρκή στήριξη των ΣΜΕΑΕ και ενίσχυση του θεσμού του ολοήμερου ειδικού σχολείου, με προσανατολισμό πάντα σε ένα ενιαίο εκπαι-

δευτικό πλαίσιο για όλους τους μαθητές, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις.

Η ίδρυση και λειτουργία τμημάτων ένταξης σε όλα ανεξαιρέτως τα γενικά σχολεία. Στελέχωση όλων των παράλληλων στηρίξεων και κατάργηση της νομικής κάλυψης της ιδιωτικής παράλληλης στήριξης. Ο θεσμός των τμημάτων ένταξης και αυτός της παράλληλης στήριξης εξυπηρετούν μόνο διαφορετικές εκπαιδευτικές ανάγκες, γνωμοδότηση του Συνήγορου του Παιδιού και μπορούν να λειτουργούν ταυτόχρονα στις Δομές εκπαίδευσης.

Άμεση κάλυψη των τεράστιων αναγκών της ειδικής εκπαίδευσης από άρτια εκπαιδευμένο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό όλων των κλάδων και οι υπηρεσιακές μεταβολές των εργαζομένων στην ειδική εκπαίδευση με κριτήριο πάντα εναρμονισμένο μετά της γενικής.

Ο σεβασμός στην ειδική εκπαίδευση ως έννοια στους εργαζόμενους που εργάζονται σ' αυτήν αλλά και κυρίως στα ίδια τα άτομα με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες θεωρούμε πως θα πρέπει να αποτελεί πρώτιστο μέλημα του κλάδου. Θέλουμε λοιπόν το σωματείο μας να έχει κυρίαρχο ρόλο στην αναμόρφωση της παιδείας των ατόμων που χρήζουν ειδικής εκπαίδευσης.

Κλείνοντας, χωρίς την χρηματοδότηση που είναι αναγκαία αλλά και ανέφικτη με τις μνημονιακές πολιτικές που εφαρμόζονται, πολύ γρήγορα οι μαθητές με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες θα οδηγηθούν εκτός εκπαιδευτικής διαδικασίας γιατί το εκπαιδευτικό σύστημα δεν θα μπορεί πλέον να τους υποστηρίξει και θα ανοίξει διάπλατα ο δρόμος που θα τους οδηγεί είτε στις δομές των ιδιωτικών συμφερόντων, είτε στο σπίτι τους, για όσες από τις οικογένειες δεν μπορούν να ανταποκριθούν οικονομικά.

Συγχρόνως θα οδηγηθεί σε περαιτέρω υποβάθμιση στη γενική εκπαίδευση αφού η συνεκπαίδευση δεν θα υποστηρίζεται. Επομένως χωρίς απαντήσεις στα προαπαιτούμενα το νομοσχέδιο θα πρέπει να αποσυρθεί και τα θέματα των εργασιακών σχέσεων που επιδιώκει να ρυθμίσει μπορούν να λυθούν και με άλλους τρόπους. Ευχαριστώ.

Νίκος Κούτσουρος ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΔΕΣΣΑΣ

Συνάδελφοι, πέρυσι ζήσαμε ένα άλλο θέμα εδώ όταν ήρθε η ώρα να ψηφίσουμε ονομαστικά επειδή από τούτη τη μεριά ήταν λίγοι φύγανε και δεν είχαμε απαρτία. Το θέμα είναι συγκεκριμένο και το ξέρουμε. Λοιπόν άκαιρα μιλάω αλλά τέλος πάντων.

Αυτό που ξέρω να πω συνάδελφοι είναι ότι αυτό που ζούμε σήμερα και με κάλυψε ο συνάδελφος ο Κυπραίος απ' την Πάτρα δεν αλλάζει παρά μόνο με αλλαγή κυβέρνησης. Αν δεν υπάρξει πολιτική αλλαγή δεν υπάρχει τίποτα.

Είπε ο φίλος μου ο Αρβανίτης ότι κλείσανε φέτος 3.000 σχολεία. Να θυμίσω ότι έχουνε αυτοκτονήσει 5.000 άνθρωποι. Για να δούμε ότι η κοινωνία βιώνει και άλλα. Εμείς θεωρούμε ότι είναι η αξιολόγηση το μείζον θέμα. Το μείζον θέμα για την κοινωνία δεν είναι η αξιολόγηση. Είναι το τι σχολείο εμείς θέλουμε να δώσουμε σ' αυτή την κοινωνία και σ' αυτό το ερώτημα κανένας δεν έχει απαντήσει.

Δεν μπορούμε να λέμε αν είμαστε υπέρ ή κατά της αξιολόγησης χωρίς να έχουμε ορίσει ποιο είναι το σχολείο το οποίο θέλουμε εμείς, θεωρούμε εμείς σωστό για την κοινωνία σαν επιστήμονες. Ποιο σχολείο εν τέλει υπερασπιζόμαστε; Το δημόσιο σχολείο που λέγεται ΕΑΕΠ δεν είναι το σχολείο της αγοράς; Πραγματικά θα έπρεπε εμείς, ο κλάδος μας, να έχει ένα όραμα για το σχολείο του λαού και αυτό να το δρομολογεί.

Εδώ θέλω να πω στους συναδέλφους του Δ.Σ. της ΔΟΕ και θα ήθελα να με ακούσουνε, συνάδελφοι έγινε ένα σεμινάριο, τέλος πάντων, Συνέδριο στη Βέροια για την αξιολόγηση και την αυτοαξιολόγηση. Το θυμάστε; Μίλησα πρώτος και είπα ότι θα έπρεπε...

Λοιπόν σε εκείνο λοιπόν το Συνέδριο είχα πει ότι ο κλάδος έχει θέση υπέρ της αυτοαξιολόγησης. Την έχει διαμορφώσει από το 1990. Ντρέπεται να το πει; Η πλειοψηφία; Γιατί να παίζουμε δηλαδή κρυφτό; Και αυτή τη θέση μπορεί να την υπηρετήσει στα σχολεία. Και τότε ζήτησα, ο συνάδελφος ο Μαντάς είναι εδώ, ο συνάδελφος ο Κόκκινος είναι εδώ, το ΙΠΕΜ να κάνει αυτό το έγγραφο που τελικά ήρθε πέντε μέρες πριν κλείσει ο κύκλος.

Έπρεπε δηλαδή να σκοτωθούμε μεταξύ μας στους Συλλόγους, σε σεμινάρια, με τους διευθυντές για να πάμε στο ενιαίο κείμενο που μπορούσε να γίνει απ' την αρχή. Τι νόημα έχει;

Δεύτερον: ο κλάδος είναι υπέρ της αξιολόγησης. Ντρέ-

πόμαστε να το πούμε; Εγώ δεν συμφωνώ αλλά έτσι είναι. Πέρυσι εδώ αποφασίσαμε υπέρ της αξιολόγησης. Όχι αυτής της πούμε, κάποιος άλλης. Δεν έχουμε υποχρέωση να πούμε με ποια αξιολόγηση είμαστε; Αυτό ποιος θα το κάνει; Όταν έχεις μία θέση θεωρώ ότι πρέπει να την υπερασπίζεσαι αυτή τη θέση.

Ζητήθηκε απ' τη ΔΟΕ να υπογράψουμε ότι είμαστε εναντίον της αξιολόγησης όταν είχαμε πάρει εδώ απόφαση σαν Γενική Συνέλευση υπέρ της αξιολόγησης. Η συγκεκριμένη πλειοψηφία.

Τώρα αναφορικά με τις προτάσεις γιατί μπορεί να μην ξαναμιλήσω στο πλαίσιο το διεκδικητικό, μία θέση που έχουμε απ' το Σύλλογο πρόταση είναι να προσληφθεί κατά νομό ένας νομικός σύμβουλος ο οποίος θα συνδέεται με το νομικό σύμβουλο της Ομοσπονδίας και να μπορεί να υπερασπίζεται ενδεχόμενα εμάς που θα αντιμετωπίζουμε καταγγελίες γονέων κλπ.

Η δεύτερη πρόταση έχει να κάνει με το μπλοκάρισμα της διαδικασίας της αξιολόγησης. Συνάδελφοι άλλος τρόπος από τη διάλυση της διοικητικής δομής δεν υπάρχει. Ό,τι απεργία και να πούμε ότι θα γίνει δεν θα γίνει γιατί στους Συλλόγους δεν απεργεί ο κόσμος. Δεν ξέρω σε ποιο κόσμο ζείτε εσείς που λέτε πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες αλλά δεν απεργεί κανένας, ούτε τα μέλη των Δ.Σ. δεν απεργούνε.

Η μόνη πρόταση και την καταθέσω είναι η διοικητική δομή να διαλυθεί με τις παραιτήσεις των διευθυντών εκπαίδευσης που είναι στελέχη όλοι και όποιος μου πει δεν είναι να μου πει ποιος δεν είναι. Στελέχη παραταξιακά, των στελεχών που είναι στο Υπουργείο Παιδείας, που και αυτοί είναι στελέχη και τέλος των διευθυντών σχολείων.

Αν αυτή η διοικητική δομή διαλυθεί μέχρι να ανασυγκροτηθεί θα περάσει πολύς καιρός και δεν ξέρω αν θα βρεθούνε οι πρόθυμοι μετά αν το συνδικάτο είναι μαζί μας. Έτσι θα διατηρήσουμε ένα συνεκτικό ιστό συνάδελφοι και δεν θα φτάσουμε στο χάλι ο ένας να υποβλέπει τον άλλον στο σχολείο για να πάρει καλύτερο βαθμό στην αξιολόγηση. Ευχαριστώ πολύ.

Κώστας Νάστας ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Από την Εκκίνηση της Λάρισας. Συνάδελφοι οι καιρού ου μενετοί. Βιώνουμε μια άνευ προηγουμένου λαίλαπα που

σαρώνει ψυχές ανθρώπων. Νιώθουμε το τέλος αυτής της καταστροφικής πολιτικής να διαπερνά το πετσί μας και να αγγίζει το κόκκαλο της ζωής μας.

Ζούμε στο πετσί μας την οικονομική εξαθλίωση. Μισθοί εκπαιδευτικών μειώθηκαν έως 45%. Παρατηρούμε την αποκαθήςωση συντάξεων και εφάπαξ έως 50% σήμερα. Παρατηρούμε εξαφάνιση των επικουρικών τη στιγμή που ο κλάδος συνεχίζει να δίνει τις ίδιες εισφορές στα ταμεία.

Παρατηρούμε την αποκαθήςωση της δημόσιας υγείας. Βιώνουμε την αυστηροποίηση του πειθαρχικού δικαίου. Έχει καταργηθεί το τεκμήριο της αθώτητας. Επίσης έχουν επιδεινωθεί και οι συνθήκες εργασίας. Υποχρεωτικές μετατάξεις, υποχρεωτικές μεταθέσεις, ταυτόχρονα καλλιεργείται κλίμα φόβου και αυταρχισμού. Η αξιολόγηση επιβαρύνει το παιδαγωγικό κλίμα δημιουργώντας συνθήκες ζούγκλας.

Συνάδελφοι, ήρθαμε απ' όλη την Ελλάδα και για να μιλήσουμε και εσείς που είστε εδώ απ' όλη την Ελλάδα είμαστε, τουλάχιστον να σεβαστούμε τον ερχομό μας εδώ.

Ο λαός ζει μια ανθρωπιστική κρίση. Αυτοκτονίες μέχρι 4.000 περίπου και πλέον σταματήσανε να μετράνε γιατί δεν ξέρουν πού έχουνε φτάσει. Πόνος λοιπόν τσέπης και πόνος ψυχής. Συνάδελφοι, όλα αυτά δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο, δεν είναι μια θεομηνία, αλλά γεννήματα μιας πολιτικής μήτρας των κομμάτων που σήμερα κυβερνούν.

Είναι η ίδια εκπαιδευτική πολιτική που πέρα από κάθε παιδαγωγική αντίληψη φέρνει αλλεπάλληλα χτυπήματα επιπλέον στην εκπαίδευση, όπως αύξηση μαθητών στην τάξη, συγχώνευση και σύμπτυξη τμημάτων, σχηματίζονται πολυδύναμα σχολεία, η σύγχρονη αντιπαιδαγωγική μονάδα, αφού οδηγούν σε απρόσωπες σχολικές μονάδες, σε αποξένωση των μαθητών και εκπαιδευτικών, σε όξυνση φαινομένων σχολικής βίας.

Από το 2011 έχουνε κλείσει πάνω από 1.200 σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας. Κρατάν δύο επαγγελματικές σχολές. Απολύθηκαν περίπου 10 χιλιάδες αναπληρωτές. Έχουμε την επιβολή απαράδεκτων συνθηκών εργασίας αφού ο εκπαιδευτικός μετατρέπεται σε delivery και η επίθεση συνεχίζεται στη δημόσια εκπαίδευση. Έχουμε 35% μείωση των δαπανών από το 2009.

Συνάδελφοι, αναρωτιέται ακόμα κανείς ότι όλα αυτά είναι για το καλό μας; Για το καλό του δημόσιου σχολείου; Στο ίδιο λοιπόν άρμα είναι δεμένος και ο νόμος της αυτοαξιολόγησης. Δεν τους ενδιαφέρει το δημόσιο σχολείο. Βλέπουν την εκπαίδευση καθαρά σαν λογισμικό μέγεθος.

Το κακό είναι ότι και οι όποιες θετικές θέσεις, τα όποια θετικά σημεία αυτού του νόμου αυτοακυρώνονται. Ο νόμος λειτουργεί σαν αλυσίδα, όλοι οι κρίκοι είναι σφικτά δεμένοι και κάποιος θετικός να υπάρχει στο τέλος λειτουργεί σαν ουρά της αλυσίδας που οδηγεί σε απολύσεις. Το πλαίσιο της αξιολόγησης είναι απαράδεκτο και απορριπτέο.

Συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι ο συνδικαλισμός διέρχεται κρίση. Μεγάλη κρίση. Μεγάλη κρίση ταυτότητας. Οι λόγοι της κρίσης; Οι κακές επιλογές, ο κομματικός συνδικαλισμός και ο επαγγελματικός συνδικαλισμός. Ναι, στις μέρες μας εμφανίζεται και εξελίσσεται ένα παράδοξο φαινόμενο. Συχνά πυκνά παρατάξεις των κυβερνητικών δυνάμεων κατακεραυνώνουν τις πολιτικές και εκπαιδευτικές επιλογές της κυβέρνησης, της πολιτικής μήτρας δηλαδή, παιδιά της οποίας είναι η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚΕ ή όπως αλλιώς θέλουν να ονομάζονται.

Αν η θέση τους αυτή ενάντια στην κυβερνητική πολιτική είναι όντως αληθινή και όχι υποκριτική γιατί δεν κόβουν τον ομφάλιο λώρο με την κομματική τους μήτρα; Γιατί συνεχίζουν να λειτουργούν ως βραχίονες των κομμάτων στον συνδικαλισμό;

Μήπως το συνδικαλιστικό φαίνεσθαι είναι εντελώς αντίθετο με το πολιτικοκομματικό τους είναι; Αν όντως όμως είναι ειλικρινείς πρέπει να αναστείλουν τώρα τη λειτουργία των παρατάξεών τους στέλνοντας το μήνυμα στους κομματικούς τους χώρους. Διαφορετικά συνεχίζουν τον κομματικό τους εναγκαλισμό.

Συνάδελφοι, βάλλομαι και κατά του επαγγελματία συνδικαλιστή. Τα ίδια και τα ίδια πρόσωπα. Πολλοί απ' αυτούς έχουν ξεχάσει τι είναι διδασκαλία στην τάξη. Λειτουργούν μοιραία ως εργατοπατέρες. Η χρόνια άσκηση καθηκόντων από την ίδια θέση σε συνδυασμό με τη μη θεσμική αντιμετώπιση και λύση προβλημάτων φορτώνει σ' αυτούς αμαρτίες που στο τέλος τις πληρώνει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτά οδήγησαν στην κοινωνική απαξίωση, όχι μόνο των συνδικαλιστών, αλλά και του συνδικαλιστικού κινήματος. Ένα συνδικαλιστικό κίνημα που κουβαλάει αμαρτίες χρόνων. Αμαρτίες συνδικαλιστών, προσπαθεί να τις αποτινάξει αλλά δεν μπορεί ακόμη. Ένα συνδικαλιστικό κίνημα που έχει χάσει το δικό του πλεονέκτημα.

Εμείς λοιπόν ερχόμαστε για να ανατάξουμε τη χαμένη ηθική υπόσταση. Ερχόμαστε αν μπορούμε να μετατρέψουμε την κοινωνική απαξίωση σε κοινωνική αποδοχή. Γι' αυτό από την αρχή μιλήσαμε και εναντιωθήκαμε στον επαγγελματικό συνδικαλισμό που μαζί με τον κομματικό συνδικαλισμό είναι οι δύο μεγαλύτερες ρίζες του κακού.

Στο πνεύμα λοιπόν αυτό και στην κατεύθυνση αυτή προτείναμε οι αιρετοί της ΔΟΕ να ασκούν τα καθήκοντά τους έως δύο συνεχόμενες θητείες, με δυνατότητα να επανέρχονται αν το επιθυμούν, γιατί ελλοχεύει ο κίνδυνος να λειτουργούν ως εργατοπατέρες και με ιδιοτέλεια.

Είναι ανάγκη λοιπόν ο κλάδος να δείξει και να αναδείξει την αξία της συλλογικής θέσης και όχι της προσωπικής. Να πείσει ότι ο αγώνας είναι συλλογικός και δεν γίνεται για τις καρέκλες. Πρέπει, συνάδελφοι, να αποβάλλουμε στερεότυπα προηγούμενων συνδικαλιστικών χρόνων.

Πρέπει να μιλήσουμε με ειλικρίνεια. Πρέπει να εναποθετήσουμε κάποια πράγματα. Εμάς μας προβλημάτισαν όντως και κλείνω μ' αυτό, όντως τα αποτελέσματα της απεργίας. Η απεργία για τον εργαζόμενο είναι ό,τι το ιερότερο και πρέπει να το διαφυλάξουμε. Την έχουμε απαξιώσει. Οι απεργίες με τον τρόπο που γίνονται, έτσι όπως γίνονται, δεν λειτουργούν ως όπλο για τον εργαζόμενο. Είναι το χαρακίρι του.

Εμείς λοιπόν λέμε όχι σε απεργίες μέσω από fax και e mail. Εμείς λέμε ναι σε απεργίες οι οποίες θα σχεδιαστούν έγκαιρα και θα προγραμματιστούν. Λέμε ναι σε απεργίες οι οποίες θα ανακοινωθούν και θα προγραμματιστούν σε βάθος χρόνου. Ας κάνουμε την απεργία μετά από 3 - 4 - 5 - 6 μήνες, αλλά μέσα σ' αυτό το διάστημα δεν θα καθόμαστε. Μέσα σ' αυτό το διάστημα κλιμάκια Συλλόγου και της ΔΟΕ να οργανώσουν όλα τα σχολεία, να την επικοινωνήσουν.

Λοιπόν συνάδελφοι το κλείνω και λέω ένα πράγμα: δεν μπορεί να γίνει αγώνας με ανάθεση. Ή όλοι μαζί ή κανένας. Η λογική η οποία άκουσα ότι οι διευθυντές είναι από δω και οι άλλοι είναι από κει είναι λογική διαίρεσης. Ούτε ενώνει και ούτε μπορεί να μας πάει κάπου. Λοιπόν ή όλοι μαζί ή κανένας.

Γιώργος Τρούλης ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια η κοινωνία βιώνει την εφαρμογή της πολιτικής των μνημονίων, μία σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική, την προσπάθεια συρρίκνωσης έως και κατάργησης των βασικών κοινωνικών αγαθών: παιδεία, υγεία, πρόνοια, την αύξηση της ανεργίας, την συρρίκνωση των μισθών και των συντάξεων, την αύξηση των φορολογικών εισφορών, την ιδιωτικοποίηση της κρατικής περιουσίας: αεροδρόμια, οικήματα, υπηρεσίες, τη συρρίκνωση

στο έσχατο του δημόσιου τομέα.

Σε όλους τους τομείς: υγεία, πρόνοια, εργασία, βιώνουμε την πιο σκληρή πολιτική. Στην εκπαίδευση ζήσαμε και ζούμε μια ισοπεδωτική πολιτική με τις συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, την κατάργηση οργανικών θέσεων, τη μείωση των προσλήψεων αναπληρωτών στο ελάχιστο του τακτικού προϋπολογισμού, ελάχιστοι έως μηδενικοί διορισμοί στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, στήριξη όλων των δομών της αντισταθμιστικής αγωγής μέσω ΕΣΠΑ (τμήματα ένταξης κτλ), θέσπιση ενιαίου μισθολογίου με ποσόστωση για αλλαγή μισθολογικού και βαθμολογικού κλιμακίου, θέσπιση υποχρεωτικών μεταθέσεων, θέσπιση - αύξηση του διδακτικού ωραρίου στη δευτεροβάθμια, κατάργηση τομέων τεχνικής εκπαίδευσης, απολύσεις συναδέλφων, θέσπιση αύξησης μαθητών ανά τμήματα, θέσπιση τιμωρητικής αξιολόγησης, θέσπιση νέου πειθαρχικού δικαίου δημοσίων υπαλλήλων με την εφαρμογή της αυτοδίκαιης αργίας πριν απ' την οριστική έκβαση της υπόθεσης, απελευθέρωση των υποχρεωτικών μετακινήσεων απ' τον περιφερειακό διευθυντή εκπαίδευσης, περιστολή των δικαιωμάτων των αναπληρωτών, καθιέρωση της ηλεκτρονικής καταγραφής στοιχείων των μαθητών, γονέων, σχολείων, εκπαιδευτικών, εφαρμογή προγραμμάτων με αμφίβολη αξιοποίηση των αποτελεσμάτων τους.

Όλα αυτά συνάδελφοι συνθέτουν την εικόνα της σταδιακής κατάρρευσης του κοινωνικού κράτους, όλα αυτά είναι απότοκα της συγκεκριμένης νεοφιλελεύθερης πολιτικής, της πολιτικής των μνημονίων.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, συνάδελφοι, επομένως για να απαντήσει σε όλα αυτά θα πρέπει να υπερβεί τη μέχρι σήμερα αποστολή στη δράση του, τη διεκδίκηση κλαδικών δικαιωμάτων και βελτίωση συνθηκών εργασίας και να πρωτοστατήσει στην προσπάθεια πραγματικού εκδημοκρατισμού των θεσμών και διαδικασιών, τη διαμόρφωση συνθηκών ανατροπής των πολιτικών που οδηγούν στην εκποίηση του δημόσιου πλούτου της χώρας, που συρρικνώνουν το κοινωνικό κράτος και μεταλλάσσουν τον κοινωνικοοικονομικό ιστό της χώρας μας.

Σ' αυτή τη χρονική συγκυρία το συνδικαλιστικό κίνημα, όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να υψώσουμε το ανάστημά μας και να διεμβολίσουμε κάθε προσπάθεια συρρίκνωσης των συλλογικοτήτων μας, κάθε προσπάθεια που θέλει να υποθηκεύσει το μέλλον μας.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο ζητάμε άμεση κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης, αυτοαξιολόγησης,

Προεδρικά Διατάγματα 152 του 2013, Νόμος 3848, 4024, Νόμος 4142, καθώς και όλων των αντiekπαιδευτικών ρυθμίσεων που προσπαθούν να διαμορφώσουν ένα διαφορετικό τοπίο στην εκπαίδευση και φυσικά στον εργαζόμενο κόσμο: νέο μισθολόγιο, ασφαλιστικό, συγχωνεύσεις, ωράριο, πειθαρχικά κλπ.

Ως Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση Εκπαιδευτικών Π.Ε. προτείνουμε ένα συγκεκριμένο αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης στο οποίο, επειδή η 83^η Γενική Συνέλευση του κλάδου πρέπει να ολοκληρωθεί με μία συγκεκριμένη πρόταση κλειδωμένη από το Συνέδριο προς τη βάση, πρέπει να ομονοήσουμε. Πρέπει να δείξουμε ότι θέλουμε πραγματικά να αντισταθούμε απέναντι σ' αυτή την κοινωνική λαίλαπα που διαμορφώνεται από την κυβέρνηση.

Αυτό λοιπόν το οποίο προτείνουμε σε όλους τους χώρους, σε όλες τις πτέρυγες εδώ σήμερα, είναι τα εξής:

A) συντονισμός της ΔΟΕ με όλες τις Ομοσπονδίες του δημόσιου τομέα και την ΑΔΕΔΥ. Κάλεσμα της ΔΟΕ στους Τοπικούς Συλλόγους για συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων με στόχο την ενεργοποίηση.

B) Ορισμός Ημέρας Παιδείας κάθε Σάββατο από τον Σεπτέμβριο. Με εκδηλώσεις κατά τόπους για επικοινωνία των θέσεών μας.

Γ) Χρήση των τοπικών περιφερειακών μέσων μαζικής ενημέρωσης και ανάδειξη των θέσεών μας.

Δ) Κάλεσμα της ΔΟΕ για αυτοδέσμευση όλων των εκπαιδευτικών με την προτεινόμενη διαδικασία:

Πρώτον: κηρύσσουμε τον Σεπτέμβριο ως μήνα αντίστασης. Κλιμάκια της ΔΟΕ να επισκέπτονται όλους τους Νομούς και σε συνεργασία με τα τοπικά Διοικητικά Συμβούλια όσο το δυνατόν περισσότερες σχολικές μονάδες.

Δεύτερον: Όλοι οι συνάδελφοι καλούνται να υπογράψουν την παρακάτω υπεύθυνη δήλωση: «Δεν επιθυμώ και δεν θα ασκήσω καθήκοντα αξιολογητή ακόμα και αν οριστώ» και για τα στελέχη εκπαίδευσης να προστεθεί η επόμενη φράση: «Με την παρούσα θέτω την παραίτησή μου στη διάθεση της Υπηρεσίας».

Τρίτον: το Δ.Σ. κάθε Συλλόγου συγκεντρώνει όλες τις υπεύθυνες δηλώσεις και σε ημερομηνία που θα ορίσει η Διδακταλική Ομοσπονδία, το βάζουμε μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου, όλοι οι Σύλλογοι της χώρας κατευθύνονται στην αντίστοιχη Διεύθυνση Εκπαίδευσης όπου και πρωτοκολλούν τις δηλώσεις άρνησης.

Και τέλος, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κανένας αγώνας, καμία αντίδραση δεν μπορεί να υπάρξει εάν δεν βάζουμε ως κορύφωση απεργιακή κινητοποίηση μετά από όλες αυτές τις εξελίξεις και τις δράσεις μας.

Στα πλαίσια αυτά λοιπόν τα Ανεξάρτητα Σχήματα είναι ανοικτά στην διαμόρφωση ενός πλαισίου και μίας πρότασης αγωνιστικής, απεργιακής πρότασης κλειδωμένη από το Συνέδριο, την οποία θα συναποφασίσουμε, θα ομονοήσουμε, για να αποδείξουμε στους συναδέλφους μας που μας έφεραν εδώ ότι μπορούμε να πάρουμε απόφαση αυτή τη χρονική στιγμή.

Ας αναλάβουμε συνάδελφοι σ' αυτή την ιστορική στιγμή το χρέος το οποίο μας αναλογεί. Να πάρουμε απόφαση η οποία θα δείξει ότι είμαστε ως κλάδος δεμένος σφικτά απέναντι σ' αυτή την πολιτική, για να μην μπορεί να βγαίνει κανένας Υπουργός, καμία κυβέρνηση να μας λέει ότι είμαστε συντεχνία. Δεν είμαστε συντεχνία. Να το αποδείξουμε αυτό με τη στάση μας και την απόφασή μας. Έχουμε χρέος στους συναδέλφους μας, έχουμε χρέος στην κοινωνία, έχουμε χρέος στα παιδιά μας.

Σοφία Καρασαρλίδου

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η πορεία της ελληνικής οικονομίας, δείχνει πόσο ψεύτικες και απατηλές («πρωτογενές πλεόνασμα», «ανάπτυξη», «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις» κλπ) είναι οι δηλώσεις της συγκυβέρνησης. Αντίθετα δείχνει ότι ο ελλ. καπιταλισμός **βυθίζεται** στην κρίση όλο και περισσότερο και μάλιστα χωρίς δυνατότητα ανάκαμψης. Έτσι, αυτό που **αναμένει τους εργαζόμενους και τους φτωχούς**, είναι ακόμη μεγαλύτερη ανεργία, φτώχεια, εξαθλίωση και πείνα, ακόμη μεγαλύτερη διάλυση των συστημάτων υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης και των εργασιακών σχέσεων, ακόμη μεγαλύτερος περιορισμός των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Η ανθρωπιστική κρίση, όπως δείχνουν τα στοιχεία και η πραγματικότητα παίρνει διαστάσεις πολεμικής περιόδου.

Έτσι:

- Το Χρέος εξακολουθεί να μεγαλώνει, σήμερα βρίσκεται στο 175,5% ΑΕΠ (321 δις ευρώ) και όλοι παραδέχονται ότι δεν είναι βιώσιμο και θα χρειαστεί και νέο πακέτο «σωτηρίας»/δάνειο. –
- Το ιδιωτικό χρέος (επιχειρήσεις, τράπεζες, ιδιώτες) και μαζί με το λεγόμενο «κρυφό χρέος» (Δήμοι, Οργανισμοί, ασφαλιστικά ταμεία) είναι ανυπολόγιστο και σε κάθε περίπτωση αρκετών εκατοντάδων δις ευρώ.. Η κατάσταση **επιδεινώνεται** από τη συνέχιση της ύφεσης.
- Τα ποσά που απαιτούνται για την αποπληρωμή τόκων και χρεολυσίων τα επόμενα 10-15 χρόνια είναι τεράστια (κατά μέσο όρο γύρω στα 18-20 δις ευρώ ετησίως!). Αυτά τα ποσά **δεν υπάρχουν**, δεν μπορούν να παραχθούν από την οικονομία και γενικά να βρεθούν από εθνικές πηγές ακόμη και εξολοθρευτούν και πουληθούν τα πάντα (μισθοί, συντάξεις, σχολεία, νοσοκομεία, κοινωνική ασφάλιση... οργανισμοί, λιμάνια, δάση, νησιά κλπ) και επομένως θα χρειαστούν δάνεια ή άλλου είδους μέτρα (κατασχέσεις, πλειστηριασμοί κ.ά).
- Σύμφωνα με την ΕΣΤΑΤ η ανεργία ανέρχεται στο 26,8%. Ωστόσο η πραγματική ανεργία βρίσκεται κοντά στα 2 εκ.
- Η βιομηχανική παραγωγή και η οικοδομική δραστηριότητα συνεχίζουν την πτωτική τους πορεία, όπως και οι πολυδιαφημισμένες από τη κυβέρνηση και τους παπαγάλους της εξαγωγές παρουσιάζουν και πάλι πτώση (12,4% τον Απρίλη και μαζί με τα πετρελαιοειδή 20,9%). Το τραπεζικό σύστημα είναι «εκτός λειτουργίας», είναι χρεοκοπημένο

και απορροφά τεράστια ποσά για να μην καταρρεύσει.

- Η φτώχεια και η «ακραία φτώχεια» αυξάνουν ταχύτατα με αποτέλεσμα περίπου το 35% να βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας, το οποίο τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί πάρα πολύ!
- Η κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων που είναι μια βόμβα που έχει αρχίσει να σκάει (για φέτος λέγεται ότι υπάρχει ένα έλλειμμα 1,75 δις ευρώ), πράγμα που εγκυμονεί νέες διαρκείς περικοπές στις κύριες και επικουρικές (από 1/7/14 μειώνονται κατά 5,2%) συντάξεις και στις άλλες παροχές του ασφαλιστικού συστήματος (ιατροφαρμακευτική κλπ).

Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι η κρίση του ελλ. καπιταλισμού βαθιάει. Σίγουρα τα επόμενα **πολλά** χρόνια θα έχουμε όχι «ανάπτυξη», αλλά μια **διαρκή υπανάπτυξη**.

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η εκπαίδευση στα χρόνια των μνημονίων έχει ήδη υποστεί σημαντικές καταστροφές. Η δραματική περικοπή των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού, οι διαρκείς συγχωνεύσεις- καταργήσεις σχολείων, ο «ξαφνικός θάνατος» σημαντικών ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ, οι πρώτες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων και εκπαιδευτικών, η αξιολόγηση και η αυτοαξιολόγηση, τα πειθαρχικά και οι διώξεις.

Μπροστά μας έχουμε την συνέχιση αυτών των μέτρων με το νέο κύμα συγχωνεύσεων και «ξαφνικών θανάτων» σχολείων και τομέων της εκπαίδευσης, την εφαρμογή της αυτοαξιολόγησης και της εξωτερικής αξιολόγησης και της ατομικής αξιολόγησης. Τέλος έχουμε τη συνέχιση των μαζικών απολύσεών μας για να πραγματοποιηθεί η δέσμευση για 150.000 λιγότερους δημόσιους υπαλλήλους το 2015.

Όπως αναφέρει έκθεση του ΟΟΣΑ (παραγγέλθηκε το 2011 απ' το υπουργείο, ως βάση για τις σημερινές αλλαγές), «η αυτοαξιολόγηση πρέπει... να είναι συγκρίσιμη μεταξύ σχολικών μονάδων, να μπορεί... να συμπληρώνεται από εξωτερική αξιολόγηση». Όλο το νομοθετικό πλαίσιο **έχει ΑΠΟΛΥΤΩΣ συνδέσει μεταξύ τους όλες τις πλευρές της αξιολόγησης** (ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, εξωτερική αξιολόγηση σχολείων κ.α.).

Υπουργείο και κυβέρνηση με την «αυτοαξιολόγηση» επιχειρούν:

- Περαιτέρω συρρίκνωση και τελικά διάλυση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης. Κατηγοριοποίηση των σχολείων, τον «ξαφνικό θάνατο» πολλών, την υποχρηματοδότηση

άλλων, τελικά τη συγχώνευση – κλείσιμό τους.

- Να δημιουργήσουν νέες «δεξαμενές» κινητικότητας/απόλυσης. Να μας καθηλώσουν μισθολογικά, συνδέοντας την αξιολόγηση με το ενιαίο μισθολόγιο – βαθμολόγιο.
- Εντατικοποίηση της δουλειάς των εκπαιδευτικών. Δημιουργία κλίματος έντασης, ελέγχου, χαφιεδισμού και φόβου στο σχολικό περιβάλλον, για να «συνηθίζουμε» στις νέες επερχόμενες απολύσεις.
- Ενοχοποίηση των εκπαιδευτικών, γονιών και μαθητών για τη διάλυση της παιδείας. Καλλιέργεια ανταγωνισμού μεταξύ των σχολείων. Αλλαγή του ρόλου του εκπαιδευτικού: για να σώσει τη δουλειά του, θα πρέπει να εξασφαλίσει χρηματοδότηση (από ποιον άραγε;) και να προσελκύσει μαθητές, κατά προτίμηση «άριστους» και βέβαια ικανούς ν' αγοράσουν «εκπαιδευτικές υπηρεσίες»!
- Το καθολικό δικαίωμα στην εκπαίδευση από υποχρέωση του κράτους θα υποταχθεί στο κέρδος και στους δαειστές, θα γίνει εμπόρευμα.

Τέλος και με βάση την έκθεση του ΔΝΤ, που κινείται στην ίδια κατεύθυνση, με την «κινητικότητα» στο δημόσιο τομέα επιχειρείται μέσω της διαρκούς μετακίνησης των υπαλλήλων η διάλυση των εργασιακών σχέσεων και του μισθολογίου μας, του συνδικαλισμού, η οριστική κατάργηση της μονιμότητας και οι διαρκείς μαζικές απολύσεις μας όπως ακριβώς στον ιδιωτικό τομέα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Σε όλη την προηγούμενη χρονιά υπήρξαν αγώνες, (ΕΡΤ, Καθηγητές, Διοικητικοί Υπάλληλοι, Καθαρίστριες, ΕΟΠΥΥ κλπ), αλλά δεν υπήρξε ούτε συντονισμός των αγώνων, ούτε μαζικότητα, ούτε ενιαία απάντηση των εργαζομένων στην πληθώρα αντεργατικών μέτρων κυβέρνησης. Η ευθύνη γι' αυτό βαρύνει τις ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλλά και όλες τις υπόλοιπες μεγάλες παρατάξεις. Οι διασπαστικές πολιτικές, η «αδιαφορία», «ασυνεννοησία» και «αδράνεια» δεν αφορούν μόνο την προδοτική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και των ομοσπονδιών, αλλά και τις «αριστερές», «αντιμνημονιακές», παρατάξεις.

Ειδικά για την απεργία διαρκείας που αποφάσισαν οι συνάδελφοι της δευτεροβάθμιας ενάντια στις διαθεσιμότητες- απολύσεις η ηγεσία της ΔΟΕ έπαιξε για μια ακόμη φορά το διασπαστικό της ρόλο. Δεν κινήθηκε καθόλου για κοινό αγώνα καθηγητών-δασκάλων. Η φλυαρία περί συμπαράστασης από την ηγεσία της ΔΟΕ στον αγώνα των καθηγητών μόνο υπονομευτική είναι, όταν στην πράξη δεν

μπαίνουμε σε κοινό αγώνα. Η συμμετοχή στον αγώνα των διαθέσιμων από την ηγεσία της ΔΟΕ ήταν ανύπαρκτη. Σε ότι αφορά δε την αυτοαξιολόγηση σύρθηκε κάτω από την πίεση της βάσης να πάρει θέση άρνησης αρχικά, χωρίς βέβαια να οργανώσει με αγωνιστικές κινητοποιήσεις την στήριξη αυτής της άρνησης. Στη συνέχεια ακύρωσε την προηγούμενη άρνηση και δεν έκανε απολύτως τίποτε για να οργανώσει, αν δεν υπέσκαψε κιόλας, την ίδια της την πρόταση για κοινή και συντεταγμένη απάντηση των Συλλόγων Διδασκόντων με βάση το κείμενό της.

Το ΠΑΜΕ (ΚΚΕ) συνέχισε τη διασπαστική πολιτική του στο κίνημα και τους αγώνες και τις συκοφαντικές επιθέσεις κατά των άλλων δυνάμεων της αριστεράς, αλλά και ολόκληρων σωματείων και κινήματων που δεν ελέγχει. Η Αυτόνομη Παρέμβαση-ΕΡΑ (ΣΥΡΙΖΑ) καλλιέργησε την αυταπάτη ότι η λύση θα έρθει με την εκλογή μιας αριστερής κυβέρνησης, χωρίς να οργανώσει το κίνημα και τους αγώνες. Καμιά κυβέρνηση, που απλά θα προσπαθήσει να διαχειριστεί την κρίση του συστήματος χωρίς να θίξει «τα ιερά και τα όσια του», δεν πρόκειται να σώσει την ελληνική κοινωνία από την ανθρωπιστική κρίση ή ακόμη και να μετριάσει την επίθεση.

Οι Παρεμβάσεις δεν έχουν καμία στρατηγική για την αντιμετώπιση της γάγγραινας του κυβερνητικού συνδικαλισμού, που ακόμα πλειοψηφεί στις διοικήσεις των συνδικάτων, εκτός της εκλογικής τους ενίσχυσης. Επιμένοντας σε αυτή τη λογική, δεν προωθούν τη συγκρότηση επιτροπών και δομών αυτοοργάνωσης, που επιτρέπουν σε όλους εμάς να πάρουμε τους αγώνες στα χέρια μας και έτσι συντηρούμε την καταστροφική λογική της ανάθεσης. Ειδικά για την απεργία διαρκείας των συναδέλφων της δευτεροβάθμιας ενάντια στις διαθεσιμότητες-απολύσεις δεν κινήθηκαν στην οργάνωση της απεργίας μέσα από επιτροπές αγώνα και απεργιακές επιτροπές, που είναι η πιο αποτελεσματική μορφή οργάνωσης και αποτελεί τη μοναδική πια εγγύηση για την επιτυχία του αγώνα. Δεν κινήθηκαν για την ενοποίηση του αγώνα με άλλα τμήματα του εκπαιδευτικού κινήματος όπως οι φοιτητές, όπου έχουν σημαντικές δυνάμεις.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΑΣ

Η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών πιστεύει ότι η οργή και η αγανάκτηση των εκπαιδευτικών έχει μεγαλώσει όπως και όλων των εργαζομένων. Εκείνο όμως που λείπει είναι ένα σχέδιο ανασυγκρότησης των δυνάμεων του συνδικαλιστικού κινήματος και μια ανάκτηση της εμπιστοσύνης στις δυνάμεις αυτές. Η βαθιά κρίση του συνδικαλιστικού

κινήματος, οι διασπαστικές πολιτικές, η λογική της ανάθεσης που καλλιεργούν αριστερές παρατάξεις, οι πεσιμιστικές αντιλήψεις για το κίνημα και τους αγώνες είναι αρνητικοί παράγοντες για την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να τους αναχαιτίσουν παίρνοντας την υπόθεση της σωτηρίας της δημόσιας εκπαίδευσης και της δουλειάς τους στα χέρια τους.

Με μαζική συμμετοχή στις Γενικές Συνελεύσεις, με επιτροπές αγώνα σε κάθε περιοχή και σχολείο να αποφασίζουμε για τα αιτήματά μας, να οργανώνουμε τους αγώνες μας, να οικοδομήσουμε την ενότητα με την κοινωνία. Με Απεργιακές Επιτροπές εκλεγμένες και ανακλητές από τις Γενικές Συνελεύσεις, οργανωμένες σε πανελλαδικό επίπεδο για την εκπροσώπηση των απεργιών.

Με δυναμικές κινητοποιήσεις και απεργίες, με απεργία διαρκείας προετοιμασμένη και οργανωμένη, με

καταλήψεις, διαδηλώσεις να προχωρήσουμε σε έναν αγώνα διαρκείας.

Με ενότητα και αλληλεγγύη με τους συναδέλφους της δευτεροβάθμιας και άλλους κλάδους εργαζομένων να σταματήσουμε την τρομοκρατία των ΕΔΕ και των πειθαρχικών, την αξιολόγηση, τις απολύσεις και την κατάργηση των συνδικαλιστικών και πολιτικών δικαιωμάτων μας, την διάλυση κατάργηση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Να οργανώσουμε μαζικές κινητοποιήσεις από τα κάτω μαζί με γονείς και μαθητές, σε ένα Πανεκπαιδευτικό Μέτωπο ενάντια στη διάλυση- κατάργηση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Με ενότητα και συντονισμό με άλλους κλάδους και κινήματα και με Γενική Πολιτική Απεργία Διαρκείας να παλέψουμε για:

- **Κατάργηση όλων των μνημονίων. Να φύγουν Συγκυβέρνηση - Τρόικα**
- **Διαγραφή του χρέους,** γιατί η πληρωμή του δεν αφήνει κανέναν πόρο για τις ανάγκες των εργαζομένων και της νεολαίας
- **Ενιαία Δημόσια Δωρεάν Παιδεία. Αύξηση των δαπανών στο 5% του Α.Ε.Π.**
- **Μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών. Καμία αύξηση ωραρίου**
- **Καμία «αξιολόγηση» = απόλυση**
- **Κατάργηση του αντιδημοκρατικού νόμου 4057/12 (Πειθαρχικό Δικαίο) Όχι στη διαθεσιμότητα - απόλυση και την αργία**
- **Όχι στις συγχωνεύσεις – καταργήσεις σχολείων και σχολών (Σχέδιο Αθηνά)**
- **Κατάργηση του νέου μισθολογίου. 1.400 ευρώ καθαρά πρώτο μισθό**
- **Έξω από τον ζουρλομανδύα του ευρώ και της Ε.Ε.,** γιατί το ευρώ σημαίνει μνημόνια και διάλυση της ελληνικής οικονομίας
- **Εθνικοποίηση κάτω από εργατικό έλεγχο των βασικών τομέων της οικονομίας και των τραπεζών,** γιατί είναι ο μόνος τρόπος για παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Βασίλειος Παληγιάννης

ΑΙΡΕΤΟΣ Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Φίλε πρόεδρε της 83^{ης} Γ.Σ. του κλάδου,

Αγαπητέ Πρόεδρε του ΔΣ της ΔΟΕ,

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι των συλλόγων όλης της χώρας μας,

εύχομαι ειλικρινά η 83^η Γ.Σ. μέσα από διαδικασίες ενός γόνιμου και δημιουργικού διαλόγου να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της, έτσι ώστε τ' αποτελέσματα ν' ανταποκρίνονται στην αγωνία, στα οράματα και στις προσδοκίες των χιλιάδων συναδέλφων που υπηρετούν τη δημόσια εκπαίδευση σ' όλη την επικράτεια της χώρας μας και συγχρόνως ευελπιστούν στη δικαίωση του ρόλου τους και της αποστολής τους.

Πιστεύω πως όλοι εμείς οι συμμετέχοντες στην 83^η Γ.Σ. με το λόγο μας, τη στάση μας, τη συμπεριφορά μας θα αποδείξουμε το ενδιαφέρον μας για την εξέλιξη των προβλημάτων του κλάδου και ταυτόχρονα θα πιστοποιήσουμε τη βούλησή μας να συμβάλλουμε σε μια νέα ενωτική και δυναμική πορεία του Σ.Κ.

Θα συμβάλλουμε ώστε το Σ.Κ. να αποκτήσει κύρος, αξιοπιστία, ζωντάνια, αποτελεσματικότητα.

Πιστεύω πως η εποχή των συνθημάτων, των κραυγών και της στείρας άρνησης πέρασε ανεπιστρεπτή. Ιδιαίτερα σήμερα που ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις μέσα σ' ένα ρευστό πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, εκπαιδευτικό και συνδικαλιστικό περιβάλλον

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Όλοι μας σήμερα διαπιστώνουμε πως η Ελλάδα του '14 είναι μια εντελώς διαφορετική χώρα από εκείνη που γνώρισε ο κόσμος και βίωσαν οι κάτοικοί της καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης.

Η Ελλάδα του '14 δεν έχει καμιά σχέση με την Ελλάδα του '10.

Μέσα σε 4 χρόνια συντελέστηκαν ιστορικές ανατροπές στους μισθούς μας, στην απασχόληση, στις εργασιακές μας σχέσεις, στο ασφαλιστικό, στο συνταξιοδοτικό, στο φορολογικό σύστημα, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στα Δημόσια αγαθά, στην ίδια τη ζωή μας.

Το μοντέλο ζωής που γνώρισε η Ελλάδα της μεταπολίτευσης κατέρρευσε μέσα σε ελάχιστο χρόνο και με έναν απότομο και δραματικό τρόπο.

Ως εκπαιδευτικοί βιώνουμε με τον πιο δραματικό τρόπο τα αποτελέσματα του οικονομικού Αρμαγεδδώνα.

Ζούμε μια συντελεσμένη καταστροφή που τις συνέπειές της δεν είμαστε σε θέση να προσδιορίσουμε

Μέσα σε ένα χρόνο ρεκόρ όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί υποστήκαμε απίστευτες μειώσεις μισθού.

Αλήθεια ποιος από εμάς θα σκεφτόταν κι όχι να το πίστευε πως ο μισθός ενός νεοδιόριστου θα πήγαινε στα 630 ευρώ; Αλήθεια αναλογίστηκε κανείς πώς ζει ένας νέος συνάδελφος στα νησιά μας ή οπουδήποτε αλλού;

Μπορεί έστω και στοιχειωδώς να αντιμετωπίσει την καθημερινότητα;

Τι απαιτήσεις μπορεί να έχει η πολιτεία από εκπαιδευτικούς που η αμοιβή τους δεν τους δίνει το δικαίωμα να ζουν με αξιοπρέπεια;

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Δυστυχώς το νέο μισθολόγιο – φτωχολόγιο με το ν. 4024/II δεν οδήγησε απλά σε οικονομική εξαθλίωση τους εκπαιδευτικούς αλλά συνέδεσε τη βαθμολογική και μισθολογική τους εξέλιξη με την αξιολόγηση, θέτοντας φραγμούς

με μια σειρά από αυθαίρετες αντιπαιδαγωγικές και αντιεπιστημονικές ποσοστώσεις που μας γυρίζουν δεκαετίες πίσω.

Όλοι εμείς οι αντιπρόσωποι όπως και το σύνολο του κλάδου δε θα επιτρέψουμε την εφαρμογή της προωθούμενης αξιολόγησης που έχει ως στόχο την τιμωρία των εκπαιδευτικών και όχι την ανατροφοδότηση, την ενθάρρυνση, τη βελτίωση και αναβάθμιση του εκπαιδευτικού.

Ο κλάδος εδώ και 32 χρόνια αντιδρά στην εφαρμογή ενός συστήματος αξιολόγησης αφού δε διασφαλιζόταν οι όροι ενός αξιόπιστου συστήματος αξιολόγησης και έρχονταν σε αντίθεση με τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης. Θυμίζω για τους νεότερους πως από το 82 με την κατάργηση του επιθεωρητισμού, ξεκίνησε η προσπάθεια επιβολής άλλων επιθεωρητών με άλλη ονομασία με βάση τις νομοθετικές ρυθμίσεις όπως με το ν.1304/82, με το Π.Δ.214/84, με το ν.1566/85 και με όλους τους άλλους νόμους που ακολούθησαν έως και σήμερα.

Επιτρέψτε μου αγαπητοί συνάδελφοι να τονίσω η όποια αξιολόγηση συνδέεται άμεσα με την επιμόρφωση και την επιλογή στελεχών.

Η κυβέρνηση αντί να προσπαθεί να επιβάλλει την προωθούμενη αξιολόγηση ως εφαρμόσει πρώτα ένα σύστημα πολυεπίπεδης επιμόρφωσης όλων των εκπαιδευτικών με ταυτόχρονη επαναλειτουργία της μετεκπαίδευσης και της χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών και συγχρόνως να προωθήσει ένα σύστημα αξιοκρατικής επιλογής στελεχών εκπαίδευσης.

Θυμίζω πως με βάση το ν. 3848 πρέπει να έχουμε νέα στελέχη Δ/ντες Εκπαίδευσης, Σχολικούς συμβούλους και Δ/ντες σχολείων την 1^η Αυγούστου του 15.

Πρακτικά για να έχουμε αποτέλεσμα θα έπρεπε ήδη να είχαν ξεκινήσει οι επιλογές στελεχών μ' ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο που θα διασφάλιζε την ισονομία και αξιοκρατία. Είναι λογικό πως τα στελέχη εκπαίδευσης θα πρέπει να γνωρίζουν πως οι θέσεις που κατέχουν δεν είναι μόνιμες με ότι αυτό συνεπάγεται.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ, ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Η κυβέρνηση με την αξιολόγηση και το πειθαρχικό, αφού επί της ουσίας όλοι μας είμαστε εν δυνάμει εκπαιδευτικοί σε αργία, καλλιεργεί το φόβο για την επιβολή των όποιων αντεκπαιδευτικών μέτρων.

Ταυτόχρονα όμως υπάρχουν και κύκλοι εντός του κλάδου που για δικούς τους λόγους ενδυναμώνουν αυτούς

τους φόβους, αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Διαβάζουμε στα μπλογκς χιλιάδες απολύσεις δασκάλων νηπιαγωγών κ.λπ. Αλήθεια συνάδελφοι δε γνωρίζετε ότι οι υπηρετούντες εκπαιδευτικοί στην Π.Ε. είναι λιγότεροι από τους απαιτούμενους για την κάλυψη των αναγκών της εκπαίδευσης; Θυμίζω πως τα τελευταία 4 χρόνια συνταξιοδοτήθηκαν περίπου 10.000 εκπαιδευτικοί. Οι διορισμοί που πραγματοποιήθηκαν ήταν μόλις 272 και ήρθαν φέτος με μετάταξη 3.652 ειδικότητες και 131 δάσκαλοι και νηπιαγωγοί και 4 ειδικότητες από αυτούς είχαν βγει σε διαθεσιμότητα. Ταυτόχρονα με βάση τα στοιχεία των αρμόδιων υπηρεσιών του υπουργείου μας, φέτος είχαν προσληφθεί 10.929 εκπαιδευτικοί ως αναπληρωτές για την κάλυψη των αναγκών της εκπαίδευσης. Από αυτούς 7.948 είχαν προσληφθεί στη Γενική Εκπαίδευση και 2.981 στην Ειδική Αγωγή.

Στη Γενική Εκπαίδευση προσλήφθηκαν

3.352 ΠΕ 70

1.467 ΠΕ 60

3.129 Ειδικότητες

Από αυτούς μόνο οι 1.714 προσλήφθηκαν με πιστώσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Στην Ειδική Αγωγή προσλήφθηκαν 2.981 εκπαιδευτικοί ΠΕ 70,50 και ΠΕ 71 και ΠΕ60,50 και ΠΕ 61. Από αυτούς 2.430 εργάστηκαν στις Παράλληλες Στηριξίες.

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία και παρά τις δυσοίωνες προβλέψεις για περιορισμένο αριθμό αναπληρωτών φέτος προσλήφθηκαν 1007 περισσότεροι από πέρσι. Επομένως ο αριθμός των συνταξιοδοτηθέντων αλλά και ο αριθμός των προσληφθέντων αναπληρωτών αποδεικνύει την αδήριτη και άμεση ανάγκη για μόνιμους διορισμούς στην Π.Ε. για την κάλυψη όλων των αναγκών του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Επιτρέψτε μου εδώ να τονίσω και την ανάγκη άμεσης ρύθμισης για την αναγνώριση της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Για πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση η πρώτη φάση των αποσπάσεων πραγματοποιήθηκε μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Για πρώτη φορά το ΚΥΣΠΕ συνεδρίασε και ανακοίνωσε μεσάνυχτα τις αποσπάσεις χωρίς τη συμμετοχή των αιρετών. Η έλλειψη προγραμματισμού, υπευθυνότητας, ανθρωπιάς και η ανάληψη πρωτοβουλιών από άσχετους ανθρώπους είχε ως αποτέλεσμα να ζήσουμε απaráδεκτες και τραγελαφικές καταστάσεις.

Θυμίζω πως οι αποσπάσεις πραγματοποιήθηκαν με βάση τα κενά που έδωσε σύμβουλος του Υπουργού και όχι με βάση τα κενά που είχαν καταγράψει οι υπηρεσίες. Το αποτέλεσμα ήταν για κλάματα.

Αναφέρω:

Παράδειγμα 1^ο: Στη Β΄ Θεσσαλονίκης στείλανε 102 νηπιαγωγούς όταν η Δ/ση ζητούσε μόνο μία, ενώ αλλού που υπήρχαν δεκάδες κενά δε στείλανε κανέναν.

Παράδειγμα 2^ο: Οι αποσπάσεις πραγματοποιήθηκαν από πλεονασματικές περιοχές σε ελλειμματικές περιοχές. Αποτέλεσμα εκατοντάδες συνάδελφοι με πολλαπλά προβλήματα να μην αποσπαστούν στον τόπο συμφερόντων τους. Την ίδια στιγμή σ' αυτές τις περιοχές προσλαμβάνονταν αναπληρωτές για την κάλυψη των κενών. Φανταστείτε να μην αποσπάται π.χ. στη Λάρισα συνάδελφος τρίτεκνος ή με πολλαπλά προβλήματα υγείας και να προσλαμβάνεται αναπληρωτής. Ειδικά για τις ειδικότητες σας ενημερώνω πως χρειάστηκε η παρέμβασή μου στην πολιτική ηγεσία ώστε να μην προηγηθούν οι αποσπάσεις ειδικοτήτων από τη Δ/θμια εκπαίδευση στην Π.Ε. μέσω ΚΥΣΔΕ και ταυτόχρονα έδωσα αγώνα ώστε με ομόφωνη απόφαση να πραγματοποιηθούν αποσπάσεις συναδέλφων με σοβαρότατα προβλήματα υγείας. Θέλω να επισημάνω πως αν ένα συμβούλιο με ομόφωνη και πλήρως αιτιολογημένη απόφαση δεν μπορεί να αποσπάσει έναν εκπαιδευτικό με 85% αναπηρία, τότε δεν έχει λόγο ύπαρξης.

Κάποτε θα πρέπει να καταλάβουν άπαντες πως πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν άνθρωποι και οι εκπαιδευτικοί είναι άνθρωποι με ιδιαίτερα προβλήματα και απαιτούν να αντιμετωπίζονται με αξιοπρέπεια, ευαισθησία και ανθρωπιά. Η αποχώρησή μας από το ΚΥΣΠΕ ήταν μια επιβεβλημένη πολιτικοσυνδικαλιστική πράξη για να εκφράσουμε την πλήρη αντίθεσή μας όχι στο μικρό ποσοστό αποσπάσεων 37,87% αλλά στην όλη διαδικασία που ακολουθήθηκε. Σημειώνω πως απόλυτα δικαιολογημένα ήταν η οργή, ο θυμός, η αγανάκτηση και οι διαμαρτυρίες των συναδέλφων που δεν αποσπάστηκαν ενώ υπήρχε η δυνατότητα. Και οι διαμαρτυρίες έγιναν εντονότερες από την προκλητική διαδικασία των αποσπάσεων σε φορείς και γραφεία εκπαίδευσης. Όχι γιατί τα προηγούμενα χρόνια οι αποσπάσεις αυτές γίνονταν με κριτήρια, άλλωστε είναι γνωστό πως το ΠΑΣΟΚ αφαιρέσε την αρμοδιότητα αυτών των αποσπάσεων από το ΚΥΣΠΕ για να έχει τον απόλυτο έλεγχο, αλλά γιατί έγιναν τμηματικά και προκλητικά σε μια εποχή που οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης. Θέλω να πιστεύω πως οι μελανές

σελίδες των αποσπάσεων που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια επί Διαμαντοπούλου και Αρβανιτόπουλου, ανήκουν στο παρελθόν και δε θα ξαναζήσουμε παρόμοιες καταστάσεις και στο μέλλον. Ενημερωτικά οι αιτήσεις απόσπασης για πρώτη φορά υποβλήθηκαν πριν την ολοκλήρωση των μεταθέσεων κι αυτό για να κερδίσουμε χρόνο εξ' αιτίας της αδικαιολόγητης καθυστέρησης της διαδικασίας των μεταθέσεων.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Γνωρίζετε ότι για πρώτη φορά με το πρόσχημα αλλαγών στο νομοθετικό πλαίσιο υπήρξε μεγάλη και αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην υποβολή των αιτήσεων μετάθεσης. Είναι κι αυτή η διαδικασία δείγμα της απύθμενης ανευθυνότητας και αναληθσίας και καταδεικνύει την έλλειψη σχεδιασμού, προγραμματισμού και την ανεύθυνη στάση της απερχόμενης πολιτικής ηγεσίας υφυπουργού και υπουργού. Επειδή κανείς δεν δικαιούται να παίζει με την αγωνία και την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών ελπίζω οι μεταθέσεις να έχουν ολοκληρωθεί ως τις 15/7/2014. Το ΚΥΣΠΕ θα συνεδριάσει για να εξετάσει τις αμφισβητούμενες αιτήσεις, θα προχωρήσει στην ένταξη των ειδικών κατηγοριών μετάθεσης εκπαιδευτικών με βάση τα προβλεπόμενα από το νομοθετικό πλαίσιο, θα εξετάσει τις αιτήσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις για ένταξη στη διαδικασία μεταθέσεων στην ειδική Αγωγή, θα πραγματοποιήσει και τις μεταθέσεις στα διαπολιτισμικά σχολεία, για να ολοκληρωθεί η διαδικασία των μεταθέσεων από περιοχή σε περιοχή με βάση τα οργανικά κενά γύρω στις 15/7/2014. Θα ακολουθήσουν οι αμοιβαίες μεταθέσεις. Είμαι υποχρεωμένος να τονίσω την ανάγκη αλλαγής του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών και ιδιαίτερα των μεταθέσεων. Πρέπει να προχωρήσουμε σε ένα πιο απλό, δίκαιο, κατανοητό, αντικειμενικό και αποδεκτό νομοθετικό πλαίσιο που θα αντιμετωπίζει το λαβύρινθο της ισχύουσας νομοθεσίας για τις μεταθέσεις από περιοχή σε περιοχή που θα προβλέπει ξεκάθαρα κριτήρια για τις μεταθέσεις στα Διαπολιτισμικά και Μειονοτικά σχολεία καθώς και στην Ειδική Αγωγή. Και με αφορμή την αναφορά μου στην Ειδική Αγωγή, πρέπει να τονίσω πως θεωρώ την παρέμβασή μου μέσω δημόσιας ανακοίνωσης αποτελεσματική ως προς τη διαδικασία των μεταθέσεων στον τομέα αυτόν, τονίζοντας πως η Ειδική Αγωγή είναι αναπόσπαστο κομμάτι της Γενικής Εκπαίδευσης κι έτσι θα πρέπει να αντιμετωπίζεται.

ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ

Οι υποχρεωτικές μετατάξεις εκπαιδευτικών ειδικοτήτων από τη Δ.Ε στην Π.Ε. με βάση το ν.4172/13 πραγματοποιήθηκαν με αδιαφάνεια και αναξιοκρατία. Οι 1.900 ενστάσεις που υποβλήθηκαν στην Α' φάση πιστοποιούν την έλλειψη διαφάνειας και εγκυρότητας. Οι 3.652 υποχρεωτικές μετατάξεις πραγματοποιήθηκαν σε 4 φάσεις και λίγο πριν μας χαιρετήσει η πολιτική ηγεσία μετέταξε κι άλλους 14 για να μας θυμίσει πως οι μετατάξεις αποτέλεσαν δικό τους αντικείμενο, παρακάμπτοντας επί της ουσίας τις διοικητικές υπηρεσίες του Υπουργείου. Οι μετατάξεις με τον τρόπο που πραγματοποιήθηκαν μόνο προβλήματα δημιούργησαν. Οι μεταταγμένοι διαμαρτύρονται δικαιολογημένα για την όλη διαδικασία που ακολουθήθηκε και για τη μη χορήγηση οργανικών θέσεων. Οι ειδικότητες της Π.Ε. διαμαρτύρονται και έχουν δίκαιο διότι με την πραγματοποίηση των μετατάξεων δεν θα έχουν πλέον τη δυνατότητα μετάθεσης ούτε καν απόσπασης στον τόπο συμφερόντων τους. Δηλαδή τιμωρούνται που επέλεξαν την Π.Ε. με χειρότερους και δυσμενέστερους όρους εργασίας, ωράριο κτηριακή και υλικοτεχνική υποδομή σε σχέση με τη Δ.Ε.

Το Υπουργείο Παιδείας στη χειρότερη των περιπτώσεων θα έπρεπε πρώτα να συστήσει οργανικές θέσεις στα ΕΑΕΠ, στα νηπιαγωγεία και σε όλα τα σχολεία που υπήρχαν λειτουργικά κενά και στη συνέχεια να δώσει δυνατότητα σε όλους να διεκδικήσουν τις θέσεις αυτές με τη διαδικασία των μεταθέσεων. Το μόνο σίγουρο είναι πως οι προσφεύγοντες στα διοικητικά δικαστήρια, έστω και με καθυστέρηση θα δικαιωθούν και θα εκπέσουν οι πίνακες.

ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ ΣΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

Σ' ότι αφορά τις μετατάξεις εκπαιδευτικών σε διοικητικές θέσεις, αυτές πραγματοποιούνται με το ν. 4024 που προβλέπει τη μεταφορά των οργανικών θέσεων. Το ΚΥΣΠΕ έχει αποδεσμεύσει όλους τους συναδέλφους που υπέβαλαν αίτηση μετάταξης. Η διαδικασία με το πρόσχημα ότι δεν έχει ολοκληρωθεί το οργανόγραμμα των υπηρεσιών του υπουργείου δεν προχωρά και η εξέταση των αιτήσεων από το ΚΥΣΔΥΠ πιθανόν να πραγματοποιηθεί μετά το Σεπτέμβριο.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Είναι ένα θέμα που απασχόλησε το ΚΥΣΠΕ.

Κατ' επανάληψη έχω τονίσει την αντισυνταγματικότητα του νόμου.

Χρειάστηκε η παρέμβασή μου στην πολιτική ηγεσία για

να υπογράψει τις πρώτες συνταξιοδοτήσεις εκπαιδευτικών μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Το ΚΥΣΠΕ κάνει δεκτές όλες τις παραιτήσεις που πληρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις. Φέτος παραιτήθηκαν μέσω του ΚΥΣΠΕ 296 συνάδελφοι.

Επειδή πιστεύω πως οι περιορισμοί στις παραιτήσεις εκπ/κών κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους περιορίζει το δικαίωμα των εκπαιδευτικών, η ΔΟΕ πρέπει να ζητήσει την άρση αυτής της διάταξης, θέτοντας μόνο ως προαπαιτούμενο την ενημέρωση της υπηρεσίας τουλάχιστον ένα μήνα πριν την υποβολή της αίτησης παραίτησης, ώστε να δίνεται η δυνατότητα της αντικατάστασής του.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Άφησα τελευταίο ένα θέμα που με αφορμή τη νομοθετική ρύθμιση για την οργανικότητά τους, πρέπει το Σ.Κ. να προβάλλει το αίτημα για αναβάθμιση του ρόλου και της αποστολής του Δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Είναι αλήθεια πως το νηπιαγωγείο, αν και Βασικός πυλώνας του εκπαιδευτικού μας συστήματος, αντιμετωπίζεται ως ο φτωχός συγγενής της εκπαίδευσης.

Όλοι εμείς γνωρίζοντας, πως δεκάδες νηπιαγωγεία στεγάζονται σε ακατάλληλες και ενίοτε επικίνδυνους χώρους, χωρίς την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή, είμαστε υποχρεωμένοι να αγωνιστούμε για την αναβάθμιση του νηπιαγωγείου.

Για ένα νηπιαγωγείο πολυθέσιο και πολυδύναμο που θα καλύπτει τις ανάγκες όλων των νηπίων και προνηπίων και θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της εποχής, με ταυτόχρονη επίλυση ιδιαίτερων προβλημάτων των νηπιαγωγών.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι

Κλείνοντας θέλω ιδιαίτερα να εξάρω τη συνεργασία μου με τον Πρόεδρο και όλα τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ.

Να τονίσω επίσης τη συνεργασία με τα ΔΣ των συλλόγων, τους αιρετούς και κυρίως με τους συναδέλφους μας εκπαιδευτικούς.

Κοινός ο στόχος μας, κοινή η προσπάθειά μας προκειμένου να συμβάλλουμε στην αναβάθμιση του Σ.Κ. και ταυτόχρονα στην προάσπιση των δικαιωμάτων μας και την υποστήριξη των δίκαιων αιτημάτων μας.

Το ΔΣ της ΔΟΕ και ο κλάδος των 70.000 εκπαιδευτικών με ομοφωνία και ομοψυχία στηρίζει το θεσμό των αιρετών.

Το θεσμό που επιβλήθηκε με αγώνες από τον κλάδο, που υφάνθηκε με τα οράματα του κλάδου μας.

Ως αιρετός ΚΥΣΠΕ θαρρώ και πιστεύω ότι ανταποκρίθηκα των προσδοκιών σας, γιατί πίστεψα σ' αυτό που έκανα κι αυτό που με δίδαξε η πολύχρονη εμπειρία μου σε θέσεις ευθύνης, πέρα από διαχωριστικές γραμμές προκαταλήψεις και αντιλήψεις.

Πιστεύω πως ο λόγος μου, η στάση μου, οι ενέργειές μου, η συμπεριφορά μου πιστοποιούν τη βούλησή μου να είμαι αιρετός όλου του κλάδου. Άλλωστε εκτός του ότι είναι επιδίωξή μου, είναι και θέση της παράταξής μου της ΔΑΚΕ/ΠΕ που πιστεύει πως πέρα και πάνω απ' όλα είναι το συμφέρον της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, αδιαφορώντας για μικροπαραταξιακά και μικροκομματικά συμφέροντα, που έχει τη δύναμη και τη θέληση να εκφράζεται ελεύθερα χωρίς δεσμεύσεις και περιορισμούς υπερασπιζόμενη την εκπαίδευση και τους λειτουργούς της, με βάση τις αρχές του ανεξάρτητου, δημοκρατικού και διεκδικητικού συνδικαλισμού.

Εξ άλλου κι εγώ αντλώντας δύναμη από αυτούς που με τη βούλησή τους υπηρετώ αυτόν το θεσμό αγωνίζομαι με αίσθημα ευθύνης, αποφασιστικότητα και συνέπεια για την ισονομία και την ίση μεταχείριση όλων των εκπαιδευτικών χωρίς διακρίσεις, περιφρουρώντας την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητά τους και διαφάνεια στη λήψη των αποφάσεων.

Γι' αυτό και στις δεκάδες ανακοινώσεις μου δε δίστασα να καταγράψω χωρίς ενδοιασμούς τα γεγονότα με τα ονόματά τους και ταυτόχρονα να καταγγείλω την πολιτική ηγεσία για πολιτικές που υποβάθμιζαν την παιδεία και απαξίωναν τους εκπαιδευτικούς.

Ο αιρετός αποτελεί θεσμό πάλης και αλληλεγγύης και όχι προέκταση της διοίκησης.

Συνάδελφοι

Κλείνοντας θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας, πάντα κοντά στον κάθε συνάδελφο για κάθε νόμιμο αίτημά του και ταυτόχρονα θα συνεχίσω να παλεύω μαζί σας ώστε το Σ.Κ. να χαράξει μια νέα πορεία, να δημιουργήσει οργανική σχέση με τους συναδέλφους μας και να κεφαλαιοποιήσει τη συσσωρευμένη οργή και αγανάκτησή τους και να την μετατρέψει σε δύναμη ανατροπής των πολιτικών που εφαρμόστηκαν τα τελευταία χρόνια.

Το Σ.Κ. μπορεί και πρέπει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καιρών.

Μπορεί και πρέπει να συμβάλλει στην επιστροφή της ελπίδας στις ζωές μας.

Μπορεί και πρέπει να συμβάλλει ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για ένα σχολείο γνώσεων, δεξιοτήτων, πολιτισμού, αξιών, για ένα σχολείο που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της εποχής μας.

Μπορεί και πρέπει να έχει ως βασική επιδίωξη την επίτευξη υψηλότερης ποιότητας στην παρεχόμενη εκπαίδευση ώστε να ελπίζουμε σ' ένα καλύτερο αύριο των παιδιών μας, σ' ένα καλύτερο αύριο της χώρας μας.

Η εκπαίδευση μπορεί και πρέπει να αποτελέσει την ατμομηχανή της ανάπτυξης, της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης και της ευημερίας όλων των πολιτών.

Σας ευχαριστώ

Πάντα στη διάθεσή σας

Δημήτριος Μπράτης

ΑΙΡΕΤΟΣ Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι του Προεδρείου και του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.,

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι στην 83^η Γ.Σ. του κλάδου,

Θέλω καταρχήν να ευχηθώ καλή επιτυχία στις εργασίες της Γενικής μας Συνέλευσης, μιας συνέλευσης που διεξάγεται, όπως και οι Συνελεύσεις των τελευταίων χρόνων, σε ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες τόσο για το συνδικαλιστικό κίνημα, όσο και για τους συναδέλφους που εκπροσωπούμε. Κι αυτό γιατί από το 2010 και μετά, μετά την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου από τη χώρα μας, βιώνουμε πρωτοφανή μέτρα σε βάρος των εργαζόμενων της πατρίδας μας.

Η παιδεία και η υγεία είναι τα μεγαλύτερα θύματα αυτών των μέτρων. Το βιώσαμε αυτό στο χώρο μας φέτος, ιδιαίτερα στην Β/θμια Εκπαίδευση με το Ν.4172/13 που έφερε τις διαθεσιμότητες και τις απολύσεις, για πρώτη φορά στο Δημόσιο μετά από 103 χρόνια από την ψήφιση του Συντάγματος το 1911.

Δεν είναι τυχαίο, συνάδελφοι, ότι δυο βασικές κατακτήσεις εκείνου του Συντάγματος (του 1911) καταστρατηγούνται στις μέρες μας. Η μονιμότητα των Δημοσίων Υπαλλήλων και η κατάργηση, ουσιαστικά, της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας.

Η μείωση των δαπανών για την Παιδεία, που συρρικνώνονται κάθε χρόνο και φέτος έφτασαν λίγο πιο πάνω από το 2% του ΑΕΠ, είχε αλυσιδωτές επιπτώσεις σε όλους τους τομείς της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η μείωση των δαπανών έφερε τη συρρίκνωση των μόνιμων διορισμών και των προσλήψεων αναπληρωτών. Την τελευταία τριετία αποχώρησαν περίπου 7.200 εκπαιδευτικοί Π.Ε. από τη Δημόσια Εκπαίδευση και έγιναν 272 μόνο μόνιμοι διορισμοί. Η κυβέρνηση δεν τήρησε ούτε το 1:5 που είχε συμφωνήσει με την Τρόικα. Στον τομέα δε της πρόσληψης των αναπληρωτών οι πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού φέτος μειώθηκαν κατά 10.000 σε σχέση με πέρσι. Από 12.500 έγιναν 2.500, μόνο, και για την κάλυψη των κενών στην Π.Ε. αξιοποιήθηκαν περίπου 8.500 πιστώσεις από το ΕΣΠΑ και 1700 από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Τι μεγαλύτερη ανάγκη επιβεβαίωσης της χρεωκοπίας της χώρας μας έχουμε συνάδελφοι, όταν το κράτος ομολογεί ότι δεν μπορεί να καλύψει τα οργανικά κενά στην Παιδεία, στην Υγεία, σε βασικά κοινωνικά αγαθά και χρησιμοποιεί για αυτό χρήματα του ΕΣΠΑ;

Εδώ θέλω να τονίσω τα εξής σχετικά με τις προσλήψεις αναπληρωτών. Πολλές φορές, συνάδελφοι, εμείς οι «εντός των τειχών», που έχουμε ακόμη μόνιμη και σταθερή εργασία δεν κατανοούμε όσο θα έπρεπε τα προβλήματα των νέων ανθρώπων που είναι «εκτός των τειχών». Εκείνων που κάθε Σεπτέμβρη για 800€ είναι με τις βαλίτσες στο χέρι για να βρουν στην κυριολεξία ένα «κομμάτι ψωμί» και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, αγόγγυστα. Δεν πρόκειται για έναν, για δύο αλλά για περισσότερους από 20.000 συναδέλφους μας κάθε χρόνο. Το λέω αυτό γιατί πιστεύω πως η Γενική μας Συνέλευση πρέπει να αφουγκραστεί περισσότερο τα προβλήματα των νέων συναδέλφων και να τα προτάξει στο διεκδικητικό της πλαίσιο. Το πρόβλημα της ανεργίας, συνάδελφοι, είναι η χειρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας. Γι' αυτό και πρέπει να πιέζουμε μ' όλες μας τις δυνάμεις για τη δημιουργία θέσεων εργασίας στην εκπαίδευση, που έτσι και αλλιώς υπάρχουν αλλά η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας δεν τις καλύπτει.

Τα μέτρα που συναποφάσισε η Κυβέρνηση με την Τρόικα έφεραν τις δυσμενείς εξελίξεις στην εκπαίδευση που θα σας αναπτύξω αναλυτικότερα παρακάτω.

Το σχέδιο της Κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας, συνάδελφοι, εξελίσσεται τώρα σε όλα τα επίπεδα.

- **Ξεκίνησαν με τη θεσμοθέτηση νέων διατάξεων για τα πειθαρχικά με το Ν.4057/12 με στόχο την κατατρομοκράτηση των εργαζομένων** και ως ένα βαθμό το πέτυχαν. Χαρακτηριστική περίπτωση το 6^ο Δ.Σχ. Αγίας Παρασκευής. **Χαρακτηριστικότερη** η περίπτωση της αιρετού στο ΠΥΣΠΕ Λακωνίας, στο πειθαρχικό της οποίας παρευρέθηκα και κατέθεσα ως μάρτυρας. Δεν έχω δει πιο αστήρικτες κατηγορίες συνάδελφοι. Ένα κατηγορητήριο 350 σελίδων. Φυσικά υπάρχουν και άλλα πολλά πειθαρχικά σε εξέλιξη. Συνάδελφοι δεν μπορούν να βγουν σε σύνταξη, επειδή εκκρεμεί σε βάρος τους πειθαρχική διαδικασία.

- **Συνεχίζουν φέτος με την αξιολόγηση.** Με την υλοποίηση του Π.Δ. 152/13 που είναι κατά πολύ χειρότερο από τον επιθεωρητισμό του παρελθόντος. Ένα διάταγμα που διαλύει το δημοκρατικό σχολείο, κατάκτηση του κλάδου από το 1982 και μετά.

Τους χαλάει τη «σούπα», συνάδελφοι, σ' αυτά τα δυο η οργανωμένη αντίσταση του κλάδου. Και θέλω εδώ πραγματικά να συγχαρώ το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., όλα τα μέλη και όλες τις παρατάξεις για τον ενωτικό τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν φέτος το ζήτημα της αξιολόγησης. 60.000 υπογραφές και χιλιάδες πρακτικά Συλλόγων Διδασκόντων δεν είναι μικρή υπόθεση, απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δέχθηκε ο κλάδος από τον κ. Αρβανιτόπουλο πως τάχα μια συντεχνία αντιδρά και οι εκπαιδευτικοί αποδέχονται δήθεν το διάταγμά του.

- **Ο στόχος και των πειθαρχικών και της αξιολόγησης δεν είναι άλλος, συνάδελφοι, από την κατατρομοκράτηση των εργαζομένων και τις απολύσεις.** Γι' αυτό, δυ-

στυχώς, πιστεύω όπως και στην περσινή Γενική Συνέλευση τόνισα ότι στο στόχαστρο της Κυβέρνησης είναι πλέον οι αιρετοί στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, εκεί όπου εξετάζονται όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών (μεταθέσεις – αποσπάσεις – προαγωγές – επιλογές στελεχών, απολύσεις), για να έχει ελεύθερα τα χέρια της να κάνει ότι θέλει. Ως ένα βαθμό, βέβαια, κατάργησε τους αιρετούς και με τους Ν.4172/13 και 4093/11 για τις υποχρεωτικές μετατάξεις και για τις υποχρεωτικές μεταθέσεις, τις οποίες πραγματοποιεί, πλέον, ο Υπουργός Παιδείας και ως μονοπρόσωπο όργανο.

Σ' αυτό το πλαίσιο που σας περιέγραψα, συνάδελφοι, λειτούργησε φέτος το ΚΥΣΠΕ και θα μου επιτρέψετε να σας ενημερώσω διεξοδικά για όλα τα θέματα και για τις αποφάσεις μας.

Ι. Αποσπάσεις

Αυτά που συνέβησαν φέτος δεν έχουν προηγούμενο συνάδελφοι. Ξεκίνησαν τα σχολεία το Σεπτέμβρη και ακόμη δεν έχει γίνει ο α' κύκλος των αποσπάσεων. Υπήρξε πρωτοφανής παρέμβαση και αλλοίωση των κενών, από την πολιτική ηγεσία. Ενώ δηλ. οι Διευθυντές Εκπαίδευσης έδωσαν συνολικά 5.222 κενά οι αποσπάσεις που έγιναν συνολικά **2.209** σ' όλες τις φάσεις. Έγιναν μέσα από το σύστημα από πλεονασματικές σε ελλειμματικές περιοχές. Καμιά δεν δόθηκε στην αρχή σε ειδικότητες, αφού ο ίδιος ο Υπουργός Παιδείας απαγόρευσε την εξέτασή τους. Ταυτόχρονα, όμως, η πολιτική ηγεσία υπέγραψε 15 αποφάσεις για αποσπάσεις σε Δ/σεις και φορείς, συνολικά 850, καταστρατηγώντας επί της ουσίας το αντικειμενικό σύστημα της μοριοδότησης που είχαμε κατακτήσει, ως κλάδος, από το 2011.

Ι. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΣΠΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΠΥΣΠΕ ΣΕ ΠΥΣΠΕ 2013-14

ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΟΣΠΑΣΕΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΕΝΩΝ	ΑΝΑΚΛΗΣΕΙΣ
A	778	2-3/9 κατά προτεραιότητα
B	823	3-6/9 με μόρια Δ/Ν
Γ	165	27/9 κατά προτεραιότητα
Δ	40	22/10 κατά προτεραιότητα
E	399	14/11 Ειδικότητες - μόρια
ΛΟΙΠΕΣ	35	
ΣΥΝΟΛΟ	2240	31
ΤΕΛΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ		2209

2. ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΣΕ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΥΠΑΙΘ

	ΑΕΙ	ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ	ΓΑΚ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ	ΙΕΠ	ΙΕΡΕΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ	ΙΤΥ	ΠΕΚ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΝΑ ΚΛΑΔΟ
ΠΕ05	2				3					3	8
ΠΕ06	1	1	6	4	19	3	1			5	40
ΠΕ07	1										1
ΠΕ08					1						1
ΠΕ11	35		11	10	138		2		1	16	213
ΠΕ16	0	3		1	11	3				1	19
ΠΕ60	1		4	1	26	4			1	10	47
ΠΕ70	2	2	22	13	217	10	11	1	1	23	302
ΠΕ19-20	2	1			10					1	14
ΣΥΝΟΛΟ	44	7	43	29	425	20	14	1	3	59	645
Κεντρική Υπηρεσία											200
Σύνολο											845

2. Μετατάξεις

Στις μετατάξεις, συνάδελφοι, ξαναβιώσαμε το πελατειακό και ρουσφετολογικό κράτος της δεκαετίας του '50. Ο «υπερπουργός» του κ. Αρβανιτόπουλου έκανε ότι ήθελε, στην κυριολεξία. Έγραψε στα παλιά του τα παπούτσια νόμους, διατάξεις, αρμόδια υπηρεσία, συμβούλια, κλπ. Είναι πρωτοφανές πως όλες οι αποφάσεις που υπέγραψαν δεν έχουν την υπογραφή ούτε ενός Διοικητικού Υπαλλήλου του Υπουργείου. Αντίθετα έχουν χειρόγραφες παρατηρήσεις διαφωνίας. Δικαίως, διαμαρτύρονται οι συνάδελφοι της Πρωτοβάθμιας για την πρωτοφανή αδικία.

Ως αιρετός στο ΚΥΣΠΕ από τις 19 Αυγούστου που βγήκε στον «αέρα» η όλη διαδικασία την κατήγγειλα, καθώς και στις 29 Αυγούστου που βγήκαν οι πρώτοι πίνακες.

Παρά τις καταγγελίες και τις διαμαρτυρίες το Υπουργείο προχώρησε, μετά από το γραφείο του Υπουργού, σε τρεις φάσεις μετατάξεων.

Στην α' φάση: 3122 από β/θμια σε α/θμια και 273 σε διοικητικές θέσεις
Σύνολο: 3.395

Στη β' φάση (ενστάσεις): 3122 από β/θμια σε α/θμια και 32 τροποποιήσεις
28 ανακλήσεις

Στη γ' φάση: 177 από β/θμια σε α/θμια και 98 τροποποιήσεις
38 ανακλήσεις

Στη δ' φάση: 136 με δεύτερο πτυχίο

Συνολικά έγιναν 3.652 υποχρεωτικές μετατάξεις στην Α/θμια Εκπαίδευση

Η όλη διαδικασία αποτελεί μνημείο αδιαφάνειας, προχειρότητας και ρουσφετιού. Άλλαξαν τις αποφάσεις κάθε μέρα προσθέτοντας και σβήνοντας ονόματα.

Φυσικά και δεν φταίνε σε τίποτα οι συνάδελφοι της

Β/θμιας και είναι λάθος να στρέφεται κάποιος εναντίον τους. Δεν ξεκίνησαν ένα πρωί και ήρθαν να «καταλάβουν» τις θέσεις της Α/θμιας. Τους υποχρέωσαν για να μην απολυθούν. Όμως η όλη διαδικασία όφειλε να γίνει με στοιχειώδεις όρους δικαιοσύνης.

Μετατάξεις γίνονταν και πριν το Ν.4172 και προβλέπονταν στους Νόμους: 1566/85, 1586/86, 1824/88, 3260/04, 3528/07, 3809/09. Οι διαδικασίες όμως ήταν συγκεκριμένες. Διενεργούνταν πρώτα οι μεταθέσεις και στη συνέχεια οι μετατάξεις στις περιοχές όπου υπήρχαν οργανικά κενά. Αυτό έπρεπε να γίνει και τώρα. Και δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα. Δεν μπορεί συνάδελφοι ειδικοτήτων της Α/θμιας που έχουν 20 και 25 χρόνια να πάνε στον τόπο συμφερόντων τους να βλέπουν να πηγαίνουν εκεί άλλοι με λιγότερα μόρια. Βέβαια, έχουν γίνει δεκάδες προσφυγές σε Διοικητικά δικαστήρια γι' αυτό και πιστεύω πως οι μετατάξεις αυτές θα πέσουν. Πιστεύω, όμως, πως το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. έπρεπε να έχει κάνει μήνυση κατά παντός υπευθύνου γι' αυτό το θέμα, όπως έκανε και για τις μεταθέσεις.

Το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό, έχει δημιουργήσει

τριβές και εντάσεις και πρέπει να λυθεί με το σεβασμό στο δίκαιο και στις διατάξεις που ισχύουν. Φυσικά οι συνάδελφοι που ήρθαν από τη Β/θμια είναι και αυτοί θύματα των πολιτικών του Υπουργείου Παιδείας, αφού ούτε οργανική έχουν, ούτε φέτος τους επέτρεψαν να κάνουν αίτηση για οριστική τοποθέτηση.

3. Μεταθέσεις

Η ίδια κωμικοτραγική κατάσταση επικράτησε και στις μεταθέσεις. Αφού καθυστέρησαν την έκδοση της εγκυκλίου για πέντε μήνες, χωρίς να κάνουν καμιά αλλαγή, κανείς δε γνωρίζει πότε θα ολοκληρωθούν οι διαδικασίες.

Καταστρατήγησαν για μια ακόμη φορά το Π.Δ. 50/96 και 100/97, που ορίζουν συγκεκριμένες ημερομηνίες υποβολής των αιτήσεων και πραγματοποίησης των μεταθέσεων. Στην καλύτερη περίπτωση οι μεταθέσεις θα ανακοινωθούν στις αρχές του Ιουλίου. Φυσικά αυτό συνεπάγεται μεγάλη καθυστέρηση στις αποσπάσεις, που απ' ότι φαίνεται δεν έχουν σκοπό να κάνουν φέτος, και στις προσλήψεις των αναπληρωτών.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ 2014

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΤΑΘΕΣΗ 2014	
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ
ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ	540
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ	772
ΜΟΥΣΙΚΗΣ	144
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	1.303
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	4.246
ΣΥΝΟΛΟ	7.005

ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Α/ΘΜΙΑΣ 2013				
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ	ΜΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ
ΑΓΓΛΙΚΗΣ	535	44	491	8,22%
Φ.ΑΓΩΓΗΣ	775	3	772	0,39%
ΜΟΥΣΙΚΗΣ	149	7	142	4,70%
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	1451	427	1024	29,43%
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	4640	1374	3266	29,61%
ΣΥΝΟΛΟ	7550	1855	5695	24,57

Είναι φανερό, συνάδελφοι, πως τα Π.Δ. 50/96 και 100/97, που ορίζουν τα των μεταθέσεων χρειάζονται αναθεώρηση. Γι' αυτό θα μου επιτρέψετε να κάνω μερικές προτάσεις:

- **Το πρώτο, βέβαια**, που πρέπει να καταργηθεί είναι η διάταξη Θ2 εδάφιο 2 του Ν.4093/12 με το οποίο δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό Παιδείας να μεταθέτει υποχρεωτικά.
- **Δεύτερο**: θα πρέπει να υπάρξει εξαρχής αναμοριοδότηση όλων των σχολικών μονάδων
- **Τρίτο**: αλλαγή στη μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων (χρόνια υπηρεσίας, παιδιά, μονογονεϊκές οικογένειες, συνυπηρέτηση, σύμφωνο συμβίωσης, κλπ).

- **Τέταρτο**: θα πρέπει να αναπροσαρμοσθεί το άρθρο 13 του Π.Δ. 50/96 για τις ειδικές κατηγορίες,
- **Πέμπτο**: Πρέπει να καταργηθεί η υποχρέωση να υπηρετήσει κάποιος για ένα χρόνο στην οργανική του, προκειμένου να έχει το δικαίωμα υποβολής αίτησης για μετάθεση. Αίτηση, δηλ. να μπορεί να υποβάλει κάθε χρόνο και ανάλογα με τον αριθμό των μορίων του να μετατίθεται ή όχι.

4. Παραιτήσεις Εκπαιδευτικών

Τη φετινή χρονιά υποβλήθηκαν συνολικά 294 αιτήσεις συνταξιοδότησης, μέσω ΚΥΣΠΕ και εγκρίθηκαν όλες όσες πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Νόμου.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΟΒ. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ		
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013-2014 (ΑΠΟ 01-09-2013 ΕΩΣ 20-04-2014)		

ΚΛΑΔΟΙ	ΣΥΝΟΛΟ μέσω ΚΥΣΠΕ	20-30 Απρίλη 2014	ΣΥΝΟΛΟ
ΠΕ70	229		
ΠΕ60	48		
ΠΕ05	0		
ΠΕ06	12		
ΠΕ07	0		
ΠΕ08	0		
ΠΕ11	5		
ΠΕ16.01	0		
ΠΕ19	0		
ΠΕ20	0		
ΠΕ32	0		
ΣΥΝΟΛΟ	294		
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	294		

Όπως γνωρίζετε για τις παραιτήσεις των εκπαιδευτικών ισχύει πλέον ο Ν.4186/14 σύμφωνα με τον οποίο οι αιτήσεις υποβάλλονται από 20-30 Απρίλη, κάθε έτους, πλέον.

5. Μόνιμοι διορισμοί – προσλήψεις αναπληρωτών

Όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου οι μόνιμοι

διορισμοί εκπαιδευτικών Π.Ε., την τελευταία τριετία είναι ελάχιστοι. Μόλις 272, ενώ αποχώρησαν περίπου 7.200. Ούτε το 1:5 δεν ίσχυσε για την εκπαίδευση. Φέτος, εγκρίθηκαν και έγιναν το Φλεβάρη 112 μόνιμοι διορισμοί (95 νηπιαγωγών και 17 δασκάλων) από τους εναπομείναντες διοριστέους του ΑΣΕΠ και από τον ενιαίο πίνακα. Εκκρεμούν ακόμη 37 μόνιμοι διορισμοί νηπιαγωγών, που ήδη έχουν

εγκριθεί από το ΑΣΕΠ. Στον ορίζοντα δεν φαίνεται, συνάδελφοι, να υπάρχει βούληση μόνιμων διορισμών, παρά τα πολλά οργανικά κενά που υπάρχουν. Φαίνεται πως τα κενά θα καλυφθούν και πάλι με αναπληρωτές, κυρίως μέσω των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ.

Οι πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού για αναπληρωτές, τη φετινή χρονιά, ήταν μόνο 2.500 από 12.500 που ήταν πέρυσι. Για την ερχόμενη χρονιά κανείς δεν γνωρίζει ακόμη τον αριθμό των πιστώσεων που θα εγκριθούν. Απ' ό,τι φαίνεται υπάρχει μεγάλο πρόβλημα. Συνολικά οι προσλήψεις αναπληρωτών φέτος έφτασαν στις 10.228 για όλες τις ειδικότητες πλήρους ωραρίου και 183 μειωμένου ωραρίου.

Για το ζήτημα των προσλήψεων καταθέτω συνάδελφοι τις εξής προτάσεις:

1. Χρειάζεται να γίνει άμεσα διαγωνισμός του ΑΣΕΠ

και για τη Γενική και για την Ειδική Αγωγή (στην Ειδική δεν έχει γίνει ποτέ. Υπάρχουν αναπληρωτές 12 χρόνων), προκειμένου να υπάρξουν μόνιμες προσλήψεις και να μην καλύπτονται τα κενά με αναπληρωτές.

2. Οι προσλήψεις των αναπληρωτών πρέπει να γίνονται σε μια, το πολύ σε 2 φάσεις για να μην υπάρχουν αδικίες.

3. Να «ξεκλειδώσουν» οι πίνακες προϋπηρεσίας μετά τις 30/6/2010.

4. Να καταργηθεί η «ποινή» της διετούς διαγραφής από τους πίνακες.

5. Να υπάρχει δυνατότητα συνυπηρέτησης των αναπληρωτών, όπως γίνεται και στις μεταθέσεις και δυνατότητα αμοιβαίας απόσπασης.

6. Να δοθεί αναδρομικά το επίδομα θέσης ευθύνης στους αναπληρωτές.

Προσλήψεις αναπληρωτών 2013-14

Α. ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΠΕ70 & ΠΕ60 σχ. έτους 2013-14 (έως 12-05-2014)			
ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	ΦΑΣΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ με ημ/νία Υ.Α.	ΚΛΑΔΟΣ	
		ΠΕ60 ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ	ΠΕ70 ΔΑΣΚΑΛΩΝ
Γ.Λ.Κ.	Α΄ ΦΑΣΗ 06-09-13	741	516
Γ.Λ.Κ.	Β΄ ΦΑΣΗ 27-09-13	11	54
Ε.Σ.Π.Α.	Α΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ 27-09-13		873
Γ.Λ.Κ.	Γ΄ ΦΑΣΗ 30-09-13	2	
Ε.Σ.Π.Α.	Α΄ ΦΑΣΗ για εξειδ. εκπ/κή υποστήριξη 01-10-13		533
Ε.Σ.Π.Α.	Β΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Α΄ για ΟΛ. Ν/γ 18-10-13	414	100
Γ.Λ.Κ.	Γ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & Δ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 23-10-13	13	17
Γ.Λ.Κ.	Δ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & Ε΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 31-10-13	2	1
Γ.Λ.Κ.	Ε΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & ΣΤ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 06-11-13	6	6
Ε.Σ.Π.Α.	Β΄ ΦΑΣΗ για εξειδ. εκπ/κή υποστήριξη 26-11-13		296
Γ.Λ.Κ.	ΣΤ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & Ζ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 04-12-13	3	4
Ε.Σ.Π.Α.	Γ΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Β΄ για ΟΛ. Ν/γ 04-12-13	6	4
Ε.Σ.Π.Α.	Γ΄ ΦΑΣΗ για εξειδ. εκπ/κή υποστήριξη 10-12-13		38
Ε.Σ.Π.Α.	Α΄ ΦΑΣΗ για Τάξεις Υποδοχής ΖΕΠ 13-12-13		450

**ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΠΕ70 & ΠΕ60 σχ. έτους 2013-14
(έως 12-05-2014)**

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	ΦΑΣΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ με ημ/νία Υ.Α.	ΚΛΑΔΟΣ	
		ΠΕ60 ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ	ΠΕ70 ΔΑΣΚΑΛΩΝ
Ε.Σ.Π.Α.	Γ΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ Ν/γ 17-12-13	52	
Ε.Σ.Π.Α.	Δ΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Ν/γ 13-01-14	22	48
Ε.Σ.Π.Α.	Β΄ ΦΑΣΗ για Τάξεις Υποδοχής ΖΕΠ 13-01-14		5
Ε.Σ.Π.Α.	Α΄ ΦΑΣΗ για Σχολεία ΖΕΠ 13-01-14	4	16
Ε.Σ.Π.Α.	Δ΄ ΦΑΣΗ για εξειδ. εκπ/κή υποστήριξη 27-01-14		23
Γ.Λ.Κ.	Ζ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & Η΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 29-01-14	57	133
Ε.Σ.Π.Α.	Ε΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Ν/γ 29-01-14	53	59
Ε.Σ.Π.Α.	Β΄ ΦΑΣΗ για Σχολεία ΖΕΠ 29-01-14	1	1
Γ.Λ.Κ.	Η΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & Θ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 03-02-14	2	6
Ε.Σ.Π.Α.	ΣΤ΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Ν/γ 03-02-14	2	4
Γ.Λ.Κ.	Θ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & Ι΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 12-02-14	4	22
Ε.Σ.Π.Α.	Ζ΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Ν/γ 12-02-14	8	2
Ε.Σ.Π.Α.	Α΄ ΦΑΣΗ για ΣΜΕΑ 19-02-14		5
Ε.Σ.Π.Α.	Β΄ ΦΑΣΗ για ΣΜΕΑ 04-03-14		2
Γ.Λ.Κ.	Ι΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & ΙΑ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 10-03-14	15	35
Ε.Σ.Π.Α.	Η΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Ν/γ 10-03-14	19	5
Γ.Λ.Κ.	ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΙΑ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 12-03-14	1	
Ε.Σ.Π.Α.	Γ΄ ΦΑΣΗ για ΣΜΕΑ 27-03-14		4
Γ.Λ.Κ.	ΙΑ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & ΙΒ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 31-03-14	11	24
Ε.Σ.Π.Α.	Θ΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Ν/γ 31-03-14	6	3
Ε.Σ.Π.Α.	Ε΄ ΦΑΣΗ για εξειδ. εκπ/κή υποστήριξη 09-04-14	2	42
Γ.Λ.Κ.	ΙΒ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ70 & ΙΓ΄ ΦΑΣΗ ΠΕ60 08-05-14	2	16
Ε.Σ.Π.Α.	Ι΄ ΦΑΣΗ για ΟΛΟΗΜΕΡΑ ΔΣ & Ν/γ 08-05-14	2	
ΣΥΝΟΛΟ (με προσλήψεις ΠΕ70 παράλληλης στ.-εξειδ. εκπ/κής υπ.)		1.461	3.347
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΕ70 & ΠΕ60		4.808	

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ – ΕΣΠΑ: 1704 - 3104

Β. ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΣΕ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΝΤΑΞΗΣ		
ΠΕ70.50 + ΠΕ71	(1189 + 42 + 62)	1293
ΠΕ60.50 + ΠΕ61	214 + 40 + 1 + 2 + 1	258
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ		44
ΣΥΝΟΛΟ		1595

ΓΙΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΣΤΗΡΙΞΗ*		
ΠΕ70.50 + ΠΕ71	(543 + 2 + 8 + 2)	555
ΠΕ60.50 + ΠΕ61	(189 + 85 + 11 + 19 + 20)	324
ΣΥΝΟΛΟ		879

*Στην ειδική αγωγή έχουν προσληφθεί, επιπλέον, από τους πίνακες γενικής 945 άτομα (932 ΠΕ70 και 2 ΠΕ60 για παράλληλη στήριξη και 11 ΠΕ70 για ΣΜΕΑΕ), οι οποίοι συμπεριλαμβάνονται στον αριθμό προσλήψεων από τους πίνακες Γενικής Αγωγής.

Γ. ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ σχ. έτους 2013-14 (έως 12-05-2014)																
ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	ΦΑΣΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ με ημερίδα Υ.Α.	ΚΛΑΔΟΣ														
		ΠΕ06	ΠΕ06 μειωμένο υ	ΠΕ08	ΠΕ08 μειωμένο υ	ΠΕ11	ΠΕ11 μειωμένο υ	ΠΕ16.01	ΠΕ16.01 μειωμένο υ	ΠΕ19 - ΠΕ20	ΠΕ19-ΠΕ20 μειωμένο υ	ΠΕ32	ΠΕ32 μειωμένο υ	ΠΕ18.41	ΠΕ18.41 μειωμένο υ	
Ε.Σ.Π.Α.	Α' ΦΑΣΗ ΔΣ με ΕΑΕΠ 30-09-13			637				472				532		46		
Ε.Σ.Π.Α.	Β' ΦΑΣΗ ΠΕ08, ΠΕ32 & ΠΕ18.41 & Α' ΦΑΣΗ ΠΕ06 ΠΕ11 ΠΕ19_20 ΔΣ με ΕΑΕΠ 21-11-13	282		105		113				182		99		5		
Ε.Σ.Π.Α.	Γ' ΦΑΣΗ ΠΕ08 & Β' ΦΑΣΗ ΠΕ06 ΔΣ με ΕΑΕΠ 04-12-13	8		13												
Ε.Σ.Π.Α.	Γ' ΦΑΣΗ ΠΕ06, ΠΕ32 & ΠΕ18.41, Β' ΦΑΣΗ ΠΕ11, ΠΕ16.01 και ΠΕ19-ΠΕ20, Δ' ΦΑΣΗ ΠΕ08 ΔΣ με ΕΑΕΠ 13-01-14	80		20		41		26		30		24		1		
Ε.Σ.Π.Α.	Α' ΦΑΣΗ για Σχολεία ΖΕΠ 13-01-14		3	3	4		1	2	2	1	1	2	3			
Ε.Σ.Π.Α.	Δ' ΦΑΣΗ ΠΕ06, ΠΕ32 & ΠΕ18.41, Γ' ΦΑΣΗ ΠΕ11, ΠΕ16.01 και ΠΕ19-ΠΕ20, Ε' ΦΑΣΗ ΠΕ08 ΔΣ με ΕΑΕΠ 28-01-14	51	26	8	22	20	14	26	14	10	25	16	30	1	1	
Ε.Σ.Π.Α.	Β' ΦΑΣΗ για Σχολεία ΖΕΠ 28-01-14		1		1		1			2						
Ε.Σ.Π.Α.	Ε' ΦΑΣΗ ΠΕ06, ΠΕ32, Δ' ΦΑΣΗ ΠΕ11, ΠΕ16.01 και ΠΕ19-ΠΕ20, ΣΤ' ΦΑΣΗ ΠΕ08 ΔΣ με ΕΑΕΠ 14-02-14	10	5	1	2	2	1	6	1	7	4	3	5			
Ε.Σ.Π.Α.	Γ' ΦΑΣΗ για Σχολεία ΖΕΠ 14-02-14		2		1					1		1	2			
Γ.Λ.Κ.	Α' ΦΑΣΗ ΠΕ06 12-03-14	10														
Ε.Σ.Π.Α.	ΣΤ' ΦΑΣΗ ΠΕ06, ΠΕ32, Ε' ΦΑΣΗ ΠΕ11, ΠΕ16.01, Ζ' ΦΑΣΗ ΠΕ08 ΔΣ με ΕΑΕΠ 12-03-14	12	2	1	1	5	2	3	1			6	1			
Ε.Σ.Π.Α.	Δ' ΦΑΣΗ για Σχολεία ΖΕΠ 12-03-14											1	1			
Ε.Σ.Π.Α.	Ε' ΦΑΣΗ ΠΕ19-ΠΕ20 ΔΣ με ΕΑΕΠ 18-03-14									3	3					
Ε.Σ.Π.Α.	Ζ' ΦΑΣΗ ΠΕ06, ΣΤ' ΦΑΣΗ ΠΕ11, ΠΕ16.01, ΠΕ19-ΠΕ20 ΔΣ με ΕΑΕΠ 02-04-14	5				3		3		5						
ΣΥΝΟΛΟ		458	39	788	31	184	19	538	18	241	33	684	42	53	1	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ (ΠΕ06, ΠΕ08, ΠΕ11, ΠΕ16.01, ΠΕ19-ΠΕ20, ΠΕ32 & ΠΕ18.41)		3.129							Πλήρους Ωραρίου		Μειωμένου Ωραρίου					
									2.946		183					

ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΛΑΔΟΙ (με προσλήψεις ΠΕ70 παράλληλης στήριξης, εκπ/κής κτ.)

7.937

Δ. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΝ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΣΤΗΝ Π.Ε.

Σύνολο προσλήψεων ΠΕ60 και ΠΕ70 από τους πίνακες Γενικής Αγωγής	4.808
Σύνολο προσλήψεων αναπληρωτών ειδικοτήτων (πλήρους ωραρίου)	2.946
Σύνολο προσλήψεων από τους πίνακες Ειδικής Αγωγής	2.474
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	10.228

*** Σύνολο προσλήψεων αναπληρωτών ειδικοτήτων μειωμένου ωραρίου: 183**
ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ – ΕΣΠΑ: 1704 - 3104

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Αυτή ήταν η κατάσταση, σχετικά με τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών, τη φετινή χρονιά. Βιώσαμε, όπως σας είπα και στην αρχή, την πλήρη απαξίωση του θεσμού των υπηρεσιακών συμβουλίων, την περιφρόνηση των αρμόδιων υπηρεσιακών οργάνων, την καταστρατήγηση νόμων και προεδρικών διαταγμάτων. Η «εξουσία» στο Υπουργείο Παιδείας ασκείται, δυστυχώς, από εξωθεσμικούς παράγοντες οι οποίοι ναι μεν έχουν την κάλυψη του κ. Αρβανιτόπουλου, δεν έχουν όμως καμία απολύτως νομιμοποίηση να παραβιάζουν το Σύνταγμα και τους Νόμους. Ασχολούμαι ενεργά με τα εκπαιδευτικά δρώμενα όλα, σχεδόν, τα χρόνια από το διορισμό μου. Τέτοια κατάσταση δεν έχω ξανασυναντήσει, συνάδελφοι, και αυτό δεν είναι δική μου γνώμη. Είναι γνώμη όλων όσοι ασχολούνται με το Υπουργείο Παιδείας. Αναληθσία – αλαζονεία – ανικανότητα – ασχετοσύνη- αμετροέπεια είναι λίγες από τις λέξεις που χαρακτηρίζουν τη σημερινή πολιτική ηγεσία και θα μπορούσα να αναφέρω και πολλές άλλες.

Αυτήν την κατάσταση δεν μπορεί να την αφήσουμε να συνεχίζεται. Όλοι μαζί ΕΝΩΜΕΝΟΙ πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας ενάντια στα πειθαρχικά, στην αξιολόγηση, στις αυθαιρεσίες του Υπουργείου Παιδείας. Να αξιοποιήσουμε γι' αυτό όλους τους συναδέλφους. Ο κλάδος πέρασε και στο παρελθόν δύσκολες ημέρες. Κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος. Θυμίζω πως ο επιθεωρητής καθιερώθηκε το 1830 και καταργήθηκε το 1982. Γενιές και γενιές δασκάλων πάλεψαν, αγωνίστηκαν για την κατάργησή του. Το καταφέραμε εμείς. Έτσι θα τα καταφέρουμε και τώρα. Μπορεί προσωρινά να κάνουμε μάχες. Τον πόλεμο όμως θα τον κερδίσουμε, γιατί έχουμε πίστη στο δίκιο μας και ανεξάντλητες δυνάμεις.

Μ' αυτές τις σκέψεις, συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να σας ευχαριστήσω για την υπομονή σας να με ακούσετε, να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τη συνεργασία, τους Αιρετούς των ΑΠΥΣΠΕ και των ΠΥΣΠΕ, τα μέλη του Δ.Σ. των Συλλόγων και τις χιλιάδες συναδέλφους που εκπροσωπούμε.

Σας ευχαριστώ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

84ης Γενικής Συνέλευσης 21 - 24 Ιουνίου 2015

Η αδιέξοδη πολιτική που από το 2010, με πρόσχημα τη σωτηρία της χώρας, εφαρμόζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις κατ' εντολή των θεσμών (Δ.Ν.Τ., Ε.Κ.Τ., Ε.Ε.), έχει δημιουργήσει συνθήκες απελπισίας για τους εργαζόμενους.

Τα λογιστικά εφευρήματα, επικοινωνιακού χαρακτήρα κι επικίνδυνα διαστρεβλωτικά, ηχούν κωμικοτραγικά στα αυτιά των εργαζομένων

Οι φοροεπιδρομές που έχουν εξαπολυθεί κατά μισθωτών και συνταξιούχων (του εύκολου δηλαδή στόχου), εντείνουν τα τεράστια προβλήματα που έχει επιφέρει η συνεχιζόμενη άγρια περικοπή μισθών και συντάξεων των τελευταίων ετών και η πολιτική της συρρίκνωσης των Δημοσίων Υπηρεσιών και του κοινωνικού κράτους.

Η Δημόσια Εκπαίδευση και η Υγεία, έχουν βρεθεί όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα στο στόχαστρο αυτών των πολιτικών.

Ο χώρος της εκπαίδευσης βίωσε τα τελευταία χρόνια μια πρωτόγνωρη πραγματικότητα με εκπαιδευτικούς να βρίσκονται στο φάσμα της διαθεσιμότητας – κινητικότητας και, τελικά, της απόλυσης και άλλους να μετατάσσονται από τη Β/θμια στην Α/θμια εκπαίδευση για να «σωθούν» δημιουργώντας, παράλληλα, τεράστιες αδικίες σε βάρος των ήδη υπηρετούντων εκπαιδευτικών των αντίστοιχων ειδικοτήτων στην Α/θμια Εκπαίδευση.

Μια νέα πραγματικότητα, δίχως εκπαιδευτικό προγραμματισμό και σχεδιασμό αλλά με κριτήρια οικονομικού – λογιστικού χαρακτήρα, διαμορφώθηκε. Μια νέα πραγματικότητα δίχως διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών, με χιλιάδες αναπληρωτές να προσλαμβάνονται μόνο μέσα από κονδύλια του ΕΣΠΑ και του ΠΔΕ. **Οι εκπαιδευτικοί δέχτηκαν ανελέητη επίθεση** σε όλους τους τομείς της υπαλληλικής και προσωπικής τους ζωής. Διαθεσιμότητα στη Β/θμια εκπαίδευση, υποχρεωτικές μετατάξεις σε καθεστώς παραβίασης κάθε έννοιας νομιμότητας, αυθαίρετες μετακινήσεις, μη πραγματοποίηση αναγκαίων αποσπάσεων, μη πραγματοποίηση των μεταθέσεων, διοικητικός αυταρχισμός με πειθαρχικές διώξεις στα πλαίσια ενός πειθαρχικού «δικαίου» που όλοι αναγνωρίζουν τον άδικο κι αυταρχικό χαρακτήρα του αλλά κανείς δεν καταργεί (αφού και το τελευταίο σχέδιο νόμου δεν αποκαθιστά το αίσθημα δικαίου).

Έναρξη εφαρμογής της αξιολόγησης με θεσμικό πλαίσιο που οδηγεί σε κατηγοριοποίηση και κλείσιμο σχολικών μονάδων, μισθολογική – βαθμολογική καθήλωση και απολύσεις και του οποίου την πλήρη κατάργηση αναμένουμε, πέρα από το επίπεδο της εξαγγελίας και σε αυτό της υλοποίησης. Κι όλα τα παραπάνω, μέσα στο εδώ και χρόνια διαμορφωμένο, τοπίο της υποχρηματοδότησης των σχολικών μονάδων κάτι που κάνει εξαιρετικά δύσκολο το να καλύψουν βασικούς τομείς λειτουργίας τους (γραφική ύλη, πετρέλαιο θέρμανσης) αλλά και της κατάργησης εκπαιδευτικών κατακτήσεων όπως η αναλογία 1:25 στα τμήματα.

Η πολιτική του μνημονίου, της σκληρής και μονόπλευρης λιτότητας, της πλήρους ισοπέδωσης της εργασίας, των απολύσεων και της ανεργίας, της δραματικής μείωσης εισοδημάτων, της ανατροπής των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της διάλυσης των Δημοσίων Υπηρεσιών και της “ακύρωσης” των Κοινωνικών Αγαθών, που επιβάλλεται από τους «Θεσμούς» και εκτελείται κατά γράμμα και από την νέα Κυβέρνηση (ήταν απογοητευτικές οι αναφορές του νέου Υπουργού Παιδείας στους οικονομικούς περιορισμούς του τρέχοντος τετραμήνου αλλά και στο μεσοπρόθεσμο), **απαιτεί από όλους μας να βρεθούμε στο δρόμο και να αγωνιστούμε για την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Απαιτεί αφύπνιση και δυναμικούς αγώνες.**

Όλα αυτά τα μέτρα, άρρηκτα συνδεδεμένα με την υιοθέτηση μιας σκληρής αντιεκπαιδευτικής και αντιλαϊκής πολιτικής, είναι απαραίτητο να βρουν απέναντί τους τη δυναμική αντίσταση του εκπαιδευτικού κινήματος. Οφείλουμε, όλοι μαζί, να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε αυτόν τον αγώνα για να ανατρέψουμε αυτές τις πολιτικές, που πλήττουν τους εκπαιδευτικούς αλλά και όλους τους εργαζόμενους, τη δημόσια εκπαίδευση αλλά και το σύνολο των κοινωνικών αγαθών και κατακτήσεων.

Α. ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εισηγείται στις Γ.Σ. των Συλλόγων:

Ι. Οικονομικά

ι. Δαπάνες για την Παιδεία

Οι σκληρές πολιτικές των περικοπών που ακολουθούνται τα τελευταία χρόνια από τις κυβερνήσεις έχουν πλήξει βαρύτερα τα κοινωνικά αγαθά της παιδείας και της υγείας. Στο

χώρο της παιδείας, το αίτημα για αύξηση των δαπανών στο ύψος του 5% επί του Α.Ε.Π., ως πρώτο βήμα προσέγγισης του Ευρωπαϊκού Μέσου Όρου, ιεραρχείται ως πρώτο στις διεκδικήσεις μας. Κι αυτό γιατί πιστεύουμε ότι οι δαπάνες που διατίθενται από τον προϋπολογισμό για την Παιδεία έχουν άμεση σχέση με τις στοχεύσεις και τις προτεραιότητες της κυβέρνησης σχετικά με την ποιότητά της.

Η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία θα διασφάλιζε σύγχρονες υποδομές, εκσυγχρονισμό αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, καθώς και προγραμμάτων σπουδών, καινοτόμα προγράμματα και στήριξη της έρευνας, υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικούς και προπάντων στήριξη της Δημόσιας Δωρεάν παρεχόμενης Εκπαίδευσης ως ανταπόδοση της φορολόγησης του Έλληνα πολίτη, καθιστώντας τη χώρα μας κέντρο εκπαίδευσης της ευρύτερης περιοχής.

Σήμερα η συνεχιζόμενη μείωση των δαπανών για την Παιδεία συνεπάγεται τη συρρίκνωση των Πολιτικών Αντισταθμιστικής Αγωγής (Ολοήμερο Σχολείο, Τάξεις Υποδοχής, Τμήματα Ένταξης, Ενισχυτική Διδασκαλία, αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό κ.λ.π.) και γενικότερα της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Για άλλη μια χρονιά, οι μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών προβλέπεται να είναι ελάχιστοι και οι προσλήψεις αναπληρωτών μέσω του τακτικού προϋπολογισμού συρρικνωμένες στα κατώτατα όρια, οδηγώντας σε ελαστικές μορφές εργασίας και στην ανεργία χιλιάδες συναδέλφους μας.

Οι δαπάνες για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων εξακολουθούν να είναι απαράδεκτα συρρικνωμένες.

Το πρόγραμμα σχολικής στέγης παραμένει παγωμένο.

Περισσότεροι από 60.000 μαθητές προσχολικής ηλικίας θα παραμείνουν εκτός του δημόσιου νηπιαγωγείου και στη νέα σχολική χρονιά.

Χωρίς τα απαραίτητα κονδύλια δεν μπορούν να ικανοποιηθούν μια σειρά από αιτήματα που συντελούν στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- **Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.**
- **Έκτακτο κονδύλι για να καλυφθούν οι λειτουργικές ανάγκες των σχολείων.**
- **Ορθολογική κατανομή των κοινοτικών πόρων ιδιαίτερα για θεσμούς που αφορούν στην Π.Ε., τη σημασία και την αξία της οποίας όλοι αναγνωρίζουν και αποδέχονται.**
- **Ούτε ένα ευρώ από τις τσέπες των γονιών για πληρωμή λειτουργικών εξόδων σχολείων, π.χ. οργάνωση ολόημερου, εκπαιδευτικές εκδρομές κτλ.**
- **Κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών των σχολείων.**
- **Αναβάθμιση των θεσμών αντισταθμιστικής αγωγής.**

- **Δημόσια μόνο, υψηλού επιπέδου, δωρεάν παιδεία με βάση τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών.**
- **Κανένα παιδί εκτός εκπαιδευτικών δομών**
- **Ενιαίο, δημόσιο και δωρεάν, δωδεκάχρονο σχολείο και δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή με πλήρη μόρφωση για όλα τα παιδιά.**
- **Επαναλειτουργία των αντισταθμιστικών προγραμμάτων της Ενισχυτικής Διδασκαλίας**
- **Ανάκληση των συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων και τμημάτων – Καμιά νέα συγχώνευση**
- **Άμεση κατάργηση του 10% της προσαύξησης του αριθμού των μαθητών/τμήμα - 20 μαθητές ανά τμήμα, 15 μαθητές σε νηπιαγωγείο και Α΄-Β΄ τάξη Δημοτικού**
- **Άμεση δρομολόγηση ενός ολοκληρωμένου κρατικού προγράμματος σίτισης και ιατρικής περίθαλψης που θα εξασφαλίζει ότι δεν θα υπάρχει ούτε ένας μαθητής μας πεινασμένος, ότι δεν θα υπάρχει ούτε ένα παιδί στα σχολεία μας χωρίς ιατρική περίθαλψη.**

ii. Οικονομικά Εκπαιδευτικών

Οι ρυθμίσεις του Νόμου 4024/11 (μισθολόγιο – φτωχολόγιο) έχουν φέρει τους εκπαιδευτικούς σε απόλυτη απόγνωση, μετατρέποντας τους μισθούς της σε προνοιακό επίδομα, στερώντας τους τη δυνατότητα να ζουν αξιοπρεπώς.

Το πρόβλημα είναι ακόμη εντονότερο στους νέους εκπαιδευτικούς οι οποίοι εκτός από τους μισθούς φτώχειας των 645€ έχουν να αντιμετωπίσουν και τις μετακινήσεις σε όλη την Ελλάδα.

Το βαθμολόγιο με τις διαρκείς αξιολογήσεις, τις αυθαίρετες και αντιεπιστημονικές ποσοτώσεις εκτός από το αυταρχικό πλαίσιο που δημιουργεί έχει ως στόχο και την περαιτέρω οικονομική καθίζηση των εκπαιδευτικών:

Διεκδικούμε:

- **Μισθούς αξιοπρεπούς διαβίωσης για τον εκπαιδευτικό.**
- **Άμεση και ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών στα εισαγωγικά κλιμάκια.**
- **Απόσυρση όλων των μνημονιακών περικοπών.**
- **Αφορολόγητο στα 12.000€.**
- **Κατάργηση του Νόμου 4024/2011. Ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη.**
- **Άμεση αύξηση του μισθού του νεοδιόριστου. Επαναφορά των μισθών στα επίπεδα του 2009 στην κατεύθυνση της επαναφοράς μισθών και συντάξεων στο επίπεδο του 2009 για όλους τους εργαζόμενους.**
- **Επαναφορά του 13ου-14ου μισθού.**
- **Χορήγηση ενοικίου στους νεοδιόριστους και αναπληρωτές συναδέλφους μας.**
- **Επίδομα θέρμανσης για όλους τους χαμηλόμισθους.**

- Επίδομα παραμεθορίου περιοχής και στους ωρομίσθιους.
- Μέτρα στήριξης των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.

II. Προσχολική Αγωγή

Η προσχολική αγωγή όμηρος μιας πολιτικής χρόνων, συνεχίζει να απαξιώνεται με την ολοκληρωτική έλλειψη προγραμματισμού αλλά και δράσης από την πλευρά του Υπουργείου.

Η προσχολική αγωγή αποτελεί το θεμέλιο λίθο του εκπαιδευτικού συστήματος με τα πρώτα χρόνια στο σχολείο να καθορίζουν σε σημαντικό βαθμό την πορεία και την εξέλιξη των μαθητών. Η εκπαιδευτική πολιτική και ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός αν φιλοδοξούν να φέρουν αλλαγές και να εξυγιάνουν το πραγματικά «άρρωστο» εκπαιδευτικό μας σύστημα, πρέπει να ξεκινούν με την οργάνωση στη βάση. Απαιτείται λοιπόν στόχευση, προγραμματισμός και θεσμικές ρυθμίσεις για την ουσιαστική οργάνωση και συγκρότηση του νηπιαγωγείου. Το νηπιαγωγείο που οραματίζεται ο κλάδος των εκπαιδευτικών, μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Οι νηπιαγωγοί καθημερινά έρχονται αντιμέτωποι με:

- Χώρους ακατάλληλους, που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του προγράμματος σπουδών και στις ανάγκες εκπαιδευτικών και μαθητών.
- Έλλειψη οικονομικών πόρων για την κάλυψη ακόμη και των στοιχειωδών λειτουργικών αναγκών.
- Μεγάλο αριθμό παιδιών ανά τμήμα, χωρίς να υπολογίζονται τα ιδιαίτερα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά αυτής της ηλικίας.
- Η ευθύνη για την οργάνωση και τη λειτουργία της σχολικής μονάδας γίνεται από την προϊσταμένη νηπιαγωγό χωρίς μείωση του διδακτικού ωραρίου όπως γίνεται στους διευθυντές των σχολείων.

Το Δημόσιο Νηπιαγωγείο βρίσκεται σε μια πολύ κρίσιμη φάση της διαδρομής του. Η προσχολική αγωγή, σύμφωνα με όλες τις έρευνες, είναι καθοριστική για τη μετέπειτα μορφωτική πορεία του παιδιού. **Γι' αυτό και επιμένουμε στη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.** Η υποχρεωτικότητα αυτή σε συνδυασμό με την αναβάθμιση και του κοινωνικού ρόλου του νηπιαγωγείου, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, αποφασιστικά το οξύτατο και δυσεπίλυτο πρόβλημα των εργαζομένων γονέων, ενώ ταυτόχρονα, με την εκπόνηση νέων προγραμμάτων, θα καταστεί δυνατή η αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- **Ενιαίο δεκατετράχρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης: Νηπιαγωγείο – Δημοτικό – Γυμνάσιο – Λύκειο.**
- **Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά ηλικίας 4-6 χρόνων, στα Δημόσια Νηπιαγωγεία**

- και επιτέλους πλήρη εφαρμογή των διατάξεων για την υποχρεωτική φοίτηση, έστω, και του ενός έτους.
- Κατοχύρωση και εξειδίκευση του ωραρίου των νηπιαγωγών μετά τη θεσμοθέτησή του με το Ν4115/2013, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων που υπάρχουν.
- Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της προσχολικής αγωγής και όπου υπάρχει η δυνατότητα να ιδρύνονται πολυδύναμες μονάδες νηπιαγωγείων.
- **Οι Διευθύντριες των Νηπιαγωγείων να επιλέγονται με τα ίδια κριτήρια που επιλέγονται και οι Διευθυντές των Δημοτικών Σχολείων.**
- **Μαζικούς διορισμούς νηπιαγωγών με βάση τις πραγματικές ανάγκες**
- **Λύση του κτιριακού προβλήματος των νηπιαγωγείων**
- **Μοριοδότηση των νηπιαγωγείων ανάλογα με τα μόρια που έχει και το όμορο δημοτικό σχολείο.**
- **Να τηρείται η αναλογία παιδιών – τετραγωνικών μέτρων (3τμ ανά μαθητή) σε κάθε νηπιαγωγείο.**
- **Στήριξη των τμημάτων ένταξης και παράλληλης στήριξης με κατάλληλα εκπαιδευμένους νηπιαγωγούς.**
- **Διορισμός ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού (ψυχολόγοι, λογοθεραπευτές, δάσκαλοι μητρικής γλώσσας) για την στήριξη των νηπιαγωγών και την αντιμετώπιση των προβλημάτων που υπάρχουν στα νηπιαγωγεία.**
- **Διορισμός μόνιμου βοηθητικού προσωπικού (καθαρίστριες και τραπεζοκόμοι).**

III. Ειδική Αγωγή

Βασική προϋπόθεση για τη σωστή οργάνωση και λειτουργία του τόσο ευαίσθητου τομέα της εκπαίδευσης είναι το να δοθούν όλα τα απαραίτητα κονδύλια ώστε να γίνουν πράξη τα κατάλληλα κτίρια, η δυνατότητα μεταφοράς των μαθητών και ο μόνιμος διορισμός όλου του απαραίτητου προσωπικού (Εκπαιδευτικό, Ειδικό Εκπαιδευτικό και Βοηθητικό Προσωπικό). Θυμίζουμε, για μια ακόμη φορά, το τραγικό φαινόμενο οι συνάδελφοί μας απόφοιτοι των πανεπιστημιακών σχολών Ειδικής Αγωγής να εργάζονται επί σειρά πολλών ετών ως αναπληρωτές και καμία πρόβλεψη να μην υπάρχει ακόμη και σήμερα, που αναπτύσσεται όλη αυτή η συζήτηση, ώστε να πραγματοποιηθεί διαγωνισμός ΑΣΕΠ για το μόνιμο διορισμό τους στην εκπαίδευση. Από την άλλη η όλο και πιο συρρικνωμένη χρηματοδότηση προς το Δημόσιο Σχολείο καθιστά σχέδια επί χάρτου τις όποιες προτάσεις υπάρχουν στην κατεύθυνση της επίλυσης των προβλημάτων τόσο σε επίπεδο δομών όσο και σε επίπεδο σχεδιασμού της λειτουργίας της Ειδικής Αγωγής.

Διεκδικήσεις:

- Νέο σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο που θα προκύψει μέσα από ουσιαστικό διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους

- φορείς με το οποίο η πολιτεία θα κατοχυρώνει και θα διασφαλίζει σε όλους τους μαθητές με αναπηρία και Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες την υποστήριξη ώστε να προαχθούν “σωματικά, νοητικά, συναισθηματικά, κοινωνικά, ηθικά και αισθητικά στο βαθμό που οι δυνατότητές τους το επιτρέπουν στο σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον, μέσα σε κλίμα ισότητας, ελευθερίας ασφάλειας και σεβασμού της προσωπικότητάς τους”.
- Το νέο θεσμικό πλαίσιο φυσικά θα πρέπει να αντιμετωπίζει την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση όχι αποσπασματικά και αποκομμένη από την υπόλοιπη εκπαίδευση αλλά ως αναπόσπαστο λειτουργικό μέρος της υποχρεωτικής Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας
 - Αύξηση της χρηματοδότησης για την κάλυψη όλων των λειτουργικών δαπανών των ΣΜΕΑΕ για τον εξοπλισμό τους με την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή.
 - Έγκαιρη στελέχωση των δομών Ειδικής Αγωγής από την έναρξη του σχολικού έτους.
 - Άμεσο διορισμό των αποφοίτων Παιδαγωγικών Τμημάτων Ειδικής Αγωγής. Διορισμός μόνο με βάση το βασικό πτυχίο.
 - Κάλυψη όλων των κενών οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών, Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Καμία ελαστική μορφή εργασίας.
 - Εξασφάλιση της μεταφοράς όλων των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες δωρεάν με τα κατάλληλα μεταφορικά μέσα και την εξασφάλιση συνοδού.
 - Τμήμα Ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα. Αποσύνδεση της παράλληλης στήριξης από την ύπαρξη Τ.Ε.
 - Στις υπηρεσιακές μεταβολές και στις επιλογές στελεχών και προϊσταμένων να ισχύει ότι και στη Γενική Εκπαίδευση. Διευθυντές Ειδικών Σχολείων μόνο από το εκπαιδευτικό προσωπικό του σχολείου. Η θητεία των προϊσταμένων 4ετής.
 - Όχι στην κατάργηση του πίνακα Α των αναπληρωτών
 - 4 μαθητές ανά τμήμα με δυνατότητα και 3 μαθητών όπου υπάρχει διάγνωση αυτισμού και πολυαναπηρία.
 - Αύξηση του αριθμού των ΚΕΔΔΥ και στελέχωση με το απαραίτητο μόνιμο προσωπικό
 - Στελέχωση των ΕΔΕΑΥ με μόνιμο Ειδικό Εκπαιδευτικό προσωπικό. Συμμετοχή στις ΕΔΕΑΥ και των εκπαιδευτικών των τμημάτων ένταξης. Δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις των ΕΔΕΑΥ και των δασκάλων της Γενικής τάξης.
 - Το Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό του ΣΜΕΑΕ να καλύπτει αποκλειστικά τις ανάγκες της σχολικής μονάδας. Σύσταση 1 οργανικής θέσης ΕΕΠ ανά 5 ΕΔΕΑΥ.
 - Περιοδική επιμόρφωση για την ένταξη και την συμπερίληψη όλων των εκπαιδευτικών των Γενικών σχολείων και όχι μόνο των εκπαιδευτικών ΣΜΕΕ και Τ.Ε.
Επαναλειτουργία των διδασκαλείων Ειδικής Αγωγής

- Κατάργηση των ΠΥΣΕΕΠ και ΚΥΣΕΕΠ όλες οι μεταβολές από ΚΥΣΠΕ και ΠΥΣΠΕ
- Για την οργανικότητα των ΣΜΕΑΕ να υπολογίζεται και ο αριθμός των οργανικών θέσεων ΕΕΠ.
- Το ωράριο των Διευθυντών 6θέσιων και άνω Ειδικών Σχολείων ανάλογο με των Διευθυντών 12θέσιων σχολείων Γενικής Εκπαίδευσης. Αντίστοιχη μέριμνα και για τους Διευθυντές – Προϊσταμένους και μικρότερων Ειδικών Σχολείων.
- Μείωση διδακτικού ωραρίου των Διευθυντών – Προϊσταμένων που το σχολείο τους είναι κέντρο υποστήριξης ΣΔΕΥ
- Διορισμοί του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και του Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού ενιαία με τις ίδιες διαδικασίες με των εκπαιδευτικών.

IV. Επιμόρφωση

«...Είν’ αλήθεια ότι για να μπορέσει κανείς σήμερα να ζήσει και να σταθεί στην κοινωνία, πρέπει να κάνει τη δουλειά του σύμφωνα με τη σημερινή κοινωνική εξέλιξη και τις απαιτήσεις της. Για τούτο είναι ανάγκη ο άνθρωπος οποιοδήποτε επάγγελμα και αν έχει να μην επαναπαύεται στη μόρφωση που μια φορά πήρε, αλλά να παρακολουθεί τη σύγχρονη κίνηση και τυχόν πρόοδο που γίνηκε στο επάγγελμά του...

...Αν δε η αλήθεια αυτή ισχύει για τα επαγγέλματα που χρειάζονται εργασία μόνο μηχανική, μπορεί κανείς να φανταστεί πόσο απαραίτητο είναι κανείς να παρακολουθεί την πρόοδο, όταν το επάγγελμά του απαιτεί διανοητική εργασία. Ένα τέτοιο επάγγελμα είναι και του δασκάλου... Η μόρφωση που πήρε μια φορά στα Διδασκαλεία, ίσως τότε να ήταν αρκετή, για σήμερα, όμως, είναι πολύ φτωχή και ανεπαρκής. Μα και αρτιότατη αν ήταν, την πήρε σε τέτοια ηλικία που δεν μπορούσε να εκτιμήσει όλο της το βάθος και την έκταση. Αργότερα, όταν του δόθηκε η ευκαιρία να την εκτιμήσει και να την συμπληρώσει για πολλούς λόγους δεν μπόρεσε να το κάμει... Την ανάγκη αυτή εγκαίρως, ο κλάδος την κατάλαβε, για τούτο ζήτησε επίμονα την επιμόρφωσή του, τη μετεκπαίδευσή του, παρ’ όλες τις οικτρές και άθλιες οικονομικές του συνθήκες.

...Με τη μετεκπαίδευση και την επιμόρφωση, καθώς είναι οπλισμένος ο δάσκαλος με την πείρα, ξανοίγει νέους κόσμους, βλέπει μπροστά του καθαρά, οι θεωρίες απλοποιούνται, οι ελλείψεις διορθώνονται, εκτιμά περισσότερο τη δουλειά του, ξέρει τι γυρεύει και πώς θα το πετύχει.

...Δεν είναι ανάγκη να πει κανείς περισσότερα για τα αγαθά αποτελέσματα που έχει η μετεκπαίδευση και η επιμόρφωση αρκεί να συγκρίνει κανείς τις δυο ηλικίες που μαθαίνει. Την παιδική του Διδασκαλείου που χάρφει ό,τι του σερβίρουν και την ώριμη για τη μετεκπαίδευση, που μπαίνει στο κάθετι η κρίση και η λογική για να καταλάβει τι προβλήματα ξανοίγονται

μπροστά στο δάσκαλο και που βλέπει, πλέον, καθαρά ό,τι πρωτύτερα ήταν γι' αυτόν σκοτεινό και ακαθόριστο...». (άρθρο Αρ. Ρουχωτά, Προέδρου ΔΟΕ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1924).

Από τότε που ιδρύθηκε η Δ.Ο.Ε., από τη δεκαετία του '20, το αίτημα για πανεπιστημιακή μόρφωση και επιμόρφωση στο δάσκαλο ήταν πρώτο στις διεκδικήσεις μας.

Απαιτούσαμε και απαιτούμε επιμόρφωση που να συνδέει τη θεωρία με την πράξη, όχι μόνο **για να αναβαθμιστεί το σχολείο, αλλά και για να γίνει η μόρφωση υπόθεση ολόκληρου του ελληνικού λαού.**

Υπογραμμίζουμε, επίσης, ότι το τετράπτυχο: **μόρφωση - επιμόρφωση - μεταπτυχιακές σπουδές - μετεκπαίδευση**, είναι ένα ενιαίο σύνολο και πρέπει από, επιστημονικής πλευράς, έτσι να αντιμετωπίζεται.

Η επιμόρφωση, για μας, δεν είναι διαδικασία που, αυτή καθαυτή επιφέρει αλλαγές στην αίθουσα διδασκαλίας, όσο στρατηγική που προωθεί στα σχολεία ένα περιβάλλον και μια νοοτροπία εργασίας που ευνοεί και διευκολύνει **την εκπαιδευτική αλλαγή. Μακροπρόθεσμος στόχος της επιμόρφωσης, είναι η αλλαγή του «πολιτισμού της καθημερινότητας» του σχολείου.**

Την τελευταία εικοσαετία τα επιμορφωτικά προγράμματα ήταν σχεδόν ανύπαρκτα για τους εκπαιδευτικούς. Όσα, δε, υλοποιούνταν ήταν προσαρμοσμένα, κυρίως, στα επίπεδα ενδιαφέροντος εκείνων που τα υλοποιούσαν και όχι των εκπαιδευτικών. Δεν ήταν, δε, λίγες οι περιπτώσεις που ήταν κακής ποιότητας. Είναι εδραιωμένη η πεποίθηση στον εκπαιδευτικό κόσμο ότι τα προγράμματα γίνονταν κυρίως για να απορροφηθούν τα κοινοτικά κονδύλια τα οποία εξαντλούσαν τις χρηματοδοτήσεις στο επίπεδο των επιμορφωτών, χωρίς να έχει προβλεφθεί έστω και η ελάχιστη αποζημίωση για τους επιμορφούμενους οι οποίοι με τεράστιο κόστος (οικονομικό, προσωπικό, οικογενειακό) γέμιζαν τις αίθουσες, προσδοκώντας σε κάτι το ουσιαστικό, το οποίο δεν έπαιρναν.

Διεκδικούμε:

- **Εισαγωγική ετήσια επιμόρφωση**, με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, η οποία θα απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς, που για πρώτη φορά πρόκειται να αναλάβουν τάξη.
- **Περιοδική επιμόρφωση**, που θα στοχεύει στη διαρκή βελτίωση της διδακτικής ικανότητας των εκπαιδευτικών και θα εκτείνεται σε όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τους (τρίμηνης, εξάμηνης, ετήσιας διάρκειας με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα).
- **Ενδοσχολική επιμόρφωση.**
- Η επιμόρφωση να είναι προαιρετική, και να γίνεται μέσα στον εργάσιμο χρόνο των εκπαιδευτικών.
- Η επιμόρφωση να αναφέρεται στα ενδιαφέροντα των εκπαιδευτικών, όπως αυτά θα καταγραφούν σε σχετική έρευνα.

- Οι επιμορφωτές να προέρχονται, κυρίως, από το χώρο της μάχιμης εκπαίδευσης (εκπαιδευτικοί με αυξημένα προσόντα, κλπ.), έτσι ώστε η επιμόρφωση να μην εξαντλείται στα γνωστά θεωρητικά μαθήματα, αλλά στη διδακτική της πράξης.
- Να υπάρχει πλήρης διαφάνεια σε όλες τις διαδικασίες της επιμόρφωσης (μητρώο επιμορφωτών, αμοιβές, κλπ.).
- Να καλύπτονται όλα τα έξοδα κίνησης των εκπαιδευτικών (οδοιπορικά, έξοδα διαμονής, κλπ) και να προβλεφθεί αποζημίωση ανάλογα με τις ώρες συμμετοχής στο πρόγραμμα.
- Επανίδρυση των διδασκαλείων και επέκταση με τη συμμετοχή και των ειδικοτήτων.
- Εκπαιδευτικές άδειες σε όσους παρακολουθούν μεταπτυχιακά και διδακτορικά προγράμματα σπουδών.
- **Επαναλειτουργία της διετούς μετεκπαίδευσης (διδασκαλείων) με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα για όλους τους εκπαιδευτικούς της Π.Ε. (δασκάλους-νηπιαγωγούς- ειδικότητες).**

V. Ο εκπαιδευτικός του δημόσιου σχολείου (εργασιακά-επαγγελματικά)

i. Κάλυψη οργανικών κενών και εργασιακά δικαιώματα αναπληρωτών

- Άμεση κάλυψη όλων των κενών θέσεων εκπαιδευτικών, γενικής και ειδικής αγωγής
- Θεσμοθέτηση οργανικών θέσεων για όλα τα διδακτικά αντικείμενα του σχολείου
- Πλήρη διαφάνεια και έγκαιρη καταγραφή και κοινοποίηση των λειτουργικών κενών.
- Προσλήψεις αναπληρωτών μόνο όπου προκύπτουν έκτακτες ανάγκες, με δωδεκάμηνες συμβάσεις και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Κατάργηση της ωρομισθίας, του θεσμού των ΑΜΩ και της ελαστικής εργασίας. Πλήρη υπολογισμό ενσήμων σε ημέρες απεργίας, αναρρωτικές άδειες και άδειες εγκυμοσύνης. Προστασία της μητρότητας των αναπληρωτριών συναδελφισών με πλήρη καταβολή του μισθού τους.
- Άρση της διετούς τιμωρητικής διαγραφής από τους πίνακες σε περίπτωση άρνησης ανάληψης υπηρεσίας ή παραίτησης. Άμεση κατάργηση του ενδεχομένου απόλυσης - με απόφαση των οικείων ΠΥΣΠΕ - των αναπληρωτών σε περίπτωση εξάντλησης της δεκαπενθήμερης αναρρωτικής άδειας λόγω ασθένειας ή προβλημάτων υγείας
- Κατάργηση του Ν.3848/2010. Άνοιγμα των πινάκων προϋπηρεσίας των αναπληρωτών από 30/6/2010 και προσμέτρηση όλης της προϋπηρεσίας. Κατάργηση του ορίου της επταετίας.
- Καμία συζήτηση για ατομικό φάκελο προσόντων στους διορισμούς

ii. Ασφαλιστικά

- Υπεράσπιση και διεύρυνση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων.
- Κατάργηση όλου του αντιασφαλιστικού νομοθετικού πλαισίου. Να ακυρωθούν όλες οι αντιδραστικές αλλαγές που έγιναν με τα αντιασφαλιστικά μέτρα και νόμους την τελευταία δεκαετία
- Επαναφορά των συντάξεων στα επίπεδα του 2009 και της 13ης-14ης σύνταξης. Να ζούμε με αξιοπρέπεια εμείς και οι οικογένειές μας από το μισθό και τη σύνταξη.
- Άμεση χρηματοδότηση όλων των ταμείων (ΜΤΠΥ, ΤΕΑΔΥ, ΤΠΔΥ) για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους προς τους δικαιούχους.
- Όχι στη διάλυση της επικουρικής ασφάλισης και στη μείωση των εφάπαξ.
- Επιστροφή των κλεμμένων στα ασφαλιστικά Ταμεία. Να δώσει το Κράτος τα χρήματα που δεν έχει αποδώσει για χρόνια στα Ταμεία του δημοσίου. Ο έλεγχος των ταμείων να περάσει άμεσα στα χέρια των εργαζόμενων.
- Καμιά «αξιοποίηση» των αποθεματικών των ταμείων για την πληρωμή του χρέους. Επιστροφή των κλεμμένων και όσων κουρευτήκαν με το PSI
- Άμεση παροχή όλων των ιατρικών εξετάσεων και πλήρης δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε όλους– ες.

iii. Πειθαρχικό δίκαιο

Διεκδικούμε:

- Κατάργηση του Ν.4057/2012, της παραγράφου Ζ του Ν.4093/12.
- Άμεσα, αναστολή εκτέλεσης κάθε πειθαρχικής ποινής μέχρις ότου τελεσιδικήσει το ποινικό σκέλος.
- Την εξειδίκευση κατά τρόπο περιοριστικό της έννοιας του νέου πειθαρχικού παραπτώματος της χαρακτηριστικώς ανάξιας και αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς εντός και εκτός υπηρεσίας, ώστε να μην μπορεί να υπαχθεί στο αδίκημα κάθε συμπεριφορά είτε αφορά στον ιδιωτικό είτε στον υπηρεσιακό βίο του υπαλλήλου
- Αντιμετώπιση του διαλυτικού, για την ομαλή λειτουργία των σχολείων, φαινομένου της, άκριτης, παραπομπής για κάθε σοβαρή ή μη καταγγελία, που γίνεται εναντίον εκπαιδευτικών, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

VI. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία μέσα από τις αποφάσεις των Γενικών της Συνελεύσεων καθώς και από αυτές του Διοικητικού Συμβουλίου της έχει, με συνέπεια και υπευθυνότητα, εκφράσει τις θέσεις του κλάδου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για την αξιολόγηση.

Κυρίαρχο αίτημα του Κλάδου είναι η **κατάργηση όλου του θεσμικού – νομικού πλαισίου που τη διέπει** (Ν.3848/10, Ν.4024/11, ΠΔ 152/2013). Πλαίσιο με **μοναδικό στόχο του τη**

χειραγώγηση και τιμωρία των εκπαιδευτικών και την κατηγοριοποίηση των σχολείων και που με τη σύνδεση της μισθολογικής και βαθμολογικής εξέλιξης με την αξιολόγηση, μέσα από μια σειρά αυθαίρετων ποσοστώσεων άνοιγε διάπλατα ακόμη και την πόρτα των απολύσεων.

Η προσπάθεια επιβολής της όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, αρχικά με την αυτοαξιολόγηση, **συνάντησε τη δυναμική αντίδραση του Κλάδου**, ο οποίος στη συντριπτική του πλειοψηφία ανταποκρίθηκε με δυναμισμό στο κάλεσμα της Δ.Ο.Ε. και ανέτρεψε όλους τους αντικειμενικούς σχεδιασμούς.

Η εκπαιδευτική πολιτική που ασκείται δίχως διορισμούς εκπαιδευτικών, με συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, με αύξηση του αριθμού των μαθητών στις τάξεις, δίχως επαρκή χρηματοδότηση, δίχως τη στοιχειώδη υλικοτεχνική υποδομή, με χρονίζοντα εκρηκτικά προβλήματα στο χώρο της προσχολικής αγωγής, με την ειδική αγωγή δίχως ρότα και με την πλειοψηφία των μαθητών που τη χρειάζονται να βρίσκονται εκτός των δομών της, είναι η απόδειξη πως **η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, σε βάθος χρόνου, καμία αυτοαξιολόγηση του έργου της δεν κάνει.**

Σήμερα μέσα σε μια άλλη συγκυρία όπου έχουν ανασταλεί οι διαδικασίες της αξιολόγησης και έχει εξαγγελθεί από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου η κατάργηση μεγάλου μέρους του θεσμικού της πλαισίου (όχι όμως πλήρης κατάργηση), **ο Κλάδος δίνει τον αγώνα για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου αληθινά ωφέλιμου για την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς.**

Συνεχίζουμε να:

- **απαιτούμε τη συνολική κατάργηση του πλαισίου της αξιολόγησης, του πλαισίου που συνδέει την, όποια, αξιολόγηση με τη μισθολογική και βαθμολογική μας εξέλιξη.**
- παλεύουμε ώστε **να επιβάλουμε τις ψηφισμένες θέσεις του Κλάδου για την αξιολόγηση.** Την αξιολόγηση ως **ανατροφοδοτική, γνήσια παιδαγωγική, διαδικασία ουσιαστικής αποτίμησης τόσο του εκπαιδευτικού έργου, όσο και συνολικά της εκπαιδευτικής πολιτικής, μιας αποτίμησης από τα «κάτω»** που θα πραγματοποιείται από τους εκπαιδευτικούς συλλογικά με στόχο την ανίχνευση των προβλημάτων και το σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων στην κατεύθυνση της ουσιαστικής ενίσχυσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και του δημόσιου σχολείου. Της αξιολόγησης που σε καμία περίπτωση δε θα κάνει τον παιδαγωγικό της χαρακτήρα, δε θα καλλιεργεί τις ανταγωνιστικές σχέσεις μέσα στην εκπαίδευση, θα αναδεικνύει τον κυρίαρχο ρόλο του συλλόγου διδασκόντων και δε θα συνδέεται σε καμιά της διάσταση με τη βαθμολογική – μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών και με απολύσεις.

B. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Δελτίο Τύπου

Ύστερα από την παραίτηση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Κόκκινου Χαράλαμπου το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, ανασυγκροτείται ως εξής:

Πρόεδρος:

Κικινής Θανάσης
Τηλ/Fax: 2103255576
6974114103

Αντιπρόεδρος:

Μαντάς Κομνηνός
6974750598
Τηλ: 2103219653

**Γενικός Γραμματέας -
Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων:**

Οικονόμου Τριαντάφυλλος
Τηλ/Fax: 2103312795
6973425944

Ταμίας & Οργανωτικός Γραμματέας:

Φασφαλής Νίκος
Τηλ/Fax: 2103242171
6975303105

Ειδικός Γραμματέας:

Πετράκης Σταύρος
Τηλ/Fax: 2103312791
6973832828

**Υπεύθυνος Υλικού - Βιβλιοθήκης
& Υπεύθυνος Εκδόσεων:**

Κόκκινος Χαράλαμπος
6974750407
Τηλ.: 2103312793

Μέλη:

Σμήλιος Ηλίας
Τηλ.: 2103242144
6975308409

Πολυχρονιάδης Δημήτρης
Τηλ.: 2103228891
6974750410

Δριμάλα Θεοδώρα
Τηλ.: 2103313717, 6983117770
Fax: 2103245836

Ζορμπάς Αχιλλέας
Τηλ.: 2103233662
6980116836

Καλόγηρος Νίκος
Τηλ.: 2103312794
6980117047

